

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیتیر

شه‌یتاری

شهیتاری

کامهران ئیسحاق پهری

ناوی کتیب: شهیتاری - رۆمان
نووسینی: کامهران ئیسحاق پهری
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ٦٤١
دهرهیتانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهه
بهرگ: مریهه موتهقیبان
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
چاپی بهکههه، ههولیر- ٢٠٠٧
له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (٦٩٤) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوتهی

میترۆ و شهیتاری

... میترۆ کتیبیکه

شهیتاری ههولێ نووسینی داوه...؟!

به لاتهوه سهیره كه سهك بيهویت كتیبیک بخاته بهردهم خوینهرانی، له پالیدا بنووسیت ههولێ نووسینی داوه... له خۆتهوه دهپرسیت چۆن؟!

- پیت دهلیم ههولێ نووسینیم داوه بهو مانایهیهی كه من نووسهری كتیب نیم، میترۆش یه كه مین ههولێ نووسینی منه... تۆش دهلێت چ قید دهكات تۆیش یه كێك بیت له وان، چ زۆره نووسهری كتیب زۆره، منیش دهلیم نامهویت بيم به یه كێك له وان.. دهمهویت ئهوان ببن به من!

به ره له هه موو شتیك ده بیت بزانیته میترۆ چیه؟ كاری منیش له ناو میترۆ چیه؟، میترۆ ئه و شه منده فه ره یه كه جهنگه ل و قه ره با لعی، شاره كان هینایه بوون، ئاره زووی هیمنخوازی ده شتییه كان بۆ رزگار بوونیان له هاتوچۆو شه ره نگیزی سه ر شه قام و با ژیره كان به س بوو بۆ ئه وه ی بریار له سه ر هینانه كایه ی میترۆ بدهن، كاری منیش له ناو میترۆ دا جابه كی مۆدی رنه، چاودیرم به سه ر ئه و كه شتیارانه ی كه نایانه ویت بلیته سه فه ری میترۆ ببن، له راستیشدا سه ره تا خۆم له و با وه ردها نه بووم، كه پئویسته ییه كه هه بیت بۆ نووسینی میترۆ، به لام دواتر بۆم ده ركه وت كه ده بیت نه ئینیه كانی كارم له میترۆ دا بنووسریته وه و ببیته هه وینك بۆ هۆشیار بوونه وه، ژوان له میترۆ چێژكی تایبه ت و جیاوازه، بۆ خویندنه وه و ئاشنا بوون به و جیهانه پئویسته بریک له دابونه ریت و كولتووری كاریكراوی نێو میتر بزانیته، ده بیت هۆشیار بیت و بزانیته له به رچی هاموشۆكه رانی میترۆ، سپیده جگه له خویندنه وه ی رۆژنامه ی میترۆ، ئاره زووی خویندنی هیچ رۆژنامه یه كی تر ناكهن.

گه ران به دوا ی جوړ و كه سه یه تی شۆفیر و جابی و موسافیره كانیشدا، به شتیکی تری ئه و زانییه كه ده بیت لێ خافل نه بیت، بریاری نووسینی سه ره تاو ده سته پیک بۆ میترۆ كاریکی سه خت و پرنه زیت بوو، ده تونم بلیم سه ختترین و دژوارترین فه سلی میترۆ بوو، كاتیکی زۆری لێ گرتم دوا جار له پاش گه ران و پشكینی نیکی زۆر من (میترۆ)م به شیاوترین ده روازه بۆ ناسینی شهیتاری زانی.. من وهك حیاكایه ت خوانیکی نه فه سدریژ به لێنم داوه كه هه رچیم پیکرایته له پینا و گه یاندنی شتیك له راستیه نه گۆره كان، گه یاندنی جوړی ژیان و گوزه ری پر له پرسیا ری شاره وه و نه دیتراری میترۆ درییی نه كه م... تۆش به لێنم پێ بده كه میك له كاتی زۆری میك خه ساندنی خۆتم بۆ ته رخان بكه یته، تا بزانیته "ته م هه ویره چهنده ئاو ده كیشیت" ئه وه ش بزانه كه میترۆ.. وشه به وشه ی دیر به دیری، به ش به به شی تیکه له به هیلاكی و شه ونخونییه كی بیوچان و پاش هه موو گه رانه وه یه كه م له میترۆ وه ماندوو نه ناسانه ده ستم به نووسینی كرده وه، یه كه م ده ستنووسی میترۆ له گه ل له دایك بوونی، یه كه م شه وی هه زاره ی سییه م هاته بوون، ئه وكاته ی كه هه مووتان خه ریکی مائاوا یی كرده بوون له هه زاره یه ك من به میترۆ پیشوا زیم له هه زاره ی سییه م كرده، جهنگیک بوو له گه ل ده ورو به رو "خود" دا... سه ره نجام میترۆی لێ كه وته وه بۆ من زۆر گرنگه بزانه ته مه نت چهنده كه ده بیته خوینهری میترۆ، كایه گه ر ته مه نت شه ست سا ل نییه مه یخوینهره وه!، چمكیم ئه م جوړه ده قانه له پاش ته مه نی شه ست سا لیه وه چێژ له خویندنیان ده بینریت... ئه و ته مه نه ی كه به داخه وه ناومان ناوه ته مه نی خانه نشینی و مائاوا یی له گه نجیه تی.. تۆ ده لیت چی؟

میترۆ و سه مه نگول

- رات چیه گه ر دهنگی (من) كانم به رزترین له رهنگ وهاوارو دهنگی (تۆ) یه كانی تۆ؟

به ره له ئیستای نریك، سا لانیکی زۆر له میحنه تی جهنگ له گه ل دۆراوییه كانی "خود" دا بووم پیم وابوو بنیاده م كه متر له وه هه لده گریت با سوخواس و پرسیا ری هه بوونی بكریت، له باسی نسر مه كان ده مگوت "مه ردوم خۆی چیه تا نسر می هه بیت"؟ خۆشتان ده زانن چهنده گرانه، به هاو نرخ بده یته شتیك كه خۆی له

بنچینه‌دا بی نرخ و بیبه‌هایی، وه‌لی کارکردنم له‌ناو میترۆدا هانی به‌خۆدا چوونه‌وهو به‌هۆش هاتنیدا دام و راستی ئەو پهنده‌ی پی سەلماندم که ده‌لێت.. "پیش‌ه‌ی راسته‌قینه‌ی مرۆف بریتییە له گه‌رانه‌وه بو‌خود" نه‌یینی پیشکه‌وتنیش به‌خۆدا چوونه‌وه‌یه، پیم وایه به‌شیکێ زۆری میترۆ گه‌رانه‌وه‌یه بو خود. پیش هه‌مووتان سه‌مه‌نگۆلی بۆراق ده‌زانیت میترۆ چییه؟ چونکی سه‌مه‌نگۆل له زۆربه‌ی ویتستگه‌و وه‌ستان و نشیویه‌کانی میترۆ له گه‌لمدا هاوکارو هاوخه‌مه، به‌ر له نووسینه‌وه‌یشی زۆربه‌ی لی خویندووه‌ته‌وه، هه‌میشه پیی وابوو که ئەم ده‌قه زۆر ره‌قه‌و له ناو فه‌ره‌هنگی ئەمرۆی نووسیندا جیی نابیته‌وه، ده‌توانم بلیم هه‌ر ئەمه‌شه وای لی کردم له نووسینه‌وه‌ی میترۆ ده‌ست هه‌لنه‌گرم، ترسی من ئەوه نییه که داخۆ فه‌ره‌هنگی ئەمرۆی نووسین جیگه بو میترۆ ده‌کاته‌وه یاخود به‌رد و توانجی تی ده‌گریت؟ ترسی من ئەوه‌یه که ده‌ترسم ئەم ده‌قه "به هه‌تیوی له‌دایک بیت و تاقه نووسینی پیش و ئیستاوا داهاوتوشمان رۆشتن و به‌جیه‌هیشتنی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان، ویتستگه‌کان، وه‌زه‌کان، فرۆکه‌کان، رۆژه‌کان، یاده‌کان، نه‌مره‌کان، جه‌نگه‌کان، و پۆلا خۆره‌کان، وای سه‌پاندوو که ئاگامان له پیش و دواي خو نه‌بیت. بو ئاگاداریت میترۆ نه دریزه چیرۆک، نه یاداشت و بیره‌وه‌ری، نه رۆمان. نه په‌خشان، نه ریتسای خان، نه ئاسمان و یه‌زدان نه هیچ‌یشه، ده‌قیکه شه‌یتاری خو‌شی نازانیت چۆن ناوی لی بنیت، چ جای تۆی کۆیله‌وه نه‌خوینده‌وار؟! زیده‌رویی نه‌بیت ده‌توانم بلیم، میترۆ هه‌نگاوێکه له ده‌ست و پیی هۆشیارییه‌وه ملی ناوه بو رزگاربوون ماوه بزانیته بوچی میترۆکان هه‌یه، میترۆ خو‌ی چی بیت تا جابی و چاودیری هه‌بیت، و بزانیته یه‌که‌م جار که میترۆ هاته‌بوون چاودیری نه‌بوو، وه‌لی پاش ئەوه‌ی ده‌رکه‌وت بلیتی میترۆ نابیته فه‌رمانیکێ "خوایی" و هیچ سزایه‌کی یه‌زدانی به‌سه‌ردانایه‌ته سه‌پاندن، موسافیره‌کانیش، له‌پاش چهند سه‌فه‌رو جیه‌هیشتنی ویتستگه‌یه‌که بۆیان ئاشکرا بوو که بلیت نه‌برین نابیته هۆی کۆیری، نابیته هۆی لالیوون، گویشیان پی کپ ناکات.. ئیدی که‌وته خۆدزینه‌وه له فه‌رمانی بلیت برین.. سه‌رانی میترۆش بو قه‌ره‌برووکردنه‌وه‌ی زیانه‌کانی سه‌فه‌ر بریاری چاودیریان هینایه کایه‌وه، بۆیه په‌یوه‌ندی چاودیر و موسافیره‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی بابه‌تییه، گریته‌ستیکه له‌جۆریکی

تر، گه‌ر ده‌ته‌ویت به‌رده‌وام بیت له سه‌فه‌ره‌که‌مان ده‌توانیت، ماده‌کانی ئەم گرپه‌سته‌ی لای خواره‌وه‌مان بخوینیته‌وه، پاشانیش سه‌رپشکی له‌دریزه پیدان یاخود به‌جیه‌هیشتم.. له هه‌رشوینیک که ئیراده‌ی خو‌ت بریاری له‌سه‌ردابیت، به‌لام هه‌رچهند سه‌ریش ده‌هینم و ده‌بم عه‌قلم نابیریت به‌رده‌وامبیت، هه‌ر چهند ته‌ماشای وه‌زع و په‌شۆکاویت ده‌که‌م، دوو دلم له‌به‌رده‌وامبیت، واهه‌ست ده‌که‌م لیره‌ش نه‌بیت له‌ناوه‌ندا به‌نیوه چلی جیم دیلیت، و ده‌لێت تو‌ره‌هاته، با بجمه‌وه بو لای «ماله باجینه» گه‌ر هه‌ر زۆر دانیشته به‌خۆداگرت و به‌رده‌وام بوویت، کۆرو کۆبوونه‌وه‌ی شایه‌ره‌کان، سه‌گ وگورگی، سه‌رجاده‌کان، سه‌رۆک و گه‌ره‌ی، ماله‌کان، راکاسه‌کان، قاش پاشاکان، ره‌شکۆکان، خه‌جیکان، تاقه‌کان، ده‌بنه "ته‌خته قورس"، ده‌بنه ئەژدیهاو ئەغیار. تیفکرینت ده‌رووشین، دواچار به‌ناچاری بو رزگاربوون له‌سپه‌ر و تارمایی ره‌شیان خو‌ت ده‌ده‌یت به‌ده‌سته‌وه‌و له گه‌لیاندا ده‌ست له خویندنه‌وه‌ی، شه‌ونخونی و به‌دکارییه‌کانی، خو‌ت و باوه‌ره‌که‌ته هه‌لده‌گریت.. و هه‌لیکی برۆنزی له‌ده‌سته‌خۆت ده‌ده‌یت، وه‌ک ئەو هه‌ل له ده‌ستدانه‌ی که‌نیزیرپه‌و، سلاخیو، ئادالینو، سه‌مه‌نگۆل و مزرقی کراسپیدیا. له ده‌ست خو‌یانداو بو دواچار بریاریان دا «هه‌یف له‌تاریکیدا بکوژن».

مادهی يهكهم/ ئەم دهقه له هيچ دهقئكي ترناچئت، چونكه گهر تهنيا باسى من و توئى بكردايه، رهنكه پئويستى بهو ههموو ئەزئت وكات لئگرتى تو نهبووايه، له جياتى خوئندنهوهو خو خافل كردنت، پئى پئيمان دهگوتى كه نم كه نمئين و پت پتئين و توپانئى بكه، سئ رسكئين و خهتخهتئين بكه، بهر لهوهى كهفتى، رئگهئى توپانئى و مئيش قهپانت لئى بگريئت، پئى بكه نه بهر لهوهى گريان پئى كه نئينئت لئى برهنجئئئت، مئترو باس له تو و نسرمهكان دهكات، هيچى ئەم بهسهرهات و مهينهتئى و دهردهسهريپانه هئى من نئين، ئەوهى راستى بئت ههئندئيكئان له شهوى تاريك و مانگ به شهرم دهركهوتوووهكان، بهدم قوراوى بوونى بهرمانهكان، بهخوئناوى بوونى دهسته چرچ بووهكان، به چرپه و بئئاگايى پاسهوانى بهرقاپئى سهروكهكان، ههئندئىكى تريشى لهشهوى برين و نهمانى كارها بهديار روئشئايى و دووكهئى چرا و ترپه ترپى مؤمى ساختى دراوسئىكان، بهدم شهوه درئزو كوئئايى نههاتوووهكانئى، چاوهروانى دهربازبوون لهگئژاو، بهدم خه و خه و زوخاوى كوئشئنى نهئكهكان "له ژئر بهرپوه بؤم خراوته سهربهره"، لهوبهينهدا زؤر گه رام، كهس نهبوو خوئى بكاته هئكايهتخوان و پالئهوانى نهئكهكان، ناچار خوئم كرده كاپئئانى نسرمهكان.

تكايه پئيش وهخت بريارئى ناتهواو نا دروست و سهريپئانه مهده؟

مادهى دوهم/ من پئيش ئەوهى بگريم بئرم لهگريان كردوووتهوه، كه مئيشن ئەوانهئى بهتهواوى تئفكرئينئان بئريان له گريان كردبئتهوه، زؤرئيشن ئەوانهئى كه بهتاسهوه ويستووئانه پئى بكهئن و گريان رئگهئى زهردهخههه و پئكهئينئى پئى گرتوون، ههموومان له ترسى شئته گريان پئكهئينئان، له بئرخوئبردوووتهوهو پئكهئينوئين و بزهى ليوهكانئان له بئرحوووتهوه نازانئين، پئكهئين چئيه؟!، سووره يان زهره، روژئانهكان باس له ههموو شئئك دهكهن، پئكهئين نهبئت، له هيچ كام له مئدياكان باسى لئوه

ناكرئت، له هيچ كام له روژئانهكان پئنووسى بو ناخريتهگهري، بؤيه مئترو بريارى دا لهگريان نهترسئت و شورائى بهرزى زؤردارى گريان، برووخئئئت و ببئته باسكه و رئكخهري پئكهئين و زهردهخههه پئى له مهكرهكان، به مهريجئدا رووخانى بهستهلك و شوورائى بهرزى گريان به دهبرئنى راستگويى دهبئت. با ترسئيش ههبئت.. راستگويى و ترس ههئندئىك جار جوانئيه، وهختئيهتئى دهست له زؤربهئى ئەو نهريئانه ههئگرئين كه ژيانئان لئى ئالؤز و تال كردووئين و پئكهئينئان لئى رهنجاندووئين، دهست ههئگرئين لهو كهسانهئى كه رئكهوت و ناسئئئىكى كههه دهئان كات به هاوئى برگهئيهكى گرنگى زالبوونه بهسهرگرئاندا، وهختئيهتئى چئى تر له هيچ وخوئرايى خوئمان نهكهئين بههاوئى خهئكانئىكى، وهختئيهتئى كاتى خوئمان به پرسه نهمرهكان، بهسهردانى گوئستان و قهبرى ئازيزان نهكوئئين. وهختئيهتئى بئرسئين باوك نسرهم دهئئئئته كايهوه، ياخود نسرهم باوكى هئئاوته ئاراوه؟ ياخود هئچئانه و مروؤف و نسرهمهكان، با وهكو تارمايئيه رهشهكان بهئيهكهوه لهدايك دهبن.

مادهى سئيههه / رهنكه پئيش وهخت بريارت دا بئت و بئئت درؤ دهكهم، قوسامهدينئيش بئئت باسى هئكايهتئى فيلمئىك دهكهم كه كوئئايئيهكهئى به ماچئىكى نئودهم و ئوپهريئئىكى دانس، كوئايى دئت، ئەخته ره رهشى دراوسئئشان وا تئى بگات شهئئارى، وريئيهكه وهك ئەو وريئانهئى كه خوئى بهدم گوله بهروژه خوئاردنى بهردەرگا دهگهئ رهيحانه و ئايشه مهركانه و پوره رگوئى و فاته جامباز و خاوهر، دهئان كات، دهق دزهكانئيش بو دزئنى روئمانئىكى لهو شئيوهه هان بدهم، وهريگئره تازه ههئكهوتوهكانئيش بهدواى وهريگئرانى چئروكئىكى لهه جوؤه وئئل كهه. نا ئەئى «تو» بئى دهو قهههئالغ خوئت دهزانئى ههئنووكه دزئنى شته ئانئئىك و كرئستائئيهكان، لهبرئنى گئرفانهكان، لهسوئال و دهستپانكرئنهوهئى سههراجاده و تونئله تاريكهكان، له فروئشئنى گوئهكان. له سهردانى مهزارئى نهمران، له ژهئئئنى هارمؤئئكه ژهنگاوئيهكان خئرى زئاتره... وريابه نهكا لهكاتئى سههفر و گههرا نهوهئى «زهههئنى نئيرگز» و «وهرزى سهههئى بوئنهكان»، توئش يهكئىك بئت له پالئهوانه بهدخوووهكان، بئى ئاگا بهسهههاتئىكى خوئت و ههئزئئكههه بهدناوهكههت، باوكت، حزهكههت، فئيرگه و مامؤستاكههت، خوشكه بهسه زمانهكههت، برا لهخو گچكهكههت، دايكه نهفامهكههتئى تئابئت دوايئيش بو شارئنهوهئى ئابرووچونهكههتئان خوئت و سهههخوئرهكان، داكئت و

سۆزانییەکان بێنە سەرم و بېنە بانگوشی سەر بانە گلەكەم. ئەى «تۆ» بەر لەوہى ژيانم بخەیتە مەزاد، بەر لەوہى چارەنووسم بە چارەنووسی گێلیەتیی خۆت بەریت، دەبیت بەئاگابیت لەوہى كە مېترۆ سەفەرىكە، لە زەمەنىكا كە ھېشتا پېمان نەخستووئە يەكەم پەيزەى گەيشتن پېى، مېترۆ بۆ جېيەكە خويندەواريمان بالا بېت بەسەر نەزانی و دوا كەوتووېمان، بۆ زەمەنىكە كە ھۆشيارى بەسەر دواكەوتووېيدا، بالا دەست بېت. مېترۆ ھەولێكە، ھەولێكە بۆ زەمەن پېشخستن، دەلێن گوايە گەر بنیادەم بېھوئیت زوو بگات، پېويستە بە خېرايى تېشكى رۆژ سەفەر بگات تا زوتر لە ھەمووان بگاتە «مارش» و زەمەن پېش بخت و زووتر بە ئاگا دەبیت لەگەمەو فيلى ژيان.

سویندم بۆ بخۆ بەوہى كە پېرۆزە لەلات. قەسەم بەدە لە پاش ئەم سەفەرەى مېترۆ رِق و كېنە لەخۆت ھەلنەگريت. قېزېش لەشەيتارى نەكەيتەوہ. كى نالیت شەيتارى، لەزەمەنىكى ترا نابیتە رزگاركەر و رى پېشاندەرى «رېگای روناكى».

مادەى چوارەم/ بەرق ھەلنەگرتنى تۆ لەم گەشتە، بە حېساب نەکردنى ئەم حېكايەتە بە «حېكايەتى مېشى خاوەن شكۆ» بە خۆشەويستىت بۆ خۆت دەتوانېن يەكەم وئىستگەى گەشتەكەمان بەسەر كەوتووېى بېرىن. جارېكى تریش وریابە، لەكاتى سەفەر كەردنەكەمان بەنیو ناواخنى مېترۆ و خېرايى شەمەندەفەرەكە، ھەست دەكەيت كە ھاریكار و يەكگرتن بۆ راگرتنى موسیبەتەكان، پېويستىيەكى حەتمیيە و بە وەستان و برېنى ھەریەك لە وئىستگەكان، ھەست دەكەى بەر لەكفت بوون، فەنابوونت ھېناوئە بەرچاوى خۆت. دەزانیت چەند مانا بەخشە گەر مرۆف بتوانیت بەر لە مردن بەھەشتى دىبیت، چ گەورەبىيەكە؟ يەكێك بېت لەباسكەران و پۆلاخۆرانى بەھەشت، ئەو بەھەشتەى كە ھەتا ئىستا كەس لىي نەگەراییەوہ شتېكمان لىي بۆ باس بگات، مېترۆ بە دواى ئەو ھۆشيارىيە دەگەریت كە بەر لە ھەلايسانى جەنگ، شكست و دۆراندنى لەبەرچاوى گرتبیت، دەشت زۆر جار ھەست بگەيت، پالەوانەكان دەقەكان، وئىستگەكان، بەنزىنفروشەكان، سروتى ئىشقەكان بۆ زەمەنى تۆ نەھاتوون، كەچى لەگەلېشیا ھەندى جار ھەست دەكەيت... ئەم نووسىنە خۆتى، ھاورپكەتە خوشكە وھمىيەكەتە، دراوسپكەتە، سەرۆكەكەتە خاترخواكەتە،

زەمەكانتە، ئازارەكانتە، درۆكانتە، خامەكانتە، نامە خوايىيەكانتە، ھەموو نسرەكانى بوونىشتە، منىشم.

مادەى پېنجەم/ سەفەر كەردن بە مېترۆدا، تا رادەپەك بېسەر و بەرىيەكى تىايە، ژيان خۆشى لەسەر بنچىنەيەكى بېسەر و بەر ھەلچنراوہ، بەسەرھات و نسرەكانىشمان ھىندە سەرلى شىواون، ھىندە كوێرەگرييان لى دراوہ، نازانیت لە كوئى دەست پى دەكەن و لە كوئى سەردەننەوہ، بۆيە ئاسايى بېت، لەلات لەكاتى وەستانى مېترۆ، لەيەكێك لەوئىستگەكان، لەكاتى گۆرېنى شەفتى شۆفېرەكان، ھىندى جار فارگۆنەكان جگە لە تۆ و رووناكى كزى تونلەكان، جگە لە تۆ و سېبەرە رەشەكان ھىچى تر بەدى نەكريت.. ئەى «تۆ» لە كاتى دابەزىنىشدا لە گەل كەردنەوہى لەپرى دەرگاكان، پېويستيان بە وەستانىكى ژىرانە ھەيە.. وریابە بەر لە دالنيابوون لە وەستانى تەواوى شەمەندەفەرەكە و بېستنى دەنگى «دەرگا ژەنەكان»، دەرگا نەكەيتەوہ، ھەولېش مەدە جگە لە دەرگا، رېگەيەكى تر بۆ دابەزىن بدۆزىتەوہ، چونكە سەرەنجام گەشتىكەو (مايەى سەفەرىش سەلامەتییە)، ئەى تۆ، بۆ دواجار بېرت دەخەمەوہ ئىستاش ھىچ رووى نەداوہ ئازادى لە بەجى ھىشتنم لەھەر وئىستگەيەك كە بزانیت ئىدى پېويست ناكات بزانیت لە وئىستگەى پاش ئەمە چى ھەيە، ئەوہش بزانیە كە لەم گەشتە دا زۆرېك لە گەشتيارەكان كە سەردەكەون پېيان وايە زەمەن تا كاتى دابەزىنى ئەمان راگىراوہ و لە حەشمەتا سروشت و گەردون لە جوولە كەوتوون. ئەم گەشتە لەوگەشتانە ناچیت كە پاش نىشتنەوہى كۆلارەكان ھەمووان بۆ سوپاسى كاپىتان، چەپلە لى بەدەين لەم گەشتەدا چەپلە لىدان قەدەغەيە، ھوتاف كېشان و خۆپېشاندانىش ھىچ مانايەكى نارەزايى نابەخشن. سەرۆكەكانىش ھەموويان دەمرن، تەنيا تۆ دەمىننەوہ تۆ و وئىستگەكانى ژيانت.

تېبىنى/ من كەناوم (...). تەواوى ئەم گرىبەستەم خويندووئەوہ و لە ھەمووشى گەيشتوم بۆيە بريارم دا موسافىرىكى مېترۆبىم و لەخوارەوہش ئىمزاى خۆم بكەم و رېزىش لە ئىم زاكەم بگرم؟! لەبەر ئەوہى وەختىەتى ئىدى رېز لە ئىمزا بگىریت و واز لە پەنجەمۆر بەھىنریت.

ئىمزا	ئىمزا
تۆ	من

ناوهکان په یوه نندیان به رهنګ و باومړی بوونه و موره کانه وه هه یه
 رهنګه کان...؟!، حزب و باومړ، و مړزی هاتنه بوونیان دهرده خه ن

جاران من و به فر په یوه نندیه کی سه یرو گریدراومان پیکه وه هه بوو، رهنګه له هه مووتان زیاتر تامه زړوی دیدنی به فر بوویتم له هه مووشتان زیاتر هه ستم به جوانی دیمنی سووربوونی ئاسمان له شهوانی به فر بارین و سپی بوونیشی، له کاربوه دا کردبیت، چونکې هه ر منم که بهرواری هاتنه بوونم هاوزه مانه له گه ل وهرزی سپی بوون و به فر انبار. وه لئ ئه فسوسوس له م مهمله که تی زور به فر بارینه دا چیژوو ئاره زوو له دیدن و به فر مالین رۆژ به رۆژ کزده بیته وه، لیره ئاره زوو دیتنی به فر تهنیا له و دیوو په نجره ته م گرتوه کانه وه یه، ئه م «کووماره» جگه له به فر هیچی تری نییه، پیمانی بدات، به فر له ولاتی ئیمه دهیزانی که ده بیت بتویته وه، دهیزانی که ده بیت ریگه بو دهر که وتنی رهنګ و بونه کانی تری سروشت بدات، ئه م به فر هی ئیره گه لئ بی حورمه ته، هه رخویه تی و به س، نایه ویت جگه له خوی رهنګی تر له م دنیا یه هه بیت له گه ل بریاری خو نه توانه وهی به فر منیش بریارم دا ئاره زوو شه په فرین و چون بو سه ر شاخ و کرتنی وینه کریستالییه کان و نوشینی «سووره شه راب»، له قه دپالی چیاکان له جیاتی هه لوکین و مالله باجینه و خه تخه تین و قیژه و هاتوه و و بینه وه ی بلخی گه ره که هه ژاره کان، هه موویان بمړینم و له گه لیا گو شه گیر و له مال نه هاتنه دهر بکه مه هاوری پیکه وه ژیان.. له م مهمله که تی خه مه، زور جار له و دیو تا قی په نجره ته ماوییه که وه، ده که وه مه خه لوه ت و پرسپاری گه وره له به فر، زور جار لئی ده پرسم تو بلیت له ته منی کفتیدا که سیک هه بیت ریشم بو بتاشیت، گه ر هه بیت ئه و زاده کتییه؟ ئه و مه خلقه هه ره مان بوونه و موره که باپیره گیانم پی دلیت، یاخود بیگانه یه که و به فر مال نار دوویه تی، یاخود تا ئه و کات که س نامینیت ریشم بو

بتاشیت له جی که س و بی هه ستیک، مووی سپی سه رگوچکه کپه کانم بو دهر کو زینیت، باشه که ئیره یه که مهمله که تی کوشتنی مندالی و هه رزی و یادگاریمان، بوچی ریگه به دین بیته مهمله که تی کوشتنی پیریتیشمان، ئیمه له چیمان که م بوو هاتینه ئیره؟ بوچی هه موومان هاوسات له گه ل زور بوونی به فر بارین و هه لمژینی هه وای هه سره ت بو نیشتمیمان، بریاری گه رانه وه نادهین؟ دیدنی به فر که نا هیلت دستی لی هه لگرین، یان که ناله خو شه که ی به هه شته، یاخود ناو گوړینه، وای کردوه نه مانه ویت تهنیا بو ساتیکیش بیر له گه رانه وه بولای وزه ی خو ر بکه یه وه. باومړ ناکه م به فر هینده هیزار بوویت له ئاست هیز و بازووی دهر که وتنی خو ر، چونکه چه نده به فر بارئ، بو چنده ساتیکی که میش بیت هه تاو خویمان بو هه لده خات، هه ندیک جار واده زانم که ئه م که م دهر که وتنه ی خو ر له ساته وهختی به فر انباریدا تهنیا بو ئه وه بیت بلیت من هه م با به فر نه هیلت زور دهر که وم، به لام من ناوم هه تاوه. ئه ی چی بیت؟ که واته سرووتی به فر نه بووه و ته ریگر، باومړ ناکه م که ناله که بیت. نا که ناله خو شه که ی به هه شتیش نییه.. که هه موومان له به ترسی بیگانه و دراوسیکان. خو مان له دیتنی ببهش کردبوو. ئه ی باشه چی بیت، من ده لیم هه ر ناو گوړین ماوه ببیته سه رچاوه و هه وینی نه گه رانه وه مان بو خاپوره ولات. هه مووی چه نده رۆژیکی که م له ده سته کار بوونم به چاودیر له میترو، بوومه ئاشنای «سه مه نگولی بؤراق» و له یه که م رۆژه وه منیان له گه ل سه مه نگولدا دانابوو که پیکه وه چاودیری بکه یین، سی سال ده بیت سه مه نگول چاودیری میترویه و که سیکی له خو رازییه، له گه ل هه بوونی میترو له م شاره، ئه میش له جابییه کو نه کانیه تی، که سیکی شاره زایه هه ر پرسپاریکت له سه ر میترو و هیله کانی لی عاسی بیت، لای سه مه نگول به رچاوه روونیت ده ست ده که ویت، هه ر ئه مه شه وای کردوه که سام و سه نگیکی پته وی له ناو جابییه کانداهه بیت، رۆزانی یه که می پیکه وه کارکردنمان به ناوی خو م بانگی نه ده کردم تا پیم گوت بوچی به ناوی خو م بانگم ناکه ییت، پی گوتم ناوه که م قورسه له سه رزار، پیم گوت تاوانی من نییه، تاوانی باوکمه، ئه و ئه و ناوه ی لی ناوم یان تو ناته ویت به و ناوه بانگم بکه ییت که باوکم پیشوهخت بریاری له سه رداوه؟ پی گوتم نا، به لام تو له چ رۆژ و مانگیک له دایک

بوويت؟ گوتم هاتنی من هاوزه مانه له گه ل سپی بوونیکى نوئ!.. به لام بۆ ده پرسیت؟
رۆژ ژمیریکى کۆن و په رپووتی له گیرفان ده رکردوو که وته گهران و پهران
به نیومانگه کاندایا گه یشتته سه ره ئه و ریکه و ته که من تیا له دایک بووم، له ژیر
چاویلکه که یه وه به ده عیه و فیزیکه وه سه یریکى کردم و گوتمی له «به فرانبارو پایزه
رێزان» له دایک بوویت؟ گوتم به لئى.

- زۆرچاکه که واته تۆ به پیتی ئەم رۆژ ژمیره که ناوه کان له گه ل به رواری له دایک
بووه کان دانراوه تۆ ناوت (شهیتاری) یه! شهیتاریش ناویکی ئاسانه له سه ر زووبان و
خه لقی زوو فیری ده بیت.

- لیم پرسى.. شهیتاری چ مانایه ک ده گه ینتیت؟

- پیتی گوتم گرنگ نییه بۆ ئەم ساته وه خته ی جهنگه لى چ مانایه ک ده به خشیت
گرنگ ئه وه یه من ده توانم به و ناوه بانگت بکه م، هه تا ئه و رۆژه ی که خۆت بریار
له سه رگۆرپینی ناوه قورسه که ت ده ده ییت من به شهیتاری بانگت ده که م

- پیم گوت سه مه نگول پى ده چیت هیچ له هونه رى ناو نه زانیت، هیچیش له ماوه ی
ئەم سى ساله ی کارکردنت له میترودا له ئاست ناولینان هه لئه چنیبیت؟ سه مه نگول
بۆراق، ئیمه به هوی ناوه کان رهنگی باوه رى مرۆفه کان له یه ک جیا ده که یه وه، هه ر
له ریکه ی ناویشه وه ده توانیت له مه به سه ته کانی باوکمان بگه ین، تى بگه ین، بۆچی
ویستویه تی له و زه مانه دا ئه و ناوه مان لى بنیت. هه ر به هوی ناوه کانی شه ده توانین
باوه ر و رهنگی تیفکرین و خیتابه کان له یه ک جیا که یه وه.

- ئەمه لای ئیوه، به لام لیره زۆر ئاساییه گه ر پیت و ابوو ناوه که ت سه ره ئیشه ت بۆ
دروست ده کات، بیگۆریت به ناویک که سه ره ئیشه ی به دوا نه بیت، له وه ش زیاتر
گه رخواست و مه رامی ناولینانی باوکت له گه ل ئەمرۆی مؤدیرنیه تی تۆ ناگونجیت
ده توانیت زۆر به ئاسانی و بى سته م بیگۆریت، له نیتو بارو مه یخانه کانی ش به ناویک
بناسریت که «تۆنیکى زایه ندی» هه بیت، به تابه ت گه ر به ویت له گه ل نه ناسیک
که میک ده ستبازی و سه ماو مه ی نۆش و نقورچ گری بیت، به م ناو گۆرینه ی تۆ
"محۆ" ت هینایه وه بیه ر. شهیتاری هاوریه کم هه بوو، ناوی «محۆ» بوو، له شه وانى
خۆکردن به بارو دیسکۆکان که ده چوه پیتش بۆ سه ماکردن له گه ل هه رشۆخیک که

دهیگوت من ناوم (محۆ) یه، که س نه ده بوو ببیتته هاوری، «محۆ» ناچار هاموشوی
مه یخانه و مه یانی سه ماى له خۆ هه رام کرد، ماوه یه کی زۆر به و حاله، نالاندی تا دواتر
ناوی «مایکل» ی له خۆی نا، ئیدی له و رۆژه وه نه له کیژان بى به ش بووه، نه که یف و
سه ماشی لیحه رامه، پاشان شهیتاری ناویکی شه راموی بى مانا نییه، بگره
ئه وکه سه ی ناوی له گه ل به رواری له دایک بوون بگونجینیت، پایه دارتره، شکۆدارتره. ئا
به لام تۆ نازانیت که «محۆ» پایه نییه که بۆ باوه رى باوکی و له به رخۆشه ویستی
باوکی بۆ ئه و باوه ره و له پیناو دووپاتکردنه وه ی ئەمه کداری بۆ ئه و باوه ره ناوی
«محۆ» ی له کورپه که ی ناوه.. ئه وه ی که ناشی زانیت ئه وه یه، گه ر باوکی بۆی ئاشکرا
بیت «محۆ» له به رخاتری سه مایه ک یاخود له پیناو مه ستی و هۆشچوونیک "ناو" و
باوه رى خۆی گۆرپوه، هه رگیز لئى قبول ناکات و به دووریشی مه زانه، حاشای لى
نه کات، پاشان «شهیتاری» هیچ پایه داریه کی تیا به دی ناکه م...!؟

- چۆن، نا شهیتاری ماوه یه که پیمان ده لیت مرۆف هه میشه دوو رووی هه یه،
روویه کتیا ن په رى زاده و روویه که ی تریشییان شهیتان ئاسا... ئا به لام ناولینان لای
ئیمه شتیکی تره.. لای ئیمه بوون به ئەندام له حزب، واته خۆپۆشین به رهنگی حزب،
ئهو رهنگانه ی که حزب له سروشتی داگیرکردوون و به هی خۆی ده زانیت،

ئەندامیه تی واته نووسین به و پینووسه رهنگانه ی که هاورهنگن له گه ل رهنگی حزب،
په رۆو له چکه ش، ئه وه رى دۆستایه تی بۆ فه ره هنگی خه بات و تیکۆشانی حزب
ده نوینیت، لای ئیمه حزب ئەخپاره کانی به رهنگی پۆشته و په رۆی ناوچه وان و رهنگی
خامه و به رگی ده فته ره کان ده ناسیتته وه، جیاکردنه وه ی دۆست و نه یار، خه مخۆرو
خه مسارد، به ئایدیو دیالۆک و گوتاره کان نییه به "ناو" و رهنگی دلایانه. سه رنج ده
سه مه نگول له م قسانه، رهنگی دلای مامۆستا "ئیشه لا" ی فیکاری ئاین له قوتابجانه،
له گه ل رهنگی دلای من نه ده گونجا چه ندین جارو له چه ند بۆنه یه کدا پیتی ده گوتم که
رهنگی سوورسه وز چاوکزی به دوا ده بیت، من گویم پی نه ده دا تا ده هاتیش من
سوورتره و رق هه لگرت... نه شم ده ویرا پیتی بلیم ئه ی بۆچی کتیبی ئاینه که ی ده ست
به رهنگی "قاوه یی" به رگ گرتوه، ئه ی بۆچی خۆت بى له کراسی قاوه یی هیچ
کراسیکی تر له به رناکه ییت، ئه گه ر ناوت "ئیشه لا" نه بوایه ده بویتته مامۆستای

تاین...؟! ھەرگیزنا.. سەمەنگۆل، حاشا لای ئیمە تەنیا ئەو بەدخوانە ناو دەگۆرین کە بەدکارییەکیان کردی، لەترسی ناسینەوێ خراپەکارییەکان ناوی خۆدەگۆرێ دەنا کەس زاتی ناوگۆرین ناکات، ھەرھیچ نەبیت لەبەر ریزی باوکمان و دەمکوێکردنی پورە گۆلێ و دراوسی و ھاوسی، لەخۆفی پلاریان باوەرکە ھەر هیچت پێ نەلین پلاریکت لێ دەدەن و دەلین.. فیرنە گوللە، بەناولینان و باوەری باوکی رازی نییە؟ سەمەنگۆلی بۆراق، دوو کەس نەبیت بەھۆی ناوگۆرینیان سوودیان بینی و لەرکی جەماوەر خۆیان قورتارکرد.. کەسی ترم نەدیوێ ناوی خۆی بگۆریت، ئەو جووتە مامۆستایە بە گۆرینی ناوی خۆیان بۆ مامۆستا (ھەلۆ) و "مامۆستا (سوارە) نەک ھەر خراپە کارییەکانی پیش شۆرشیان شارەدووە.. بگرە بەناو بوونە قارەمان و پیشرەوانی جەماوەری شۆرشگیر... پاشانیش بوونە ھیزو بازوو پارێزەری دەسکەوت و خەباتی شۆرش لەم دواییەشدا بوونە داھێنەری بیرى نوێی خوێندنی ھاوچەرەخ. ئیستاش لە بیرم ناچیتەوێ «نەجە شیت» کە ئیستاکێ مامۆستا (ھەلۆ) پێ دەلین چەند رۆژێکی کەم بەرلە تەقینەوێ رووداوێکان لەناو گۆرەپانی قوتابخانە.. لەکاتی گوتنی مارشی گیانم فیدات سەرۆک، رۆح فیدات سەرۆک، باویشکیکم دا، بە تەنیاش ھەرئەو جارە لەکیسم چوو، بلیم گیانم فیدات سەرۆک، ھەرئەو جارە بوو فریا نەکەوتم و نەمگوتەوێ تا کاتی تەواو بوونی مارشی ریزداری بۆ سەرۆک. «نەجە شیت» بەقیزەو تەماشای دەکردم، ھەر لەوێو لە جی خۆم بۆ ئەوێ ببمە پەندو عیبرەت بۆ ئەوانەى کە نایانەوێت بلین گیانم فیدات سەرۆک، بۆ ئەوانەش کە باویشک لەکاتی سروودی گیانم فیدات سەرۆک خافلایان دەکات، لەناو ھەموویاندا مستۆکەو شەپازلەییەکی لێ دام، ھەرگیز نازاری ئەو شەپازلەییەم لەیاد ناچی.. ھەتا ئەبەد جی پەنجەى ئەو دەستە رەقانە لەسەر روومەتم لاناچن.. لە "تا لە لوتبەرز"یش خۆش نابم، کە ئیستا بۆتە مامۆستا «سوارە»، ئەوکات لەبەر ئامادەنەبوونم لەوانەى وینەکردنی سەرۆک، دارکاری سەرەمەرگی کردم و دەیویست بەزۆری زۆرداری دەستم لەسەر وینەکردنی سەرۆکی فەرماندەو تیکۆشەر راھینیت. دەیویست بەزۆر ھەستی کیشانی نیگا بوغزاوییەکانی سەرۆک بکیشم، ئەو بوو ھەستی نیگار کیشانی لێ بریم. دەنا بە دووری مەزانە، ئیستا من یەکیک بوومایە لە نیگارکیشە ھەرە

ناوئادارەکانی شارو خاپورە ولات، ھەرگیز روخسارو دیمەنى ئەو دوو بەدکارە ستەمکارەم لەیاد ناچیت.. ماوہیەکی زۆریش لەپاش سووتانی بازارەکان بە دوایاندا گەرام کەچی دەستم نەکەوتن، کاتیک بینمنەوێ لەسەردەمانیکا لەچەرخیکا، سەریان دەرکردووە، بەناو تازەکەیان بانگ دەکران و ھەرچی ناو و شوینەواری خراپە کارییەکانی رابردوو لەلای خەلق و خوا لە بیربردبوو. لەزەمەنیکدا بینمنەوێ کە کەس باوەری پێ نەدەکردم گەر بیت و بلیم ئەم ناوانە، ناوی درۆن، ئەم ناوانە ناوی خۆیان نین، لەژێر ئەم ناوانەو نەینییەکی گەرە و ستەمیکی بێشومار ھەیە. سەمەنگۆل من بەھەزارحالی خۆم لە گێژاوی ناو گۆرین قوتارکردووە تازە بەتازە تۆ دەتەوێت بمخەیتە گێژاویکی تری ناوێکانەو، ئازیزەکەم «محو» لەناخی خۆیدا ھەر (مخەمەد)ە، با خەلکی وا تێ بگات (مایکلە) پاشان کە ناوت دەگۆریت ناییتە دووگیاندار، بەپێچەوانەو دەیتەنى و گیان، دەبیتە کەسیکی کەم ئەندام... من زۆرم دەوێت تا خۆم لەگەڵ ئەم ناو تازەییە رابینم، رەنگە جەند جارێک لەسەر یەک بانگم بکەیت ئاوێت بۆنەدەمەو، چونکە گویم لەسەربیسستی ئەو ناو رانەھاتوو. باوکەکانیشمان مەبەستیانە ناویکمان لێ بنین کە لەگەڵ باوەرەکیان بگونجیت و پیکەوێ خۆم و.. ناوێکەم.. کار بۆ بەدیھێنانی ئارەزوێ خۆیستەکانی باوک بکەین.

ترس تا ئەوکات جوانه که مۆتەکهی لی نه بیتهوه... تا ئاستیکیش
باشه هه بیته، که نه بیته ئامرازیک بۆ له ناوچوون

کورسی و جی دانیشتنی پیروپهککه وتهکانی هیلی چواری شه مه نده فەری میترو
بوو بووه کورسی مۆته کهی کابرایه کی پيش که وتوو زهر دبووی پرچ درێژ. به
روخساری و پيشیدا دیار بوو که چەند سالیک ده بیته، گويزان بهر ريشی نه که وتیته
و ريشی نه تاشی بیته. جار نه بووه به ده رکه وتنی من و سه مه نگول شپرزو سه غله ت و
بی ئارامی و سه ر لیشی وای نه نوینیته، سه ر هتا واتی گه یشتبووین له بهر بلیت
نه برین وای خوئی نیشان ده دات، تا پاشتر بۆمان ده رکه وت که ترسه وای ده یله رزینی،
ترسه ده یه هه ژینیته ئه و کابرایه بی ئه وهی هیچ پرسیاریکی بلیتی لی بکه یین، بی
ئه وهی هیچی لی داوا بکه یین، ده شله ژا و قسه ی هه له ق و مه له ق و به سه ریه کا شکاوی
ده کرد، هه موو جاریک ده یگوت، کورسیم پی نه گوین، ده زانم «ئه م جیگایانه» هی که م
ئه ندام و په ککه وتهکانی شوړیشن وه لی منیش که م ئه ندام و په ککه وتهی بیری ژینگه م،
من رابه ری بیری ژینگه پاریزیم، هه لئه خه له تابن، ئیوه ناتوانن ده ست به سه رم که ن
ئیه ناتوانن له وخه وه خو شه م بکه ن، ئه و خه وه خو شه ی به هاتنه دی، ئیدی ئیوه
له ناو ده چن و نامینن، ئیوه دوژمنانی ژینگه ن، ئیوه ده تانه ویت دیهاتییه کان له سه ر
ئه م جوړه هاتوو چۆیه رابینن که له ژیر ئه رزه وه به شه مه نده فەره خیرا کان هاتوچۆ
بکه ن و بی به شبن له دیمه نی جوانی سروشت و هه وای ئاسمانی بیگه رد ده تانه ویت
ده شته کییه کان به ده ردی کۆن به رن و شه ریان پی بکه ن... ئه م کورسییانه نه بیته،
هیچی تر دادی ده ردو ناسۆرهکانی من نادات. من بۆیه له سه ره ئه و کورسییانه
داده نیشم تا ببه هه وین و دهنگی ناره زایی و گله یی له میترۆ. دانیشتم
له سه رکورسی که مه ئه ندامان ناره زایه تییه له دژی بیری هاوچه رختان. زۆری ده برد.
وا زمان له حکمه تهکانی ده هیناو به ره وای موسافیرهکانی تر ده رویشتن. هه موو

جاریکیش به پیکه نینه وه کابرامان به جی هیشت و گویمان نه ده دایه «حیکمه تهکانی»
جار له دوا ی جار هه ستم ده کرد که شتیکم به بیر ده هیئینه وه، هه ستم ده کرد له گه ل
ئه و ترسانه ژیاوم. ئه مرۆ زیاتر له هه موو وه ختییک هه لسه وکوت و قسهکانی ئه و
کابرایه، رۆزانی ترس و سکۆم ده هیئنه وه یاد. ئه و رۆزانه ی که بوو بوونه نه ریتییک
له ژیان و گوزه رمان، ئه و رۆزانه ی که باوی هه لکوتانی بی هۆی جه لاده کان بوو بۆ
سه رمال و حالی خه لکی بی گوناھی شار، ئیستاش ئه و دیمه نانه م له بهر چاوه که
چۆن دلره قانه و بی حورمه تانه خو یان ده کرد به مالدا ژوور به ژوور ده گه ران، یه که م
جار هه لیان ده کوتانه سه ر، ژووری خه وتنی ژن و میرده کان، جیژووانی خه مه کان،
گه ران و پشکنین له نیو باولی مه مکان و ده رپی له رهنگ که وتوو ژنه کان، یه که م
مۆلگه ی گومان لیکراویان بوو، گه ر هیچیان له و ده مه دا به رده ست نه که وتایه، ژنی
ماله کانیان ده برد، به پیاووه گوره ی ماله که شیان ده گوت که ئه م ژنه قه ده غه یه و به پی
راسپاردهکانی سه رۆکی فه رمانده و ئه نجوومه نی بالای شوړش ده بیته راپیچ بکریته
بۆ گرتوخانه و له وئ لیکۆلینه وهی له گه لدا بکریته به تۆمه تی هه ولدان و هاندانی
هیله که دانه رهکان بۆ دروستکردنی به چه یاخی بوویه ک دژی رژییم و سه رۆکی
فه رمانده و میهره بان. شاریه کان ناچار له ترسی ده رکه وتنی له ناکاو زیلی گاردی
کۆماری و هه لکوتانی زۆرداران، وینه ی سه رۆکی فه رمانده یان به ده سته و به سه فته
له ژیر جی خه وی هاوسه رهکان راده خست ره شکۆو ره یحانه ش چه ند دانه یه کیان
له ژیر سیسه می خه ویان دانابوو، به ئومیدی ئه وهی سه رۆکی فه رمانده ئاگادار بیته
که له شه وی ده گمه ن هه لکه وتوو پیکه وه بوون و جوتبوونیان هیچ کامیکیان هانی
دروست کردنی به چه یاخی بوویه کیان نه داوه. ئه و ماوه یه به ناچاری هه موو ماله کان و
له ته وای کولانه ی مه رگه کان. له جیاتی مۆنالیزا، له جیاتی فینۆس، له جیاتی تابلوی
نیگارکی شتیکی ناودار، له جیاتی سورته ی "الله اکبر" له جیاتی خاچیکی
له داره لکۆنراو. وینه ی سه رۆکی فه رمانده، به کولوی به برژاوی، له هه موو ماله که
له حه مام و ئابخانه کانیسه هه لواسرا. به لام دیاربوو هه بوونی وینه ی سه رۆک و
هه لواسینی به ته نیاو بی سوجه بردن له ئاست زۆرداری و تونیه تی کوشتنی بی
تاوانه کان، شتیکی یه کجارکه مه و میلیه ت ده بیته له وه دلسۆزتر بیته بۆ خاوه ن شکۆ،

ھەر بۆيە جەللادەكان لە دەشت و كيوەكانەو دەستیان بە پاكسازى و پشكەن كرد .
 لەپاش بآووبونەوھى ھەوآلى رووخانى لادىكان و سووتاندنى دەغلى كوندەكان و لە
 ناوبردنى ھەموو ئافس و زارۆكى ناو بيشكەكان، لەناو چاىخانەى شارەكان . ھەوآلى
 دريژە پيدانى ستەم گەرمتربوو، پورە گوآلى دايكى جگەرسووتاو، لەھەولتيكى تری
 دان بەخۆگرتندا گەورەو ريش سپى گەرەكەكەى كۆكردهو... ئاگادارى كردنەوھە كە
 شالآوو گەردەلولتيكى پرلە مەترسى جەللادەكان بەرپۆھىو بەرەوشار ھەل دەكات،
 بۆيە دەبیت وینەكان ھەلبواسرین و چیدی شاردنەوھیان لەژیرجی خەوكانمان دادى
 ئەم ستەمكارانە ناداتەوھ، بۆ ئەمەش پيشنيار دەكەم كە چوار چۆھەكە دروستكەين
 دوو دیوو بیت، بەدیوچىكان وینەى سەرۆك ھەلواسریت و دیوچىكەى تريشيان ئەو
 تابلۆيە بیت كە ھەمووان ئارەزوو دەكەين، مآلەكەمان برازینیتەوھ، گەرھاتن بە رووى
 سەرۆك ھەلگيرن و بەرپۆشنتیان بەرۆكەى تریا دەرخەن. ھەموو پيشنيارەكەى
 پوورە گوآلى پشت چەماويان قبوول كرد، رەشكۆ لە پيش ھەمووان بەپەلە چووھ
 بازارو دیمەنى درەختيكي كرى و ھینايە مآلەوھ ئیستاش لەیادەمە لەژیر دیمەنى
 قەشەنگى درەختەكە لەسووچىكى بچووكدا نووسرابوو"درەختى تىگەيشتن لە ژيان"
 تى نەگەيشتم مەبەست لەو دیمەن و نووسینە چيیە... باروودخەكە لەو زەمانەدا
 فرسەتى تىگەيشتن و شىكردنەوھى مانای تابلۆكانى نەدەدا.. ترس لە ھەلچوون و
 تۆرەبوونەكانى سەرۆك بووھەمى يەكەمى خەمخۆران. بووھەمى دريژترین بابەتى باس
 لى كراوى قاوھلتى و پارشپۆھەكان، لەو زەمانەدا تەنیا لەو تى گەيشتم، رەشكۆ رۆژ
 بە دواى رۆژ لە گەل گەرمبوونى ئەو ھەوآلە جەرگبیرانە ئۆقرە براوتر دەھاتە بەرچاو
 بە تايبەتیش لەو كاتانەى كە «كەرويشكەخەو» دەبیردەوھە لەسەر ئەو تاك قەنەفەيەى
 كە تەمەنى دوو ئەوھندەى تەمەنى من و باوكمى ھەبوو، «قەرەى قەساب» ھەموو
 جارێك دەيگوت لەگەل ھاتنيان بۆ ئەم مآلە، كرىويانە، ناوم نابوو"قەنەفەى
 ترسەكانى باوكم" رەشكۆ كەمۆتەكە دەيگرت، ھاواری دەكرد بۆ خەلاسى، دياربوو
 لەخەويدا لەژیر ئەشكەنجەدایەو ئازارى جەستەى دەدەن لەخەويدا، پشتیان
 دەسووتاند، تیزابيان دەكرد بەچاویا، نینۆكيان لە رەگوریشەوھ دەردەھینا،
 لەھەمووشى سەيرتر، بى بەراى خۆى باسى دەكرد لەتۆمەتى بوون بەشۆرشگير،

بەدەم خەوھەو ھاواری دەكردو دەيگوت: "مەمكۆژن من نەبووم كە مەنشوراتم
 بآووكردبیتەوھ، من نەبووم كە دوینی لەسەردیوارەكان نووسیم برووخى رژيم و بژى
 شۆرشكەران، من مامۆستایەكم دەستم بەكآلوھەكەى خۆمەوھ گرتوو، با نەبیات".
 جارجار ناوى «رەیحان»ش دەھاتە ناوناوانەوھ، بەدەم ھاواركردنەوھ دەبووھ قوربان و
 بەساقەى ھەتا دەھاتیش جوولە براو نەفەس توندتر دەھاتە بەرچاوو قەنەفەكەش
 جیرەوجوولەى زیاترى تى دەكەوت لەگەلآيا، ھەتا دەھات، مۆتەكەو ھاوارەكان
 لەئیرادەكان بەھيژتر دەبوون، ھەتا خەبەرمان نەكردایەتەوھ ئەم قەوانەى لى دەدا،
 جارى واھەبوو ھەستم دەكرد كە بەراستى ھەنووكە بەسەر سەریەوھن و دەیانەوویت
 بزائن بۆچى وینەى سەرۆكى ھەلنەواسیوھ، لە ھەمووى سەيرتر ئەوھ بوو كە
 «رەشكۆ» جگە لەكاتى مۆتەكەكان ھیچ كات بەقوربان و بەساقەى «رەیحانە» نەبووھ،
 ھەمیشەش بە خزمەتكارىكى ئەو مآلەى دەزانى، ئەویش بە پيشەى زۆرى
 میرخاسەكان پىتى وابوو كە نابیت جگە لە جى خەوى شەوان ژنەكانمان خۆش بویت،
 جگە لە جى خەویش نابیت لەبەرچاوى ھیچ كەس ماچ بكرین، رەشكۆ راھاتبوو
 «رەیحانە» بە سەگباب بانگ بكات، بۆيە دەتوانم بلیم مۆتەكەكانى «رەشكۆ» كاتى
 خۆشگوزەرانى و بزواندنى شەھووت و نەشئەى «رەیحانە» بوون چونكە تەنیا لەو
 كاتانەدا، رەیحانە گوئیستى رەیحانە گيان دەبوو، تەنیا لەوساتە مۆتەكاويانەدا بە
 سەگباب و كافریاب و دەعەجانى بانگ نەدەكرا.. ئاسایى بوو «رەیحانە» لە پیناو
 زۆرتىن گوئیستى بەساقەو بەقوربان و حورمەت و ریزىكى مۆتەكاوى ھەتا بۆى
 بڕەخسیت ھەتا بۆى بلویت، رەشكۆ بەخەبەر نەكاتەوھ... ئیستاش دەپرسم خەتای
 كامیان بوو؟ كامیان ئارەزووى ئازاردانى ئەوى تری بوو.. «رەشكۆ» بوو یان
 «رەیحانە»، یاخود ھەردووکیان بەیەك ئەندازە چيژيان لە ئازاردانى یەك دەبینى.. لە
 لایەك دەلیم «رەشكۆ» نا ھەقى نەبوو، كە بى ریزبیت لە بەردەم «رەیحانە». چونكە
 ھەر «رەشكۆ» نەبووھ كە نازى لەژنەكەى بریبیت، سەرۆكەكانمان لەبەرچاوى خەلك
 ماچى حەبیبەو ھاوسەرەكانیان نەدەكرد، ماچى ژنەكان قەدەغەبوو، لادان بوو
 لەنەريت و ئەدەبیاتى ناریزى بەرامبەر ژن و خۆشەویستەكان، بەلام ئاسایى بوو
 بەدزى ژنەكانیان، ئەو ژنە ماندوو نەناسانەى كە زوخاوى رۆژانى سەختیان لەگەل

بۆره پياوهكانيان چيشت، له گه‌ل واده‌ي چاوخافلي و شه‌كه‌تي ژنه‌كانيان، له باوه‌شي سۆزانيه‌ك شه‌و به‌ري بكه‌ن و رۆژ به‌خير بكه‌نه‌وه، سه‌رۆكه‌كان تاميان له‌وه ده‌بينى كه بلين ئەمشه‌و له باوه‌شى سۆزانيه‌ك خه‌وتوو، ماوه‌يه‌كيش واى لى هات شار له‌به‌ر چليسي سهرۆكه‌كان و كه‌مبوونه‌وه‌ي ژماره‌ي سۆزانيه‌كان، به‌شى مي‌ردمندا‌ل و هه‌رزه‌كار و بلحه‌كاني نه‌ده‌كرد تا ماوه‌يه‌كي زۆر و هه‌كو گۆشتى مريشك لايان هه‌رام كرابوو، جگه له سه‌رۆكه‌كان كه‌س بۆي نه‌بوو مريشك بكريت و تامى بكات. جگه له گه‌وره‌ي مال كه‌س بۆي نه‌بوو تامى سنگى مريشك بكات. ره‌شكو له گه‌ل هه‌موو به‌خه‌به‌ربوونيكي گه‌راو دۆراو له سه‌گ مه‌رگى، به‌ روخسارى بزه‌وتازه كو‌تاييه‌اتووي قاقاي پي‌كه‌نينمان به‌هۆش ده‌هاته‌وه، له‌ويوه‌و به‌هۆش ده‌هات و ده‌يزانى ئەمجاره‌ش جگه له‌مۆته‌كه‌هه‌چى تر نيه‌يه، وه‌لى پي‌كه‌نينه‌كه‌مان، هه‌نده‌يه‌ي تر به‌ناخى ئەرزدا، ده‌بهرده‌ خوارى و لموزى شو‌ر ده‌كردوه‌وه، هه‌نده‌يه‌ي تر ترس له رۆحدا چروى ده‌كرد، تا رۆژيكيان له‌ترسيكي گه‌وره‌تردا. قاجى قه‌نه‌فه‌كه‌ شكاو «ره‌شكو» له‌گه‌ليا له‌قسه‌ وهاواركردن كه‌وتو مۆته‌كه‌ له‌ناوى برد.

هه‌موو خاتره‌خاكان له چوارده‌دا له‌دايك ده‌بن و له‌پانزه‌دا ده‌مرن....
گۆل و نامه بۇنداره‌كانيش، ته‌نيا له چوارده‌ بازارپان گه‌رمه.

جگه له چوارده‌ي فيبريوه‌ري، هه‌چ رۆژيكي تر مي‌ترو بۆن گۆلى لى نايه‌ت، له شه‌له‌نتاينا نه‌بيت، كه‌س له ري‌كه‌وتيكي تردا، گۆل و كارتى سوورو و رچى په‌مه‌يه‌ي پى نيه‌يه، هه‌موويان له‌م رۆژده‌دا سونبۆليكي ده‌ربرينى خو‌شه‌ويستيان به‌ده‌سته‌ويه‌يه، من نه‌بيت جگه له بۆنى جابيه‌تي، جگه له بۆنى عاره‌ق و بۆنى سيروماستى ترشاو، بۆنى هه‌چى ترم لى نه‌ده‌هات، سه‌مه‌نگۆل ئەمسايش به‌ پيشه‌ي هه‌موو كاتيكي له‌م رۆژده‌دا به‌تاسه‌وه چاوه‌رپى هاتنى شه‌له‌نتاينه، هه‌موو ساليك له‌م رۆژده‌دا به‌نيازه گۆليك، له گۆل فرۆشه‌كاني مي‌ترو بكريت و بي‌به‌خشيته‌هه‌زليكه‌ريك كه يادى «شه‌له‌نتينو» هه‌تابيه‌ته ئاراوه، هه‌موو ساليك له‌م به‌رواره‌دا چاوه‌رپى به‌خشيلى بۆننامه‌يه‌كي ئيشق، هه‌رچه‌نده سه‌يرى حال و بالى په‌رپوتى سه‌مه‌نگۆلم ده‌كرد زياتر بۆم ئاشكرا ده‌بوو كه مه‌حاله ئەو ئاره‌زووه نه‌زۆكه بيته‌دى. مه‌حاله له‌م زه‌مه‌نى هه‌لوه‌رينى ئيشق و دوله‌رييه داستانيكي وه‌نه‌وشه‌يه‌ي بخولقيت. هه‌ر وه‌ك پيش بينيم كرد. مه‌خابن ئەمسايش وه‌كو ساله‌كاني پيشت، نه‌كه‌س هه‌بوو گۆليكي لى وه‌رگريت و نه‌كه‌سيش نامه‌يه‌كي له‌گه‌لدا ئالوگۆر كرد، چه‌ند رۆژيكي به‌ره‌له‌هاتنى شه‌له‌نتاين، ئاماده‌گيى خو‌ي بۆنه‌و ياده بۆ باس كردم، راي من ئەوه بوو كه هه‌ل وريكه‌وتى هه‌زليكرده‌كه‌ي به‌و ميژووه شوومه‌ي هه‌زليكه‌ران نه‌به‌ستيت، زۆرم هه‌ول دا له گه‌لى، كه‌خۆي به‌بۆنه‌يه‌ك نه‌به‌ستيتوه‌وه كه ئەوه‌يه‌چ رۆليكي له‌خولقاندن و هاتنه بوونيدا نه‌بوويت، به‌ قسه‌ي نه‌كردم ئەو پيى وابوو من كابرايه‌كي نه‌زانم و هه‌چ له‌ماناي ئيشق و ئەفين تى ناگه‌م. ئەو نه‌يده‌ويست له‌وه تى بگات كه ناشيت، «شه‌له‌نتاين» له‌م چه‌رخه‌دا ري‌كخه‌رى بۆنه‌و ري‌كه‌وتى دروستبوونيكي نو‌يى پي‌كه‌وه‌بوونى كه‌پله‌كان بيت، ئيواره‌ي به‌ر له دوامالئاوايى له شه‌له‌نتاين، به‌ده‌م

مه‌ره‌خه‌سبوون له‌بۆنی عه‌ترو گولۆوی فارگۆنه‌کان. به‌کزییه‌که‌وه‌هاته‌لام و پێی گۆتم
ئه‌مسالیش رۆیی و نه‌یتوانیوه‌ که‌س بناسیت. به‌ده‌م پیا‌سه‌ی که‌رانه‌وه‌ بۆ ماڵ و
ده‌رچوون له‌تونیه‌ خنکاو‌یه‌کانی می‌ترو، پیم گوت ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ ئه‌فینداری
بۆی سه‌لماندوم که‌ئیشق له‌چوارده‌ ساڵیدا له‌دایک ده‌بیت و له‌شانزه‌ ساڵیدا ده‌مریت
و له‌سی ساڵیدا هه‌والی مه‌رگه‌که‌یت پێ ده‌گات. تۆیه‌کی شه‌ست ساڵان، ناتوانیت ئه‌و
زهمه‌نه‌ به‌ زۆری «قه‌له‌نتاین» زیندوو‌که‌یته‌وه‌. پاشان منی‌کی رۆژه‌لاتی زۆرباشتر
له‌تۆ له‌ مانای ئیشق تێ گه‌یشتووم، به‌لام ده‌رفه‌ت و بواری ئه‌وه‌م پێ نه‌دراوه‌ زامی
ئیشقه‌کانم لای که‌س بدرکینم، که‌سیش لای ئیمه‌ هانی خۆشه‌ویستی نادات، ئه‌وه‌ی
له‌هه‌ولێ حه‌زلی‌کردنیش بیت، نه‌یارانی ئیشق و می‌شوله‌کان له‌هه‌ولێ په‌شیمان
کردنه‌وه‌ی دان، وه‌ختیه‌تی سه‌مه‌نگولی قیتار به‌جیم‌او، که‌میک له‌ له‌ دایکبوون و
به‌سه‌ره‌اتیکی راستگۆ له‌ زهمه‌ن و مانای ئیشق تێ بگه‌یت، به‌لێ رهنگه‌ له‌هه‌مووتان
زیاتر کچم ناسیبیت. له‌گه‌ڵ زۆری‌کیشیان له‌ کووچه‌و که‌له‌به‌ره‌ ته‌سه‌که‌کان یاری و
ده‌ست له‌مه‌لانی و چاوشارکیم له‌گه‌ڵ کردبن، ئاره‌زووم بۆ ئیشق له‌کاتی ئاسایی
خۆیدا، چرۆی کردووه‌، بالام مه‌خابن له‌و ته‌مه‌نه‌ی که‌ من هه‌ولم ددا که‌سێک بکه‌م به
حه‌زلی‌که‌ری خۆم ئه‌و ته‌مه‌نه‌ لای ئیمه‌ به‌ ته‌مه‌نی سی‌یه‌ندی و بلحی و شله‌ژاوی ناو
ده‌بریت، چوارده‌ ساڵ بووم که‌ یه‌که‌م هه‌ولێ س‌روشتیم دا بۆ خۆشه‌ویستی، چوارده
ساڵ بووم که‌ یه‌که‌م نامه‌ی هاو‌رییه‌تیم دا به‌ «نیژی‌ریه‌»، ئه‌و کات ئیمه‌ له‌مالێکی
کوونی گه‌ره‌که‌ قوراوییه‌کاندا ده‌ژیان، سه‌ربانی مال‌ه‌که‌مان له‌و سه‌ربانه‌ به‌گۆ
دروستکراوه‌ بوو که‌ به‌ریه‌ست و به‌رده‌می نه‌بوو، پانتایه‌کی بێ ئه‌ندازه‌ تا ئاستی
بر‌کردنی چاوشاگر‌دینه‌کانی تری لێ دیار‌بوو، ئه‌م ره‌هاییه‌ وای کرد‌بوو
هه‌موو‌ج‌م‌وج‌و‌ئێکی ئه‌مدیو و ئه‌ودیو سه‌ربانه‌ به‌یه‌ک به‌ستراوه‌کان ببینیت، به
تایبه‌ت جم‌وج‌و‌ئ و هات‌و‌چ‌و‌ی ته‌له‌به‌کان له‌ وه‌رزی گه‌رمی ئه‌زمونه‌کان، ده‌رکه‌وتنی
کورو کچه‌کانم ناونا‌بوو، وه‌رزی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان، ئه‌و په‌پولانه‌ی که‌ به‌بیانوی
تاریکی و نس‌رمی ژووره‌کان به‌ ملیونه‌ها هه‌ل‌ده‌رژانه‌ سه‌ربانه‌کان و خۆیان
هه‌ل‌ده‌خست په‌پوله‌ نی‌رومی‌کان، به‌تاسه‌وه‌ ئاره‌زووی زووتر ده‌رکه‌وتنی تیشکی
خۆریان ده‌کرد، ئاره‌زووی زووتر هاتنی ئیواره‌یان ده‌کرد ئیواره‌یه‌کیان که‌وتنی خۆرو

سووربوونی ئاسمان و ده‌رکه‌وتنی به‌شه‌رم و لایه‌کی مانگم کرده‌ کات، بۆ گه‌یاندنی
په‌یامی ئیشقی چوارده‌م، له‌و ئیواره‌ ئاسمان سوورده‌ له‌ما‌به‌ینی کتیبیک په‌یامه‌که‌م
په‌وانه‌کردو دام پێی... له‌ونامه‌یه‌دا باسی زۆرستم کرد‌بوو، چهند جار‌یکیش به‌ر
له‌وه‌ی به‌ده‌ستی بگات، نامه‌که‌م به‌چهند پینووس‌تیک و به‌چهند رهنگی له‌کاغه‌ز
نووسییه‌وه‌، ئیستاش له‌یادمه‌ به‌قه‌له‌میکی سه‌وز نامه‌که‌م نووسی، ئه‌وه‌ی که‌ له
یادیشم ناچیت، له‌دوا دێری په‌یامه‌که‌دا خۆم به‌ هاو‌رییه‌ک ناوازه‌ کرد‌بوو، نه‌ک به
ئاشق، چهندین جار‌یش له‌گه‌ڵ خۆدا که‌وتمه‌ پرس‌یار، وشه‌ی هاو‌ری به‌رزتره‌ یاخو
ئاشق نه‌م‌تره‌؟ ئیشق به‌زیندوویی ده‌مینته‌وه‌؟ یاخود هاو‌رییه‌تیه‌ نازانیت مه‌رگ
چییه‌؟ له‌وانه‌یشه‌ هی‌چیان بیت و هه‌مووی به‌رزه‌ه‌ندی بیت؟ ده‌ترسام وشه‌ی هاو‌ری
له‌یه‌ک تینه‌گه‌یشتنی به‌دوادا‌بیت، ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی له‌ جی‌گه‌که‌مدا ئه‌مدیو
ئه‌ودیوم کرد‌ووه‌، ئه‌و شه‌وه‌ می‌شوله‌کان له‌ هه‌مووکات زیاتر ئاره‌زووی
ئه‌شه‌که‌نجه‌دان و خه‌و زرا‌ندنیان هه‌بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئاگابن ئیواره‌ چی رووی
داوه‌... ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی به‌دیار چاوه‌روانی وه‌لامی به‌لێ یاخود نه‌خیری «نیژی‌ریه‌»
له‌ خولگه‌یه‌کی سه‌هیر ژیا، یه‌که‌م جار‌یشم بوو ئه‌م ئه‌تواره‌ بنوینم، به‌ره‌به‌یان به
پیشه‌ی هه‌مووکاتیک، رهنگه‌ که‌میک زووتر‌یش به‌رله‌ مه‌لابانگدان، به‌ر له‌ زه‌راندنی
گو‌یدرێژه‌کان، به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌موون فرۆش و سه‌ه‌زه‌و ده‌سگیره‌کان، زووتر له
هاتنی کاتی راوانانی پشیله‌ له‌ره‌کان، به‌ر له‌ ده‌ست‌نوێژی مه‌لاژنه‌کان، به‌خه‌به‌ربووم..
چاوه‌ریی ده‌رکه‌وتنی بووم ئه‌مزانی سپیده‌ی به‌یانیان واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله
ئۆقره‌ لی‌براوه‌کانی تاریکی شه‌وه‌، ئه‌ی نه‌ترانیوه‌ په‌پوله‌کان ته‌نیا و ته‌نیا
له‌سپیده‌و ئاوابووندا ده‌رده‌که‌ون، یه‌که‌م که‌س بووم که‌ له‌ جی هه‌ستم، یه‌که‌م که‌س
بووم که‌وتمه‌ هات‌و‌چ‌و‌و‌گه‌ران و سه‌ره‌تاتکی سه‌ربانه‌کان، چاوێکم له‌سه‌ر کتیب و
چاوه‌که‌ی ترم به‌ده‌وه‌ری خۆدا ده‌سو‌راند، بۆ کاتی ده‌رکه‌وتنی «نیژی‌ریه‌»، به‌ر له
و‌نبوونی بریسه‌کی ئه‌ستیره‌کان، به‌ر له‌ هه‌له‌هاتنی ته‌واوی هه‌تاو «نیژی‌ریه‌»یش
ده‌رده‌که‌وت، ده‌یزانی که‌ واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان له‌گه‌ڵ کار‌یوه‌دا، زۆر کورته
تیشکی رۆژ هێنده‌ ریگه‌ به‌فرینی په‌پوله‌کان نادات، بۆیه‌ له‌و زهمه‌نه‌ کورته‌دا
چۆله‌که‌کان له‌ حه‌یبه‌تا ناجریوین، له‌وکاته‌که‌مه‌دا "ره‌شه‌بای شار" له‌پیناو ده‌رفه‌تی

فرینی په پووله کان توورپهیی خوی کپ دهکات، زهمنیش بۆ وادهیهکی نهزانراو خوی رادهگریت له پیناو رهخساندنی دهرهت بۆ هه لفرینی په پووله کان، مه لاکان وادهی بانگ درنگدهخن.. به پیشهیی هه موو به یانییه ک په پووله ئاسا له سه ربانی خویانه وه دهرکهوت... به یانیت باش «نیژیپه»، نامه کهت خوینده وه؟

- به لای به لام مه به ستت چی بوو؟ قسه کانیم پی بریوو، گوتم مه به ستم.. نیازم نه وهیه که بیت بلیم هاورییه تی له ئیشق پیروتره؟ ئیمه هاوری بین نهک ناشق.. به توورپهیی و شهرمیکه وه قسه کاننی پی بریم و گوئی ئا بۆ نه وهی هاوری پیش بین ده بیت نامه که له مابه یینی نه وهی به شی کتیبه دابنریت که باس له کوئه ندامی زاوژی نیرومی دهکات؟! باسی چی ده کهیت کوئه ندامی زاوژی چی؟ دوینی نامه کهم له وه به شه دا دهرهینا که باس له وشته بی حورمه تانه دهکات. مه به ستت چی بوو؟ بروابکه مه به ستم هیچ نه بوو، هیندهی له خه می گه یشتنی په یامه کهم بووم هینده له خه می نه وه نه بووم که له چ به شیکی نه وه کتیبه خوی گرمۆله داوه، تۆ بۆچی ده ته ویت ده ستپیکی نه م په یوه ندییه بخنکینیت؟ بۆ ده ته ویت خونچهی ئیشقییک به چلکاووی شهرم ئاوبدهیت، پاشان کوئه ندامی زاوژی، به شیکه له «زانستی زینده وهران» گهر تۆو مامۆستا کانیش هه نوو کهش له هه ولی شار دنه وهی دان، نه وا رۆژیک دیت هه ر خۆتان ده که ونه هه لپه بۆ زانینی نه یینییه کاننی زۆربوون. چه قینی خۆر به ئاسمان بواری قسهی زۆر وکیشمه کیشمی پی بریم، ناچار سه ربان به جیه یشتن و راکردن له ترسی خۆر به رکه وتن و سووتان به تیشکی به هیزی هه تاو، هه ر له وئ هه تا کو تایی به هه مووشتییک هینا، به لام ریگه ی له پرسپاری نیوژووره نسرمه کان پی نه گیرا نامه کهی خویندبووه؟ له هیچی نامه که تی نه گه یشتبوو؟ ناوه رۆکی نامه کهی به لاوه گرنگتربوو یاخود خۆحه شار دانی نامه که له وه به شه؟ په یامی هاورییه تییه کهی من گرنگتره، یان کوئه ندامی زاوژی نیرومی؟ تۆ بلایت مه به ستی زانین بیت ویستوویه تی گازند بکاته حینجهت بکاته هیماو هه وین بۆ دهر برین، باشه بۆ ده بیت هیما بکه یینه پردیک بۆ گه یشتن به راستی و زانیارییه کان، شه رمه ریگه مان پی دهگریت یان ترس؟ به لام ترس له چی؟ تاوانی نه وه یاخود تاوانی مامۆستا کان، تاوانی دایکیه تی که دهیه ویت په پووله کان بهو شیوهیه له یه ک بره نجین؟ یاخود تاوانی

منه که هه ولم داوه له وه خه وه خۆشه ی مندالیی به خه به ربینمه وه.. هه موو نه م پرسپاران ه تا رۆژی نه زمونی زینده وهرزانی بی وه لام له هزرما مانه وه، تا نه و رۆژهی که شوورای به رزی شه رمی تیا شکا. تا نه و رۆژهی مامۆستایه ک پرسپاریکی گشتی له نیرومیکان کردبوو، له باره ی زانستی «زاوژی و زۆربوون»، هه ژاندنی نه و پرسپاره خوی له خۆیدا سه رکه وتنیکی گه وره ی ئیشقه، له دایک نه بووه کهم بوو، نه و ئیشقه ی به ر له چرۆکردن هه والهی خانه نیشین و مه رگی ناوهخت کرابوو، نه و پرسپاره وه لامیکی نه و به دگومانیه بوو که بووه هه وینیک بۆشکست پیه یینانی هاورییه تییه ک و که وتن و دهر نه چوون له وانهی زینده وهرزانی.. که پرسپاره کهم بینی گه لی دلشادبووم به وهی که مامۆستایه ک هه یه، قه لآو شوورای به رزی شه رمی رووخاندووه هه رگیز له دایک و باوکی نه ترساوه... بویروچاونه ترس بووه.. له هه مان کاتیشدا خه می «نیژیپه» دلشادییه کهی پی له بیرکردم پرسینه که بووه مایه ی خه م، ده ترسام له وهی که له ئاست وه لامی نه م پرسپاره ده ست خه رۆبیت و وه لامی ته واوی بۆ نه دریته وه وه له شه رما به بچووی له مابه یینی مه مکدانه پرته قالییه کهی هه لئه خستبیت و نه ی کردبیته قۆپیه. به په له تاقیکردنه وه کهم کردو به ره و لای مه کته بی کچان که وتمه غاردان. شوینی دانیشتنی «نیژیپه» به ته نیشته نه و په نجه ریه بوو که ده یروانییه سه ر شه قامه گشتیه که، کتیبه کهم بۆ به رزکرده وه له وه دا بووم تیی گه ینم که وه لامی نه و پرسپاره له به شی هه وته میه تی، من هیشتا تازه خه ریک بوو کتیبه که به رزکه مه وه.. پاسه واننی قاپی پاکیزه کانم لی دهرکه وت، دهرکه وتنم له و گوزره وه ک دهرکه وتنی نه ژدیها و ابوو، هه ر بۆیه ش پاسه واننه که به زه بری کوته ک و هه ره شه ی ئابروو، به هه زار فه لاکه ت له و گوزره ی ده رپه راندن، چوونم بۆ به رده م مه کته بی کچان بۆ نه وه بوو که نه م ده ویست «شه رم» ببیته هۆیه ک بۆ نشوست وهه نسکیکی تر، ده مو یست له نیژیپه ی بگه ینم که هاتنم له پیناو یارمه تیدانیه تی، نه ک سه رلیشیواندن و تیکدانی مه زاجی ناسکی، ده مزانی ئیستا به ده ست وه لامی نه م پرسپاره وه ده نالیینیت، به لام چی بکه م ده سه لات و ده نگی نه فامی و که م هۆشیاریی پاسه واننی قاپی پاکیزه یی له هه وله کانم، له هه نگا وه کانم بۆ گه یشتنی ده نگم به «نیژیپه» به رزتر بوون. له وکاته وه ئیدی «نیژیپه» م نه دیته وه.. سه ربانه کانیش له گه ل واده ی نزیکبوونه وهی کو تاییه اتنی نه زمونه کان خالی

تردهبوون، ههتا دههاتيش «باي رهشي شار» زياتر ههلي دهکردوو پهپوولهکانيش لهترسي باوبوژان دهچوونهوه ژووره تاريخه نسرماوييهکان. له وهرزه بهدواوه (نيژيرپه)م نهدييهوه، چهندين ئيواروش بهبهردم مآليان ماخوولانم بوو، شيتانه دههاتم و دهچووم، ئه و مآله لهوچهند وهرزه دا کهسي تيا نهژيا، جگه له جنوکه و نهعل و خشخاشه (نيژيرپه)، هيچي ترم بهرچاو نهکوت، نه مدهزاني بهرهو چ مهملهکه تیک ههلهاتوو؟ نهونده نهبيت دمزاني لهگهله دسته خوشکاني بو شاره گهرمهکه سهفهری کردوو. چهندي پي دهچيت و کهي ديتتهوه، پرسياي ههميشهيم بووه له خاوهرو ژناني تري گهرهک. ههموو جارئ دمپرسی گهر ههوايک لهسهر «نيژيرپه» کهم ههبيت. نهفسووس «نيژيرپه» چوار وهرز خوئي ونکرد، وهختيک دهرکهوتهوه سال له وهرزي پينجه ميده بوو، نه و وهرزي که دنيا نه گهرم نهسارد نه و وهرزي که له گهله باران باريندا خاکوخول بوئي باران و خيانهتي لي ديت، نه و وهرزي له ژير پالتوکانمانهوه لهتاو سهرما ئارهق دههاوين، دهرکهوتني نيژيرپه هاوکات بوو له گهله تپه راندني ته مهنی چواردهو پيخستن بهپانزه، «نيژيرپه» که دهرکهوت ههرخوئي نهبوو. خوئي و خواکهي و دوومندالي گهنم رهنگيشي له باوه شدابوو، بوونم بهشانزه هاوکات بوو لهگهله بووني «نيژيرپه» بهدايكي دوومندال و گه رانهوهي بو شار. يهکهم جار چاوم نهیدهويست باوه به چاو لهيهک چوو، روخسار و قزي کالي نه و دوو منداله «نيژيرپه» بکات، له ههمانکاتيشدا بهعهقل دهمگوت، يهک روخساريان ههيه. تا گهيشتم بو بهردم مآلي «خاوهر» موختاري گهرهک. دنيا بووم که خاوهر وهلامی لادست دهکوت، چونکي وهختي خوئي ناگاي لهبريکي کهمي راکه راکه و سهرتاتيکي سهريانهکانمان بوو. بي سلاو بهلالووتيه کهوه کهتمه پرسياي نهژادي نه و دوو منداله - خاوهر جامباز نه و دوو منداله هي کين له باوهشي «نيژيرپه» بوون؟

- مندالي دايک و باوکين،

- باوکی کتیه؟ باوکی «شالوت»ه... شالوت کتیه؟

- شالوت کورپی ژهنه رايکي گهوره و ناوداري پايتهختي خاپوره ولاته و

دايکيشيان «نيژيرپه»يه..

- ههولم دا بهدروئي خه موهو گومان بپریم، پيم گوت خاوهري ته شقه له باز «نيژيرپه» و شوو منداليان نهوتوو، نه و هيشتا وهک خاکی «دهقل» وايه سهخته و ناشيت بو کيلان، نه م جمکه بهچهيهي شهيتاري نازانيت کاري خوايه.

مه عز بو خوا خوا بي ناگايه له م تاوانه؟ خوا بيخه بهره له و گوناهاه، خوا گوناهاي وا ناخاته پال عرش و مهمله کهتي شکوډاري خوويه وه نه م گوناهاه گوناهاي گيليو نه فاميهه؟ وازمان لي بينه خوا ههقي نييه بهسهر شوومان..

سه مهنگول من ناوهها له ماناي ئيشق گهيووم، وهختيکيش که بوومه سي سال مه رگي ئيشقه کهم پي گهيشت ههوالي مه رگي «نيژيرپه»، ناخوش و تاساوترين هه والبيستووي ژيانمه، نه و کاتهي «فاته گولي» باسي ليوه دهکرد که چون و له بهرچي ويستوويانه ههلبين هيندهي تر دهچوم بهناخي ئاردا، «نيژيرپه». ئاوبردي و له گهله خويدا شه رمي ئيشق و تووره گهي جگه ره کيشان و سه ره تاتيکي سه ربان و ئيوارهي نامه و پهيامه که و راواناي پاسه وان و ههموو يادگارييه خوش و ناخوشه کاني نه و زهمه نه ي له گهله خوډا برد... «نيژيرپه» کهوته ناو نه و دهريايه ي که.. قودره تي ناوه به خوره کهي له سامي جه ماوهري راپه ريو ي دژبه خراپه کاريه کاني «شالووتي» ميږد و هاوسهر و دارودهسته کهي زياتر بوو، نه وهي که من خهفته ي بو دهخوم، مه رگي «نيژيرپه» نييه، خه مي من لهسهر ژياني سته مکاران و له ناوچووني په پووله کانه.

پاسکيل و دووکه ئی جگه ره که م. . تاقه یادگاری به جیماوی مهمله که تی
سه ر خۆریه

کاتیک که مندال به نه گبه تی له دایک ده بیته و به ئیقبال رهش و سه ره خۆره، ناوازه ده کریت، ئیدی هر به نه گبه تیش سه ر ده نیته وه، هر نه گبه تییه ده توانیت تاسه ر قه بر له که لیا هه لکات، من سه ره تا له م نه گبه تییه تی نه گه یشتیووم، وام ده زانی سینه کوتانی دایکم له بهر ئه وه بیته که هاتنی من هاوزه مانه له گه ل رۆژگار ه سه خته کانی هه رهس پته پنانی شو ریش، تا دوا یی بۆم ده رکه وت قه رنین و کروزانه وه سینه کوتانی «ره یحانه» به هۆی چه پۆکه کانی «خه جی» وه یه ئه و چه پۆکه نه ی له به ستنی من له بيشکه دا بهر روومه ت و گریانی به کو لم ده که وت هر «خه جی» ش بو که نه یده هیشته «ره شکۆ» پاسکيل بۆ بکریته، هر خه جیی نا موباره ک بو که نه یده هیشته هیچ کام له هه زو ویسته کانم له ئان و ساتی خۆیدا بۆ به یتریته دی، ئه و ده یویست داخی شونه کردن و وه چه نه خسته وه ی خۆی به سه ر نۆبه ره یی و به راهه تمدا هه لپه ریت، پوره «خه جی» به بیانوی ترسی که وتنه بهر چه رخی عه ره بانیه کی تریشقه و دورخستنه له مه رگیکی پیشوه خته «ره شکۆ» ی هه لخه له تان که پاسکيله که م بۆ واده یه کی نه زانرا و دوا بخت، بۆ واده یه ک که ئیدی هه وه سی گه ران به دوو چه رخت نامینیت و له هه ولی به ده سه که وتنی هه زی تر دا ده بیته. هر ئه و جار هه نه بووه که ویستراوه خه ونه کانم بچووک بکریته وه، من هه موو جار یکه که ویستوومه خه و ببینم، خه وه که میان بهر له سه رده ره ینان و چه رۆکردن، کو شته و. . که سه نه بوو «ره شکۆ» له دل ره قیی پوره «خه جی» ناگادار کاته وه، که سه نه بوو زاتی ئه وی هه بیته بلیت پوره «خه جی» پادشای جه بار نییه، که سه یش نه بوو به نه خۆشی و ئازاری ته مه ن به سه رچوون و شونه کردنی «خه جی» و قیتار به جیه یشتنی بزانیته، من نه بیته ده مزانی که بۆچی «خه جی» بووته ئه و سه گه برینداره ی که به هۆی ئازره کانی

قهیره ییه وه، به هه موو که سیک ده وه پیت، له مالی ئیمه که سه نه بوو، قسه له ئاست قسه ی «خه جی» دا بکات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی» به یانیان؟ ئاره زوی گۆبببستی گۆرانی و ئاوازی ئیشقه، که سه نه بوو بزانیته «خه جی» بۆچی قاوه ی تال له گه ل بهر چه ده خوات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی»، چوو ده ره وه وه نه هاته وه، جاری و هه بوو «خه جی» خۆشی نه یده زانی چی ده ویت سه ری له هه مووان تیک دابوو، هه ژمینیکی گه وره ی خسته بووه ماله، «خه جی» له هه ردوو جه نه که ببوو خۆشی نه یده زانی ده ست له کامیان هه لگریته، له وه یه نه دا تیامابوو وه نه ئه وه تا شووی ده کردوو ده ستی له ده سه لاته بی ئه ندازه یه که ی مالی باوک و برا هه لده گرت، نه ئاره زووشی بوو هه روا بی پیاوو مال بمینیته وه، دوا جار من تی گه یشتم که نازی ده سه لاته ریگه نادات بچیته ژیر ده سه لات و هه ساری هیچ پیاویکی تر، کی ده لیت ژوان له گه ل میرده که ی، هه سانه وه ی به دوا ده بیته و کی گه ره نتی ئه وه ده کات به م شیوه یه ی ئیستا بۆی ده لویت ئاوه اش له مالی پیاوه که ی بۆی بهر خسیت و حاکم بیت، وایزانه هه رئه مه بوو وای کردبوو «خه جی» شوو نه کات، وه لی خۆزگه شووی کردایه و نه جاتمان بووایه، ئه م شوونه کردنه ی بۆ من بوو بووه مایه ی خه م و په زا ره یه کی گه وره، رۆژ به رۆژ له گه ل هه موو ماله ئاوا ییه ک له ته مه ن و به سالا چونیکی نوپی «خه جی» زیاتر رق و کینه کانی، زامی شونه کردنه که ی له چاوو هه لسه که وتی به دی به رامبه ر به من ده کرد، پوره «خه جی» خۆی به خزمه تکاری ماله که ده زانی، جار جار هه ش جله که کانی ئیو باوه له که ی بۆ ریک ده خستم، ئیوا ره یه کیان هه رله خۆیه وه بی ئه وی که سه داوا یی لی بکات که وتبووه ریکه خستنی جله که کانم، به ده م جیا کردنه وه گه ران به داوا یی پاک و پیسی جله که کاند، له ناو باوه له که، ده ستی بهر شتیکی ره ق که وتبوو، له جله که نه ده چوو، کو مه لیک وینه ی مایۆله به ره کان که ئه و کات به وینه رووته کان ناسرا بوون هاتبووه به رده ست دیار بوو، ئه و وینه نه ئازاری رۆح و شه هوه تیان دابوو، به دزی و بی ناگایی نووستوو ان که وتبووه قسه و لیدوان له گه ل وینه کان، پرسیا ری گه مژانه یی له وینه کان کردبوو. . چۆن ده بیته له م جیهانه ئافره ت هه بیته به و شیوه یه خۆی رووت کاته وه؟ ژن لای ئیمه جگه له جیگه ی خه و نابیت له هیچ شوینیکی ترلینگ فش بکات، نابیت

جوان خاسی له شولاری خوی دهرخات، گورگهکان زورن، (خهجی) له جیهان و خولگه یه کی سهیر ده ژیا، نهی دهویست له وه تی بگات که ئەم پۆسکارتانهی ئەو دهیه ویت، فهرته نهی له سه ربینتیه وه به هه زاره ها له مه یانی ماست فرۆشان، به سه دان له بهردهرکی سهراو به دهیان له بهردهم شارهوانی دینه فرۆشتن، نهیده زانی که لایه کی ئەم شاره خوی به کپین و فرۆشتنیان خافل کردوو وه حوکمه تیش خه ریکی بازرگانی پی کردنیه تی. ئەم وینانه یه بۆ تیرکردنی شه هوه تی برسی نییه، ئەم وینانه زهوق نابزوین،. وه لی چی بکه م که سه نه بوو ئەمانه ی تی بگه یه نیت «رهیحانه» یه که م که سه بو که به مه سه له که ی زانی، «خهجی»، دوو به ردی به چۆله که یه که گوشت، له لایه که سیبه ندی من و له لایه کیش تۆمه تی نه زانی و که م ته رخه می گوشت کردنم، به پرووی «رهیحانه» دایه وه. «رهیحانه» عه قلی مندالێکی نه بوو که ده هاته سه ر ئەو باسانه، له و باسانه زۆر شه رمن و ساویلکه بوو. «خهجی» ش دهیزانی چۆن ئاگرخۆش بگات، بۆ ئەوهی ئا گرکه خۆشتر بیت. بۆ ئەوهی هه وه سی ته می و دارکاری و سه رشکاندن بگاته ئاستیکی بالا فیچقه ی خوین به ربووی سه ری شکاوم هینده ی تر «خهجی» ی دلشاد کرد، خوین فیچقه ی ده کردوو، خه جی زیاتر و زیاتر به نابوت و ناجیسم و ئابروویه ره ناوی ده هینام، هه تا ده هاتیش هاواروسینه کوتانی «رهیحانه» به رزتر و خوین رۆیشتنی من زیاتر ده بووه سونبولیک بۆ به دکاری و سیبه ندی، ئاگام لێ بوو له ولاره له سوچیکێ ژووره که، بیدهنگ بزه ی لێوی ده هات، جار جاریش له گه ل هه لکه وتنی فرسه ت چاویکی به وینه له سه ر نه رکه وت و بلاوکراوه کانی ژووره که ده گپراو به بیانووی کو کردنه وه یان، تیر ته ماشای ده کردن و له ناخدا خۆزگه ی دهخواست که ئەویش بیتوانیایه وه ک ئەمان رۆژی بیت جوان خاسی خوی نیشان بدات. له و رۆژه به دواوه تی گه یشتم که بۆچی خه جی دژایه تیم ده کات، هه ستم کرد که ئەو بۆیه نهیده وه یست دووچه رخه م بۆ بکرن، کاتی خوی له هه رزه ییدا و رهنگه دووچه رخه (پاسکیل) ئاره زوویه ک بووبیت و له «خهجی» به زهبری دروشم و مارشی «قه ده غه یه، بۆ ژنان» لێی هه رام کرابیت. دهنه بۆ ده بیته رینگر، له بهردهم هه موو ئاره زووه کانه م، ئاشکرا بوونی ئەو وینانه ده سه لاتی خه جی له مال له که دا فراوانتر کرد، تاماوه یه کیش به فه رمانی «خهجی» و له ژیر دروشمی به رزو پیرۆزی ته می کردن قه ده غه بوو، له ژور هاتنه ده ره وه م، جگه له کاتی نانخواردن بۆم نه بوو ئەو دیو

ژووره که م ببینم، ماوه یه کی زۆر هه موو پۆژیک دوعام ده کرد، زووتر «خهجی» له ناو بجیت و مه رگی ببینم. ئیواره یه کیان دونیا خه ریک بوو تازه تاریک دابیت. له وه ده چوو دوعا کانه م گه رابوو بیت له گه ل بانگی عیسا، هه والێکی ناوهخت و له ناکاو کتوپری نه هاتنه وه ی هه تا هه تای خه جی یان هینایه مال له که، من تادرنه گ وهختیش له ترسی درۆی هه وال له که نه مه ده ویست له ژووره که م بیه ده ره وه، هه موویان وا تی گه یشتبوون من له سه سه رته ی نه هاتنه وه ی پوره خه جی یا مانم گرتوو وه نامه ویت له و ژووره نسرمه بیه ده ره وه، تادواتر ژنان به زۆر له ژووره که م ده ریان کردم و هه ر له ژووره که م کفنه که یان دووریه وه .. وئیدی تی گه یشتم که هه والی مه رگی خه جی و ژیرکه وتنی به ژیر عه ره بانه یه کی تریشقه راسته، ئەسه په کانه هه قی منیان له خه جی کرده وه .. چه رخه کانه «خهجی» یان گوشت له پرسه که یدا به تاقه خۆشه ویسته که ی پووری ناسرا بووم، ژنانه گه ره ک له شین و واوه یلا که یاندا ناوی منیان ده هینا، خاوه رو عه تی و په عناو گوئی به یه ک دهنگ ده یان گوت، دایکت بم ریت! «خهجی» به جی یه یشتی، زۆری خۆش ده ویستی، نازداره که ی پووری، خۆشه ویسته که ی «خهجی»، له شه رما منیش بۆ گه رم تر کردنی کرووزانه وه شیوه نی درۆیان، به سه ره اتی سه یر و یادگاری خۆشی قه د روونه داوم ده هۆنییه وه، تا زیاتر باوه ر به و درۆیه بکه ن که پۆژیک له رۆژان «خهجی» منی خۆش ویستبیت یا خود باوه شی نازی بۆ کردبیتمه وه، به خۆم ده گوت کێ به کتیه؟ خۆ تازه «خهجی» تۆپی، ئەسه په ره شه بردی له پاش ناشتن و ته واو بوونی سی رۆژه، به تاسه وه رۆژو ساته کانی تپیه راندنی چله و له یاد کردنی پاشماوه پیسه کانی «خهجی» م ده روانی، تانه و ئاره زوو و هه زانه بیتمه دی که پشتر «خهجی» لیمی زهوت کردبوو، له دلێ خۆمدا ده مگوت، ئۆخه یش خه ونی کرینی دووچه رخه م هاته بوون، ئۆخه یش ئیدی پیاو سه ره به سته، هه رچییه ک له مال له که یا بگات، «خهجی» مرد به لام مه خابن، مه رگی «خهجی» به سه نه بوو بۆ کرینی دووچه رخه یه کی تازه و نفتون. که دووچه رخه م کری دووچه رخه یه کی دزراوم، کری پارهی ده غیله که م به شی دانه یه کی نوپی نه ده کرد، دزه که ش رای سپاردم، که جگه له م دیو و ئەو دیوی گه ره کی خۆمان زیاتر به ره و باشور پیی نه رۆم، چونکه ئەم پاسکیله له یه کیک له گه ره که ده ول هه منده کانی باشووری شار دزراوه و، نه وه کا کوپی باوکه خوا پییاوه که ی به بیری بیت و له پر به دواتا بگه ریت، خۆ ئەم مال مۆلانه تاخوا زیاتر

به پرويان بکاته وه زياتر بهرچاويان تهنگ دهبيت، پاسکيلک چييه باداويش بدزريت؟ هه مووی زه مه نيکی کورت بوو، ئیدی چيژی تۆله سهندن له خه جيی و له پاش که متر له ساليک، له گه ل يادکردنه وهی کاره ساتی مه رگی ناوهخت و نابه جيی «خه جي» ئاره زووی ليخوړيني دووچه رخه ش له يادکراو زه مه نی خو شگوزهرانی گوزه شت، باره که به شيويه کی زورخراپ هه لگه را، لهو زه مه نه کيشه وه خه می گه وره تر رووی کرده ژيانمان ئیدی کاتيک نه ما بۆ تۆله سهندنه وه، کاتيک نه ما بۆ «پوول» کوکردنه وه، کاتيک نه ما بۆ نووسيني يادگار ييه کان، برسيه تی و خه می تيرکردنی ورگه کان، جيگه ی هه موخولياو ئاره زوو وه کانی گرته وه، لهو زه مه نه دا ئه وهی دووچه رخه شی هه بووايه، بۆ دابین کردنی تیکه يه ک نانی دووچه رخه و ئه لبوومی پوله کان و شتی تريش تالانفرۆش ده کرد. ئیدی له ويوه به م هه موو خه مانه، هه تا کاتی گيرسانه وه م له ميترودا، سواری دووچه رخه نه بووم، کارکردن له ميترو ئه و خوليايه کۆنه ی بزوانده وه ته مه ن و زه مه نی گه رانده دواوه، حه زم کرد جاريکی تر ئه و ئاره زوو به ينمه وه دی.. له بهر ئه وهی بۆم ده رکه وت ليره ته مه ن ريگرنیيه له بهر ده م هه بوونی دووچه رخه، له بهر ئه وهی ليره که س له سواربوونی دووچه رخه شه رم ناکات، سه مه نگول هيوادارم له تام و چيژی پاسکيل ليخوړيني به يانمان تى بگه يت، هينده ئه و پرسيارم لى دووباره نه که يته وه، که بۆچی له روژی باران و هه تاوو گه لاريان و به فرانباراندا، دووچه رخه م پتیه، هاوړی من قه ولم به خۆداوه به فر و باران ناتوانيت ريگری بيت له بهر ده م، به لاینم داوه جاريکی تر نه هیلم باران، خوا، دايک، باوک فيرگه، هاوړی، سروشت، که س، بيته ريگر له بهر ده م هينانه ديبی خه ونه نه زۆکه کانم. سه مه نگول ئيمه هه ر له مندالييه وه حه زی ته ماشاوتيروانين و جوان خاسيمان تيا ده مرين، چی ده بوو گه ر خه جيی له سه ر ئه و وينانه نه هاته يه جواب و نه يکرديه به هه را، چی ده بوو گه ر بيه يشتايه له کاتی خۆيدا دووچه رخه م هه بووايه؟ خۆ دنيا کاول نه ده بوو، ئيمه ژيانمان له خۆ ئالۆز کردوو، هينده ی له خه می خه لکيدابین، هينده له خه می خۆمان نين، تۆ له خه می خۆت به و هه قی دووچه رخه که ی منت نه بيت..

– شه يتاری من له وه تى گه يشتووم، که دووچه رخه ئاره زوو يه کی کۆن و داخيکی دل، به لام ئه وهی که سه ری ليده رناکه م تیکه لبوونی فه نتازياي دووکه ل و چيژی

جگه رکيشانته، به ده م ليخوړيني دووچه رخه که ته وه.. تا کاتی راگرتنی دووچه رخه وخۆکردنت به چاخانه ی ميترو و داواکردنی قاوه تاله که له دووکه لی جگه ره ناکه وييت،

– ئه ی پيم نه گوتيت دووچه رخه و دووکه لی جگه ره که م، تاقه يادگاری و حه زی به جيمای هه رزه کاريمه.. ئيمه که فيری خوی جگه ره کيشان ده بين له گه ليدا فيری ئه وه ده بين که بلين جگه ره بکوژی خه مه کانه، مه رگی هاوړيکانه، هه ر ئه م دروشمه شه باوه رمان به جگه ره پى قايمگير ده کات، هه مووشمان له هاوړيکانمانه وه فيری جگه ره کيشان بووين، به لام هاوړي جگه ره کيشانی من دوو هاوړي تاييه ت و ئالتونين، دوو هاوړين که هه رگيز ناتوانم ده ست به رداری ئه و به لين و په يمانه يان بم که به يه کمان دا «نيژيرپه»، فاته گولي»، نه ينی و فيرگه ی جگه ره کيشانی من، ئيستا بۆ يادی ئه و دوو فريشته يه بهر دوام له جگه ره کيشان، بۆ يادی ئه وسه ره تايه ی که هه رسيکمان له سه ربان قه ولان به يه کدا، که جگه ره بيته، يادگاری و جيناوی ئه وی ترمان، بۆ يادی ئه و روژانه ی که له تووره که يه کدا، قونچکه جگه رکانمان تيا کوکردبووه و له پشتی تانکی ئاوی سه ربان شار دبوو ماونه وه، هه موو ئيوارانتيک به دزی نه يارانی جگه ره، دووکه لمان به با ده کرد، بۆ يادی خه رج کردنی خه رجی روژانه مان و کريني جگه ره کان، ئيمه راهاتبووين له سه ر ئه وهی که جگه ره بيته شه کروکه و نوقلی ترش و شيريني مندالييمان، ته نيا ئاسمان ئاگای له دووکه لی جگه ره کيشانی ئيوارانمان بوو، ته نيا ئاسمان و ئه ستيره کان، خړکردنی قونچکه جگه ره دووکه ل کيشانی ده زانی، ئه وانی دی هه موويان بي ئاگابوون جگه ره کيشانم بۆ يادی ئه و دوا ساتانه يه که «نيژيرپه» و دوو کوړپه که ی له په له قازه ی رزگار بوونيان له مه رگی ئاوه، خامۆش کرد نه وهی بیری تۆله سهندنه له ناجيسي و گه نده پياوی ئه و بۆره زه لامه يه که ناوی مي ردی له خۆناوه، سه مه نگول پروانه له وه به ئازارتر هه يه له کاتی برياردانی ئه وهی که کاميان دريژه به ژيان بدن «شالوت» بژين يان «نيژيرپه» و منداله کانی برياری داوه که ده ستيان لى هه لگريت و خوی به چله داريک قايم کات و به بهرچاويه وه بى به زه ييانه «نيژيرپه» بخنکيت و که س نه بيت له گه ليدا له ژير ئاودا بۆ دوا جار جگه ره يه کی له گه ل داگيرسي نيت و باکه ی به ناوده رياي مه رگدا به ريت. من بۆ يادی ئاوبردنی «نيژيرپه»، جگه ره له کاتی ته ربوون و ته رزه باريندا ده کيشم.

يەكتىرناسىن و تىكەل بوون و بەيەكدا چوونى "ئىرومىكان بەجى ناوى خوشك و برا دەست پى بگەين لەمندا ئىيەو و لەسەر ئەو گۆش دەدرين، كە خوشك و برا يەك دروست كەين، دايك و باوك و ئەهرىمەن دەستيان لەخولقاندنيدا نەبوويەت.

– ئەى بۆ بە ناوى خويان بانگيان ناكەن، يان بۆ لەرېگەى بانگى دەنگى " بەرېز" هەولى يەكتىر ناسىنيان نادەن؟

– ئاى «سەمەنگول»ى بىخەبەر.. لاى ئىمە گەر بەناوى خويان بانگيان بگەيت، وەك ئەو و ايه داواى خەوى شەوئىكان لى بگەيت، گەر بەهوى ناوى پىزىشەو، هەولى ناسىنيان بەدەيت وەك ئەو و ايه، كەرامەتيانت شكاند بىت، جنىوتىك بەروودا دابىت، دركى نەرمەت بە جەستەياندا كىردبىت، هېچ نەبىت بەجى ناوى خوشكەو، دەتوانىت زۆرتىن متمانەو باوهر لايان دروست بگەيت، بە تەنيا حىكايەتى خوشك و برا يە دەتوانىت چىرۆكە شەرمائىيەكان بگىزىتەو.. لە ولاتى ئىمە (مەملەكەتى خوشك و برا وەمىيەكان) گەرەتيرىن مەملەكەتى يەكتىرناسىنە، تەنيا لەو مەملەكەتەدا دەتوانىت بزانىت چۆن؟ وە كەى سوورى خويى مانگانەيانە! كۆنە ترس بوو. نەيەيشت «پەترىسيا» بەناوى خويى بانگ بگەم، نەوەكا بەناو هينانى بىتە سەرەتايەك بۆ دوور كەوتنەو و گىرانهوئى دەستى سلاو، تۆ نازانىت چ جۆرئىكى ژوان و ژيان لە «مەملەكەتى خوشك و برا وەمىيەكان»دا بەرئى دەچىت. ناھەقىشت ناگرم، چونكە دلنىام تۆ لەژيانتا، خوشكت نەبوو، وەھەم هينابىتە ئاراو، ئىمە نەبىت، خوشكە وەمىيەكانمان جىگەى حەزلىكەر.. جىگەى خوشكە راستىيەكانىشمانيان گرتووتەو «سەمەنگول» تۆ خوشكە وەمىيەكانم نا ناسىت، تۆ لەمەينەتەيەكانى پىكەو ژيانى من و «سلاخى» لەمەملەكەتى وەمىيەكانم «براىان» بى ئاگايەت.. ئىمە تەنيا لەو جى ژوانەدا توانيمان، زامە قولەكان، خەو ناخوشەكان، چىرۆكى نەھامەتەيەكان، عەيبەكان لاى يەك باس بگەين تەنيا لەژىرچەترى خوشك و برا وەمىيەكان دەتوانين بەو نيوە شەو پىكەو لەو ژوورە تاريك و نسرمة تىكەل بە بۆن مردووەكان، بە تەنىشت جىخەوى «براكان» ئەلبوم و يادگارەكان بەيەك نىشان دەين.. «سلاخى» خوشكى وەھەمەكانە.. دەرکەوتنى «سلاخى» لەو زەمەنەدا يەكە ھەريەك لەبألفرەكان پىويستى بە مەخلووقىكە ھەيە لەگەيدا بفرىت، و دەردى دللى

كاتىك بە وەھەم دەبىتە براى خوشكە ئۇقرە لىبراوەكان...

بەلەناوچوونيان لەتۆ زياتر كىبىت ماچكەرى كىلى... بى نازيان

سوورەلگەرانى «پەترىسيا» و قاقاى پىكەننى سەمەنگول، لەيەك سات و ئاناوو، بۆ ساتىكىش نەمزانى يەكەم جار ئاور لەكاميان بەدەمەو، لە پىكەننى سەمەنگولى بۆراق، يانەكى لەسكالاي خەجالەتى رووى «پەترىسيا» بەرلەوئى هېچ بلیم بىرم لەساتەكانى بەر لە تەقىنەوئى پىكەننى و بزەى لىوہەكان كىردەو، چىم گوت؟ چىم نواند..؟ زۆر گەرەم هېچم لەخۆ شك نەبرد، تەواو گومانى تاوانىكم لەخۆ برى و ئاورم لەسەمەنگول دايەو پىم گوت، هېچ شتىكى دلخۆشكەر ھەيە تۆى خستووتە پىكەننى؟ هېچ گالته و نوكتەيەك كراو، قاقات رۆژە رىيەك بەئاسمان ببات؟

– ئەى چۆن شەيتارى، لەو دەچىت بە ئاگانىت، چىت بە (پەترىسيا) گوت؟!

– چىم پى گوت؟ من داوام لى نەكردبو ئەو خويى ھاتەلام، ئەو يەكەم جار دەستى سلاوى درىژكرد.. ئەو خويى ھات و گوتى بەرنامەو نەخشەى كارى سبەينىم بەرئى، منىش بەوپەرى رىزەو نەخشەى كارەكەم پى دا، باوهر ناكەم هېچم پى گوتبىت، ئەم ھەموو گالته پى كردنەى لى بگەوتەو؟!

– چۆن ئەى كە نەخشەكەت داپىي، پىت نەگوت خوشكى بەرېز، كە نەخشەكەت داپىي چەند جار لەسەريەك پىت نەگوت خوشكى نازىز؟!

– جا كە پىم گوتووە خوشكى نازىز، نوكتەم گىراوئەو، يان لەنرخم بەزاندوو و سوور ھەلگەرا؟

– ئەى چۆن ئەى نازانىت، لىرە خوشك خوشكەو برا براىە، «پەترىسيا» ش جابىەك و خانمىكى بەرېزە لەناو مېترۆ!

– ببوورە «سەمەنگول» من وا رانەھاتوم ئىمە وا راھاتووين كە سەرەتايى

کونکراوی بۆ هه‌لرژیت، چیرژی ئه‌و زهمه‌نه کورته تهنیا ئه‌وانه ده‌یزانن، که له‌و مه‌مله‌که‌ت و خولگه‌یه ژیاوان، ناهه‌قت ناگرم گهر له‌هیچی ئه‌م به‌سه‌ره‌تانه تی نه‌گه‌یت، چونکه تو نه‌که‌وتیته به‌رشالای مه‌کربازی خوشکه ئۆقره لیبراوه‌کان، ئه‌و ئۆقره لیبراوانه‌ی که له‌هه‌موو ژیاوان جگه له براکانیان قسه‌یان له‌گه‌ل هه‌چ نیره‌یه‌کی دی نه‌کردوه. هه‌لقیشانی لیوی «سلاخی»، ئاماژه‌یه‌ک بوو بۆ شه‌رم، هه‌مایه‌ک بوو بۆ شارده‌وه‌ی ترس. ترسی گه‌مه‌و ئاقارو ئاکامی برای به‌خه‌یال کیشراو، ده‌ربازبوون له‌قه‌ده‌رو گه‌ژاوی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته گه‌لی سه‌خته، یه‌که‌م شه‌وی ناسینی «سلاخی» له‌گه‌ل سه‌یری ئه‌لبوومی وینه‌کان ده‌ستی پێ کرد، ئه‌و ئه‌لبوومانه‌ی که سه‌ره‌تا به ئه‌لبوومیکی مندالی ده‌ست پێ ده‌کات و دواپیش به‌سه‌ریه‌ک که‌وتن و تی که‌لبوونی یادگاری و بۆنه زۆرو بۆره‌کان، کۆتاییان دیت. تا دره‌نگانیک له‌ حزوری سرۆتی وینه‌کان بووین، من زۆر له‌ خه‌می ناسینی وینه‌و پاله‌وانی زهمه‌نه‌کاندا نه‌بووم، به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو کێ باوکیه‌تی، کێ خالی و کێ هاوپی و خوشکی خه‌یالیه‌تی، یاخود کێ نه‌ینی هه‌لگری باسه شه‌رماوییه‌کانیه‌تی، خۆم به‌ پاله‌وان و "فرناسی" زهمه‌نیکێ تر ده‌زانی، هیچی ئه‌و وینه‌نه کاریان تی نه‌کردم، هیچی ئه‌و وینه‌نه هه‌وه‌سیان نه‌ده‌بزواند، تهنیا یه‌ک وینه نه‌بیت پرسیری گه‌وره‌ی لا دروست کردم، ئه‌و وینه‌یه، بۆ من هه‌مووشتیکی بوو، له‌ویوه کاتی ته‌ماشاو دیقته‌ت و هه‌وه‌س هه‌لی کرد، وینه‌که‌ی مندالی «سلاخی» تیا‌بوو له‌ ناوه‌پراستدا دانیشتبوو، شه‌ش نیره کورپیش ده‌وریان گرتبوو به‌ده‌ستی کتیبیکێ پێ بوو، هه‌رچه‌ند دیقه‌تم دا، به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی تیشکی فلاشی کامیرا که جام لووسی کتیبه‌که، نه‌مزانی ئه‌و کتیبه‌ چیه‌؟ به‌ر له‌وه‌ی پرسیم ئه‌مانه کین؟ بۆ خۆی که‌وته باسی وینه‌که .. گوتی ئه‌م وینه‌یه، وینه‌یه‌کی نایابه (ئه‌وه منم له‌گه‌ل شه‌ش براکه‌م، به‌ بۆنی ته‌واوکردنی حوجره‌و بۆ بیرنه‌کردنی ئه‌و پۆژه باوکم گرتوویه‌تی)، پۆژیکێ زۆر خۆش بوو ئه‌و کتیبه‌ش خه‌لاتی مه‌لاژنه به‌و که‌سانه‌ی دا که ژیر و زیره‌ک بوون. له‌گه‌ل باسکردنی زیاتری وینه‌که ئاره‌زووی هه‌لقیشانی لیویشی زیاد ده‌بوو. تا پێی گوتم هیوادرم تویش ببیت به‌برای "هه‌وته‌م" سه‌ریکم له‌قاندو هیچم نه‌گوت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وکات مه‌به‌ستم نه‌بوو به‌لینیکێ پێ بده‌م که خۆم باوه‌رم پێی نه‌بیت، دلنیا نه‌بووم

که داخۆ به‌پراستیه‌تی، برای هه‌وته‌م بم یان نا، دوودل بووم له‌وه‌ی بیه‌ویت به‌ هۆی براهه‌تی‌ه‌وه بپه‌رپه‌ته ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی وه‌هم و بمکاته پادشای خه‌ون و خه‌یالی پیکه‌وه بوونی ئه‌به‌دی خۆی، ئیستاش له نه‌ینیه‌کانی پیلۆی چاوی تینه‌گه‌یشتم، بۆ نه‌یان ده‌ویست سنوره‌کانی ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی خه‌یالی براهه‌تی به‌زینم، ئه‌و جامبازه چوار ده‌وری خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌حکمه ته‌لبه‌ند و شوورا به‌ست قایم کردبوو، رینگه‌کانی به‌زاندنی سنووریشی به‌قسه‌ی خه‌لک مین پێژ کردبوو. دلنیا‌بووم له‌وشه‌وه و "بابیلیکی" تر به‌رپه‌وه‌یه، به‌رده‌وام بوو له نیشاندانی وینه‌کان، منیش خه‌یالیم بۆ بۆنه‌و کات و هۆی گرتنی ئه‌و وینه‌یه بردبوو، ده‌مویست سه‌ره‌داویک بدۆزمه‌وه، که‌سیه‌تی «سلاخی»م بۆ پێ شی بکریت، ده‌مویست له‌وه تی بگه‌م که بۆچی به‌ر له هه‌ولدان بۆ زانینی پیت و ئایه‌تی دونیای مندالی، له‌هه‌ولێ زانینی ئایه‌ته ئاسمانیه‌کانین، نه‌بوونی باخچه‌ی ساواپانه‌ وای کردوه مندالان په‌نا‌به‌ر نه‌به‌ر مه‌لاژن و حوجره‌کان، یان ویست وتارمایی باوکه‌نه بۆ ده‌بیت به‌رائه‌تی مندالان له‌باخچه‌ی ساواپان هه‌ل نه‌خریت، بۆ کتیبی ده‌ستی «سلاخی» چیرۆکیکی مندالان نه‌بوو؛ بۆ من بېمه برای هه‌وته‌م... من له‌پرس نه‌که‌وتبووم، ئه‌لبومه‌کان ته‌واو بوون، به‌ته‌واو‌بوونی سرۆتی ئه‌لبومه‌کان شتیکی نامینیت بۆ زیاتر مانه‌وه به‌دیار رووناکی کزی مۆمه‌کان به‌مۆم گوت: «چی ده‌بیت گه‌رمۆم بیر له‌ خۆی بکاته‌وه نه‌سووتی، چی ده‌بیت گه‌رمۆم یاخی بیت و ده‌وری خۆی رووناک نه‌کاته‌وه»، وه‌لی مه‌خابن مۆم خۆی نه‌کوژانده‌وه، نه‌یویرا یاخی بیت، ناچار به‌ره‌و مال که‌وته‌م‌ه‌رێ له‌گه‌رانه‌وه‌مدا شار به‌ پیشه‌ی هه‌موو کاتیکێ رووناکی لی برابوو. له‌وشه‌وه‌دا، شه‌قامه‌کان باوه‌شیان بۆکرده‌وه، رینگه‌کانی چونیش بۆماله‌وه خۆیان لی ون ده‌کردم، له‌گه‌رانه‌وه‌مدا مه‌ست و ون بووم به‌رپه‌تی دهنگ و چاوی پر له‌مه‌کری، به‌ بۆیرو ئازایه‌تی نیشاندانی ئه‌لبومه‌کان، به‌ماکسییه‌ سووره‌که‌ی به‌ری، به‌هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کیشی به‌ده‌م رپوه، هه‌زار خه‌وخه‌یال هه‌زارو یه‌ک دانه پرسیارو تی‌فکرینی نا دروستم بۆ ده‌هات جاریک ده‌مگوت به‌ باوکم ده‌لیم، بیکاته خوشکی هه‌وته‌م!، جاریکێ تر ده‌مگوت، گونا‌هه ئه‌م په‌رییه به‌ناوی خوشکایه‌تییه‌وه لیت هه‌رام بکریت، خۆشم نه‌مه‌زانی له‌ناخی پر له‌ژان و ویژدانم به‌ چ ناویک بانگی

بکهم، دهمپرسی بهراستی بوو که وتی برای ههوتهم یاخود بۆ سهر لیشیواندنی من بوو؟.. له شهوی ئهلبومهکان بهدواوه بریارمان دا ههر کاتیک بمانهویت دریژه به وههم و حیکایهتی خوشک و برا بدین، روو بکهینه کتیبخانهی گشتیی شارو کتیبخانه بکهینه جی ژوانی هه لړشتنی خههکان، ئهه زهمه نه باوی کتیبخانه بوو «فیرگه» تازه له شار کرابوووه، زۆر بوونی خوشکه نازلایسه ندر او هکان و تونیه تی برا خه ماوییه کان بۆ دیدنه یه کتر کردنه وهی هیچ شتیک نه بوو بیسکی نیت، دواتر «فیرگه» شکاندی، هه و لای کردنه وهی «فیرگه» گه راندنه وهی روچ بوو، به جهسته ی شه کهت و مردووی شار، سهرانی شوپش لهه زهمه ندا له خه می گیرفان پرکردن و شه روشور نه بوون، عه ربهانچی و کتیبی تیکوشه ران و کوهمه کی چه رچی و پاره ی که می دهسکه وتووی کریکاری نا هوشیار، ئالتونی بیوه ژنن، دایک جگر سووتاوه کان، قاچ له دست دانی تیکوشه ره کان «فیرگه» یان هینایه وه بوون له گه لیدا شار قه ره با لگ بوو له گه لیدا شار بۆ نوپهنگی خوشکی شارهکانی دی تیا ده رکه وت لهه زهمه نه دا بوو که «سلاخی» له گه ل دسته خوشکانی رووی کرده شاره که م، له یه کیک له کولایژه به دناوهکانی ئهه «فیرگه» دهیخویند، لهه کولایژه ی که له یه که م روژی پیخستن تیایدا، بهها مرویه کان دهخریته تووره که یهک و لهه دیو عهرشی ته بیبی فری دهریت، لهه کولایژه ی که فیری جیا کردنه وه ره گه زو توخمه کان ده بیت، لهه کولایژه ی جگه له نه خوشیهکانی جهسته هیچ له خوشیهکانی خوشه ویستی فیرنا کریت؟! زۆر جار دهچومه کتیبخانه . زۆر جاریش پرسیارم لهخو ده کرد، ده مگوت باشه که من خویندکاری «فیرگه» نیم، بۆ ریم ده که ویتته ئیره، کتیبخانه ته نیا بۆ ئهوانه یه که له فیرگه دان؟ یان بۆ هه مووانه، نیوه رویه کیان خه می من و حهزی ئهه له ریره وهکانی کتیبخانه یه کیان گرتوه، له نیوباسهکاندا باسی ئاههنگی یه کتر ناسینی «فیرگه» کرا، ههر له ویش له سهر شه ره فی برایه تی بانگیش کرام من بهدوای فرسه تیکدا دهگه رام که زۆرترین کاتی پیکه وه بوونی لی هه لره خسیت، دهشمویست بزانه بوچی له «فیرگه دا» ئاههنگ بۆ یه کتر ناسین ریک دهخریت، بوچی یه کتر ناسین ئاههنگی گه رهک بیت،؟ تو بلیت ئاههنگ گیران بیانوویه که بۆ گه یشتن به مهرام و بۆنه ی تر،؟ یان منم هیچ له مانای یه کتر ناسین نه گه یشتووم؟ که چووم بۆ ئاههنگه که، تیگه یشتم

که ئهه ئاههنگانه لهه وههم و ئهه درویه دهچیت که من و «سلاخی» ناومان ناوه «خوشک و برا» بۆم ده رکه وت که ئاههنگی یه کناسی نییه و ئاههنگی جیا بوونه وهه مائاواوییه له ناسین لهه ئاههنگانه دا هه ریه کهه میوانیکی، برایه کی، خوشکیکی، کونه هاو پرتیه کی، دراوسییه کی، پوورزایه کی، ئاموزایه کی.. له گه ل خویدا هینا بوو، لهه ئاههنگه دا "دزو خاوه ن مالت بۆ له یهک جیا نه ده کراریه وه " له ویندهری برا به دوای خوشکی خو ی دهگه را، خوشکیش چاوه رتی ده رکه وتنی برایه کی وه می بوو. «سلاخی» کامیرایه کی پی بوو له په ستا وینه ی پی دهگرت، به شی زۆری وینه کان منیشی تیا بووم به و حوکه می که من سیفه تی پاسه وانی «سلاخی» له چا و چنۆکی و چلایسی گورگه کانم له خو گرتبوو، ئاسایی بوو ته وای فیلمه که به ته نیا وینه ی من بیت، له پاش چه ند روژیکیش وینه کان بوونه هویه که بۆ دیدار، ههر له کتیبخانه یه کمان گرتوه ته و او بوونی، فیلمه که ی کرده بۆنه یه کی تر بۆ پرسیار، ئه مجاره شتنه وهی فیلمه که ی پی راسپاردم، ئهه نه یده ویست جگه له من و کچانی هاو خه می به شی ناوخو که سی تر ئهه وینه نه بینیت، نه یده ویست که س پرسیار ی منی لی بکات، نه یده ویست جگه له من که سی تر نه یبینی، شه وانی پیکه نین و قیژه ی سه رجیگه و کتیبه دهق نه شکاوه کان، مه نه جه له بن سووتاوه کان، سوپای بی نه وت و به گژدا چوونی خه می ژیر به تانییه کان، تاریکی ژوو رو نسرمی ریره وه کان بینیت، شتنه وهی فیلمه که م بۆ واده یه کی نه زانراو دواخست، بهدوای هه لیکدا دهگه رام بیکه مه بۆنه و ریکه وتی یهک بینین و زیاتر قسه کردنمان، روژی ها تانه بوونیم کرده روژی گه رانه وهی وینه کان، ههر لهه روژه شدا بریارم دا یادگارییه که به ده ر له هه موو یادگارییه به جیما وه کان له سه رلیوی هه لقلیشاوی جی بهیلم، بریارم دا بازاره سووتاوه که بکه مه ژووانی یه کتر بینیمان، ئهه بازاره ی که بۆ یه که مین جار له یه کیک له کۆگاکانی نهومی دووه می یه که م قاتی شینم تیا کری. ئهه باله خانه یه ی بهر له شیت بوون، بهر له به له سه بوون سیما یه کی جوانی ئهه شاره بوو، نهومی دووه می بازاره که، دووکانیکی ته نیا کراوه ی وینه گریکی ده سگری کوریکی گه ره ک بوو، به هه زار ته کلیف و بینه و به ره، دووکانه که م بۆ پیروژ راگرتنی سالیادی ها تانه بوونی لی قه رزکرد، له ماوه ی که متر له سه عاتیکیش ته وای ئهه دووکانه کۆرا به ناوی «سلاخی»

ناونزا ناو په نجه ره د یواره کان، هه موویان بۆ حزروری نهو خویمان گوری، وینه گیراوه کان و چهند وینه یه کی خویم هیناو له دوو کانه که هه لخت، هه مووشی له پینا و بهرز راگرتنی روژی هاتنه بوونی بوو پینجی نیواره بوو که گه یشت دنیا تازه خه ریک بوو تاریکی بنوینیت، نهو دوو کانه تاقه دوو کانی کراوهی نهومی دوو بوو، بهرام بهر پلیکانه کان بوو، له گه ل هه موو سه رکه و تنیک و برینی پلیکانه یه ک ناوه که ی خوئی گه وره تر دهاته بهر چاو خوئی کرد به دوو کانه که داو، پیروژ بایم لی کرد، پیم گوت من هیچ نه بوو لهم روژه دا بیبه خشمه تو، تهنیا نهو نه بیت بۆ چهند سه عاتیک نهو دوو کانه به ناوی تووه بنیم. سوپاسی لی کردم و که و ته پرسیار، بۆچی لهم چۆله وانیه؟ بۆچی دوو کانیک به ناوی منه، له باژیریک که تاریکی بالی به سه ردا کیشا بیت؟ نهی بۆچی دوو کانه کانی ترچوئن و که سه نه یکردوون به دوو کان، نهو دیمه نه ترسناکه بۆچی بیته یادگاری روژی له دایک بوونم. پیم گوت نهو باله خانه یه کی که تو نه مرو به چۆلی ده بنیت بهر له راپه رین بازار یکی گه وره و قه ره بالغ بوو، وه لی داخه که نهو همیشه و ته بهر شالوی شیتیه کی بی بهر نامه، که و ته بهر تو له یه کی روخینه ر، نهو بازاره و باخی گشتیش که و ته بهر هه لمه تی پاکسازیه کانی شویش، بازاره کان هه مووی سونننیران، باخه کانیس به بیانوی پیس بوونیان هه موویان تی کدران، فولکه کانیس بوونه قه ره بروتی پیروون، هه موو کوگاکانیس بوونه قوربانیه به له سه بوون، نهو بازاره نمونه ی خراپه کاری و وه ره سیو قیز له شویش، نمونه ی به ناوازه بوونی هیزی بهر هنگاریه، تو هیچی نهو پرودا و اهت نه دیوه، چونکه تو له شاره که ی نیمه نه ژیاویت، پرووی نهو دیوی روداوه کانیس نه دیوه، تو له وهش بی ناگایت که نیمه له پاش ناگر بهردانی بازارو باله خانه کان، ناسمانان له خو تو ژاند، شه وانیک زور ناسمان، تو وره بوون و باو بوژان و خو له میشی دوو کانه سووتاوه کانی هه لده گرت و به سه سه رماندا ده پرژاند، روژگاریکی زوریش له گه ل ناویار اندا، چلکاو شیتی ده باری هه مووی ماوه یه کی کورته شویش به خویدا چووه ته وه و داوای لی بووردنی له دوو کانه سووتاوه کان کردووه، مه عزه رته بۆ باخی گشتی و بازارو فولکه کان هیناوه. بۆخوشم یادگاریی کرینی یه که م کرافاتی شین، هه ر له م گوزره بووه، نیدی و ابزانم

نهو هه مووه شایه نی نهو نه که سالیادی هاتنه بوونت پیروژ که م هیوادارم، گومان و دوولیت له پیروزی سالفه گه رت بریبت، نهی تو ده لیت چی؟ نازانم به لام منیش بریارم دا له روژی هاتنه بوونم نهو کتیبه ت پیشکه ش بکه م که له روژی دهرچوونم له حوجره له لایه ن مه لانه وه پیشکه شم کراوه، باوهرت بیت بۆ تو نه بیت ناماده نیم ده ست له م کتیبه هه لگرم، به لام تو شایسته ی نهو کتیبه ت، نهو یادگاریه پاداشتیکی که می چاکه و پیاوه تیه کانه، باوهرم وایه که نهو کتیبه منی خستیه ته نهو کو لیژوه، هه رنهو کتیبه شه منی به تو ناساندو له خه می غه ربی و دوور له نازی بریه تی رزگاری کردوم، به لکو تویش به هوی وه له یه کی که له کو لیژه کانی «فیرگه» وهرگیریت و دهرفته ی زیاتر بۆ یه کتر بینینیشمان هه لبره خست، کتیبه که م لی وهرگرت و پیم گوت مه ر ج نییه، نهو دهرمانه ی که نه خو شیی تو ی پی چاره سه ر بکریت، هی منیشی پی چاره سه ر بکریت، کتیبی مه لاو مزگینی کریستیانه کان، روژ له ناینده و دا روژی نیمه دا نابینیت! به لام نیمه وا راهینراوین که باشه کان بۆ نه زه ل و پادشای جهار، خراپه کانیس بۆ که مته ر خه می و یقبال ره شی ناوچه وانمان بگه رینینه وه، له بهر نه وه ی هی تو یه، به سه ره رزیه وه وه ری ده گرم.

من پووشی ده ستی تو ش بیت، به هه موو دنیا ی ناده م، چۆل بوونی بازار و په له ی نویژی عیسا، دهرفته ی زیاتر پیکه وه بوونی بری، جگه له وینه یه کیان جگه له وینه تاریکه که ی که «سلاخی» سه ر له سه رنه ژنو قزی هه لخواه تیایدا بووه پاله وانی شوخی و جوانخاسی، هه موو وینه کانی ترم بۆگه رانده وه نهو وینه یه کی که هه تا دواجاری دیده نیم، بۆی له باخه لمد بوو. که به ریکه و تیش له «فیرگه» ی شاره که یان وهرگیرام، کتیبه که م خسته نیو کو له پشته که مه وه بۆ نه وه ی به هوی وینه و کتیبه که بیدوژمه وه، ده میک بوو، خوئی لی ون کردبووم، توانایه کی سه یری هه بوو له دانبه خو راگرتن و خوونکردندا. له پاش نهو نیواره یه زور به داویدا گه رام بووم، نه دوژریاوه، دوور به دوور هه وایم پی ده گه یشت، به لام بۆنه ی دیدارو بینینی نه ده خو لفاند، چهند جار تیکش له به رده م کو لیژ ده وه ستام، بۆقوستنی ریکه وتی دهرکه وتنی، به لام بی فایده بوو، بۆیه هه ستم کرد که په نگه زه منه نی ژوان له مه مله که تی خوشک و برا وه همییه کان له لای نه و کو تایی پی هات بیت، منیش

بەپرىكەوتىكى چاۋەرۋان نەكراۋ بوومە يەككىك لەفەرىكە سىياسىيەكانى شارەكەي «سلاخى»، ئىۋارەيەكيان لەگەرمەي كۆبۈونەۋە، بىماناۋ زۆربلىكاندا بووم، لەكۆبۈونەۋەي گازندەۋ تىكشكانەكان، مۆزە مۆزۈم بوو، بەدەم قىسەي زل، پەتكردنەۋەي پىشنىارەكان «تەھا» ي پرسگە خۆي كىرد بەژوردا؟ ھەۋالى تەلەفونىكى بۆ ھىنام.

شەيتارى تەلەفونە، داۋات دەكەن.. بە «تەھا»م گوت كىيىيە من لەكۆبۈونەۋە دەكات؟ گوتى قوربان دەنگى حۆرىيە، دەنگى پەرىيەۋلەبەرگى شۆخە كچىك خۆي خستوۋتە تەلە ساردوسپەكانى، ئەم تەلەفونە نەلەتییە، كىيىت ؟ ئەلو.. ئەلو.. شەيتارىت لەگەلدايە.. فەرموو، خوشكم كىيى جەنابت؟

- منم شەيتارى منم خوشكى «ھوتەم» «سلاخى»م لە بىرت چوو كە پىت دەگوتم بەبى من ھەفتە رۆژى ھوتەمى نەدەبوو ئەي، كى ھەيە لەمن زياتر ھەۋدالى پرسىارى حالى تۆ بىت. زۆرگەراوم بەشۆيىنتا بەدەستم نەكەوتى، بەرلەم تەلەفونەش بەمەلىك نامەم بۆ ناردى بەلام بى ۋەلام بوويت، ترسام بەدەستت نەگەيشتییەت، بۆيە ئىستا ئەم تەلەفونەم كىرد، دەمەۋىت بتىنم بىرت دەكەم !

- خۆشحالم بەۋەي كە جارىكى تر گۆيىستى دەنگت دەبم، نامەكەتم بەدەست گەيشت، بەلام روون نەبوو كە تۆيىت، ترسام نەۋەكا يەككىكى تر بە ناۋى تۆۋە ويستىتى برايتى من لە تۆ بكات!؟

- لە كوئى يەكترىينىن ؟

- بەيادى جاران لە كىتەبخانەي گشتى لە جى ژوانى «برايمان» سبەينى بەكاتى ئىۋاران لەگەل ۋادەي چۆلبۈونى راپەۋەكان. بە نىازى دىدار. تەلەفونەكە داخراۋ خەيال بردبومى كە «تەھا» پرسى كى بوو؟ زۆر لەسەر خەيالىش نەبووم، ھىشتا نەھاتبوموۋە سەرخۆم، كە پىم گوت كەس نىيە خوشكىكەم!

- سلاخى.. بۆ لەم زەمەنە دەرگەۋتەۋە. خۆ من تۆم ھەرلەياد نەمابوو، ۋىنە خەماۋىيەكەيە، يان جادوۋگەرى كىتەبەكەيە؟ يان ناۋبانگى درۆي مەنە... ۋازمان لى ناھىت، ناشىت ۋا تى گەيشتتېت منىش بوومەتە كاربەدەستىكى گەۋرەي شۆرش ۋ بەدەر خۆمەۋە كۆمەلىك چەك بەدەست ۋ چەند ماشىنىك راکرتبىت، ناشىت

ئەۋىش باۋەرى بەۋ درۆيە كىرەپىت كەمن ھەموو شتىكەم لەم شارە، بۆنا، خۆ ھىچيان نەيان دەۋىست باۋەر بەدەسكورتى ۋ ھەژاريم بكەن، كەس نەيدەۋىست باۋەر بەۋە بكات كەمن لەبەر دەستەيىشكى بەپاسى نەفەرەلگەرەكان ھاتوچۆدەكەم ۋ لەنانى ھەرزانى سەرەربانەكان دەخۆم ۋ لەبەر نەبوونى جى خەۋىش لە بارەگاي حىزب دەنووستم، ھەموۋيان ۋايان دەزانى من بۆيە ۋادەكەم چونكە دەمەۋىت ۋىنەي تىكۆشەرىكى راستەقىنە بۆخۆم دروست بكەم ۋ خۆم لەجەماۋەر جىانەكردوۋتەۋەۋ بە گىانى لىبۈوردنەۋە مامەلە لەگەل تىكۆشان ۋ جەماۋەر دەكەم.. ئەۋخەلكە مەبەستى بوو بە زۆرى بىكەنە حاكىمى شار! لەگەل داخستنى تەلەفونە كە «سلاخى» م لە بىر چوو تا كاتى ھاتنى يەكترىينىنەكە لە ھەۋلى لە بىر كىردىدا بووم لەبەر ئەۋەي دلىباۋوم كە كارىكى بەمن ھەيە؟ بەلام چىيە ئەۋ كارە، پاش كەمتر لە پىنج خولەك لەيدەنەي ۋ ھەلپشتنى خەمەكان ۋ چاۋپربۈون بەناۋى درۆ. پىي گوتم كە باۋكى دەستنوۋسىكى لەدۋا ھەمىرىدا لەسەر گوندەكەي بەھەندىك لەقسەي ھەلەق ۋ مەلەق ۋ تىكەل بەچەند پەندىكى بى ۋەزن ۋ قافىيە ھۆنىۋتەۋە، داۋاي لەچاپخانە كىردوۋە، بۆي لەچاپ بەدەن، بەلام چاپخانەي شۆرش بۆي لەچاپ نەداۋە، بەلكا بە تەكلىفى من بۆي لەچاپ بدىت. ئەۋ بى ئاگابۈۋەۋەي كە چاپخانەي شۆرش سەر قالى چاپكىردى ۋىنەي سەرانى شۆرشە، لەخەمى چاپكىردى پۆستەرو بانگىشى بىرى شەروجەنگە، ئەۋ كات چاپخانە سەرى نەدەپەرژايە سەرچاپكىردى كىتەب لەسەر «پەتاتە» ۋ «تەماتە» زەحمەت بوو بىارى چاپى كىتەب لەسەر كۆپرە گوندىكى ۋىرانكراۋ بدات، لەگەل ئەۋەشدا نامەيەكەم بۆ سەرۋكى چاپخانە نوۋسى ۋ كەمىك بە شان ۋ بالى ئەۋ كىتەبەدا ھاتمەخوارى، كە تەنيا دىرىكىشم لى نەخوئىندبوۋەۋە، ئىدى نازانم چى كىرد بەچى، بەلام ۋابزانم بۆيان لە چاپ دابوو، چونكە گەر نەيانكردايە «سلاخى» دەرەكەۋتەۋە ۋنبۈونى ھىمايەك بوو بۆ مەيسەرىي كارەكە، بە لە چاپدانى ئەۋ كىتەب. جارىكى دى حىكايەتى «خوشكە خەيال» نوشتى بەخۆيىنى ۋ لەۋ ئاستە ۋەستا، لاي من ۋ ئەۋىش زەمەنى ژوان لەمەملەكەتى خوشكە ئۆقرە لىبراۋەكان كۆتايى ھات، حزب ھەموو كاتىكى لى گرتم، جگە لە فەرھەنگى حزب، دەرھەتى ھىچ جۆرە بىر كىردىكى تى نەدامى.. «سلاخى» ش بۆي دەرگەۋت كە دەبىت لەمن

دورکه ویتته وهو چاره نووسی خۆی به من نه به ستیتته وه، شووکردنی کرده کلیتیک بۆ کردنه وهی دهرگا قفل دراوه کان بۆ دهر بازبوون له دههم له پاش مه رگی باوکی و شووکردنی یهک له دواى یهکی دهسته خوشکانی له و سالانه ی که باو باوی گه رانه وهی زۆره ملیتی و یه کجاره کی هه نده رانییه کان بوو، ئەمیش تینی شووی بۆهات. شووی کرد به یه کییک له هه ره به دناوه تیکشکاوه نابووت و ناجیسنه هه نده راینه دهسخرۆکان، شووی کرد به «ئهحه کهیف» ناوی خۆی به خۆوه بوو، پادشای مهمله که تی بیهۆشی بوو، یه کهم بازارگانی کۆکاین بوو، «ئهحه» هه رزوو بۆی دهرکه وت که پیویسته له پیناو به ستنه وهو ئیتاعه ت پئ کردنی «سلاخی» و ژوان به ئارامی له مهمله که ته که ی «ئهحه کهیف» ده بوايه «سلاخی» به دهردی ئه وانی تر به ریت، ده بوايه «سلاخی» له سه ره گیرۆده ی گرامیک له کۆکاین راهیتیت، تا دواتر نه توانیت بئ فره مایشته کانی «ئهحه کهیف» بستیک به ریکات شوی به «ئهحه» که یف کرد «سلاخی» له دوا قوناغی فیربوونی «فیرگه» بوو، که بریاری مه رگی دا، کهس نازانیت نه قامی بوو، یان خۆشه ویستی، یان خافل کوژی بوو، به رچاوی گرتبوو، له «فاته گۆلی» م، چه ند جاریک ده پرسى به ده م هه لړشتنی خه مه کان پیم ده گوت چی بیت وای کرد «سلاخی» له و شه رده ت ه سلیم ببیت، ئە وه نده ی من ئاشنای مه کربازی «سلاخی» بم هینده ئاسان نییه سنوره ته له به ند کراوه کان بپریت، ئە ی چی بوو وای کرد «سلاخی» ته سلیم به «ئهحه کهیف» بیت و له و جه نگه دا بدۆریت، ئە ی بۆچی ولات دژ «ئهحه کهیف» نه جه نگا، جه نگی دژ به تیرۆر بوو هه موو جه نگه کانی تری پئ له بیرکردین، یاخود کهس نه بوو سه ری بپه رژیتته جوړیکی تر له خۆفرۆشان و خیا نه تکاران، وهک باسیان کرد «سلاخی» له دواساته کانی ژیا نی ئاماده بوو، بۆ دهرزیهک له «کۆکاین»، شه وتا به یانی له شی خۆی بخاته کارو، به لاشیه وه گرنه نه بیت به سۆزانی ناو دهر بکات، ناچاری بوو یان بیئیراده یی یان نه بوونی دکتۆر بوو؟ یاخود نه بوونی دهرمان، زۆر چوبوه لای دکتۆره هاوړیکان، به لام هیچیان دهرده که یان بۆچاره سه ر نه ده کرا، «سلاخی» له هه یبه ت و حه شمه تی بئ هۆشی هه راسان بوو بوو ماوه یه کیش مهمله که تی بئ هۆشی جئ هیشت، وهلی له دواساتی ژیا نیدا زۆر به خهستی له گه ل بئ ئیراده یی خۆی جه نگا، پئی نه کرا، بۆیه گه رایه وه

مهمله که تی که یف و بریاری له ناو بردنی خۆی دا، من ئەم هه و آلانه م درهنگ پئ ده گه یشت، بئ ئاگا بووم له حالئ خوشکان. سه مه نگۆل که به سه ره اتوو مه رگی پيشوه ختیم زانی، چومه سه ر قه بران خۆم و چه پکی گۆلی (شه شپه ر) له پال گۆره بئ نازکه وتوه که ی، هه لړشت، ده مویست بگرم، کهس نه بوو گریان بهه ژینیت، ده مویست هاواری که م، کهس نه بوو گۆی بیستی شیوه ن و واوه یلاو ته هه ليله کان بیت، شیوه ن که م کهس نه بوو ببیته شه ریکی شیوه ننامه که م، کهس نه بوو زمان حالئ نالین و گریه و زریانی به کۆلم بیت، کهس نه بوو، ببیته پاسه وانی گۆری ته نیایی گۆرستانی به دناوه کان، له سه ر دانمدا بۆ ئه وئ دیار بوو کهس سه ر دانی نه کرد بوو، درک و پووش و په لاشه نه رمه کان چوار ده وری گۆره که یان دا بوو، کتله که شی مۆرکی هیچ ماچیکی به جیماوی هیچ کام له براکانی پیوه نه بوو، ته نیا ماچی من نه بیت، من دوا ماچکهری ئەو گۆره بووم، دوو تاقه یادگاری به جیماوه که ی له لای سه ری به جیه یشت، وینه و کتیه که شم له لای سه ری وه دانا، تا به سراحه ت بخه ویت، تا بزانتیت، بۆ دوا جار، له پاداشتی شه وی ئەلبومه کان و ژوان له «مهمله که ت و وهمی خوشکان» سه ر دانیم کردوو، به ر له دوا مائئا واییش، ئایه تیکی کتیه که م بۆخوینده وه له سه ر وینه که شی ماچی لیوی هه ل قلیشاویم کرد، ئیواره ی پاش گه رانه وهش له قه برستان شه ی تانه به ده م خه یال و یادگاریه کان خۆم کرد به گرانترین مه یخانه ی ئەوشاره هۆش لیپراوه و سوورترین و گرانترین " مه یی " ئەمه کداریم بۆ یادی «سلاخی» نۆش کرد.

گەر کوشتنی باوکه کان، حهسانهوهی لی بیتهوه... دهشیت شکاتی
باوک (بهختهوهری) ی لی بیتهوه

ئهو بهیانیه فارگوننهکان پری بوو له مندالی بزێوو هارو هاج، یهکیکیان نهبیت، هیمن و ئارام و بیدهنگ، مات وکهمدوو بوو،... بهخۆم گوت، هیچ هیژیک نییه له دونیا بتوانیت مندال له بزێوی بخت، گهر بهدکاریی باوکی نهبیت، گهر باوکی دهستی نهخستبیته مهملهکهتی مندالی و بزێویهوه حهزی خهجر بازی و قسهی تیا نهکوشتیت، لهگهڵ ئهوهشدا پشتم تۆ کرد، نهموست لهوه زیاتر خۆم مهینهتبار بکه، نهموست لهوه زیاتر، خۆم بهرهنگی دهموچاوی پر لههسههرهتی بخافلینم. بهلام ماتیهکهی وازی نهدههینا، هیمنیهکهی وهکو درگا ژهنیک له رۆحما دهرزینگایهوه، خهریک بوو بیته لام و شتیکم به گویدا بچرپینی. مامۆستا که ی رپی هاتنی پی گرت!..خۆم بۆ نهگیرا، ئهم جارهیان من بریاری چون بۆلای ئهوم دا. لپی نزیک کهوتمهوهو پیم گوت، ها"مام پیاو" پی دهچیت بتهویت شتی که بهگویمدا بچرپینی! منداله که له کۆکردنهوهی وشه پهرشهکانیدا بوو هیشتا، له بیری نوشستهکانیدا بوو هیچی لهزار دهرنهپهرا ندبوو، که مامۆستا که رپی قسهی پی بری و پیی وت ئهم کاکهیه چاودییری میتروکانه؟!

- یانی مامۆستا، دهتوانم شکاتی باوکمی لابهکم؟

- باوهرناکهم ئهم کاکهیه هیچی پی بکریت، بهلام گهر دتهویت شکاتی باوکت بکهیت، دهبیت لای کهس وشوینی خۆی بیکهیت!

- منداله که عهودالی زانیی کهس وشوینی شکات له باوکی بوو، رووی کرده مامۆستا که ی و لپی پرسى مامۆستا کهسى خۆی پۆلیسه؟ شوینی خۆی لای خوايه؟

- نازانم دهبیت بزائم باوکت چی کردوو؟

- باوکم دهمی که خوی بهجنیودان گرتوو، شهو نییه جنیومان پی نه دات، شهو نییه گویم بهجنیوهکانی کاس نهبیت لهجنیودانی به "خوا" ش نهکهوتوو، که پیشی دهلیم مامۆستا «تیتی» م خۆش دهویت و ئهوم خۆش ناویت، زیاتر رق ههلهگهگریت و جنیو به مامۆستا «تیتی» یش دهدات، بهلام من بهمامۆستا «تیتی» م نهوتوو نهکا ئهویش له باوکم زویربیت و دلی لی برهنجیت، و رقی لی ههلهگریت و رق بهرقهی لهگهڵدا بکات... «سههنگول» م بهتهنیشتهوه بوو که منداله که شکاتی باوکی دهکرد، ئهو دهیویست ئهو گوزهره بهجی هیلت و بهدوای بلیت نهبرهکان رابکات، چهندم لی کرد که بوهستین تا بزانی ئه م شکاتنامهیه دهگات بهکو پی که چی نهوهستا، زۆر رقم لهخهمساردیی «سههنگول» بووهوه، ئهو دهیگوت من تیناگه م ئهم وهستانه مان لهچییه؟ منداله و شکاتی باوکی لای مامۆستا که ی دهکات! چ ههقیکی ههیه به کاری ئیمهوه، کاری ئیمه تهنیا شترافهکردن و سزادانی بلیت نهبرهکانه. پیم گوت، دهشیت ههقی نهبیت بهتۆوه، لهبهرئهوهی تۆ وهکو من شکات له باوکی خۆ نهکردوو، لهبهر ئهوهی منداله که بهرهولای تۆ نههات، شکاتی باوکیت لایکات، بهرهو رووی من هات، دهیویست بورکانی توورپیی و هسهرهت لای من بتهقیینتهوه. تۆ بلیت زانیییتی که من پشتگیریی دهکم و هانی یاخی بوونهکهی ددهم، ئهو منداله نایهویت هیواکانی بۆ پاش مردن ههلهگریت، بریاری داوه، هیوا ی شکات له باوکی، پیش سههرمههرگ بخت، من دهمی که بهدوای مندالیکی شکاتیکی وا دهگهپریم، دهمی که به دوا ی تهفسیری که بۆ شکاتی مندال لهباوک دهگهپریم. ههموو کتیهکان، گهرام هیچی دادی خهفهکردنی شکاته که ی نه دامهوه، وهلامیکی دروست و بهجیم له هۆی شکاته که تیادا نه دۆزیهوه، ئهمرۆ ئهو منداله ئهو بهههلهدا چوونهی بۆ راست کردهمهوه که جگه لهفنگ بهگهچه لیک و لاساریکی وهک من، مندالیکی تریش له ههزارهی سییهمدا له دایک بووه شکات لهباوکی دهکات، یاخیبوویهکی تر شوړشگپیریکی تر لهمهمله که تی کوشتنی باوکهکان، بهختهوهریی «شکاتی باوکهکان» دههینیته بوون، ئهمرۆ ههست دهکم له دایک بوویدیتمهوه، ئهمرۆ جهژنی منداله بی باوکهکانه. له بیرته له ئاست پرسیاره گهرهکانم بی وهلام دوهوستایت، له بیرته پیم دهوتی بی باوکی چی دهگهینیت؟ له بیرته که پرسیارم لی دهکردی چی دهبیت؟ چی روودهدات که ههست

بكهيت كورې باوكت نيت؟ ئا له بيرمه «شهيناري». له بيرمه ئيستاش هر له سهر راکه ي خۆم «بهلامه وه گرنگ نيبه كورې كيم، گرنگ ئه وه به ئيستا من كيم و چيم»، له گه ئتام به لام تۆ نازانيت ئه و شكاته چهند مني راجله كاند، نازانيت، ئه و مندا له چۆن له رزوتاي خسته وه گيانم، تۆ له ماناي فه رامۆشكردي شكاتي مندا ل تى ناگه يت، تۆ نازانيت ياني چي گهر بيت و شكاتي باوك ببېته گرييه ك، ببېته نه ينييه كي شهرم ه لگر، من نه بيت كه سي تر نازانيت نازو خه مي شكاتي باوك چييه؟! له وه ناخوشتر نيبه كه هر له مندا ليه وه باوكت گه و جانه بيه ويت هيو اكانت، حه زهكانت، رۆحي داهينانهكانت، بليمه تيت بكوژيت؟ تۆ له كه ژاوه ي شكوداري و جه ژني شكاتي مندا ل تى ناگه يت، ئيمه وه كو كه باوكمان بۆ نايه ته كوشتن و دهسمان ناچپته تيكداني حه ساره كاني، خۆ ده توانين شكاتي لى بكه ين، هيچ نه بيت به شكاتكر دنه كه بۆ ساتيكي كه ميش بيت به خته وهر ده بين، سه مه نگول من، له مه كته بيكي سه ير فيري خويندن و نووسين بووم، ئه و مه كته به پيش ئه وه ي مه كته ب بيت، ويستگه يه كي كارهبادان بوو به مالان. به لام له بهر ئه وه ي مۆم و چراو فانؤس جيگه ي كارهبايان گرته وه و شار دهستي له روناكي كارها ه لگرت. حاكمي شار برياري دا ئه و شوينه بكرپته مه كته ب و ئيمه ي تيا فيركرين، ئه و مه كته به زور سه ير دروست كرابوو، ساميكي ترسناكي هه بوو، دهرگا و په نجه ره كاني تاق و ژوره كاني، هۆلى خويندنه كاني، حانوت و ئاو دهسته كاني به گرتووخانه يه كي گه و ره ده هاته به رچاو، مامؤستا و فه راش و به رپويه رو داردهسته كاني، وه كو گه چي ديواره كاني دلره ق بوون. ره حله كاني وه كو تۆزي راره وه كاني بى به زه يي بوون. «قاش پاشا» به رپويه رمان بوو، باوكيشم بۆ نه گبه تي له و زيندانه گه و ره يه، سه جانمان بوو، من و «وسوقزلول» دوو بليمه تي مه كته به كه مان بووين، «وسو» له بيركاري منيش له په خشان نووسيندا، به لام هيچمان نه مانتواني هيو اكاني مندا لي له گه و ره بووندا به ينيه دي، هيچمان دوا رۆژيكي گه شمان به خۆوه نه دي، ئيستاش ده پرسم بۆچي من بوومه جابي ميترؤو نه بوومه چيرؤك نووسيكي مندا لان، ئه ي «وسو» بۆ نه بووه زانايه كي گه و ره ي ژماره كان. گه و ره كان بوون هيو اكانيان كوشت يان تارمايييه ره شه كاني باوكمان بوو ياخود «مهيمونه سووره» بوو «وسو» له مه كته ب ون كرد،

ههفته يه ك بهر له گوم بوون و بوون به سه راب من و «وسوقزلول» له ژيرسيبه ري تاقه داره تووي مه كته به كه، هه ردووكمان له تيشكي خۆرو بؤنساردي هيلكه خۆمان ده رزيه وه. له ژيرسيبه ري داره تووه كي پي گوتم به نياز ده وله مه ند بيت و چي تر ده ست بۆ باوكي پان نه كاته وه، چي دي به ره زاله ت خه رجي له باوكي وهر نه گريت. پي گوتم كه به نياز هه رچي ورده ي ده غيله كه يه تي ده ريبينيت و بيدات به پاقله ي كو ليو له مه نجه ليكا له به رده م مزگه وتي «قه فه سه كه» بيفرؤشيت. پي وتم كه چووته به رده م مزگه وتي قه فه سه كه و به هه ردوو چاوي خۆي ديويه تي چ قه ره بالغيه كه له ده وري ئه و مزگه وته، ئه وه نده ي ئه م رۆژانه ئه و مزگه وته هاشؤي ده كريت، هيچ مزگه وتيكي تر هينده هاتوچؤكه ران و ئيمانداراني نيبه، هه مووشي هي ئه وه يه «مهيمونه سووره» له وي له قه فه سينكا به گيره ينراوه. پيشي گوتم كه چوومه ته ئه وي پاقله فرؤشم لي نه ديوو، پي ده چپت پاقله فرؤشه كان، هه والي بازار گه رمي پاقله فرؤشتني به رده م مزگه وته كه يان پي نه گه يشتيت ده چم له وي وه كو ئه وان هاوار ده كم پاقله يه. پاقله. . . پاقله ي. . . كو ليو پاقله. پاقله يه «مهيمونه سووره گيراوه، پادشا پشتي شكاوه»، پادشا پشتي شكاوه. . . پاقله يه، پاقله، پاقله ي بى ميش به ره وه، تا ده هات تيشكي خۆر سيبه ري لي زه وت ده كرين، تا ده هات بؤني هيلكه ي سارد زياتر كونه لووتي ده گرتين. ته پوتؤز هه راساني كردين، به په له رامان كرد واده ي پشوومان له خؤپري، له و ئاندا ئه وه نده فرياكه وتم لي بي رسم، ئه ي به چاوي خۆي قه فه س و «مهيمونه سووره» ي ديوو، خهريك بوو شتيك بلت، زهنگوشؤلي دهستي «فهيزوللا» ي بيركاري نه يان هيشت. . . دريژه به چيرؤكي قه فه س و مزگه وت گيراني مهيمونه سووره بدات. «فهيزوللا» خۆي كرد به ژوردا به مؤني و لالووتيه كه وه وتي، له تاقيكردنه وه كه ي دويني، بيركاري كهستان جگه له «وسو» دهرنه چووه. به غرور يكي به رزه وه، ئافه رينيكي لووت شكاوي له «وسو» كرد و دهستي كرده وه به منته و پرس ياري سه عي نه كردنمان، ئه و نه يده ويست دان به وه داينيت، كه به شيكي دهرنه چوونمان هي نه زاني فيرنه كردنه كي خؤيه تي، تووره بوون و عه بووسي شي لي نه ده هات، چونكي له بنه چه وه مامؤستاي مؤسيقا بوو، به لام له بهر نه بووني مامؤستا و نه بووني «كه مان و عودو گيتار، ناچار ده رسي بيركاري ي

دهگوتین.. خوام لهخوا، ههفتهی داهاتوو دهرنهچن خوام له خوا سهعیتان نهکرد بیت، بههقی پیغهمبهر، بههقی خوا توپتوپیینی ئەم مهکتبهتان پی دهکهم، عهمرکورت بن یارهبی، بوخاتری خوا و پیغهمبهر، فهیزوللا ئەمانهئ دهگوت و ناوهناوهش ئارهقی خهجالهت تکاوی ناوچهوانی بهپههجه موسیقییهکانی دهرسرییهوه نهدهکرا، له راپورتی مانگانه له بهردهم «قاشپاشا» بلت تهلهبهکانم فییری بیرکاری نهبوون، نهشی دهتوانی درۆ لهگهڵ ئاوازو سهمفونیاکانی ویژدانی بکات، بهو تۆزه ههلهچوونه داخی گرانی، زهغهلیمان دهمرکاندهوه، دهستی پی دهکردهوه، بهوانه وتن، خوا ههئناگریت زوریش ههولئ دا که بههوی نۆتهکانهوه فییری بیرکاری بین، بهلام سهری نهگرت دواچار نهفییری بیرکاری بووین و نه نۆتهکان ههوهسی موسیقاژهنیان تیاجووش داین، ئەو خهریکی وانه وتن بوو، منیش دالغهم بۆ لای قسهکانی «وسو» رۆیشتبوو، خهیالم لای قازانجی پاقله فرۆشی بوو. به هزرما هات منیش ئیوارانی پاش مهکتبه بچمه بهردهم مزگهوتی قهفهسهکهو «ئاو فرۆشی» بکه، ئاو بهو ههماس گرتوانه بفرۆشم که چهند رۆژیکه ئاوی ئابخانهکانی مزگهوتیان نهخواردووتهوه، لهگهڵ خۆمدا لیکم دهدايهوه، بۆنا سهرمایهیهکی زوریشی تی ناچیت، وهکو پاقله نییه گهر نهفرۆشرا مییش لیتی بدات، ئەو په رهکهی قالبیک سههولئ ویست... لهوخهیا لانهدا بووم که پرساری یهک زانییدی یهک و چهندی کرد خه بهری کردمهوه. «وسو» فریام کهوت و بهچریه لهپشتهگویمهوه چرپانی و پیی گوتم دهکاته «دوو». بهکرده دووی یهک زانییدی یه بیرکاری و دارکاریمان بهرپی کرد، کات کاتی هاتنی دهرسی «رهشکو شیرکوژ».. وادهی پر جنیوکردنی تهلهبهکانه، کاتی گوئ لهبن راکیشانه وادهی دادو بیدادی تهلهبهکانه.. ههفتهیهک لهوهو پیش کلیشهیهکی دابوینی لهسهه «خۆشهویستی نیشتییمان» و پیی گوتین که رۆژی پینجشهه مه پهخشانیکمان لهسهه پی دنوووسی، لهگهڵ خۆکردن بهژووردا لهسههتهخته رهشهکه نووسی «خۆشهویستی بۆ نیشتییمان له باوه رهوهیه»، لهوه دهچوو لهژووری مامۆستاکان لهکاتی ئیسراحت و زور بلیمان باسی نیشتییمان و باوهریان هینابیتته ئاراوهه یاخود ههوهسی پهخشان نووسین له دوینی شهوهه له جیگادا له گهڵ «رهیحانه» له جیات خهه و خۆشهویستی میرد و ژن، خهه و خۆشهویستی

نیشتییمان، خۆی به ژیر لیفهکهدا دابیت.. نازانم بۆچی وا لهپر داوای لی کردین، لهسهه نیشتییمان پهخشانیک بنووسین؟! خۆ هیشتا پینجشهه مه نههاتوو ته تو بلت تاقهتی دهرس وتنی نه بیت و بهویت به درۆی باوهری نیشتییمان کات بهسهه بهریت، ههه کامیک بیت له هۆکان. بهئمانهتهوهه له خۆی دلسۆزتر له سهه نیشتییمان دوا بووم، دواکه سیش بووم که کاغهزهکهه داپیی، له بهرئهوهی دهرسام نهکا ههلهیهکم لهئاستی خۆشهویستی نیشتییمان کردبیت دووسی جار پیاچومهوه، که دلنیا بووم لهوه باشتر له سهه نیشتییمان نایتهه نووسین، پینووسهکهه داناو کاغهزهکهه داپیی لهگهڵ کاغهزپیدانی من و وهگرتنی لهدهستم کات، تهواو بوو، زهنگی بهربوون لیتی دا بهپهله به پیشهی ههموو کاتیکمان کهوتینه کۆکردنهوهی قاپه هیلکاوویهکان، بهرداخ و کتیبه بهرگدرپاوهکان و بهفرته راکردن، له شوورای داپلۆسین و دامرکاندن ئارهزهوهکان بۆ کۆلان و کوچه تهسهکهکان بۆ ههلماتین و محهلهبی و ساردی شکینهکان.. ههفتهیهکی پی چوو، رهشکو کاغهزهکانی لهبن سیسهمهکهی دهرهیناو پیاچومهوه، لهوه ههفتهیهدا «وسو» ون بوو بو ههریهکهو حیکایهتی جیا جیای لهسهه هۆی ونبوونی دهگیزاپیهوه، یهکیکیان دهیگوت دوینی لهگهڵ باوکی دهست له ناودهست لای ههزه شکاوهکه بینومه، یهکیکی تر دهیگوت پیرئ له کهبهباخانهکهی وهلی بوو لهگهڵ دایکی کهبابیان دهخوارد، یهکیکی تریان هاواری دهکردو دهیگوت. ئەمۆ به بهردهم مالیاندا هاتم باریان دهکرد.. لهشار، هیچیشی راست نهبوو هیچیان نهیان دهزانی که «وسو» لهکۆپیه، من نه بیت دهمزانی که «وسو» خۆی لهدرۆی گرتنی «مهیمونهسوره» نوقم کردوو، رهشکو کهوته کاغهز دانهوه، ئاگام لیتی بوو، زۆربهیان ههلهیان کردبوو لهئاست جوان باسکردنی خۆشهویستی نیشتییمان، کهسیان نهیان توانی بوو پر به پیستی کهورهی نیشتییمان بدوین لهگهڵ ئەوهشدا رهشکو ئافهیرین و دهسخرۆشی لی کردبوون، ئەوهی من دوا کاغهز بوو که پیی دام.. لهخوارهوه باشهیهکی. کال و کرچی بۆ نووسی بووم له ههمووانیش که متر نرخاندبووی، سهیری ههموو کاغهزهکانم کردبوو هیچیان وهکو من بیتهله نهبوون، باشه ئەی بۆچی بۆ ئەوانیتر ئافهیرین و بۆ منیش باشهیهکی روخاو، له دوورهوه ههستت بهغهدرهکهی دهکرد، له دوورهوه ههستت بهنا ههقییهکهی دهکرد، دهمزانی

به ئانقهست ويستوويه تي باشه دانيت، به لام بۆ ئو غه درم پى نۆش نه ده كرا؟
 نه شمده زانى چى بكم، ده ترسام گهر شتيك بليم به دردى «عوسه لووتخوار» ببريم و
 لوتم بشكينييت، ده ترسام له وهى به بهرچاوى باش و خراپى پۆله كه پورتم بشكينييت،
 ده ترسام تفه كانى بهر پرومه تم بكه ويت.. دانم به خۆدا گرت، هيچم نه گوت، ئو هر
 باسى ده كردو من دهنگوت خوريم بۆ ده ريسن له دونيا يه كى تر دابووم له دونيا ي
 جيا كردنه وهى ههق له ناههق دابووم، باشه سه ندنه وهى ههق له باوك به كوشتنيه تي
 يان به شكات كردنه؟ لاي كى شكاتي لى بكم كى بيت به باوكه كان بلت منداله كان
 هى ئيوه نين، منداله كان هى شه وقى ژيانن بۆ ژيان، ده مينه وه؟ كى بيت بتوانيت
 ههقى غه درلي كردنى سه جانه دلره قه كان وهر بگريته وه؟! له گه ل ليدانى زهنگ و
 بهر بوونمان له و پۆله هه ناسه لى براوه، قاچه كانم هر له خۆيانه وه بى نه وهى پتيان
 بليم به ره ولای ژوورى «قاشپاشا» ده كه وتنه پى. به ئەندازه يه كه ته واو له گه ل ئوميدى
 فه رامۆش نه كردنى شكاتنامه كه نه سقيان گرتبوو، بى ئاگا له ته پونۆزى باربووى
 پاره وه كان، بى گويدانه دلره قى ديواره كان، له گه ل هه موو نزيك بوونه وه يه كم له
 ژووره سامناكه تاريكه تر سناوييه كه، جوړيك له نائوميدى بالى به سه ر شكاتي باوك
 ده كيشا.. تا ده هات باوه رى هيچ به هيچ نه كردن خۆى له پۆحما ده چه سپاند، باوه رى
 مايه پووچى و هيچ نه كردى شكات لاي «قاشپاشا» زياتر خۆى به ئاردا ده كوتاند،
 به لام سه ره نه نجام خۆم گه يانده ژوورى «قاشپاشا».. به بينى زۆر شتم له
 بيرچووه وه، به سه يرى ده موچاوى عه بووسى هه موو ئو وشانه ي كوشت كه ده بوو له
 شكاتنامه كه مدا بو تر يت ئه وه ندهم پى كرا، بليم قوربان هاتوم شكات له مامۆستا
 «ره شكۆ» بكم.. هيشتا هه ناسه م هه لئه كيشا بوو.. قسه كانى پى بريم وتى مامۆستا
 ره شكۆى باوكت؟ مامۆستا ره شكۆ غه درى لى كردووم و ته واو هه قى خۆمى
 نه داومه تى، له تاقى كردنه وهى په خشان نووسيدا، دووباره ي كرده وه مامۆستا ره شكۆى
 باوكت؟! دواى كه ميك له وه ستان و نقه بران و هيچ نه وتنى ئو بى دهنكى من
 كه ميك زياتر له جاران دهنكم بهر زتر كرده وه، نه غمه ي به قسه كانم داو و پيم گوت:

- مامۆستا ره شكۆ له ماله وه باوكه، له مه كته ب مامۆستامانه، كه پيم گوت باوك
 له مال باوكه و مامۆستا له مه كته ب مامۆستايه و دوو وه زيفه ي جيايه، زانىي كه

مه سه له كه جيدييه وهه روا به ئاسانى ته واوانيت، يه كه مجار ويستى ده ستى ده ستيم
 پى بكات، كه ميك چروچاوى خۆى ئارام كردو تووره بوونى لى شاردمه وه، بۆ
 ساتيكيش وامزاني كه «قاشپاشا» به راستيه تي گوئى له شكاته كه م ده گريت، هه قى
 خوراوم بۆ ده گه رينيته وه.. له سه رميزه كه ي كه ميك هه ستاو خۆى ريك كرده وه و پى
 وتم، كورى خۆم فه رقى نيه له هه ردوو كياندا هه ر باوكه، ئه ي قه د له كۆبوونه وهى
 باوكاندا گويت لى نه بووه كه باوكانى تر دينه لاي و پى ده لين مامۆستا «گوشته كه ي
 بۆ ئيوه ئيسقانه كه شى بۆ به رده م سه گ» گوتم من له م په نده چه وسينه رانه تى
 ناگه م. گه ر گوشت و ئيسقان هه ردوو كى بۆ ئه وان بيت ئه ي چى بۆ ژيان
 ده مينيتيه وه.. مامۆستا «ره شكۆ» غه درى لى كردووم و هاتووم لاي جه نابت شكاتي
 لى بكم. تۆش به من ده ليتت گوشته كه ي بۆ قه ساب، دواى ئو چركه ساته ئيدى
 گرژى دم و چاوه كه ي گه رايه وه هيمنييه كه ي له ده ست داو رووى نه وديوى به زه يى
 پى نيشان دام، ده ستى برده ژيرميزه كه وهو، زهنگيكي بۆ فه راشه كه لى دا
 به توره ييه كه وه پى گوت، مامۆستا ره شكۆم بۆ بانگ كه. ئاخو زه مانه، ته واومان كرد
 مندال شكات له باوكى ده كات. وه لا هه ر ئه وه مان نوقسان بوو، تۆ سه ير ئه م
 ده عه جانييه ناكه يت لي مان بووه ته فس فس پاله وان، قوربان نه بوومه ته فس فس
 پاله وان، هاتووم داواى هه قى خۆم ده كه م، ده مت داخه، ده عه جاني، له وه ده چيت
 باوكت له مال فيرى تاعه تي نه كرد بيتى، مامۆستا شكاتي من هه قى چيه به سه ر
 تاعه تي فه رمايشته كانى، زۆرى پى نه چوو به غار دان «ره شكۆ» خۆى كرد به ژوردا
 دياربوو ئو فه راشه كافربابه به دم رپى گه يشتنى ره شكۆ بۆ ژوورى «قاشپاشا»
 شتيكى به گويدا چرپانديت. بى سه لاموكه لام بى نه وهى بزانيت چى رووى داوه
 كه وته تف و جنيودان و مه عزه رت هينان بۆ «قاشپاشا». ئه و واى زانى من له بهر
 هاروهاجى و ده ست شكاندنى يه كيك له ته له به كان بانگ كرا بيتمه ژوورى
 «قاشپاشاوه»، ئه و هيشتا هيچى له سه ر شكاته كه نه بيستبوو، ده يگوت وه لا
 ده تتويينم، ناجيسن، هاروهاج.. «قاشپاشا» ي به رتويه ر جنيوه كانى باوكمى برى و
 پى گوت، مامۆستا كار له هاروهاجى و بزىوى ده رچووه، كار گه يشتووه ته ياخي بوون
 له فه رمان و چاكه ي به خيوكردنى باوك و مامۆستا.. بۆ

- چۆن قوربان؟

- مامۆستا «رەشكۆ» كۆپرەكەت ھاتووھە شكاتى غەدرلى كوردنى تۆ، لاي من ھەلرژىت. منىش لەبەر ئەوھى كۆرى تۆيە ھىچم پى ناكريت، بەخوا مامۆستا ھەر تەلەبەيەكى تر بووايە دارم دەدا بەرۆھيا، بەلام خۆت دەزانی كۆرى تۆيە دەستم تىنناچىت و ھىچم بۆ ناكريت جگە لەوھى كە ژوورەكەتان بۆ بە جى بىلم و خۆتان لەناوخۆتاندا ھەقى يەكتر بسىن.. «رەشكۆ» قسەكانى پى برىوو گوتى. قوربان من كۆرى وا بەدكارو لاسارو نابوتم نىيە، من زۆلى وام نەخستۆتەو، نازانم ئەم نەمەك ھەرامە ھى كىيە. ئەمە چووتەوھە سەر دايكە...ى... بىووھە لە كاتى بەنرختانی گرتووھە، شەرتبىت تەمبىي كەم شەرت بىت نەھىلم بزانیت شكات چىيە؟ شكاتى لەسەرچى و كى كۆرەوھە؟ شكاتى لەسەر ئەوھىە گوايە تۆ لە كاغەزى پەخشسان نووسىنا دەرەجەي تەواوت نەداوھتى و بەئەنقەست وىستووھە پەخشسانەكەي يەكەم نەبىت. «قاشپاشا». ئەم كۆرە كەرە نازانىت من بۆ وام كۆرەوھە، من دەزانم كە ھەقى خۆيم نەداوھتى بەلام ناچارم تا خەلكى نەلئىت كۆرەكەي (رەشكۆشپىركۆژ) بە واسىتەي باوكى يەكەمى پەخشسان نووسەكانە، تا خەلكى پىم نەلئىن كە كۆرەكەم بەواسىتەي من دەرەجەي؟ بىرم لى كۆرەوھە كەمن بچووكترنىم لەباوكم، باوكمم بەو قسانە بچووكتر دىتەبەرچا، پىم گوت تۆ بەم كارە، ھىواكانى گەشەو داھىنانم تيا دەكوژىت، تۆ لەبەر قسەي خەلكى رەشى دەكەيتە بەش.. بەغەدرلىكرىنت لەمن خيانەت لە وشە جوان نووسراوھەكانى خۆشەويستى نىشتىمان دەكەيت، «رەشكۆ»ى باوك و مامۆستا من دەمىكە باجى خراپەكارىيەكانى مامۆستايەتت دەدەم، دەمىكە لەسەرتۆ سەرم دەشكىنرىت، دەمىكە لەسەر تى ھەلانى تۆ بۆ تەلەبەكان، لەگەل ھەمووگەرانەوھىەك بۆمال دەبىت بەخىراي بەرق خۆم لە تۆلە سەندىيان ون كەم، لەسەرخراپەكارىيەكانى تۆ، لەناو مەكتەب كەس سى رسكىنم لەگەل ناكات، كەسشىش وەكو پىويست نامدوئى «عوسە لووتشكاو» و «وسوھ قزىلوول» نەبىت، ھەموويان رقىان لىمە، من ھەتا ئىستاش پىم نەگوتوووت كىن ئەو مندالە ھاروھاجانەي كە بەدووم رادەكەن و سەرتاپام تىرجىنووت تف و بەلغەم دەكەن، چونكى دەزانم گەر پىت بلىم داركارىيان دەكەيت و (رپسەكەم دەبىتەوھە بەخورى) خەتاي تۆ نىيە كە لىدانەت كۆرەوھە نامرازىك بۆ تەمىكرىن خەتاي (رەيھانە)يە، خەتاي ژنەكانە، ئىوھە لەبەر

ئەوھى ناتوانن دار لە ژنەكانتان ھەلگرن، لەبەر ئەوھى ناتوانن تەنگيان پى ھەلچن، لەبەر ئەوھى دەترسن نەوھەكا بەداركارى كردنىيان بەھەشتى رەپىوونتان لەدەست بچىت، بە لىدانىيان لەپىكەوھە خۆشتنى ھەمام بەكون.. ناچار دىتە سەرسەرمان و دەبنە بانگوشى جەستەي ماندووشەكەتمان..كاتى گۆيگرتن لەشكات تەواوبوو، كاتى قسەي زل و بىمانا تەواوبوو كاتى داركارى و لىدان خۆي كۆر بەژووردا، ئىستاش لە ئازارى ئەو شەپازلانە لەترسى شكستى پىروۆزى پەيامى شكاتكرىن نەمدەوئىرا لاي كەس باسى بەكەم، دەترسام بەشپوھىەكى تارىك و ناوئىد شكاتى باوك سەرىنئىتەوھە و نەزانىت بەختەوھرى چىيە! «سەمەنگۆل» ئىستا تىگەيشتى يانى چى شكات لە باوك..من زۆر شەو بەر لەساتەكانى برىار لەسەر شكات..خەوم بە باوكىكى ترەوھە دەدى، زۆر شەو لە جى خەومدا، وىنەي باوكىكى ترم دەكىشا ھىمىنتر، دالەرمتر، بەسۆزتر، راسگۆتر، چەندەھا شەو بەھەسەرھەتى شەوشادى باوكم سەرم ناوھتەوھە.. بەغىلیم بەوانە دەبرد كە باوكيان نىيە؟! و لەژىرسايەي فەرمانى ھىچ گەرەبەكدا نازىن چەندىن جارىش بەدواي ھۆي ونبوونى «وسو» گەرپام تەفسىرىكى ئەوتۆم بەردەست نەكەوت، بەلام زۆرەي ھەوالەكان تەئكىدىيان لەسەرئەوھە دەكرەوھە كە، «وسوھ قزىلوول» لەداخى بەدرۆكەوتنى گىرانى «مەيمونەسوورە» لەداخى بەدرۆكەوتنى تەلاق خواردووھەكان بەدبىتنى «مەيمونەسوورە»، لەداخى نەفرۆشتنى پاقلەكەي لەداخى خىتابى درۆي مەلای مزگەوتەكە كەوتووئىتى "خوشكان و برايانى ئىماندار ئەوھتا بەچاوى خۆتان بىبىن كەچۆن سەرئەنجام قەفەس دەبىتە جىگەي ھەموو ستەمكاران، من دالنىام «وسو» لە درۆي گرتنى «مەيمونەسوورە» خۆي شاردووھتەوھە سەرى ھەلگرتوھە ئەم شارە درۆيەي جى ھى شتووھە، سەمەنگۆل.. باوكەكانمان نەيانتوانى وەكو خۆمان، ئىمەيان خۆش بوئىت..ئەوان دەيانوىست بەزۆر سىبەر و بىرى خۆيان بەسەر مندالى و بچووكىمان بسەپىن. شەرەكانىش ھەر مەپرسە، ئەو شەرەپانە زۆرەي باوكەكانىيان كوشت. ئەوھى كەلئىيان گەرپايەوھە، دەستىكى، قاچىكى چاوىكى و يان لايەكى گونى لەدەست دا.

توورەبوونی خودایە یاخود بەدکاریی «مەلەک تاوسە»، رۆحی مردوووەکان زیندوو دەکاتەوه

یەكەم سالی خویندن لەفیرگە لەو عیامەى كە دەبوو ھەموو فیرگە مائناوایی لەمامۆستا (قوتاسنادر)ى بە سالآچووی، ریش كەوتووی، گوچان بەدەستی بكات، فیرگە بریاری دا ئاھەنگ و مەراسیمی مائناوایی و بەرپرکردنی دواساتەكانى خزمەت و كاری مامۆستا بگيریت، لەماوەیەكى زۆر كورتدا لیژنەى ئاھەنگ ھەلبژێردرا. لیژنە كەوتە بەرنامەو گەران بە نێو كچان و كوران بۆ دۆزینەوھى وتاریبژوو پیشكەشكەرى گولێ ریزو ئەمەكدارى لەخویندكاران، بۆ مامۆستاكەیان، زۆرگەران و زۆریش داواى یارمەتییان لەخەلك كرد كەس نەبوو لە خوێ راببینیت ببیتە وتاریبژوى مەراسیمەكە، كەس نەبوو جورئەتى چوونە پیشەوھى ھەبیت، لەبەر ئەوھى كەسیان پیشتر دەرفەتى وتار پیشكەش كردنیان بۆ نەرخسابوو، نە لە فیرگە نە لەمال من و «ئادالین» نەبیت كەسى تر نەبویرا لەسەر شانۆ لە بەردەم ئامادەبووان مامۆستا قوتاسنادر بخاتە گریان، لەو مەراسیمەدا شتیكى زۆر سەیرم بۆ ئاشكراوو، گەورەكان ھەموویان ئارەزوویان دانیشان لەریزی یەكەمى كورسییەكان بوو، زۆر سەیر بوو لە لام، دەمگوت باشە ئەمى بۆ لەسینەماكان دەچنە داوھ، بۆ دەبیت لە سینەماش شوینی چاك بۆ ئەوان ببت، ئەم پرسسیارانەم بەدەم پشووگوژینی بەرنامەى سەرشانۆو مەراسیمەكە بە ئادالین، دەگوت، نەشمدەناسى، ئەو ھەر پى دەكەنى لەوێوھ ئادالینم ناسى بە بویری ئادالین تا كاتى تەواو بوونی مەراسیمەكە كاس ببووم، لەگەل تەواو بوونی مەراسیمی شكۆداركردنى ماندوویی مامۆستا قوتاسنادر بەین تیکچوون و ئاینوئۆین و بێنەو بەرى من و ئادالینیش دەستی پى كرد كیشمە كیشمەكە لەوێوھ سەرى ھەلدا كە پى و ابوو من ھەولم داوھ زۆریەى دەرکەوتنەكانى سەرشانۆ بۆ خۆم قورغ بكەم، ئەویش جگە لە قەلەموونىكى جوانخاس بۆ جوان كردن و رازاندنەوھى

رووی مەراسیمەكە، ھیچ فەرمانىكى تری پى نەسپێردراوھ. ھەر لەویشەوھ تاوانى پیشیلکاری مافەكانى ژنان و یەكسانیان لەگەل پیاواندا. لە ھیچ و خۆرایى بەسەرما ساغ بووھوھ، یەكەم جار ویستم تى بگەھەنم كە بەرنامە دانانەكە دەستی منى تیا نەبووھ، منیش وەكو ئەو بەرنامەكەم بۆ خراوتە بەردەم، ئەو ھەر نەى دەسلاندا. حینجەتى پى گرتم، گوايە دەبووايە من قبوولی بەرنامەيەك نەكەم كە پیشیلکردنى مافی ژن و رۆلى ژنى تیا ببت. ئەو دەبویست من بيمە پەيامبەرى مافەكانى ژنان... مەبەستى بوو دروشمىك ھەلگرم كە خۆم باوھرم پى نییە... بەداوى ئەو ئاھەنگەو تیکچوونی بەینمان، كەوتینە ركبەركی یەكدى، من دەمویست بێبەرى خۆم لەو تۆمەتانە بەھەلگیرساندنى جەنگى ساردى ئەو رەتكەمەوھ، لەجیاتى قسەو گفتوگۆش سلأویكى سادەو سەرپێیانە بكەم. ھەولیش بەدەم ھەتا لە توانامایە خۆ دوورخەمەوھ لە مەسەلەيەك كە ئادالینى تیا ببت، بەر لە ھەلایسانى جەنگ كە زۆر ھەولم لەگەلى دا كە لەسەر ئەو رایەى پەشیمانى بكەمەوھ كە ژیان تەنیا لە چوارچێوھى بەرنامەيەكى چەپرەودا دەگوزەریت، دەمویست تیبگەھەنم كە ژیان بى چەپ و راستیش ھەر دەگوزەریت، بەلام لەبەر ئەوھى گیرۆدەى بیری چەپ بوو، لەبەر ئەوھى لەگەل چەپدا بەرۆن قەرچابوو، لەبەر ئەوھى برايەكى قوربانى ریبازى سووربوو، مەحال بوو لەو خەيالانەى بكەم... ئادالین لەوھش زۆرزانتریبوو كە من بتوانم ھەلى خەلەتینم، بە پێچەوانەوھ دەبویست بمخاتە تۆرى ماسیگرەكەى، یەكەم جار پى و ابوو ماسییەكى حۆلم، بۆیە باس و لیدانەكانى بەو باسانە دەست پى كرد كە «زایاند» دەبیتە یەكەم باسى دیالۆگ و گفتوگۆ، ئەو باسەى كە ھەمیشە لەنیو مەعشەرى چەپەكاندا زەق وە دەرکەوتووھ، ئادالین دەیزانى باسى زایاند ئەو دەروازەيەكە كە دەتوانیت لیئەوھ ئەندامىكى تر بۆخۆى رێك بخات و بىكاتە ھەلگى دروشمىك كە ھەرگیز نایەتە دى، ئادالین و ھاواریبازانى داواى بەرەلاییان لەژێرناوى ئازادیدا دەكرد، داواى مافیكیان دەكرد كە خویشیان باوھریان بەھینانەدی نەبوو، داواى دەستوور و ریسایەكیان دەكرد، كە ھیچ ولاتىك نەتوانیت بیهینیتەدى، بەنەھاتنە دیشى دەسلەلات بە تاوانبارو رێگر بناسن.. ئادالین باوھرى بەژیان لەتاراوگە نەبوو، پى و ابوو ھەندەران مەرگى ئارەزووھەكانە، مەرگى داھینانەكانە،

لهمه‌شيانا من رایه‌کی ترم هه‌بوو، پیم وابوو که مرۆف له‌سه‌رخۆیه‌تی چۆن بیه‌وێت ئاوا ده‌ژیت، راهاتنه زیاتر، نه‌ک خۆبه‌ده‌ستدان، به‌لام چی بکه‌م تێ نه‌ده‌گه‌یشت سالیکی به‌م ساردییه له‌گه‌ڵ ئادالین گوزه‌شت. به‌له‌خوا حافیزی کردن له‌سالیکی هه‌موومان له‌یانه دانیشتبووین به‌دووری میژیکی خپ. ئیستاش له‌ بیرمه کتیبیکم به‌ده‌سته‌وه‌بوو، له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌ی نووسرابوو «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»، به‌خشپه هاته‌ته‌نیشتم، به‌پیشه‌ی هه‌موو کاتیکی لێی پرسیم که‌چی ده‌خوینمه‌وه، پیم گوت «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»... پێی گوتم ژیان بێ بی‌ری چه‌پ مه‌حاله. له‌و رۆژه‌وه ئادالینم نه‌بینی من له‌بینینی ئادالین برام و گه‌رامه‌وه زیدی باوباپیران. هیچ هه‌واییکم نه‌زانی، بۆ ساتیکیش له‌هه‌ولی گه‌ران به‌دوایدا نه‌بووم، به‌مردوویه‌کم حیساب کردبوو، هه‌رگیز زیندووبونه‌وه نه‌زانیت چییه! ئه‌وه‌ی که رۆژیک له‌ رۆژانیش به‌خه‌یالمد نه‌هاتبیت بینینه‌وه‌ی ئادالین بوو، له‌میترۆ بینینه‌وه‌ی، که‌سیکه که هه‌رگیز باوه‌ری به‌ژیان له‌ده‌ره‌وه‌ی ولات نه‌بوو؟! که بینیم له‌یه‌کات و به‌یه‌ک ئه‌ندازه دلشاد و غه‌مباربووم دلشادبووم به‌زیندووبونه‌وه‌ی هاورپییه‌کی یاخی بوو به‌سه‌ر باوه‌رو پیگه‌ی ناوخیزان، خه‌فه‌تبار به‌ده‌ست هه‌نگرتنی ئادالین له‌ باوه‌ری جی نه‌هیشتنی خاپووره ولات، ئه‌و ئادالینه‌ی چه‌ندین جار ده‌مه‌قاله‌مان له‌سه‌ر تیۆری هه‌نده‌ران و هه‌نده‌رانی هاتۆته‌رێ، هه‌ردووکه‌مان هه‌ستیکی سه‌یرمان تیا‌بزوا بوو، هه‌ستیکی تیکه‌ل به‌خه‌جاله‌تی و نارازی به‌حالی ئه‌وی تریان، هه‌ردووکه‌مان له‌یه‌ک کاتدا، ئه‌وه چی‌ده‌که‌یت لێره؟

ئه‌و پرسیاره‌ی که شه‌وق ده‌یخولقینیت و ده‌بیته‌ کلیلی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا داخراوه‌کان. هه‌ردووکه‌مان وه‌لامی ئه‌وی دی دایه‌وه، ئه‌و به‌نیشانان و ده‌رخستنی ئه‌لقه‌و جی‌په‌نجه‌ی شووکردنی، منیش به‌ به‌رگی جاییه‌تیم، چاوه‌کانی گله‌یییه‌کی زۆرم تیا‌به‌دی ده‌کرد، گله‌یی له‌ وه‌زعه‌ی که‌ته‌ییدا بووم، به‌ئاواته‌وه بوو، من له‌ بۆنه‌یه‌کی باشترو جیگه‌ی کاریکی باشترو بدیبايه، وه‌لی ئه‌فسووس، به‌ به‌رگی جاییه‌تی منی دینه‌وه، ئه‌و شه‌ینارییه‌ی که هه‌موو جاریک پێی ده‌گوتم جیگه‌ت ئێره نییه، جیگه‌ت جیگه‌ی سه‌رۆکه، به‌لام هه‌ر ئه‌ونه‌بوو گله‌یی له‌ وه‌زعم هه‌بیت، منیش گله‌یم له‌ په‌شیمان بوونه‌وه‌ی باوه‌ری بووم، منیش خۆزگه‌م به‌وه ده‌خواست که رۆژیک

له‌ رۆژان به‌ وه‌زیری بیبینم، لانیکه‌م وه‌زیری به‌رگری له‌ مافه‌کانی ژیان و ژنان، به‌دیداری دووباره‌مان دۆراوی و نوشوستی دروشمه‌کانی یه‌کدیمان بۆ ده‌رکه‌وت، ئه‌و دروشمانه‌ی که نه‌مانتوانی ئه‌به‌دیته‌یان بده‌ین و هه‌ول بۆ هاتنه‌دی تو‌سقا‌لیکین بده‌ین. چ دنیا‌یه‌کی «ده‌ره‌م به‌به‌ره‌مه» من و ئادالین له‌میترۆدا به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت، خه‌جاله‌تی و شه‌رم له‌حال و با‌لی یه‌کدی قسه‌ی پێی بریبوین، وه‌ختیکم زانی بێ خۆحافیزی، له‌ ویستگه‌یه‌کی دوور له‌شار دابه‌زی و خۆی ون کرد، بۆ ساتیکیش وام زانی به‌خه‌یال دیبیتم، بۆ چه‌ند سالیکیش دوای ئه‌و دیده‌نییه کورته، وامزانی جنۆکه‌یه‌کم له‌ به‌رده‌م‌داییت، نه‌ک خۆی. ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌دوای هه‌قیقه‌تی ئه‌رۆژه‌دا ده‌گه‌رام، به‌دوای ده‌رکه‌وتنیک تری ده‌گه‌رام، چه‌ند جاریکیش له‌ماوه‌ی پینچ سال گه‌ران به‌دوای وه‌می ئادالین له‌و ویستگه‌یه‌ی که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌وم تیادی، چاوم بۆ ده‌گه‌را، زۆرتین کاتی جاییه‌تیم به‌فیرۆدا، هه‌تا ده‌هاتیش زیاتر لیم ده‌بووه سه‌راب، هه‌تا ده‌هات ئه‌و رۆژه زیاترخۆی له‌خه‌وو دا‌لغه‌ی ماندووبون، نزیک ده‌کرده‌وه، تا له‌م رۆژانه له‌گه‌ڵ سالیادی زیندووبونه‌وه‌ی په‌یامبه‌ری خاچ په‌رسته‌کان، له‌کا‌ولترین و به‌دنا‌وترین تونیل وه‌یلی هاتوچۆی میترۆکان له‌و هێله‌ی که هه‌میشه جاییه‌کان تیا تووشی کیشه‌ی مه‌بن، له‌و هێله‌ی که نزیکه له‌ په‌رستگا‌و، مه‌له‌بندی کۆبوونه‌وه‌یان، له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ری که پرده‌بیت، به‌مه‌خل و قاتی سه‌یرسه‌یر هه‌ندیکیان له‌شپۆه‌ی جالجالۆکه‌و خشخاش و قرژال و دووشک و مردوو، هه‌ندیکی تریان به‌په‌شپۆشی سه‌رتاپا و نینۆکی درێژو پرچی ره‌ش و پالتۆی ره‌ش و خه‌نجه‌ری و که‌له‌سه‌ری ره‌ش، سیمای ده‌رکه‌وتنیانه، دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که دا‌وای بلیت له‌ هه‌ر کامیکیان بکه‌م پێی نییه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی سه‌رئیشه، بلیت بریوه؟

– نه‌خیرمن بلیت نابرم، شه‌یتان په‌رسته‌کان بلیتی میترۆ نابرن، ئه‌م جیهانه‌ی ئیمه‌یه.

– ئانه‌م جیهانه‌ی هه‌مووانه‌و ده‌بیت بلیت بپریت. من چ کارم به‌وه‌ی داوه که تۆ چیت! پاشان ئه‌مه یه‌که‌مه‌جاره بیبستم شه‌یتان په‌رست بلیت برینی بۆ نه‌بیت، کوا له‌ فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بیاتی شه‌یتانه‌کان بلیت نه‌برین هه‌یه له‌ کام برگه‌ی په‌یره‌وه‌که‌تان نووسراوه که هاتوچۆکردنتان به‌خۆرای بیت!؟

- به پیکه نینیکی ناجیسمانه، سه‌ری به‌رز کرده‌وهو ویستی خۆیم پێ بناسینیت. منم شه‌یتاری منم بلیت نابرم.

- تۆ کیتیت؟ من تۆ نانسیم؟! منم شه‌یتاری، منم، ئادالینم چۆنه. نامناسیته‌وه. ئادالینت له بیرچووه‌ته‌وه.

- ئادالین.. ئادالین بووه سه‌راب ئادالین مرد، یه‌که‌م جار نه‌مناسییه‌وه، چاوم نه‌یده‌ویست باوه‌ر بکات، که‌خۆیه‌تی و خۆی له‌به‌رگی شه‌یتان هه‌لخستوو، که‌میک لێ چوومه پێشی قژه‌ درێژه‌که‌ی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو خالی گه‌رده‌نیشی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو، ماسکاره‌که‌شی هه‌مان ماسکاره بوو، به‌لام نه‌مجاره له‌جیاتێ سوور ره‌شی کردبوو.. نه‌مجاره‌شیان نه‌وه‌چی ده‌که‌یت لێره؟ بۆ له‌ناو نه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره به‌راسته شه‌یتان ریزگریته؟ یاخود بۆ ئاهه‌نگی زیندبوونه‌وه‌ی خاچ په‌رستان خۆت سازداوه؟ خه‌ریک بوو به‌جیم، به‌هێلێت قۆلیم گرتوو، وتم بوه‌سته مه‌رۆ. نه‌مجاره‌ش وه‌کو پێشترخۆتم لێ و نه‌مه‌که، خۆتم لێ مه‌که به‌سه‌راب، من پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت په‌رسیاریکت لێ بپرسم، پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت بزاتم به‌خته‌وه‌ریت یان نا.

- ئادالین راست پێم بلێ به‌خته‌وه‌ریت؟

- شه‌یتاری کۆنه هاورێ! به‌خته‌وه‌ری هه‌چ مه‌کان و وجوودیکی نییه، له‌نیوان نه‌ندامانی «شه‌یتان گه‌ل» مۆنی، گرژی، مات و مه‌للول نووستن له‌شی‌وه‌ی مردوو، نیشته‌نی ره‌نگی مردوو، خوی‌ن به‌ربوون سیمای شکۆدارکردنی په‌یامی شه‌یتان په‌رسته‌کانه.

- نه‌ندامانی شه‌یتانگه‌ل کێن باوه‌ریان به‌چی هه‌یه؟

- نه‌ندامانی «شه‌یتانگه‌ل»، شه‌یتان په‌رسته‌کانن! بوه‌سته ئادالین تا ئێره‌وه به‌سه‌بیت. من تێ ناگه‌م بۆچی شه‌یتان و خوا پێویستیان به‌ په‌رستنی تۆ هه‌بیت؟ بۆچی «سپی» نزیك بوونه‌وه بیت له‌یه‌زدان و «ره‌ش» یش، نزیكبوونه‌وه بیت له‌شه‌یتان، نه‌و حکمه‌ته نوێیه چییه‌ و به‌م شی‌وه‌یه تۆی گۆریوه، نه‌و هاندهره‌چییه سوورباوه‌ریکی وه‌ک تۆ بکاته ره‌ش باوه‌ر.. هه‌شتا قسه‌کانم ته‌واو نه‌کردبوو قسه‌کانی پێ بریم و گوتی به‌دبه‌ختی بوو شه‌یتاری "به‌دبه‌ختی بوو منی کرده

هاورپێ شه‌یتانیه‌کان"، ببوووه.. مه‌به‌ستت له‌به‌دبه‌ختی مه‌له‌کتاوس خۆیه‌تی له‌ناوبانگی خراب و وینه شی‌واوی شه‌یتانه.. ده‌ته‌وێت به‌و ره‌شپۆشییه مه‌له‌کتاوس شکۆدار بکه‌یت، یاخود ده‌ته‌وێت ناوی بزپینیت؟! کامیانیت شه‌یتان په‌رستی یان شه‌یتان ریزگری، گه‌ر شه‌یتان په‌رست بیت، ده‌بیت خۆتی بۆ بده‌یت به‌ گوشت، وه‌ک نه‌و خۆ به‌ گوشتن و قوربانی دانه‌ی که‌ جارێ ده‌تویست بیده‌یته‌ باوه‌ری سوورت، گه‌ر ریزیشی لێ ده‌گریته، پۆشته‌ی ره‌شی بۆ له‌به‌ر مه‌که، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌س نازانیت مه‌له‌کتاوس ره‌شه‌ یان سپی. که‌س له‌لای فریشته‌کانه‌وه نه‌هاتوو به‌سای ره‌نگ و سیمای و پۆشته‌یمان بۆ بکات، یاخود نه‌مه‌شیانت کرده باوه‌ری چه‌په‌که‌ت ده‌ته‌وێت به‌ره‌لایی له‌ ژێر چه‌تری ماف و در و شمی بریقه‌دار بشاریته‌وه... ره‌شپۆشی بکه‌یته په‌یامی به‌خته‌وه‌ریت له‌ژیان، که‌ی بووه به‌دگۆیی ببیته په‌یفتیک ببیته نه‌ریتیک له‌نه‌ریته‌کانی شه‌یتان، من په‌رسیارم له‌به‌خته‌وه‌ری خۆت کرد نه‌ک به‌خته‌وه‌ری باوه‌ر.. کامیانه‌ وای کردوو ببیته شه‌یتان، به‌خته‌وه‌ری بوو یان به‌دبه‌ختی؟

- هه‌ردووکیانه، شه‌یتاری هه‌ردووکیانه له‌ کوپه‌هه‌ بۆت هه‌لرێسم، ئێواره‌یه‌کیان له‌یه‌کێک له‌ناخوازدنی براکانم کۆنه هاورپێه‌کی گه‌راو له‌ مه‌مله‌که‌تی «سوورستان» بۆمال ده‌عه‌وت کردبوو، قسه‌کانی زۆرکاریان تێ کردم، خۆشت باش ده‌زانی که‌ نه‌و «سوورباوه‌رانه»، که‌دینته سه‌رقسه‌کردن له‌ قسه‌کردندا که‌س پێیان ناگات، به‌قسه‌کانی منی خسته‌ خه‌یالیکی تر، خه‌ویکی تر، باسی یه‌کسانی و مافی ژن و ئاوو کاره‌بای بۆ کردین، نه‌وشه‌وه‌ باس باسی ژیان بوو له‌ هه‌نده‌ران، له‌ چه‌ندین بۆنه‌ی قسه‌کاندا بۆ چه‌ند جارێکیش وام هه‌ست ده‌کرد که‌ گره‌وم لێ بردبیته‌وه ده‌مگوت له‌ کوپیت شه‌یتاری گوپت له‌م قسه‌و باسانه‌ بیت نه‌وه‌تا له‌ سووچیکی نه‌بهرناوی نه‌م گه‌ردوونه، رووبه‌ریک هه‌یه له‌گه‌ل دروشم و خواسته‌کانی من هه‌له‌ده‌کات، به‌ پێچه‌وه‌انه‌ی نه‌و رایه‌ی تۆ، که‌ ده‌تگوت له‌ دنیا دا نییه شوپنیک هه‌بیت بتوانیت نه‌و مافانه‌ت بۆ بپنیته‌دی، بۆ نه‌وه‌ی بیسه‌لینم گره‌وم لێ بردوویته‌وه‌ یه‌ک سالی گه‌فتوگۆم له‌گه‌لتا به‌زایه نه‌چوو، په‌له‌م کرد له‌ زووتر ملشکاندنی تیفکینه‌کانت، له‌وشه‌وه‌وه کوپرانه برپارم دا له‌گه‌ل «چۆقی چه‌په‌ر» په‌یوه‌ست بم و به‌ ناوی هاوسه‌ریه‌تی پێکه‌وه‌ بژین بۆشایی و شه‌کراوه‌که‌م هه‌موو که‌سێکم بانگێش

كردبوو، له‌ریگه‌ی ئیزگه‌وه هه‌موو شار بانگیش كرا بۆ شایه‌ی من و چۆقی چه‌په‌ر، یاروئه‌خیار سوورباوه‌رو ره‌ش موسلمان، كه‌س نه‌ما له هه‌فالاڤ ده‌عوته نه‌كریت، زۆرگه‌رام به‌شوینتا ده‌ستم نه‌كه‌وتی، كه‌ گه‌یشتمه ئی‌ره. بۆم ده‌ركه‌وت چۆقی چه‌په‌ر، یه‌كه‌م قوما‌ربازی بارو دیسكوكانه، یه‌كه‌م كه‌له‌پووته یه‌كه‌م بۆكس وه‌شین و لی‌ده‌ری می‌كانه، هه‌روه‌ك چۆن جه‌ربه‌زه‌ترین چه‌ته‌گه‌ری مه‌ردومه‌كانیش بوو، زۆرم قسه‌كه‌رد له‌گه‌لی فایده‌ی نه‌بوو، ده‌تگوت بۆ دیوار قسه‌ده‌كه‌م، زۆرم هه‌ولدا واز له‌قوما‌ربازی و چه‌ته‌یه‌تی به‌ی‌نیت عاری نه‌ده‌نا، چه‌ته‌یه‌ی بوو بووه‌ خویه‌ك وه‌كو خوی جگه‌ره‌كیشانه‌كه‌ی. قوما‌ربازی جیگه‌ی منی گرتبووه‌وه، ئه‌و له‌زه‌ته‌ی كه‌ له‌ قوما‌ركردندا ده‌یبینی، هه‌رگیز له‌شه‌وانی جووت بوونمان ئه‌و له‌زه‌ت بی‌نینه‌ی ده‌رنه‌ده‌خست، زۆر هه‌ولم دا به‌هۆی له‌ش و لارو جوان خاسیم بتوانم خولیا‌ی قوما‌ری لێ بكه‌م، وه‌لێ نه‌متوانی، زۆر جار بریاری خۆكوشتنم دا، ده‌ستم نه‌ده‌چوو خۆكوشتن "تازه، سواربوون عه‌یبیك و دابه‌زین دووعه‌یب" بوو، به‌م حاله‌ پینج ساڵ له‌گه‌لیدا ژیا، ئیستا نازانم مه‌ردوو، ماوه، گیراوه، كوژراوه، كه‌س نازانیت. له‌كام گرتووخانه گیرساوه‌ته‌وه، بوونیشم به‌شه‌یتان په‌رست هه‌ولتیكه‌ بۆ په‌شیمان بوونه‌وه‌و پاك بوونه‌وه له‌ تاوان، ئه‌و تاوانانه‌ی كه‌ ده‌ره‌ق به‌ خۆم كردم. به‌خته‌وه‌رم كه‌ماوم بۆخزمه‌تی باوه‌ری لاوم.

– كام باوه‌ر ئادالین، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆناوت ناوه‌ پاكبوونه‌وه له‌ تاوان، من ناوی ده‌نیم "كاله‌ك به‌ ئه‌ژنۆشكاندن، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆ پیتی ده‌لێت به‌خته‌وه‌ری من پیتی ده‌لیم به‌ده‌بختی، تۆ به‌ده‌ستی خۆت، خۆت به‌ده‌بخت كردوو كه‌س له‌ده‌ستی نه‌دابوویت شووبكه‌یت به‌و ناجیسنه‌ له‌به‌رچاومه‌ چۆن هه‌له‌ئاویت، چۆن به‌درویه‌کی هه‌نده‌رانی می‌شكت زوخواوووه. ئیستاش هه‌روا ده‌زانیت خه‌وه‌و ناته‌وێت لێی به‌خه‌به‌ر بییت. ئیستاش له‌دلی خۆتا ئه‌سه‌ف بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوازیت كه‌ من نابمه‌ یه‌كێك له‌ موریده‌كانی مه‌له‌كتاوس، هه‌روه‌ك چۆن جارانی‌ش ئه‌سه‌فت بۆ ئه‌وه‌ ده‌خواست كه‌ نه‌ده‌هاتمه‌ ژیرباری چه‌پ ره‌ویت. ئیستاش وه‌كو جارێك پیت ده‌لیمه‌وه، من گره‌وم له‌شه‌یتان بردووته‌وه، به‌دوای به‌چه‌كانی ده‌گه‌ریم. پاشان من هه‌رگیز باوه‌ر گۆرێكم نه‌كردوو من هه‌تا مردن باوه‌رم به‌ (من)ه‌كانه‌؟!

بۆ ده‌بییت لای ئیمه‌ شووكردن و ژن هی‌نان، گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ركه‌وتوو، هه‌لبه‌ژاردنی سه‌رۆكه‌كان... بۆنه‌یه‌ك بی‌ت بۆ هه‌ژاندنی هه‌وه‌سی سه‌ما؟ بۆچی شی‌ره‌كان نه‌توانن له‌ جی ژوانی ماسییه‌كان مه‌له‌ بكن؟

– سه‌مات كردوو...؟

– سه‌ما...! سه‌مه‌نگول، باش گویم لێ نه‌بوو مه‌به‌ستت له‌ چ جو‌ره سه‌مایه‌كه‌؟

– مه‌به‌ستم له‌سه‌مای خوله، سه‌ما بۆ به‌تالكرده‌وه‌ی تو‌ره‌بوونه‌كان، سه‌مای مه‌یخانه‌و جی ژوانی سه‌ماكه‌ران.

– سه‌مه‌نگولی بۆراق لای ئیمه‌ مه‌زاریك مه‌یانیک نه‌بووه بۆ سه‌مای خود،... لای ئیمه سه‌ما ده‌بووایه شووكردن یاخود ژن هی‌نانی خوا پیتاویك بیه‌هه‌ژانیت.

– شه‌یتاری ده‌لێت چی ئه‌مشه‌و، دوور له‌ هاژه‌هاژی می‌ترو دوور له‌قه‌ره‌بالغی فارگه‌نه‌كان، دوور له‌ كه‌مان ژه‌نه به‌دناوه‌كان، دوور له‌ ئاوازی ئۆركۆدیونه. شپوسره‌كان، له‌ یه‌كێك له‌ مه‌یانی سه‌ما به‌ناوبانگه‌كانی شار، مه‌ست به‌ مه‌ی و سرووتی ئاوازو سه‌ما هه‌ژینه‌كان خۆ جۆش ده‌ین؟

– سه‌مه‌نگول واز له‌ من بی‌نه، مه‌ینه‌تییه‌كانم گه‌لی له‌ سه‌ما مه‌زنتر و پیرۆزترن، تا به‌ ئیواره‌یه‌ك چرته‌و چرپه‌ ماچه‌كانی سه‌مابازی، بتوانیت له‌پیرۆزی و گه‌وره‌ییان كه‌م كاته‌وه‌ من جه‌سته‌م رۆحی سه‌مابازی تیا كوژراوه.

– ئه‌ی هی‌چت نییه‌ ئاخ و ئۆف و هه‌سه‌ره‌تی بۆ هه‌لكیشیت؟ هی‌چت نییه‌ هاواری بۆ بكه‌یت.؟

– با رۆحی ماندووم، ده‌ستی شكوم، په‌شیمانیم، نسرمه‌كانم، دلی ره‌نجاوم، خه‌مه‌كانم، دۆراندنه‌كانم، خاپوره‌ و لات، یادگاری و ئه‌لبومه‌كانم، تۆراندنی باران،

هه موویان له یهک کات و به یهک نه سق ناخ کیشانیان گهره که، هه موویان هاوارو قژ پنینیان گهره که، به لام باوهر ناکه م سه مایان گهره ک بیت! چونکه سه ما ناتوانیت مهینه تیبه کانم بۆ بکاته به خته وهری. سه ما چی تر ناتوانیت، ببیته چه کی به رهنگاری و به رووی خه مه کان بجه نگیت، چیدی سه ما توره بوونه کانم، پی هیور ناکاته وه... چی تر سه مابازی، ئومیدو هیوای له دایکبوونیکي ئۆی تیا به دی ناکه م. سه ما وهرزیک، بوو، مندا لیک بوو نه فامی ره یحانه کوشتی، قه بیرهی پوره خه جی خنکاندی، دوا جاریش کچه نه ناسه که. مه رگی ئه به دیه تی به سه ردا سه پاند سه ما شاکاریکي گهره ی من بوو زیپ بردی، شوړش له دادگاییه کانی خویدا، سزای له سیداره دانی به سه ردا سه پاندو له ناکاو ونی کرد. مه پرسه چۆن ئیستا بۆچی له که ناری بیتازی سه ما شه که ت که وتووم، مه پرسه بۆچی چریکه و چرته سه مایه ک ناتوانیت بۆ ساتیکي که م به خته وهرم کات، ئه وهی که به سه ر وهرزو هه وه سی سه مابازی مندا هینراوه، له وه گهره تره به شه ویکي ئاوه ها له که ل سه مادا ئاشت بیمه وه. هاوړی، من که لیک جه نگام تا هه وه سی سه مابازیم، تیا ئاوه ژوو نه که نه وه. پیتشر بهر له ئیستا هه موو وهرزه کان، هه موو رۆژه کانی سال، هه موو ئاوازو ئان و ساته کان، پابه ندی زریکه و هاواری سرووتی سه مابوون، هه موو ئیوارانیک به دم دهنگدره کۆنه که، دهرگای ژورره که م له خو داده خست و په نجه ره کانم به رووی بادا دهرکرده وه، له که ل تیکه لبوونی باو ئاوازه کان، خوّم و ئاوینه که م خوّم و سیبهره که م، سرووتیکي سه یرمان ده خولقاند. ئه و سرووته هینده سحراوی بوو، مه گهر ته واو بوونی ئاوازیک، که میک پهرشی بگردایه، به لام به ده سپیکي ئاواز و سترانیکي تر دیسانه وه ده چومه ئه و خه لوه ته وه، ده چومه وه سه ر ئه و رپگایه یه ی که به ره وه به هه شت ده چوو زۆر سه یربوو قالبوونم له که ل سه ما به شپوه یه ک بوو. که بۆ ساتیکي که م وا تى بگم، سرووتی سه ما له به هه شتم نزیک ده کاته وه له دهرگای به هه شت ده دم سه یره منیک له و ته مه نه دا بوویتمه دهرویشی ئاوازه کان و خه لکانیکي تر له م ته مه نه دا. بیانه ویت به باوهری رهش و سرووتی خوته قاندن و زکری خوینرشتن و کاولکاری له دهرگای به هه شت بدهن ئیستاش دهرسم باشه که هه ر دوو کمان به هه شت و به خته وهری پالنه ری باوهره که مانه بۆ له خالیکدا، له ویتسگه یه کدا، له شاریکدا، له ئاوازیکدا،

له دوورپانیکدا یه کمان نه گرت. تۆ بلیت به هه شت چه ند دانه یه ک بیت؟ و ئیمه پیمان نه زانییت.

- ئیستاش نازانم کامیان بوو، منی له سه ما زویرکرد، گه وجی ره یحانه بوو؟ به دکاری پوره خه جی بوو؟ یا خود هیچیانه و ده به نگي خوّمبوو ده ستی له سه ما پی هه لگرتم. تۆ بلیت پرتویولی ره یحانه و کوته کی ده ستی خه جی بوو بیت وای کرد بیت ده ست له سه ما هه لگرم. ئه و هه سه ته چی بوو ره یحانه هه یبوو بۆ کوشتنی سرووتی سه ما؟ من هه تا ئه مرۆش له که ل ئاوازی پیاوۆ هارمۆنیکه کان گویم به وقسانه ی ره یحانه دهرینگه ته وه که هه موو ئیواره سرووتیکي سه ما پی تال ده کردم و گوئی پی کاس ده کردم، ره یحانه له که ل هه موو وه ستانیکي دهنگدره که، مارش و دهنگی نارهنای خوی ده گه یانده ئه و دیو ژورهنسر مه که م، هۆ شه ی تباری! سه ما پیشه ی پیاو نییه و بۆ پیاویش نه ها تووه، "پیاو کوشتن، حزبايه تی، ده سه لات، کورسی، کاسبی، قوّلبرین، بازارو سه وای کال، ژنه یان، وه چه خستنه وه، گیانفیدایی، شوّفیتری، گه مژه یی، پیشه ی پیاوه. سه ما له به رده م ئاوینه، له راندنه وه ی له شولار، جوان خاسی، پیشه ی ژنه و نابیت میرخاس خوی له ئیشی ژنا هه لقوروتییت". شیر له دارستاندا، سه ما ناکات، مه له کان ده بیت سه مای بۆ بکه ن، زۆر جار هه بووه ده مپرسی بۆچی؟ فیرناس سه ما نه کات؟ هه ر له بهر ئه وه ی ناوی شیره! یا خود له شولاری سه مای نییه؟ تى نه ده گه ییشتم له مه به ستی ره یحانه، که بۆچی شیر سه ما نه کات. بۆچی ته نیا کوشتن و قه پگرتن، پیشه ی شیر بیت! بۆچی شیر نه ی ویستووه سه مابازی پیشه ی بیت. کى بوو بریاری دا شیر سه ما نه کات؟ ماسیه کانن؟ ئه و دهنگه ی ره یحانه م بۆ سه رکوت نه ده کرا، بۆم نه ده ها ته ژیربار، تا رۆژیکیان دهنگدره که م له کار وه ستاو که س بوی چاک نه کردم هه وه، ئیدی له و رۆژه به دواوه ژورره که م سروته سه مای به خووه نه دی، له و رۆژه به دواوه، هه ستمکرد چیدی پیویستیم به سه ما نه ماوه و پیویسته به گوئی ره یحانه بکه م. له م دواپانه شدا من بۆ دم کوتکردنی ره یحانه و دهرویشه کانی له شای و چۆپی و ره شبه له که کان ئه مجاره خوّم و ده مانچه که م، پیکه وه سه مامان ده کرد. به لام زۆر سه یربوو له و زه مه نه ی که ده مانچه که م جیگه ی نیرگزه کانی گرت هه وه. په ی تا په ی تا شوخه کان له ره شبه له ک و ده سگرتنه کۆکاندا ده ستیان به رده دا، چه ند جاریکیش به بیانوی میزکردن

له ئابخانه كان به دەم راستکردنه وهی شوینی ده مانچه كه و خستنه وهی له شوینی ده ركه و تووی، له بهر دەم ئاوینه كان پرسیارم له خۆدە كرد . بۆچی وهكو جاران دەستم ناگرن؟ دەستیانم به توندی گوژیوه؟ یان شانوبالیانم شهكەت كردوه؟ ئاوینه كان هیچ وه لآمیکیان نه دەدامه وه. وهكو خۆم واقوور بوون، ناچار به غه مباری له سه ریه كێك له كورسییه جیماره و هه بوومه ته ماشا كهری شایی و هه لپه رکیكان. جار چاریش شه وقی سه ما پێشم ده كه وت و له گه ل خۆیدا بۆ ناو هه لپه رکیكه ده بیردم. ده چوموه وه ناویان، پاش كه میك، دیسانه وه ده ستیان به رده دام هه وه سی سه مایان تیا ده كو شتمه وه. سات به سات زیاتر ههستم ده كرد شتیك هه یه.؟ به لآم ئه و شته چی بیت. وا له هه موویان بكات به دهسته جه معی بریار بدن دهستم به رده ن؟ هه رچۆنێك بیت رۆژیکیان خۆم گه یانده دهستی زیپ، بهر له وهی زیپ بهیوێت دهستم به ردا ئیخه م گرت و كه وتمه پرسیار. "زیپ" بۆچی هه مووتان بریارتان داوه دهستم نه گرن، بۆچی وهكو جاران كه س لێم نزیك نابیته وه؟

- شهیتاری نازانیت بۆچی؟ نازانیت چه ند و چۆن لوه له دهسکی ده مانچه كه ت نازاری كه مه رو ناو قه دمان ده دات! كه ی تۆ هینده درنده بوویت؟ شهیتاری زۆر گۆراوی كوره سه ما بازه كه ی جاران نیت!. شهیتاری له خۆتت پرسى! بۆ ئه وشه هیتارییه ی كه جاران هه موو شوخه كان به ئاواته وه بوون بۆ ساتیكی كه میكیش بیت دهستی بگرن، ئیستا دهستی به رده دن و قیزیان لێی ده بیته وه؟ ته ماشاشی بگه ن. تۆ هاوړییه تیت له گه ل سه مادا دۆرانده بوو ته هاوړییه چهك و حزب..

- راسته زیپ من شهیتاریه كه ی جاران نیم من كورپی خه مه كان، زامه كان، پاشماوه ی جهنگ و خیانه ته كانم. ئیستا هه ست ده كه م كورپی ره یحانه ش نه بم. ئیستا له حه بیته تا كورپی شوړشم. كورپی شوړشیش ده بیته چه كدار بیت!

- شوړش چه كی گه ره ك نییه. شوړش سه ما ی گه ره كه، سه ما باشترین چه كی به رهنگارییه! شوړش واته خو شگوزهرانی، شوړش به چه كداری سه ركه وتن به خو نابینیت، تۆ به م چهك هه لگرتنه ناوی پیروزی شوړش ده زینیت، رووه سپییه كه ی رهش ده كه یت. هاوړی! شوړش واته تیکۆشان، بۆ جوانیی شوړش واته گول نهك گووله و تیر.

- راسته شوړش واته تیکۆشان بۆ جوانی. به لآم ره یحانه. جوانی من له وه دا ده بینیت، كه له هه لپه رکیكاندا ده مانچه كه م له سه ما كه م جوانتر ده ركه ویت، من نازانم كامتان پازی كه م، نه ئیوه ده مانچه تان ده ویت، نه ئه ویش سه ما و هه لپه رکیكی ده ویت، راسته بویت، من خو شم له و وه زعه پازی نیم، بهر له هاتنیشم بۆ شایی فیشه كی ناو ده مانچه كه م به تال كردوه ته وه ده زانی بۆچی فیشه كه كانیم به تال كردوه ته وه؟ زیپ باش بزانه كوشتن و برین، خولیای من نه بووه، من هه تا ئیستاش فیشه كه كێم نه ته قاندوه، له خو شیییه كانیشدا ده مانچه كه م رووی نه كردوه ته ئاسمان و فیشه كم به روویدا نه ته قاندوه، نه م ویستوه كو نبوو نی ئاسمان و باران بارین و دروستبوونی لافاو گه رده لولویكی خو شه ویستی به فیشه كه ی ده مانچه كه ی من بیت.!. له و نه فامانه ش گه لی پهستم كه شه وان ه بۆ ده برینی خو شیییه كانیان، ئاسمان ناگر باران ده كه ن، به زۆریکیانم گوتوه وان له هیمنی و كپی ئاسمان بینن، گه ر ئاسمان كون بیت، بارانیكی زۆری موحیبه ت به سه رخا كی پر له كینه ده بارینیت، دوور نییه به و بارانه لافاوێك هه ستیت و هه موومان به ر لافاوی خاترخوایی بكه وین، ئه و كاتیش نه مه یانێك ده مینیت بۆ سه ما، نه ولاتیکیش بۆ شوړش. كه ستان ناتانه ویت له من تى بگه ن، نا هه قیشتان ناگرم چونكه نابیت شیر له جیژوانی ماسیییه كان مه له بكات. ماسیییه كان كه شیریان لى ده رده كه ویت، ده ریا به جى دیلن و به ره و وشكانی هه لدین. به لاین بیت زیپه خان من جاریكی تر له هیچ شایی و هه لپه رکییه كدا نه بینیت.

- سه مه نگول من له و رۆژه وه له هه ر دوو جه ژنه كه بووم، له پاش ئه و میژوو وه به حه سره ت و تاسه یه كه وه، له سه ما بازیکى ناودار بوومه، ته ماشا كه ریکى نابووت، دوا چاریش له هه لپه زاردنی سه ما یاخود شوړش، ده مانچه م هه لپه زاردو دهستم له سه ما شت، به لآم بریا دهستم لى هه لنه گرتایه، من ده لیم ئاسمان تۆله ی خو ی لى كردمه وه، بۆیه ئه و كچه نه ناسه ی بۆ ناردم ده یویست هه قی سه ما نه كردنم لى بسه نیت، ده یویست دژى نه فام ره یحانه بجه نگیم، نهك ببمه دارده ستیكی نه فامیییه كانی ئه و كچه نه ناسه، له و رۆژانه ده ركه وت كه رادیوی حزبه كان ته وا و قۆلیان لى هه لمالیبوو به هه موو هی زیکیان هاواریان ده كرد، چۆلی كه ن هه لى برن، ئه م شاره شاری

ئىۋونىيە، ئەم خاكالەئىۋەھارامە. بەسەئىدى، باب نۆكەرى ئەو زەمانەزەمانىكى زۆر سەيربۇ، بەزەحمەت راست و درۆت بۆ جيا دەكرايەۋە، بەزەحمەت بۆنى خۆفروۆش و نىشتىمان پەرورەت بۆ جيا دەكرايەۋى. بۆنەكان رەنگەكان تەۋاۋ بەسەريەكا كەۋتبۇون، بارەكەھىندەئالۆز بوو سەرى لەسەرۆكەكانىشى شىۋاندبوو، رادىۋى حىزبەكان، گىانفېداكان، نىشتىمان، قوتابخانەكان، مزگەوت و كلىساكان، قەحبەۋ مەى فروۆشەكان، چەرچى و پاكەت فروۆشەكان، چىشتخانەۋ چاپخانەكان، رۆژنامەۋ كىتەبەكان. ھتد، بەسەر دوو بەردا دابەش بووبوون، يەككىكان ھەۋالى خۆفروۆشى پەخش دەكرد، ئەۋى ترىان ھەۋالى سەركەۋتن، كەس نەيدەزانى كى دۆراۋەۋ كى براۋە! شەرپىكى گەرم بوو. شار بووبوۋە. دوو بەرە، بەرەيەكىان لەگەل ئەملا، بەرەكەى ترىان لەگەل ئەۋلا، من لەۋبەينەدا مابوومەۋە، نەم دەزانى چۆن ھەلۆيستەبكەم، نەمدەزانى بەقسەى كاميان باۋەربكەم. شار بەجى بىلەم؟ ياخود دانىشم، "دەست بەكلاۋەكەم بگرم، با نەيبات". باشەبەچۆلكردنى شار كى دلشاد دەكەم؟ بۆ كىيى بەجىيى بەيەلم؟ كى ماف و روخسەتى ئەۋەى دانى من لەشارى يارو يادگاربيەكان دەريپەرىننىت، كى بريارى سەرگەردانى منى داۋە؟ حزب. ياخود بەركەى ترىانە بريارى خۆفروۆشى بەسەردا سەپاندوم... ئىستاش رووخساريم لەھزردا بەچەسپىۋى ماۋە ھەرگىز لەيامم ناچىت. لەبەر ئەۋەى ئەۋ بەيانى، ھەر ئەۋ بوو بەگەرمى ھەلدەپەرى ھەر ئەۋبوو دەيۋست بەسەماكەى پىمبلىت، من سەما ناكەم، من بۆ سەما نەھاتووم، بەۋ بەيانىيە كە ھىشتا "نەخىرو نەشەر بەش نەكرا بوو"، شەبەقى بەر لە گەيشتنى قافلەى تانك و زىپوۆشەكان بەر لەگەيشتنى جنىۋ فروۆشانى رادىۋ، دەم شەرپەكە لەپىش ھەۋالەرو سىخورەكان. لەپىش حاجىيەبەدناۋەكان بەر لە ستران بىژەكان لەپىش ھەموۋان، لە باژىرى شار و مەيانى سەماكەران لەنزىك چاپخانەى گەل، خىۋەتى سەماى ھەلدابوو، نازانم بۆچى رىم كەۋتە ئەۋى بۆچى ويستم بۆ دواچار مالىئاۋىي لەشار و لەچاپخانەۋ لەبازارەكان بكەم، بۆ بەبەردەم ئەۋ گۆرپانەدا بۆم. بۆچى دەبىت توۋشى ئەۋكچەنەناسەبم، بۆ دەبىت مەرگى يەككى تر ببىنم، ئاى نەناس... چۆن پىۋەرەكانى سەماكردنت ھەلاۋ گىركردا! سەماكەى پى نەدەچوو بۆ سەركەۋتنى سەرۆكەكان بىت، بۆ دەريپىنى

كەيف و شادىيش نەبوو. سەماكەى چەندىن پرسىيارى گەۋرەى لادروست كىردم. دانىشتنىشى بە تەنىشت منەۋە، ھىندەى تر سەرسامى كىردم، دواى ئەۋەى كەزانى ھىشتا حىزبەكەى ئەۋلا نەگەيشتوۋتە شارو لەدوورپانەكەرىي پى گىراۋەۋ بەم زوۋانەناگات. بريارى دا، لە گەلمدا سەركەۋىت و لەناۋ پاسە پۆلۆنىيەكە، درىژە بەسەماكەى بدات بەسەركىيەكەۋە لە ناۋەرەستى پاسەكەدانىشتبۇوم، خەيالەم بەرەۋلاى ئەۋ يادانە بردبوو كەچۆن لەم شارەگەۋرەبووم و چۆن لەھىچ و خۆرايى مافى نىشتەجىبۇونىان لى زەوت كىردووم زوۋ زوۋ ئاۋرى دەدايەۋە، بەچواردوۋەرى خۆى منجەمنجى بوو بەم خەلكەى دەگوت بۆ سەما ناكەن، بۆتەھلىلەناكىشن، بۆ دلشاد نىن؟ كەس ھەيە ئەم ۋەزەى لەلا ناخۆش بىت؟ خەرىك بوو بلىم تا خەرىك بوو لەدەمم بترازى و بلىم من ئەم ۋەزەم پى قبوول ناكىت، نازانم چۆن دانم، بەخۆدا گرتوۋ، پىم نەگوت، با ئەم شارە بۆ تۆ بۆ شايى و شايى لۇغانەكەت بمىننىت، بۆخۆت لەگەل ستران و مارشى سەركەۋتنى رادىۋكە، ھەر سەما بكە. ئىمە ھەلدەين، ھەلى دەبرىن... خاپورەۋلات بۆ تۆى بەجى دىلەن. بۆ نەگبەتىش ھەتا دوا ويستگەى ۋەستانى پاسەكە، دانەبەزى، لەگەل تىپەرىبۇونى ھەپاسىكى قەرەبالغ بەئەخىارى سەما بەھۆرىن و بەرزكردنى دەنگى رادىۋكەئەمىش لەگەلىانا گەرم دادەھات و دەكەۋتە شايى و ھەلپەركى تەۋاۋى ئەۋ پاسەى ھىنا بوۋەسەيرى خۆ. بەھىچ شىتك لەسەما نەدەكەۋت. بۆ ساتىكىش وام زانلەخۆشى بىننى سەرۆك وا دەكات، چۈنكە رادىۋ ھەۋالىكى بلاۋكردبوۋە ۋە گۋايە سەرۆك بەپىشەى ھىزەكانىۋەداغلى شارى پىرەكان دەبىت و شار گەنج دەكاتەۋە من چاۋەرىي بىننى گەيشتنى سەرۆكم نەكردو ئىۋارەلەگەل ئاۋابوونى خۆر منىش لەشار ئاۋابووم، بوومە خۆلەمىش لىت ناشارمەۋە سەمەنگول ئەمجارەيان دەرچوونم لەشار بەئارەزوۋ ويستى خۆم بوو، نەك بەويستى رەيحانە و رەشكۆ، پىم وابوو، گوزەرانى ژيان لەژىر خىۋەتەكان، لەژيان لەژىر چەترو لە ساپەى ئالاي دوزمان ئاسوۋدەترە گەلى نارەحەتىم كىشا، لەۋىندەرى لەئۆردوۋگا جگە لە ئەستىرەكان كەسى تر نەبوو دلنەۋايم بداتەۋە، كەس نەيدەزانى بۆچى وا بەئاسانى دەستمان لەشار ھەلگرت، تاقەشتىش كە سەبورىي دەدام پىياسەى ئىۋارانى ئۆردوۋگاۋ بۆنى تەماتەى سوۋرەكراۋە ھىلكەى كولاۋبوو،

ئەو چەند شەو ھەر لە داڭغەي ئەو بەيانىيەدا بووم كە ئەو كچەم تىادى. دەمگوت نەرم و ئەو رۆژە بىنم بگەپنەو بە غەمبارى بىبىنمەو، ھەرواش بوو گەراينەو ھەمووى چل شەويك بوو، وەزەكان وا خواستيان لەگەل تەواو بوونى پايزو وەرىنى دوا گەلای زەردى دارەكان، ئىمەش بگەپنەو زىدى باوك و باپيران، لەگەل يەكەم كەژاو ھەرقافلەي گەراو ھاتمەو. بەرە بەيان لەگەل دەھۆل و زورنا ژەنەكان، لەگەل ھوتاف و مارشى سەرگەوتنەكان خۆم لە بەردەم گۆرەپانى شار گرتەو. ئەمجارەيان من دلشادو تاقمىكى ترغەمبارو دلرەنجاو بوون، من سەرگەوتوو ئەوان دۆراو. جاريكى تر كچە نەناسەكە نەبىت، ھىچ بوونەو ھەريكى تر نەدەھاتە بەرچاو، لە ویندەرى تىكەل بەدەنگى ستران و ئاوازو خىتاب و ھەماسى شوڤرشيگيران بە پەرۆى حزبە گەراو ھەكە، سەرچۆپىي گرتبوو، ئارەقى شين و مۆرى دەر دابوو، لەھەمووان بە كەيفتر بوو. يەكەم جار عەقلم نەيدەويست باوەر بكات كە خۆيەتى. بەلام كە لىم نزيك بوو ھە ئىدى دوو دالىي لا نەھيشتم كە خۆيەتى. ھەرگىز حاشا، روخسارى دەموچاويم لى تىك ناچىت لەناو ھەزار سەماكەر دەيناسمەو. بە پيشەي جارام كە نارگىرو ئارام و تەماشاش كەريكى غەمبار بە تەنیشتم دارىكەو ھەستابووم. لەگەل ھەستانى دەھۆل و زورنا و پشوودانى سترانبيژەكان، بۆ سىبەريك گەرا، ئارەقى دەموچاوى پى وشك كاتەو، شوپن نەما ناچار لە تەنیشتم جيۆھەستانى من بوو جىي ھەسانەو ھەمبارى و تورەبوونى روخسارى دەموچاوم بزواندى و ھەكو جارەكەي تر ھىنايەو قسە، بۆ سەما ناكەيت؟ بۆ دلخۆش نىت؟ كەس ھەيە ئەم وەزەي بەلاو ناخۆش بىت؟ كەس ھەيە بەگەرانەو ھەي شوڤرشيگيران خەفەتبار بىت؟ ياخود تۆ لەوان نىت؟! كەواي گوت ئىدى تىنم بۆ ھات، ھىچيش نەمابوو لىي بترسىم؟! بەروويدا تەقىمەو ھەو پىم گوت خوا نەناس، ھەر تۆ نەبوويت، چەند رۆژىك لەمەو بەر، بە پەرۆى حزبەكەي ئەو بەر سەرچۆپىي گرتبوو، من لەوانم ياخود تۆ نازانىت لەكام كە نار خۆت بگريتەو؟ لە بىرتە لەناو پاسە پۆلۆنيەكە، چ ھەرايەكت نابوو ھەو، ئەتگوت برايەكت ژنى ھىناو، درىژەي شايى و شايلۇغانەكەشت بەھەمان پرسىيار بە تەنیشتم سەركزىي من و سواربووانى پاسەكە، دەكىشا، بۆ سەما ناكەيت؟

كەمىك ھەستا بى وەلام و تفى درۆكردن و خەجالەتى قوت دايبەو گوتى من نەبووم، دەشىت لەگەل يەككى تىدا لىت تىك چوبىت نا ھەرگىز تۆم لى تىك ناچىت، خەجالەتیش ناكىشىت، ئەم دوو روويە تاكو كەي؟ دووفىتنە بازى وەكو تۆيە، ئەم مىللەتەيان سەرگەردان كىدوو ھە؟

كەمىك سوور ھەلگەرا، يەكەم جار وا تى گەيشتم، شەرمەزارىيە، رەنگى پى گۆرپو ھە. لەپاش كەمىك بىدەنگى و بەرزبوونەو ھەي دەنگى ھوتافەكان، بە دەنگىكى بەرزكەوتە ھاوارو قىژ وەكو فىشەكە شىتە بەو ناو ھەقىيەو ھە. بەلى من بووم، بەلى من و ھەزارەھى وەكو منىشە بە دواي ھەلىك، بۆنەيەك، يادىك، مەيانىك دەگەرىت تا لەژوو ھە نەسرمەكانى مال بىتە دەرەو ھە... ئىو ھەن يان ئەوان، ئىمە سەماتان بۆ دەكەين، بەلاشمانەو ھە گىنگ نىيە كى سەرگەوتو ھەو كى شكست خوارو، گىنگىش نىيە، تەلەفىزۆنى كامتانە، شەوان روخسارى لەرىنى مەمكەكان پەخش بكات و ئىمەش بەدۆستى خۆي بزانىت، گىنگ ئەو ھەيە ئىمە لەو كونە مەرگە بىيەنە دەرەو ھە. ئىمە سەمامان كىدوو ھەتە ھىزىك ئامرازىك بۆ دەرپىرىنى نەو زەبرى زالىھەتيتان... ئىو ھەو ئەوانىش ھىچتان بۆ نەكردووين ھەموويتان لى زەوتكردووين، ئەو ھەي كە ماو ھە سەمايە... ئەو ھەي دەبىت ئىو ھەو بۆنەو كاتەكەي دەست نىشان بكن. ھەكى تر بۆمان نىيە بى پرسى ئىو ھەو سەرانى شوڤر، خۆمان لەخوت بۆنەو خۆرايى، لەمەيان و گۆرەپانەكانى سەمادا بكو تىن، من و ھەزارەھا تولازى ھەك من، بە ئاواتەو ھەي ئاوازىك بىخاتە جوولە، جوولە بۆ ئەو ھەي كەمىك گەر بەخەيالىش بىت ئاسوودەبىن... ئەم شايلۇغانە نەبىت. ھىزىكى تر نىيە گىروكلپەي ھەزە خەفەكراو ھەكانمان بكوژىنەتەو ھە.

کچیپه تی لای ئیمه، ئه وگولیه که نابیت بی ئینجازه و بی مؤلته، بونی بکهیت، دهستی لی بدهیت.

تۆ بلّیت شتیکی به سه رخۆدا هینا بیت؟ یاخود له گه ل یه کیکیانان له ویتگی شۆخ و جوانخاسا به گیرهاتبیت...؟ تۆ بلّیت دوینی شهو، هینده مهست بووبیت...، نه توانیت ئه مپرو راست بیته وه؟! بۆ نا، دوینی شه ممه بووه، شه ممانیش واده ی مهست بوون و سه مای شی تی شاره. به لام که ی مهست بوون و سه مای شه ممان به پرسیه تی و کاری جابیه تی یه کشه مموانی له سه مه نگول خافل کردوه له م خه یالانه دا بووم که جریوه یه کی ناسک به یانی باشی لی کردم و پرسیار ی حال و بالی سه مه نگولی پی له بیر کردم.

- کاک ی جابی به رو شارو ناو بازار دهچم، ده توانیت بلیتیکم بۆ بپریت؟

- ئاوازو نه فه سی دهنگه که زۆر به لای خویدا رای کیشام تووشی به ره له تیکی عه جابه یی کردم، پی دهچوو ئه و دهنگه پیشتر گوێکانم بیست بیتیان، به شکۆداریش له ناو هزرما جیی خۆی کرد بیته وه... سه رم هه لپری تا به ره له تی دهنگ و روخسار ناسین و نه ناسین له یه ک هه لوه شیتم، گومان و دوودلی له یه ک جیاکه مه وه. چهند خوله کیک بهر له گوێگرتن که میک له گه ل خۆدا وهستام بهر له بلیت پیدانی له هه ولی گومان کوشتندا بووم. ئه و بیت! ئه و نه بیت...! به سیا، به چی ده گاته ئیره؟

- گوتم به خوا هه بیت و نه بیت به سیا یه و لیره گیرسا وه ته وه به دم بلیت برینه که پیم گوت به یانیت باش خاتو به سیا فه رموو ئه مه بلیتی ناوشاره..

- به سیا، به سیا کچی.. له گه ل منته؟.. به هه لدا چویت به سیا نیم.

- ببوره خانم.. پی دهچیت هه ستم بریندار کرد بیت. به لام دهنگ و روخسارت زۆر

له و دهچیت.

- ئه و کچی؟

- به سیا من دلنیام که خۆتی و ده ته ویت خۆتم لی بگۆریت!

- به سیا ی چی من ناوم ئاسۆیه. به زه رده خه نه یه کی پر له درۆ و حاشا کردن له ناوو رابردوی خۆی بلیته که ی له دهست فراندم و دوور له چاوی تیژی تی بر او م له نزیک ده رگای میترۆکه دانیشتم، حاشا کردنه که ی زۆر منی شه ژاند، چونکه من زۆر دلنیابووم که ئه و بی هه ر ئه وه چونکی باوه ر ناکه م خودا وه ند خالیکی تر به و شی وه یه، به و جوانی یه، به و ئه ندازه یه، له سه ر گۆنای هیچ هه وایه کی تر دا هه لکۆلبیت، خوا نا عه داله تی و نا کات، له وه مه نه دا هیچم پی نه ده کرا، ده مویست ده رگای دابه زینی گه شتیاره کان و فارگۆنه کان قفل دم. به لام یاسا ری پی نه ده دام، گه شتیاران له سه فه ره کان یان مه حته ل بکه م و له ئامانج و نرخ ی به رزی میترۆ که مبه که مه وه.. هیچم پی نه کرا جگه له ریزی یاسا و چاوه روانی ده رکه وتنی سه مه نگول بۆ شایه تحالی سکا لایه کی له بیر کراو، سکا لایه کی ونبوو، هیچم پی نه ده کرا، جگه له گیرانه وه ی روودا وه کان بۆ سا ل و رۆژی هاتنه بوونیان.. له گه ل خیرا تر کردنی رۆیشتنی شه مه نده فه ره که، منیش خیرا تر به سیا م له ناوه زردا ریک ده خست. تا ده هاتیش دوو دلیم له خۆ ده بری که ئه و ئاسۆپ بیت و به سیا نه بیت.. هیچ نه گۆر ابوو. گوتی بۆ ناو شار دهچم که واته هه مووی چهند خوله کیک که مه، چهند ویتگی یه کی که مه.. دووان یان سیانی تر میترۆ ده گاته ناو بازار. ئه ی خوا یه.. سه مه نگولی نه عله تی بۆ سه ر نه که وت. که ی له یه کشه مموانا وه درهنگ که وتوو.. تۆ بلّیت هاتبیت و قه ره بالغی فارگۆنه کانی میترۆ نه یه شت بیت لیم ده رکه ویت، یاخود به پیشه ی زۆر جاری ته شقه له بازی خۆشار دنه وه م له گه ل ده کات. له گه ل هه موو وه ستانیکی میترۆ، له ویتگی کان چاویکم دهچوو سه ر کورسی یه که ی و چاوه که ی تریشم له سه ر ده رگا کان، له بریاری پیشوه ختی و له نا کاوی دابه زین ده ترسام، ده ترسام له چوون بۆ بازار په شیمان بیته وه و ده رفه تی دیده نی سه مه نگول بۆی بکاته وه هم و خه یال و سه راب و بۆ زه مه نیکی نه زانرا و دوور بخات، هه ر وه ستانیکی میترۆ و نزیک بوونه وه یه کی له شار ئه و ئومیده ی که متر ده کرد که جار یکی تر بتوانم درێزه به سکا لاکانی خه وم بدهم، میترۆ گه یشته ویتگی ناوشار.. وه لی

ئەفسوس سەمەنگۆل ھەر دەرنەكەوت، چاوم تا ھیزی روانینیان تیاوو بېمەنە سەر ئاوینەھە دەرگاكان، تا لېيانەوہ بتوانم لە دوا نىگای بەسیا تى بگەم، بەرەولای دەرگاكان سەرکزانە بى ئاوردانەوہ كەوتەرى. ھەنگاوەكانى ھەلھاتن، نىگاكانى پر لەپرسىارو تىكەل بە ھىشكە ھەناسەھەكى درىژدابوو، لە بەردەم دەرگای دابەزىن ھەموو شتىكى راگرت، بۆ ساتىكيش وام ھەست كرد لە دابەزىن پەشيمان بووتەوہو بەرەورووم دیت و بە باوہشىكى گەرمى سوپاس، ئامىزم پىادەكەت و بەرگى رەش بەشى لەخۆ دادەدرىنیت. وەلى جەرئەتى نەبوو، شتىك ھەبوو رىگەى پى گرت و دابەزى و لەگەل دابەزىنيا ناسۆرەكانى كولانەوہ. كۆلم نەدا ئەودى و دەرگاو پەنجەرەكانم كرده وىستگەھەكى تری تىرامان. لەو دىو پەنجەرەكان بەدەم خاوە رۆيشتنى مېترۆ بۆ دواجار خالى سەرگۆناى پى گوتم بەسىام بەلام ببورە كە نەمتوانى خۆمت لى ون نەكەم ببورە نەمتوانى خۆمت بۆ ئاشكراكەم. لەگەل دابەزىنى بەسىا ھەموو گەشتيارەكانىش بە دووى دابەزىن، فارگۆنەكان ھىچى تىا نەما، تەنيا بۆنى بەسىاكەى من نەبیت. ھىزىك ھەبوو فارگۆنەكانى لەموسافىر بەتال كرد، ھىزىك ھەبوو سكالای بەسىا دروستكەرى بوو.

- لەپى بى ئاگادار كەردنەوہ يەك كى بانگى كردم شەھىتارى، شەھىتارى نامىنیت؟... گویت لىم نىيە؟ ماوى يان مردوويت؟

- ئاورم دايەوہ تەماشاش دەكەم، ئەو كافر بابەھە گوتم، ماوم، ماوم بۆ گىرپانەوہى ھىكايەتى بەشخوراو و ستەملىكراوہكان، ماوم بۆ نەفرەت كەردنى رۆژە گەرمەكان، درۆيە گەرمە ديارى و خەلاتىكى بەنرخى ھاوین نىيە! درۆيە. ماوم بۆ كولانەوہى زامەقوولەكان، ئەى تۆ لە كوئى بوويت مەلعوونى چا و بۆراق. رۆژ نەبوو دووركەويت ئەمرۆ نەبیت؟

- بۆچى ئەمرۆ چىيە. جى ھەيە لە دوئى جىباكاتەوہ، دوئى شەمەبووہ، ئەمرۆ يەكشەممە لە ھەردووكىشيانا ئىمە ھەرجابىن. لە ھەردووكيانا "عەينى تاس و عەينى ھەمام. ئىتر چى گۆراوہ، چى بووہ وا رەنگى مردووت لى نىشتووہ؟

- ئەوى كە گۆراوہ، ئەرز خىبووہتەوہ، بە دەورى خۆيدا دەخولیتەوہ بەدەورى خۆيدا دەوران دەكەت و لەگەل ھەموو دەورانىكىشى خەمىك بۆ من زىاددەكەت. لەبەيانىيەوہ

چاوەرپم ببیتە شاھتەحالى شكاتنامەھەك كە نەكراوہ، ببیتە دادوہرى ئاوانىك كە نەدركىنراوہ، ئاوانىك لە جوړىكى تر كە نەبىستراوہ... سەمەنگۆل دەتەوئىت بزانىت بۆچى گويم كپ بووہ، بۆچى چاوم رەشكەو پيشكەدەكەت، بۆچى دلم خورپەى تى كەوتووہ، بۆچى ھەموو مووى لەشم رەق وەستاوہ، ئەى نەزانىوہ كىم ببىنوتەوہ؟!

- كىت ببىنوتەوہ؟ خۆ جنۆكەت نەدىووہ؟

- بەسىا.

- بەسىا كىيە. جوان خاسە. ياخود مىرخاس؟!

- بەسىا پەرييەكەو لەبەرگى ئادەم، ئەو مەخلوقەھە كە بەناوہكەھەبوو ھەست دەكەيت لە يەكەم ساتى ھاتنە بوونىيەوہو لە ھەوسەلانەوہ كەس كەيفى پى نەھاتووہ كەسەش نەى وىستووہ بىتەبوون، بەسىا خەمىكى گەورەى نىشتىمانە، زامىكە مۆركى بەسەر تىفكرىنمان بەنەمرى دەمىنیتەوہ، بەسەرھاتى مرۆڤىكە لەناخەوہ قوڵپەى گرىانت بۆى دىت. پرسە نامەھەكى ون كراوہ، شكاتنامەھەكى نەكراوہ... تىكەوتووہەكى داماوہ، لەنىوچلكاوى درۆى ھەزلىكەرى ستەم لىكراوئىكى شەھوہتىكى دلرەقە "شانزە سال بوو كە بە ناھەق سزای شار بەدەرىي بەسەردا سەپنرا" ھىشتا بالغى بەخۆ نەدىبوو، رىگەى رەوكەو ژوان لە تاراوگەبووہ نزرگەى خەمەكان، بەسىا ھىچ رىگايەكى تری لە بەردەمدا نەمابوو جگە لە ھەلبژاردنى يەككىيان، رىگەھەك نەبوو بەناوى رىگەى سىيەم. بىريارى جىھىشتنى زۆرەملىي گەرەك و كچىنى و ھەلكردن بۆ رووبەرىك كە ئابرووى تىا بشاردرىتەوہ رىگای يەكەمى بوو، خۆبەدەستدان بەحاكەمەكانى شەرەف و جەللادەكانى گول، رىگەى دووہمى بوو، من و «ئايشەمەركانە» نەبىت كەسى ترئەلف وياپەكى ئەو بەسەرھاتانە نازانىت، جگە لە من كەسى تر نازانىت بۆچى؟ چۆن؟ بەسىا شارى جى ھىشت سەمەنگۆل كە ببىنوتەوہ، نەگۆراوہ، ھەر وەك خۆى ماوو، بىرىكە لەچاوبيا ون بوو، خەم لەروخسارىا دەركەوت و نابووتى بەسىنەو مەمكىا مۆرك گرتوو. من بووم بردمە لای ئايشەمەركانە من بووم داوام لە ئايشە مەركانە كرد بەسىا لەژنەوہ بكاتەوہ بە كچ، ھەرسىكىشمان بووین كە بىريارى لەناوبەردنى دوا نۆكى ئاو بەربووى شەھوہتىكى خۆ وىستانە، لەسكى ئافسى بەسىاماندا. گەروامان نەكردايە،

"رېسەكەمان دەبوو گوريس"مانه‌وه‌وه له‌دايكي‌بووني‌ئەو مەخلو‌قە، خەم و نازارەكانی به‌سیا زیادی ده‌کرد نەك كه‌م، ئابروو چوونه‌كه‌شی وه‌كو رۆژی نیوه‌رۆ ئاشكرا ده‌بوو، راسته‌ تاوانی‌کی گه‌وره‌مان كردوو، به‌لام تۆ نازانیت غه‌زه‌بی دادوهرانی شه‌ره‌ف، چەند له‌نه‌وت ده‌رخواردن و ژه‌راوی كردنی‌ئەو كۆرپه‌یه، بالاترو گه‌وره‌ترو مه‌زنتره.

– سه‌مه‌نگول‌ئەم جو‌ره «جوان خاسانه» له‌ناومه‌مله‌كه‌تی ئی‌مه، به‌شی‌وه‌یه‌کی ناهه‌ق دادگایی ده‌كرین ناراستانه سزا ده‌درین، هیندی‌کیان فریای‌ئەوه ناکه‌ون دیفاعی‌ك له‌خو‌یان بکه‌ن، زۆری‌کیان به‌ر له‌نو‌تقی دیفاع ملیان په‌رین‌راوه‌وه به‌زیندوویی له‌گۆرناون. سه‌مه‌نگول‌تۆ نازانیت، له‌ولاتی ئی‌مه‌دا بوون به‌ژن چ مه‌راسیمی‌ك و هه‌رایه‌کی گه‌ره‌كه. هه‌رکه‌سی‌ك بیه‌و‌یت له‌نه‌ریتی‌ئەو مه‌راسیمه‌ ده‌رچیت، تاوانبار و گونا‌هباری‌کی گه‌وره‌یه، ئەو گونا‌هه‌ئەو لاساری‌یه كوشتن نه‌بیت، هه‌چ شتی‌کی تر پاکی ناکاته‌وه، ته‌نیاو ته‌نیا به‌كوشتنی له‌گونا‌هه‌كه‌ی پاک ده‌بیت‌وه، كچی‌ه‌تی لای ئی‌مه "ئەو گوله‌یه كه‌ نابیت بی ئینجازه‌و روخسه‌ت بو‌نی بکه‌یت، یاخود ده‌ستی لای بده‌یت".

– شه‌یتاری كه‌می‌كم ده‌زانی ئەم هه‌فته‌یه‌ش زیاتر به‌كو‌مه‌له‌ دل‌ره‌قه‌كه‌تان ئاشنا‌بووم. تازه‌ترین زه‌حیه، تاوانی كوشتنه‌كان كچی‌كه‌ ناوی «فاتیمه» به‌باوکی لی‌ره‌وه بر‌دوویه‌تی‌وه بۆ‌ئەوئ بۆ‌لای خو‌تان و له‌پاش ئەشكه‌نجه‌دان‌ی‌کی زۆرو برینی هه‌ردوو مه‌مك و لی‌وی سه‌روخوارو سووتاندنی قیتکه، به‌زیندوویی له‌گۆری ناوه‌و زینده‌به‌چالی كردوو، ئی‌وه بكوژی په‌رییه‌كانن.

– فاتیمه؟

– به‌لای فاتیمه‌ چۆن له‌هه‌وال و کاره‌ساتی روودای فاتیمه‌ بی‌خه‌به‌ریت؟! هه‌فته‌یه‌ك زیاتره‌ رۆژنامه‌ی می‌ترۆ له‌سه‌ری ده‌و‌یت و هه‌موو به‌یانیه‌ك به‌هه‌والی جه‌رگبری فاتیمه‌ فارگۆنه‌كان دینه‌هه‌ژان... لای‌تاشا‌رمه‌وه من له‌و رۆژه‌وه زۆر رقم له‌قه‌ومه‌كه‌ت هه‌ستاوه، ئی‌وه می‌لله‌تی‌کی دوا‌كه‌وتوون خه‌ریکه‌ تۆشم له‌به‌رچاو ده‌كه‌و‌یت. ئە‌ی چۆنه‌ ئەم داماو‌ه‌ی كه‌ ئیستا باسی ده‌كه‌یت، نه‌تان كوشتوو؟ چۆنه‌ ئەمیش‌تان به‌ده‌ردی پیش‌خۆی نه‌بردوو؟

– سه‌مه‌نگولی بو‌راق، په‌له‌مه‌كه‌ له‌ بریاردان، دوا‌كه‌وتوویی زۆر له‌وه په‌رۆزتره‌ هه‌روا به‌ ئاسانی به‌سه‌رمان ساغ بیه‌ته‌وه؟! كه‌سان‌ی‌كیش هه‌ن به‌سیا ئاسا رزگارپیان ده‌بیت و ژيانی ئاسایی خو‌یان ده‌گوزه‌رین.

– جا دل‌نیایت. كه‌ رزگاری بو‌وه؟. دل‌نیایت كه‌ ژيان‌ی‌کی ئاسایی ده‌گوزه‌رینیت؟ گه‌ر رزگاری بو‌و‌یت، بو‌چی حاشای له‌ناسینه‌وه‌تی كرد؟ تۆیه‌ك به‌حیسا‌ب قاره‌مان و كاپیتانی په‌رییه‌كان! یاخود ناته‌و‌یت دان به‌وه بنی‌یت كه‌ ئەو مرۆفانه‌ له‌ناو كو‌مه‌له‌كه‌تان هه‌تا ئەبه‌د ترس و شه‌رم و خه‌نجه‌رو نابو‌وتی به‌دوایانه‌وه ده‌بیت. به‌رای تۆ کامیان بو‌وای لای كرد بلی‌ت ئاسۆم نەك به‌سیا. ترسه‌ یاخود. شه‌رم؟

– هه‌چیانه‌ سه‌مه‌نگول.

– ئە‌ی چییه‌؟

– تو‌وره‌بو‌ونه، تو‌وره‌بو‌ونه له‌و به‌زۆر جیه‌ی‌شتنه‌ی شار كه‌ به‌زۆره‌ملی و حوكمی شه‌هوه‌تی‌کی نامه‌ردانه‌ به‌سه‌ریا سه‌پاند، تو‌وره‌بو‌ونه له‌و ده‌ست تی‌چوونه‌ی كه‌ مرۆقی‌کی تیا خنكان، تو‌ره‌بو‌ونه له‌گه‌رمای ئەو نیوه‌رۆیه‌ی كه‌پێكه‌وه جووتی كردن، ئەو نیوه‌رۆیه‌ی كه‌ سه‌دای حه‌زلی‌ كه‌ری و ئاره‌زووی جووتبوونی نیره‌ومیکان له‌سه‌دا و زرينگه‌ی پاکیزه‌ی و كچی‌نی به‌رزتربوو، ئەو نیوه‌رۆیه‌ی كه‌ ئەو داستانه‌سته‌مه‌ی تیا تو‌ماركرا، خۆی وته‌نی نیوه‌رۆیه‌ی زۆرگه‌رم بوو. له‌حه‌یبه‌تا هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره‌كان، مریشه‌كه‌كان، له‌پیش مرۆكان پیشابوون، له‌ده‌رگای پشته‌وه، به‌پیشه‌ی هه‌موو نیوه‌روانی‌ك، كاتژمیر دووی نیوه‌رۆ، له‌و دیو ده‌رگای موبه‌قه‌كه‌ كه‌وته‌ میاواندن. میا. میا. میا. میا. ئەو میاواندنه، شارندنه‌وه‌ی به‌رگی ئاده‌می بوو سونبوی‌ك بوو، بو‌گه‌پشتن و ده‌س هه‌لگرتن له‌یاساو ریساکانی حورمه‌تی مال، دووی نیوه‌رۆ گونجاو‌ترین کاتی هاتن و ده‌رکه‌وتنیه‌تی، چمکه‌ ماله‌كه‌ ته‌واو خه‌وتوو، مه‌نجه‌ل و قاپ و قه‌نه‌فه‌كانیش ده‌خه‌ون هه‌چی ئەم ماله‌ به‌خه‌به‌رنییه، من نه‌بیت به‌لام ئەو نیوه‌رۆیه‌ له‌هه‌موو نیوه‌رۆکانی تر گه‌رم‌تربوو، هه‌چ شتی‌ك فینکی نه‌ده‌کردینه‌وه، هه‌موو گیانمان له‌تاو ئاره‌ه‌كردن، كه‌وتبووه‌ خوران، بنبال و ژیرلووت و جووته‌گون و هه‌موو شو‌ینتی‌کی جه‌سته‌ ئاوی لای ده‌تكا، ئەو نیوه‌رۆیه‌ هه‌مووی پرخه‌ی خه‌وی

دهات، گهرماکه‌ی گه‌یشتبوووه ناوناخمان، دیاربوو که‌س به‌م زووانه به‌خه‌به‌ر نابیت، که‌س سرووتی گهرم بوونمان پی سارد ناکاته‌وه، دیاربوو گهرمای ئەو نیوه‌رۆیه موسیبه‌تیک ده‌نیته‌وه، بورکانیک ده‌ته‌قی‌نیت، په‌رده‌یه‌ک ده‌درینیت، خه‌میکی ئەبه‌دی ده‌خولقی‌نیت، گولیک درکاوای ده‌کات.. تا ده‌هات گهرمتر دنیا خوئی ده‌نواند، تا ده‌هات دنیا گهرمتر ئیمه‌ش بی هی‌زتر له‌ئاست در‌یژبوونه‌وه‌ی ملچی ماچه‌کان و خۆدان به‌ده‌ست، گهرماکه‌ی هی‌نده زۆربوو، به‌ ترشه‌لۆکولیکی ده‌می یه‌کتر یه‌کدی‌مان فینک ده‌کرده‌وه، تا ده‌هات گهرمتر، چار نه‌ما جگه له‌خۆ پروت کردنه‌وه، بۆ به‌رنگاری گهرمای خنکینەر، گهر پروت نه‌بووینایه گهرما ده‌یخنکاندین، نه‌فه‌سی لی ده‌برین یه‌که‌م جار بوو چیژ له‌پروت بوونه‌وه‌ی خۆم ببینم، یه‌که‌م جار بوو له‌زه‌تی خۆپروت کردنه‌وه تی بگم، یه‌که‌مجار و دوا جاریشمان بوو پروت بوونه‌وه ببیته سونبولیکی ناره‌زایی له‌گهرما. ئەو نیوه‌رۆیه، من مه‌ست و ئەو مه‌ی فرۆش، من مه‌ل و ئەو دال، من حۆزی و ئەو گورگ، من حه‌وا و ئەو ئاده‌م، من په‌ری و ئەو شه‌یتان، من که‌رو ئەو که‌رسوار، هی‌نده گهرم دا‌هات، پروت بوونه‌وه دادی نه‌ده‌داین، فینکی نه‌ده‌کردین، نغرو بوون به‌ حه‌زی جووت بوون و رامووسان و ته‌سلیم بوون به‌ ته‌لیسمه‌کانی شه‌هوت نه‌بووایه هیچی تر فینکی نه‌ده‌کردین، جووتبوون بوو گهرمای کوشت، خه‌ریک بوو فینک دابیت و که‌میک به‌هۆش خۆدابیمه‌وه، هه‌ستم کرد شتی‌کم لی ده‌سه‌نریت، شتی‌که ده‌مه‌ویت و نامه‌ویت بیده‌م، دوا‌جار نه‌متوانی له‌وه زیاتر به‌ پروی گهرمادا بجه‌نگیم ترسام له‌وه‌ی توونیته‌ی و گهرما بمخنکینیت، ده‌بوو فینک ببه‌مه‌وه، بۆیه دام پیی، له‌وساته‌وه من هه‌ست به‌گهرما ناکه‌م، هه‌موو رۆژه‌کان له‌لام سه‌رماو سو‌لەن. له‌و رۆژه‌شه‌وه گهرمای له‌ خۆبیری په‌ره‌گراف، له‌و نیوه‌رۆیه‌وه، ده‌رگای به‌خته‌وه‌ری پیوه‌داو ده‌رگای مه‌ینه‌تی و به‌ده‌ختی له‌خۆکرده‌وه، له‌و رۆژه به‌ دوا‌وه رۆژی گهرمای شاربوو له‌و رۆژه‌وه شار فینکی کرد په‌ره‌گراف، له‌و میژوو‌ه‌شه‌وه تا ماوه‌یه‌کی زۆر دل‌داره شه‌هوت بازه‌که‌م نه‌بینیه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر خوئی لی ون کردم زۆر به‌ دوا‌یدا گهرام به‌چنگم نه‌که‌وت، تا دواتر به‌ هه‌ره‌شه‌وه گوره‌شه‌کانم هاته ژیربارو گوتی ماره‌ت ده‌برم ماره‌یم نه‌ویست چونکی ده‌مزانێ ریزم په‌یوه‌سته به‌زه‌بری هه‌ره‌شه‌کان، هه‌رکاتیکش هه‌ره‌شه‌ نه‌ماو ئارامی که‌وته ژیان،

سووکایه‌تییه‌کانی تۆله‌ستاندنێ ئەو ده‌ست پی ده‌کات دیلی و داماویم پی قبوول نه‌کرا.

– ئە‌ی چی کرد، چۆن ریزگاری بوو؟

– به‌دوو هه‌فته پاش ئەو رۆداوه به‌سیا هاته لام، نازانم کی بووبوو ناوو ناوبانگی منی پی دابوو. زۆر به‌ زمانیکی ساده پیی گوتم ”گهر شتی‌کم بۆ بکریت”، زۆر به‌ جه‌رائه‌ته‌وه که‌وته باسکردنی ئەو په‌یوه‌ندییه‌وه ئەو نیوه‌رۆیه گوتیشی که‌ زۆر بی‌ری لی کردووته‌وه، دوا‌جار به‌ ناچاری هاتووته لام، به‌پراشکاوای پیی گوتم شه‌یتاری ناویکی سامناک و ناوبانگیکی خراپت هه‌یه، دوا‌جار نازانم بۆچی وا هه‌ست ده‌که‌م تۆ ببیته ریزگارکه‌رم، ره‌نگه ناسینی گهنده‌منده‌بو به‌دناوه‌کان، پالی به‌هاتنی منی دابیت پیم گوت: گرنگ نییه خه‌لک باسی چی ده‌کات، گرنگ ئەویه خۆت چیت ده‌ویت من یه‌ک تاقه ریتگا به‌ چاره‌سه‌ر ده‌بینم، ئەویش ئەویه هه‌رچۆنیک هه‌یه تۆ ببیته‌وه به‌کچ و ئەو مندال‌ه‌ش له‌بارخه‌یت و هه‌ولیش بده، له‌م شاره نه‌مینیت. یه‌کی‌کیش ده‌ناسم ناوی ئایشه‌مه‌ره‌کانه یه‌و له‌و شتانه شاره‌زایه به‌لکا بتوانیت، به‌نرخیکی هه‌رزان بتکاته‌وه به‌ کچ پیی گوتم هیچ نرخیک نییه قه‌ره‌بروی له‌ده‌ست دانی کچیتیی من بکاته‌وه ئەمه باجدانه نه‌ک چاره‌سه‌ر! من نامه‌ویت گیرۆده‌و به‌ندکراوی هیچ یادگاری و پاشماوه‌یه‌کی ئەو نیوه‌رۆیه بم، گهر بشمویستایه، به‌ هه‌ره‌شه‌کانم ده‌متوانی خۆمی لی ماره‌به‌که‌م، به‌لام ئەم ماره‌کردنه ماره‌ی زه‌لیلییه من نامه‌ویت زه‌لیلی هه‌لبیزیم... هه‌ر ئەو رۆژه چوینه لای ئایشه‌مه‌ره‌کانه، پاش بینه‌وه‌به‌رده‌یه‌کی زۆر مه‌رکانه به‌ پینچ هه‌زار دینار به‌سیای کرده‌وه به‌ کچ و گیانداره ئافسه‌که‌ش، به‌ نه‌وت و ده‌رمانی مشکه کوژه له‌باربرا. که‌ هاتینه ده‌روه، به‌سیا تازه خه‌ریک بوو به‌ هۆش ده‌هات، پرسیری سه‌یری ده‌کرد. چۆن مه‌رکانه ده‌ناسم؟ بۆچی یارمه‌تیم داوه، ده‌یویست، له‌ بیده‌نگیم دل‌نیا بیت، مه‌به‌ستی بوو به‌ هه‌ر نرخیک بیت ئەو نه‌پینه به‌ شاراوه‌یی به‌یلت لای که‌س نه‌یدرکینم، هه‌ستم به‌ ئازاره‌کانی کرد. بۆ دل‌دانه‌وه‌شی به‌پراشکاوای پیم گوت که‌ بۆچی یارمه‌تیم داوه. پیم گوت که‌ هیچ جوړیک له‌وه نه‌ترسیت رۆژیک له‌رۆژان خوئی و حه‌زلیکه‌ره نابووته‌که‌ی بخه‌مه دادگای شه‌ره‌ف، ئیستاش له‌ یادمه ئەو رۆژه پیم گوت قه‌ناعه‌تم وایه که‌ هه‌موو مرۆفیک قابلی

ههله کردنه .. گهر له دهستانانی کچیتی ههله بیت، یاخود تاوان، ناکریت به ههله یه کی ترو به تاوانیکی تر چاره سهر کریت سه مه نگول، پیم گوت من نامه ویت «بکه ونه ژیر دهستی خه نجه ربازه کانی شهره ف»، نه شم ویستوه بکه ونه کوپی سولخ و وه سو سه سی حاجی و شیخ و درویشه کان، هیچ دادگایه ک، هیچ سولحیک، هیچ بوونه وه ریک، ئەو کاره ی ئیوه ی پی راست ناکریت هوه، جگه له ویژدانی خوتان، ویژدانی خوتان نه بیت هیچ که سی تر ناتوانیت راست وچه پی ئەو نیوه روپیه و گرپه سه کانی، ته لیس مه کانی له یه ک جیا کاته وه و پیکه ی راستان پی نیشان بدات .. ئیدی له و روژوه نه مدیت هوه، نه شم ده زانی که هینده خو راگره تا بتوانیت له و دو زه خه ی ئەو ئی به سه لامه تی هه ل بکات. رهنگه به دیتنی من برینه که یم کولاند بیت هوه، به لام کام برین ئەوه ی که لیره جیکه ی باس نییه، پاکیزه ییبه ئەوه ی له و ئی تاوانه لیره نازادییه، ئەوه ی له و ئی گونا هه، لیره سه رفرازییه .. ئەوه ی لیره له هه ژده سالی دا نه بو بیت هه کچ به که سیکه که م هوشیارو نه خو ش و تی نه گه یشتووی ده زانن، ئیدی بوچی خو ی ئاشکرا نه کرد، تو بلیت له وه تر سابت من هه والی ده رکه وتنی له میترو به که سوکاری بگه ینم، باشه خو گهر بمویستایه، له یه که م روژوه له جیی خو ی ئەو شکاته م لی ده کرد نه ک ئیستا ئاسنی سارد بکوتمه وه.

۱۲

ئوشه وه ی!

پیاو ژنه که (ی)، مندا ل گالیسه که (ی)، قه حیه تیرکردنی زهوقی (ی) نیگار کیش تابلو تهواو نه بووه که (ی)، سه رکرده ... کورسییه که (ی)، مه لامیزه رو مزگه وته که (ی)، " داشلانه " یش کلیسا و (یه سو وعه که ی) به جی هیشت

- سه مه نگول پی ده جیت، ئەمرو روژیکه ئاسایی نه بیت، له روژانی تر ناچیت، شتیک هه یه له روژانی ترجیای ده کاته وه، پروانه شاییه، چوپی کیشانه له و ناوه .. ته وای میترو سه رشه قامه کانیش به یداخی تیا هه لکرا وه، ئەمه یه که م چاره، ئەو هه موو به یداخه ببینم، هه لکریت هیچ روژیک وانه بووه!

- شه ی تار ی ئە ی نازانیت، ئەمرو که، ئاههنگی هه لکردنی ئالایه، ئەمرو سالیادی سه ر به خو بوونی ولاته، سالیادی ئەو روژانه یه که ئەمرو یان هینا وه ته بوون، ئە ی ئیوه له ولاتی خوتان به یداخ هه لئا که ن، سه ربه خو نین؟ ئە ی ئیوه شو رشتان نه کردووه؟

- مردوو مراو، له وه ده جیت، هیجت له سه ر ئیمه نه خو یند بیت هوه. ئیمه ئەو میلله ته بی وچانه ین که چهنده های ساله به دوا ی روژو هه لیکدا ده گه رین که ئالای تیا هه لکه ین، ئیمه ئەو میلله ته ین، که شو رش ده که ین، راده پهرین، له شاخ و دهشت و کیو و گوندو ئا واییه کاندای خو ین ده رین، قوربانی ده دهن و سه رانی شو رشه کانمان، له دانوو ستانه کاندایه ریکه و تنه کاندایه، له ده وری میزی خری گفتو گو کاندایه، خه بات و تی کو شان و قوربانیه کانمان هه لده ته کین و ده یدو رین، ئیمه ئەو میلله ته ین که «مار ده کوژین و تو له مار به خیو ده که ین» ئیمه هه موو روژه کانمان هه ر راپه رین بووه، هه موو روژیکه یش له ولاتی ئیمه ئالا هه لده کریت، هه موو بو نه کان لای ئیمه ئاههنگی به یداخ هه لکردنه، به لام حاشا سه ربه خو نین، ئیمه هینده تامه زرۆی به یداخ هه لکردن و هک ئیوه به ته نیا روژیکمان نییه بو هه لکردنی به یداخه کان، چمکی

نه بېت ئېدى ئەوى دى ھەمووى لەپەلەقاژەى ھەلھاتندا بوو، گۆل و خاکی گۆرەکان نه بېت ھېچ کۆچیکى تری ئەم شارە ئارام و ھېمن و سەنگین نه بوو. من خەو بردبوومى که رەشکۆ، بریاری دا ھەل بېت من خەوتبووم، رەیحانە ھەلى ساندم گوتى ھەستە کورم، لەگەل باوکت برۆ با لەو رېوانە ھېچى بەسەر نہیەت، منیش لەیادمە بەدەم خەووە گوتم باشە که ئەو لە خەمى ئیمەدا نېیە بۆ ئیمە لەخەمى ئەو بین، ئەو بریاری جیھیشتنى داو، ئەو نایەوئیت چارەنوس و ژيانى خۆى بەچارەنوسى رەش و ناديارى ئیمە بېستیتەو ئەو بریاری جیابوونەوہى داو ئەو چارەنوسى ھەمووانى کردووتە قوربانى و ھیمە، ترسى کردووتە و ھیمە یەکی بى مانا، ئەو لەوہ کہ مترە من لە گەلیدا بنیریت، ئیستا کورە گورەى مألەوہم با لاتان بمینمەوہ با من پاسەوانیتان بۆ بکەم، خو ئەو جگە لە پاسەوانى مألەکہ ھېچ رۆل و فەرمانىكى دى نہبوو، خو دەبیت یەکیک ھەبیت پاسەوانیتان بۆ بکات. لەویدا رەیحانە ھاتە جواب و قسەکانى پى بریم و گوتى. نا کورم باپیرت لەگەلماندا دەمیتیتەوہ، تۆ برۆ لەگەلى، لاسار مەبە، ئەو پتووستى بە تۆیە، نەک ئیمە؟! ئیمە پتووستیمان بەو بوو تازە کہ رۆیشت ئیدی، گەندە پیاوى بى غیرەتمان بۆ جیہی؟ کہ خۆى نہیەوئیت ناتوانین بەزۆر قاچى بەندکەین و لە ھەلھاتن پەشیمانى کەینەوہ توورەکە یەکی وردە نانیان خستەسەرشانم و پالتۆیەکی فەروو جووتى کلاشى ھەژاریان دامى و پتیان گوتم ئامادەبە... دیاربوو فەرمانیان داووە کہ ھەر دەبیت لەگەلیدا بەرى بکەوم، بۆ ساتیک ئەو ھەستەیان لادروست کردم کہ من پاسەوان بم، نەک شوۆرە سوار، «چار پتیهک بم»، بۆیە بریارم دا کہمیک پارەپوولئى حەشاردراو بە دزی رەشکۆ لە گیرفاندا بشارمەوہ، گوتم دونیایە پارەپوول ھەر پتووستە بۆ یەکیک نہزانیت بۆکوئى و لە بەرچى ھەلڈیت. نہمدەزانى بۆچى و لەبەرچى ھەلڈیم پارەکەم ھەلگرت، نەشم ھیشت رەشکۆ پتیی بزانتیت نہوہک لەنیوہى رینگا پروتم بکاتەوہو بە حوکمی یاساو فەرمايشتەکانى باوک لیم، بسەنیت. ئەمانیش بەدەردى ئەوان بەریت و ھەکو ھەموو پارەى ئەو دەغیلانەى کہ ھەتا منداآبووم خیرم لەھېچیان نہدى، بەرەبەیان دنیا خەریک بوو رووناک بېتەوہ، ھەرەکان بووبوونە بەرہست لە بەردەم دەرکەوتنى خوۆر، نہیان دەویست ھەتاو دەرکەوتیت، رینگیان نہدەدا ھەتاو دنیا

رووناک بکات و بېتە بەرچاوپرونى خەلک، خاکوخۆل و خوا، مەبەستیان بوو تۆلەى ھەلھاتنمان لى بکەنەوہ دەنا بۆچى سروشت نایەوئیت ئەو رۆژە ھەلبیتیت، بەرە بەیان لەمال دەرچووین، بەر لە ملنان بەرەو رەوکه بە کەمیک فرمیسک و نەغمەى دەنگى شەرمەزارى، باوکم مال ئاواى لە ھەموو شتەکان کرد، مألئاواى لەھەموو کونجىكى مألەکہ کرد، و ھەکو شیت دەھات و دەچوو تەنیا کەس کہ داواى گەردن ئازاى لى نہکرد بى «سەلە» بوو و ھەک بلیت ناتوانم چاوە ئاست بویرى تۆ بەرز بکەمەوہ، تۆ زۆر لەوہ مېھرەبانتریت کہ من داواى گەردن ئازادیت لى بکەم، لەگەلئا ھەرچونیک بېت بە باپىرمى گوت ئەمانەتى تۆ ئەم تۆلە سەگانە. کەوتینەرى ماشینیشمان پى نہبوو، بریارمان دا بەپى رینگى ھاتو نەھات بېرىن باوکم بریاری داووە کہ بە ئاراستەى خەلکە بەروات ئەوان رویان کردە کوئى، ئەویش بەدواياندا بکەوئیت، کەمیک رۆیشتن و لە ئاواى دوورکەوتبوونەوہ، لەپەر تاقە ماتۆرسوارەکەى شار «مەحمود قۆچە» مان لى دەرکەتوو لەوہ دەچوو بەنیاز رېبەرى خەلک بکات. بەناو خەلکە کہ ھاوارى دەکرد. خەرخەشە یەکی نابووەوہ، ھەرمەزانە، مەرۆن ئەى خەلکینە مەرۆن عەیبە ئەم شارە بەجى مەھیلن، ھۆ. ھاوشارییەکانم، شار بەجى مەھیلن، ئەى ئیمە دوژمنانمان، لە ولاتەکەمان، لەخاکی پیروزی شەھیدان، بەدەرنەناوہ! بۆ دەترسن؟ بۆ ھەلڈین؟ تکاتان لى دەکەم نزرگەى باووباپیران بۆ ناحەزان بەجى مەھیلن، «نەسرەوتن تا سەرکەوتن» «مەژین بۆ مردن...»، مەرۆن، کەمیک لى نزیك بوومەوہ تا زیاتر بە روخسارى ئاشنایم، تەماشای چاوم دەکرد، لەدلى خوئدا گوتم مەحمود قۆچە سەرى لى شیواوہ، ئەوہ دەلئیت چى؟ ئەو شەوہ پیاو ژنەکەى، منداآل گالیسکە (ی)، قەحپە تیرکردنى زەوقى (ی)، نیگارکیش تابلۆ تەواو نہبووەکە (ی)، سەرکردە.. کورسییەکە (ی)، مەلا مزگەوتەکە (ی)، «دانشلانە» یش کلئساو (یەسوعەکەى)، بەجى ھیشتوہ، ئەم عەشامەتە بە تۆ ناگەریتەوہ، تازە ملنان بەرەو ناديارو ھەلھاتن رووہ تاراوگە بووتە بریارىكى نیشتمانى، مردارکردنى شوۆرش بریارىكى ئەزەلییەو ھەمووان دەبیت جیبەجیبى بکەین، بەدەم ھاوارکردنەوہ دووسى فیشەکی بە پرووى ئاسمان تەقاند بە ئومئیدی ئەوہى ئەو خەلکە، لە بریاری ھەلاتن پاشگەزیتەوہو بەگەریتەوہ سەرماآل و حالى خوئى، تەقەکان خەلکی کەمیک

شله ژانډو که میځ بې دهنگیان خولقاند، به لام کهس له فیسه کی به ئاسمان ته قیوی مه محمود قوچه نه ترسا، بگره ئاپوړی هه له اتوانی به شه روف زیاتر به جوښ هیناو سووتر له جاران بریاری هه له اتنی لاسه نگیڼ کرد، چمکې ئاپوړی هه له اتوان پیتیان و ابو که فریشته کانی گاردی کو ماری گه ربین و بگه نه سه ریان و ئه مان لیرهن، تیره کانیان نائین به ئه ستیره کانه وه به لکوو، دهیانیین به دلایانه وه به جگه ریان وه به ه ناو ریخوله یانه وه به قاچیان وه به ده ستیان وه به دوریشی مه زانه بیانین به گونیانه وه یاخود هر نه یانه ویت تیربارانیان بکن به بون و درمان خافل کوژیان کن، یاخود سانتر بومبیک بهاوژن شاری پوزو فیز هه لته کیین و بیکه نه ته پوتوز. «مه محمود قوچه» که بینی سوودی نییو له وه درچوو، ئه وه هم مو عه شامه ته به دهنگ و گرگه گری ماتوره که ی بگه رینه وه، سه ری خوئی هه لگرت، نه مان بینیی وه تا نیوه روکه ی روژی دووم له په نا چه م به خوئی و ماتوره که ی بینیمان، ئه مجاریان که وتووه ته رپه بری ئاپوړی ترساو توقیوی خه لک له مهرگ، ئیمه رویشتن گویمان به رینماییه کانی ئه ونه دا، وه ک چون پیشتر گویمان بو شار چول نه کردنمان نه دا، ئاواش گویمان نه دایه رپه بری کردنه که ی له وه ه تا وکه وتووه دا هاواری مهرگ له هاواری ماندووی و شه که تی جه سته به رتربوو له رویشتندا هه ستمان به ماندووی نه ده کرد، ژیانمان له ماندووییه کی هه نووکه یی خوستر ده ویست، ره شکو ژور هه ولیدا یه کی که له ماشینه گه وره کان له گه ل خو یا سه رمان بخات، به لام بې فایده بوو له و روژده برا. برای نه دناسی ئه و روژه پیشینان وتنه «هویه هویه هه رکه س لوخویه» بوو جگه له وهش کهس ئاماده نه بوو، نامو و نه ناس تیکه ل به شه روف و خانه واده و بیکه رامه تی خوئی بکات تا دواتر ماشینیکی گه وره رای گرت و گه نجیکی تازه مووه اتوو سه ری دهر هیناو گوتی ماموستا چیت ده ویت؟ ره شکو گوتی: کوری خو م چیم بویت پیاو له م «سیا روژدها» چی ده ویت سه رمان بخه له گه ل خو ت، گه ر مردین با من و کوره که شم پیکه وه له گه لتانا بمرین، گه ر نه جاتیشمان بوو هه تا مردن چاکه تان له بیر ناکه یین کابر که می که به قسه کانی ره شکو باوکم راما و گوتی ماموستا ئاخر خانه واده یه کی زورین، جیمان نییو وه لی ئه گه ر ده لیت له سه ر سه قفی ماشینه که خو ت و کوره که ت به شیشیک خو هه لواسن، ره شکو هه ر له وئی بې یه ک و

دوو لیدوان چاره نووسی خوئی به چاره نووسی ئه و ده شته کییه وه به ست، قبوو لیشی کرد که به فه رمانی هه رزه کاریک هه لسووریت و به شیشی ره قی ئه و ماشینه خوئی هه لواسیت و له ترس و توقین و زیره ی مهرگ، سه رماو گه رما ی له بیر بچیته وه. که میکی پی نه چوو غه لبه غه لبتیک په دابوو و دهنگی ژنان به رزبوو قیزه و چپه و هاوارو قسه و گریان و پیکه نین، به یه که وه تیکه ل بوو، له پر ماشین راگیرا. له رزه تا که وه گیانمان له پرساری ئه وه بووین بوچی رای گرت؟ بوچی به ره وپیش ناروات؟ ریگه گیرا وه یاخود هه لیان کوتایه سه رمان له و بې دهنگیه دا بووین له و پرسیارانه دا بووین هاواریک به رزبووه و ماموستا، ماموستا دابه زه من له وه زیاتر ناتوانم سه رتان خه م ئیسراحه تی خانه واده کانتان تیک داوه، پی ده چوو ژنه کان ناحه زبن به ئیمه، پی ده چوو ژنه کانیان خه به ریان لی دابین و گوتبیتیان که ناتوانن به دهنگی به رز باسی ئه و شه وه خو ش و به سه رچووانه ی رابواردن له گه ل میرده کانیان بکن. هه ر ئه وان بوون چونکه غه لبه غه لبی پیش وه ستانی ماشینه که، هه ر ئه وه ده لیت، که ئیمه غه ربیه یین و نابیت گویمان له به سه ره اتوو چیروکی «مانگی شه رم» یان بیت به لگه نه ویست بوو ده یانویست ئه و چیروکانه له ناو خو یاندا به نه یینی باس بکرین. ته واو هیمن ئه مجاره شیان ره شکو بې چه له حانی و ئاین و ئوین گوتی باشه کورم داده بزین با تو منیکی به سالاچوو هه لنه گرت. ئه ی که حالتان و ابو بو شو رشتان له چی بوو بو راپه رین؟ و ئه م میلله ته شتان تووشی سه رگه ردانی و مالکاولی کرد، که نه که ه یچ وه لامیکی باوکمی نه داوه ئه وه نده نه بیت گوتی ماموستا دابه زه وه ختی ئه م قسانه نییو، «کای کون به بامه که» منیش وه کو تو گه ریده و سه رلیشیتو اوم. به ناچاری دابه زین له گه ل دابه زینمان، واده ی بیده نگی کوتایی هات و ژیر چادری نیوماشین پر بووه وه له قسه ی ژنان. ئاسمانیش بو پیروژی ئه و چیروک و به سه ره اتانه له هه شمه تا «کون» بوو و نمه بارانی به سه رباراند، له به ره به یانیشدا، نمه باران وه ستاو گه رده لوول و تو فانی هینا ئه و چه ند شه وه خواش غه زبه ی لی گرتبووین، له و روژانه یه زدان هه موو شتیک ی باراند، به فر باران. ته رزه "ره شه با" یش له هه موو لایه که وه هه لی کردبوو ئاسمان با ی ده هینا تیکه ل به و هه موو بون و عه ترو ئاره قه و عارد و بارینه ی ده کرد، جار جاریش

له نیوه پرواندا هیچی نه ده باراند و ههتاویکی گهرمی دهرده کرد ئه و تۆزه، خۆر دهرکه وتنه، هیمایه ک بوو بۆ پشوودان، بۆ هه لآخستنی دهرپی و گۆرهوی و شهرواله قوراوییه رهنگ براوهکان، بۆ گهرم کردنی هیلکه له بۆن و تام که وتوووهکان، لهویدا که خۆر دهرده کهوت و گهرمی دهگه یشته گل و خۆلی بهرق دا هیزراو دهیکرده خاکیکی قورولیتا، ئه و قورو چلپاوه بۆنی خوینی لی دههات، بۆنی کهری تۆپیوی لی دههات، ئه و ناوه هه مووی بۆن "بۆسو" لی دههات، زۆر به باشی له بیرم نایهت بۆنی چی لی دههات، زۆر له سه رخه یال نیم، وهلی وایزانم بۆنی سهگی تۆپیوی لی دههات، یاخود خوانه کرده کهری تۆپیو و ده شبیت کهری تۆپی و بیت چونکه ئه و رۆژانه که رهکان زۆر ماندوو بوون له مروقه کانیس به نرخ و به خزمهت تر بوون، به تایبهت نیره کهری "زه رراقی"، من ئیستاش ده لیم ئه م میلله ته ده بیت تا ماوه چاکه ی کهر بداته وه، تا رۆژی قیامهت قهرزاری کهرین ده بی نوژی چاکه بۆ کهر بکهین، نهک بۆ خوا، ده بیت هه موومان دوعا بکهین، و بلین به لکا کهر به هه شتمان به نسیب بوو کهریشمان له گه ل بیتو پیکه وه له زه ته کانی به هه شت بهش بکهین، وهلی داخه که م پیشینان ده لین «کهس کهس ناباته به هه شت»، که سیش له به هه شته وه نه هاتوو ته وه تا بزانی چوارپی و گویدریژی ئیه؟ یاخود به تنیا حۆرییه کانی شه ره فی مانه وه یان له به هه شت پی دراوه، کهر له و رۆژانه دا هاوبه شی هه موو خه موو مهینه تییه کانی بوو خزمهتکاری هه موو بۆره زه لامه کانی بوو، چ؟ قهیدییه کهر هاوبه شی به هه شتیشمان بیت، چی ده بیت له پال باسکردنی ئه و هه موو فیدا کارو پۆلاخۆره، باسی نه جابه تی ئه و کهرانهش بکریت که خۆیان له پینا و رزگار کردنی ئیمه گیانیان، به خاک و خۆل و نیشتیمان به خشی چی ده بیت کهر له سوو جیکی به یداخه که مان ره سمی گویدریژیکی له سه ربیت، کهر چی ئیمه نه نیره کهرو ما کهرمان له و رۆژانه دا ده ست کهوت، وهلی ئاماده بووین هه موو سه رمایه و پارهی ده غیله که م بده م به کهر یک، به لام پارهی ده غیله ی من له چاو پارو پولی بۆره زه لامه کان هیچی نه ده کرد، له و رۆژانه دا ده وله مه نده کان سوپهرو مار سید سه کانیان گۆرییه وه به کهر، ئیدی کهر نرخ چوو به ئاسمان، دیهاتییه کان کهری هه موو ئاواوییه کانیان هینابوو به شی نه ده کرد چه ته کان هه زو که وتنه چه ته یی کهر له گوندو دیهاته که مه کان له ئۆردوگا زۆره ملیکان هه موویان

هینا، به لام فریا نه ده که وتن، ئه و خه لکه زۆر بوون کهری هه موو دونیا به شی هه ل هاتنه که ی نه ده کرد، قاچا خچییه کان هه زو که ره کانیان کرده مولکی خۆیان، خه لکی ماتومه لولویان، به ماچ، ههنگاوه رییه که سه ره ده خست، ئیمه هه ر به پی، ده میک قه راغ ئاو و ده میک سه رگرو دۆل و نشیوه کان ریگه مان ده بوو، باو کم سه ری لی هاتبووه یه ک، نه یده زانی چی بکات نه ده ییتوانی بریاری ئه وه بدات چاره نووسی خۆی به و عه شامه ته وه، به سه ستیته وه، نه ده شیتوانی به ته نیا، بی ریبه ر بکه ویتته ئه و شاخ و ته پۆلکا نه وه، ئه و نه یده و یست کویره تیریکی نه بینراوی بهر که ویت، نه یده و یست له پرسه که یدا، بلین "شه هیدی نه مر مامۆستا ره شکۆ"، ناسراو به ره شکۆ شیرکوژ. له قاره مانیه تییه کی بی وینه دا گیانی به خاک و نیشتیمان سپارد، چمکی ده یزانی که هه له اتن سه رفرازی نییه، نه مر ی نییه ئه و ده یویست، هه ر چۆنیک بیت له و ریگه یه دهر بازیت و نه یه ته کوشتن نه شی ده و یست به نپو ئه و شاخانه بکه ویتته ری نه با بکه ویتته ناوچه یه کی مین ریژو قاچیکی یاخود ده ستیکی، به ری نیت یان درکیکی نه بینراو و نه زانراو بهر گونی بکه ویت و گونی بفری نیت، دووسی جار له م ری گۆرکیته دا، پی گوتم با بکه ری نه وه، دایک و که سوکار ده کوژرین، با پیرت له سه رمن و تۆ ملی ده په ری ن، ئابرووشم ده بن با بکه ری ننه وه، «مروقه به عیزه تی نه فسی بمریت نه ک دیل و داماو» مروقه یه ک جار له دایک ده بیت و یه ک جاریش ده مریت، له یادمه دووسی جار باسی عیزه تی نه فسی کرد. بۆیه بۆ ساتیکی که م وام زانی "به باب نوکه ریکی" چاو نه ترس و ئازام له به رده م دایه. که چی هه رخۆم ده م گوت راستگۆ نه بووه، ترسیکی هه بوو له هه موو ئه م شتانه به نرخ تر بوو، مروقیکی ئاسایی نه بوو، ترس ببوو "هی شکه ساری"، تا و تا و هه موو گیانی به گیر ده وه ستان و هه موو جوانییه کانی لی ده شی واند، ئیمه ری مان ده کرد له ریگادا جار ناچار بۆ ئیسراحهت له په نا به ردو ته لاشی گه وره خۆمان هه شارده دا نه وه ک «کۆلاره کان» بگه نه سه رمان و کاتی کورتی ئیسراحهت مان لی تال بکه ن، هیچ نه بیت شتیک هه بیت خۆمانی پی بشارینه وه کۆلاره کان، یه ک دوو جار هاتن، به سه سه رماندا به رز فرین، به لام هیچیان نه کرد دیار بوو فه رمانیان پی بوو که تنیا به دهر که وتنیان بمان تۆقی ن، تنیا به دهنگی بالیان زیره ی مه رگمان پی بکه ن هه روایش بوو، په روانه ی کۆلاره کان، تا

دههات نزمتر رووبهري چاوي توقيويان دهگرت، وامان دهزاني که په روانه کان بهرده درينه وهو به ناو نهو خه لکه ده بنه مه قهست، سهري سهياره و سهري مرؤف و سهري کهر له يهک کات و به يهک نهسق ده پيرين و ههچن ههجنينان ده کهن، ده رکه وتني کولاره بوخوي مهرگ بوو، پاشان دهرنه که وتنه وه دووسې رؤژ، نهو خه لکه بيخه م هه ل دههات تا ئيواره يه کيان جار يکي تر له ناکاو به دهنگي کوپته ره کان، منداله کان که وتنه زريکه و هاوار. هه موومان له وخه وه خو شه به خه بهر بوو ينه وه، به هوش هاتين که هيشتا به دوامانه وهن، به لام نهو ئيواره يه که ده رکه وتنه وه، رووداويکي سهيرو هه واليکي چاوهروان نه کراو ورووژينرا، نهو ئيواره يه ميري، له کوشتني نازاوه گيرو ياخي بووه کان پاشگه زبووه وه، مافي گه رانه وهو «ليبوردي گشتي» پي دان. راديؤکان، کولاره کان، چهند جار له سهريهک و به چهند شيوه زمانیک، به دهنگيکي بهرزه وه هاواريان ده کرد، نهی خه لکينه سهروکي "فه رمانده و دادپهروهرو ميهره بان"، فه رمانی ليبوردي گشتي ده رکردوه، فه رمانی داوه که جگه له سه رانی ياخي و گيره شيوينه کان هه مووکه س بي باج و زيندان بگه رپته وه بو سه رمال و حالی خو ي، نه وه واله بيرکردنه وهی نا دروستی لای خه لکی راپه رپو و هه له اتوو دروست کرد، نهو خه لکه شله ژابوو، قه راريان له بهر هه لگيرابوو، ده له رزين به گريان و زهرده خه نه وه له يه کيان ده پرسى، تو بل ييت به گه رانه وه خوا نه کرده، شو رپشه که مان شتيکي لي بيت. ئيمه چي بکه ين. تو بل ييت ليردها، له م سنوو رو خاله بندييه دا شو رپشه کو تايي بيت؟ نازانم. به لام بو ئيمه تي گه يشتين که ئيدي نه مجاره ش له و سه گ مه رگييه نه جاتمان بوو. که م که س گه راپه وه، چونکه نهو خه لکه خو ي به کورپ شو رپشه ده زانی، ئيمه و چهند بيروکرات و تازه سه رمایه دار يک نه بيت، که سي دي زاتي گه رانه وهی نه ده کرد، بيروکراته کان له ترسي سه رمایه و پاره وپووليان، ئيمه ش له بهر لومه ي عالهم برپارمان دا که بگه رپينه وه. له گه رانه وه ماندا هه موو يادگاري و پالتو خو له ميشييه که و نانه که رو و هه له يناوه که و، کلشه دراو که له بهر دم يه که م خالی پشکين و بوهسته ي جه للا ده کان، فری دا، جلکي ژيريشمان له بهر دا که ند و گه راپينه وه له وينده ري له گه رانه وه ماندا، باشووري شارو نشيوه کاني بوو بووه ته پو لکه يهک له قورا و خو يني نهو چهند رؤژي باريني

باران و سته می سته م کاران، ههتا بهره و باکووريش ده رپويشتين لاشه کان قه له وتر و ناوساوتر دههاتنه بهرچاو، دوا سيماو چاوي نهو پياو ناوساوانه م دهدي که به گولله ي ناهه قيهه کاني سهروک له ناو براون، ديمه ني نهو ليتاوه ش، له هه مووی به زه بر تربوو، شار بو يني خو يين و خيانه تي لي دههات، بو يني باروت و باران پيکه وه بوگه ناويکيان خولقاندبوو، هه ر مه پرسه، شار جگه له بو يني جاش و بو يني مه لاکان، بو يني هيج شتيکي تري لي نه دههات، ئيمه له باکوور ده ژيان، بو ييه بو گه يشتن به باکوور پيويسته باشوور ناوه راس تي شار قه دبړکه ين، ئينجا ده گه ينه مال، هه ر بو ييه بريارمان دا له جياتي ري شقه قامه گشتييه کان کوچه ته سک و شقه قامه کو نه کاني شار بکه ينه رپه ري ري گه يشتن به مال. له وينده ري له کوچ و که له بهر ته سکانه بو يه که م جار پاشماوه ي نهو شاهه نگه م بيني که بهر له گه رانه وه مان دوژمناني شو رپش بو فريشته و ميرغه زه به کان رتي کيان خستبوو، سيگاري دريژو قاوه يي، سوخمه و ده ري يه کجار له بهر کراو، مه ي و فيشه کی گزار. سيمایه کی تري ويزانه ي «بوگه ن ناوا» بوو، به دم رپوه تانک و زريپوشه کان نالای سه روکيان به زور ده دا يه ده ست خه لکی، ناچار منيش يه ک دوان يکم گرت به ده سته وه له ترسي نه وه ي نه کا به هه له دا بچن و وا تي بگه ن منيش يه کيک بووم له هه له اتوان، له لايه کيش له گه ل خو دمدا، ده مگوت خو من روخسارو قاچي بلوق و که وشي دراوم، هاواري هه له اتن ده که ن دلي خو م ده دا يه وه ده مگوت قه يد يناکا، من گه راپه وه ته وه به گه رانه وه شم نهو تو مه ته ده سر مه وه که خوانه خواسته من کورپ راپه رين بم. به دم نه م قسانه وه ده رگاي ماليک کرايه وه، ژنيکي لي ده رکه وت، چاوي چاوهرواني و نه خه وتن و تير گريانيان پيوه دياربوو، ته مه ني که متر له چل سال ده بوو، سه يريکي نه ملاو لای خو ي کرد، پاش نه وه ي که دلنيا بوو جاشه کان له وي نه ماون و تانکه کان به ره و خوار بوونه ته وه، سه يريکي مني کردو به بوغزيکه وه تير جنوي کردم، شه رم ناکه يت نالای دوژمنت پييه، نالای شو رپش و ولاتت داگرتوه نالای دوژمنت بهر زکردوه ته وه ناجيسن، ناپياو جاش، ويستم وه لامی بده مه وه پي بل ييم، پوري ره شکو نه يه يشت، ويستم پي بل ييم من نه بووم که مالي تو م به جاشه کان نيشان دا بيت، من نه بووم که پيم گوتن کوره که ت سه رنوگوم که ن، منيش هه له اتووي تازه گه راپه وي راپه رينم. زور

خەفەتباربووم بەوەی کەمن ھەلھاتنەکەم بەخۆ فرۆشی بۆ بنووسریت و جاشایەتی خەلک و ترسنۆکیی رەشکۆش بە پالەوانیەتی لە قەلەم بدزیت، ھەرچۆنیک بیت لەو گەرەکە نەماين، ئالاکانم لەسووچی ناديارى كە لاوهیهك تیکەل بەزىلى گورگ خۆرەکانى ھەفتەیهکم کرد، کە گەیشتمە نزیک گەرەکی خۆمان، تا گەیشتمە بەردەم مالى کەمشم لەپیدا نەمابوو لە گەلیا ھیزیشم لى برابوو، ئەوەی کە زیاتر ھیزی پى بریبوووم و شەكەتی کردبووم، ئەو بوو کە نەم دەزانی من لەبەرچی رام کردوو، لەبەرچیش گەر او مەتەو، پرسىارم لەخۆ دەکرد، دەمگوت باشە کە ھەر دەبووایە بگەریتەو ئەو بۆچی ئەم ھەموو دەردەسەرییەم بۆخۆم پەیدا کرد، تۆ بلیتیت ھەلھاتن بەشیک بیت لە سەرکەوتن، نازانم بۆچی چاوم تیر دیمەنى کوشتن و زام کرد، بۆچی خۆم تووشى "باپیش" کرد، بۆ لەمال دانەنیشتم ھىچ نەبايە خیانەتی جاشەکانم نەدەدى، ھىچ نەبايە بەد فعلی مە لاكۆزەکانم نەدەدى، گویشم لەخوتبەى خەتیبە خۆفرۆشەکان نەدەبوو، ئەو جەرگ سووتاوش منى بەجاش و خۆفرۆش نەدەزانی، کە گەیشتمە بەرمال، پیم ھەموو قورو چلپاو بوو، لە بەر زۆر رۆیشتن بلۆقى گەرەى تى کەوتبوو. توورەكەى سەرشانىشم، جگە لە خەم و خوین ھىچت تیا بەدى نەدەکرد، كۆلەپشتم داگرت و بەدەم ھاواری خۆشى و شادیی تەواوی گەرەك، گەرەو بچووك لە پيشوازیی پالەوانەكەياندا بوون، بوومە پالەوان، پتيان وابوو كە پتيويستە من سفرەو سینی و حەمام بۆ راخريت لەبەر ئەوھى من خۆراگر بووم، زۆر سەیرە، ھەلھاتن و گەرەنەو، پالەوانیەتی بیت، بۆنا، كاتیک كە نانە وردە، چەكى بەرنگاری برسێھتی بیت... ئاگام لى بوو كەس رەشكۆی خۆش نەدەويست، بەلام لەناچاری بۆيان دەکرد، لەو رۆژەو بوومە پالەوانى ئاوايى بەبى ئاگا بە جیا مامەلەم لەگەل دەكرا، تا دواتریش بە بەرجەستەكراوى بوومە يەكی لەدەسكەوتەكانى راپەرین، ی خەلكى بەشەرەف، (ی) شار؟

... شەوان ئیمە، حاکمی... شارین

۱۳

زۆر دەمیک بوو لە پرسىارو ھۆی چۆلیی شار لە نیرەکان و ھەلھاتنیان بەرەو ناديار رامابوو، لەھەر كەسێكم دەپرسی و دەمدواند دەيگوت «راكاس» تەلەفونەكانى راکاس، شارى پى چۆل کردووين، تى نەدەگەيشتم راکاس چ بوونەوهریکە؟ مێینەيە ياخود نيرينه، بەخۆم دەگوت ناشیت نیر بیت، چونکە بنیام لەدەست بەدکاریی پیاو ھەلنايەت، ھەبیت و نەبیت راکاس مێینەيەكە، لەو مێیانەشە کە كەم دەردەكەون، بەلام ناويانگيان لە روخسارى دەرکەوتنیان بالاترو ناودارتەر، دەمبىنى رۆژ، لەدواى رۆژ شارو ئاوايى چۆلتر، گەرەك و كووجەكان كەمتر نيرينه تتيادا ھاتوچۆ دەكات، تا دەھات نيرينهكان كەمتر و مێينەكان زياتر، ماويەكيش بازارو مەيخانەكان، تەنيا موریدەكانى راکاس و مشكە خۆرەكان ھاتوچۆين دەکردن. راکاس ھەموويانى راونابوو، ھەموويانى بيكەس و خافل كوزكردبوو، لەویندەرى لەنيو تونيل و فارگۆنە قەرەبالغەكانى مېترۆ، "بەديار چاوديريم بەسەر موسافيرەكان «مزرقى كراسپيديا» م ناسى، بەلام كەناسيم كار لە كارترازا بوو، كەوتبوو بەر ھەلمەتی شۆرش و چاكسازيیەكانى «حاکمی شەوانى شار»، ھەرچارى كەمزرقى كراسپيديا م بديبايە سل. بەروخسارى ماتومەلوولى، دەبووم ھەركاتيكيش كەداواى بليتم لى كرددبیت دوانى پى نيشان داوم كە دەشم گوت بۆچی دوان دەيگوت لەترسى راکاس! نەكا، يەككياتنم لى بدزیت و دوايش خۆی شەوانە دادگایمى بكات ھەمیشە دوان نەكا، روحم لى بسەنیت و نەتوانم زیندوو بيمەو، لەپاش يەك دوو ویتستگە شیت ئاسا بەدەم وړينهكانى (راكاسەو) مزرقى كراسپيديا. دادەبەزى ھەمیشە، بەدەم خۆيەو ئەم وړينهيهى دەکرد «راكاس واى كرد كەمن سەر ھەلگرم و شار بەجى بهيلم»، ئەو بوو تووشى "باپيش" ی كردم، ئەو بووكە رۆجى كوشتم، راکاس سەرگەردانى كردم، من ھىچ دەرگایيەكى تر لە بەردەما نەمابوو و جگە لەوھى كە لە

دەرگای رهوکه و کۆچ بدهم، من ههتا ئەوم نه ناسی بوو، بیرم له سه فه رهو نادیار نه کردبووه، چه ند جارێک قسه کانیم پێ ده بری و ده مگوتم، هاوشارییه که م توو زۆریکی تریش به ویستی خۆتان نه هاتوون ده زانم، ئیوه زۆریکتان خه می نیشتیمان ناروونی، قسه کانێ پێ ده بریم و پێی ده گوتم نا کاکێ جایی، به هه له چوویت. به لگه نه ویسته ئیمه به ناگری ته له فونی شهوانی زایه ندی راکاس سووتاین و بووینه ته قه ره برووت به گرو کلپه ی ته له فونی راکاس خه می راکاس له خه می نیشتیمان قوولتره.

- ورینه کانیم پی بریو گوتم باشه گریمان وابیت. من له وه تی ناگه م، هه رچه ند ده یه ئیم و ده بیه م، سه ری لی ده رناکه م ده می که حال و وه زعی ئیوه بووه ته مایه ی سه رنج و تیبینیم، بۆچی ده تانه ویته میترو بکه نه مه له بنه ندی خۆدزینه وه و مو لگه ی خۆشاردنه وه تان؟ بۆچی ناتانه ویته رووناکێ و رو شنایی هه تاو ببین؟

- سه ریکی راوه شان دو به چه پی گوتم سه ره وه راکاسی لێیه، سه ره وه راکاسه کان ده بینیت من به ئاره زووی سه فه رنه بووم، هه یچ رۆژیکیش بیرم له وه نه کردبووه که رۆژیک بیت سه فه ر ببیته ئەسپی و بکه ویته گیانم و رۆحم بخورینیت. راکاس بوو بریاری داوو «هه یف له تاریکیدا بکوژیت» له دلی خۆمدا گوتم «مردوو له وه باشتر ناشوریت»، فرسه ته با بیه ئیمه دو ان، چونکه هه موو جارێک که هانم ده دا باسی بکات، راکاس کییه؟ له کوژی ده ژیت؟ ناوی خۆیه تی، یاخود ناوی گوژیوه؟ خۆی نه ده دا به ده سه ته وه نه ده هاته ژیربار، هه ر جاره به بیانویه ک خۆی له پرسیا ره کان ده دزییه وه ده یگوت وا باشتره نه یناسیت با ژیا نی ئاساییت لی نه کاته دۆزه خ، تو به ناسینی ئەو له ده رگای کیشیه که ده دیت که هه رگیز. چوونه ده ره وی نییه، راکاس ئەو بوونه وه ره یه که له گه ل «مه رشین ده کات و له گه ل گورگیش گوشت ده خوات»، هه تا ده هات من ره قتر و گه رمتر ئەویش پیشاوتر له جارانی، ئەه جارهیان به لێنم پێدا یارمه تی بده م بۆ زانی نی هه والی راست و دروستی ئەو بوونه وه ره درنده یه. مزرقی کراسپیدیا پێی وابوو که راکاس پێی ده زانیته گه ر تو بته ویته هه والی بزانیته. راکاس ئەژدی هه یه حاکی شار ه به دوری مه زانه ئیستا گوئی له م قسا نه مان بیت، من پیم گوتم من شه ینا ریم. با ئەو راکاس بیت. هاو رپێ ئیمه گه ر هاوکارو هاو خه م نه یین و قو لی لی هه لئه مائین، به سه ر راکاسدا سه ر نا که وین،

تۆده بیت متمانه و بروات به من توندو تو ل بیت، دلنیا به من ده مه ویته یارمه تیته بده م هه ر هه والیکیشی بزانی نی لای که س نا یدرکینم، به لام خۆ ده بیت شتیکی له سه ر بزانی م، دوا جا، له پاش به سه تنه وه ی هه موو ده رگا کان، به نا چاری که وته باس کردنی، پێی گوتم که چۆن سه ره تا له پێ شان گایه کی تاب لو کۆنه کان، له هۆ لی مو زه خا نه ی شار، ده رو خولی کیژیکی داوه وو هه ر له وی به دیتنی دلی بووه ته ئاو و چاوه فریو ده ره کانی خرو شان دو ویا نه، نه ی تو انی وه خۆی له فریوی چاوه کانی، دوو ربخا ته وه، له و رۆژه وه راکاس بووه ته خو لیا و خه م نه ی زانی وه چی له گه ل بکات، نه ئە وه تا ده ی تو انی ببیته دل به رو ما چکه ری، نه ئە وه تا ده ی تو انی وازی لی بینیت و ده سه ته بر داری نی گا کانی بیت، ئەو نه ئا فره تیکی له ش فروش و نه ئا فره تیکیش بوو می رخاس، بتو انی خۆ شه ویستی ئە به دی ده گه ل دا به مز رینیت، راکاس "ناویکی پر له نه یینی، پر له شه رم، پر له پرسیا ر، زۆرم، له سه ر بی سه ت بوو، هه ندیک جیگه ی گو مان، هه ندیکیش، جیگه ی به ر به له ت وتی رامان، هه ندیکه هه له سه سترا و، هه ندیکیشی راست و به لگه نه ویست، له کو یوه بو ت باس که م. له ته له فونه سی کس ییه کانی شه وان ی نه مان و برینی کاره با و تاریک بوونی ژوو ره نه سه ره کان، یاخود له مورید و کار گیرو کاره که ره کانی، «راکاس» خه لکی له هه موو شو ی نیک هه بوو، له به داله ی ته له فونا ت، له ئاسایش، له ناو ریک خراوی ژنان، هه تا ده گاته فالچی و قاوه گره کان و ده لالی خانو ئه رزه کان، له با زا ر و مه یانه کان، شایه ره کان، فو تو گرافه ره کان، قه سا به کان شو فل ئاو دیو که ره کان، ما مو ستا کان، ئا رایش تگای را زان دنه وه ی بوو کان، سه وه زه فروش، کۆنه فروش، چه رچی و جگه ره فرو شه کان، ته نا نه ت قه حبه کانی ش. هه مو ویا ن خه ریکی سی خوری و هه والگری بوون بۆ راکاس، وینه شی له گه ل سه رانی هه موو حیزب و سه ره ک عه شه ره ته کاند ا هه بوو، ته نا نه ت به قاله کانی به رده م مزگه وتی گه وره و شو وشه فروش و ته نه که چی و جام چیه کانی ش کار ئاسانیان بۆ ده کرد، شو فیری تاکسی یه کانی ش لاشه ی شه که ت و مردووی خه لکیان بۆ ده هی نا و ده برد، شاعیره کان شه وان به ده م ته له فونه نا وه خته کاند ا جوانترین په خشان و قه سی ده یان بۆ هه لده به ست هیندیک جار گه ر فریا بکه و تنایه هه ر ئەو شه وه به ناوی راکاس له چاپ ده درا، گه ر ئەو شه وه ش فریا نه که و تنایه بۆ رۆژی دواتر له را دیو ته له فیزو نه کان به ناوی شاعیره و خانمی ناودارو گه وره هه لکه وتوو راکاس، شاعیر، پێشکه ش

دهکراو بلاوده کرایه وه، ئیدی راکاس بۆ رۆژی دواتر پەخشانه شیعر و دەست خۆشی شیخ و موریده کان بۆی به نیوهیلو خەتی تەلهفونەکان، دەبووه بۆنەیهکی گەورهو نایاب، هەموویان دەیان زانی که راکاس نییه نووسەری ئەو قەسیدەیه، بەلام دەبیت پیرۆزبایی لێ بکەن، دەبیت خەتەکان مەشغوولبکەن، دەبیت وەسلێ ئەمە کداری و بە ئاگابوون لە راکاس نیشان بدن، چمکی ساموترسیکی عەجایەبی هەبوو.. لە بیریشم چوو که پیتان بلیتم جوانی خۆی کردبووه دەمامک و ئامرازیک بۆ گەیشتن بە دەسلات، بێگومانم لەوێ که ئارەزووی دەسلات گرتنیکی بەرای هەبوو، زۆرجار بە دەم قەسەکان، بە دەم ئاخ و ئۆفی ژێر بەتانی باسی خەوهکانی بۆ دەکردم، باسی ئەو کوێرە ئارەزووانەیی بۆ دەکردم که دەیهوێت بێنەدی، ئەو مەبەستی بوو بێتە کار بە دەستیکی گەوره لەناو میری و پیاویکی زۆرو بێ عەشامەتیش لە ژێر دەسلاتی دابن و کاری لا بکەن، ئەو دەیویست بێ ئەوێ هیچ وشەیهک لەسەر یاسا بزانی، بێتە مافناس و حاکم یاساش لەپال جوانی روخسار و شوخی جامبازەکید، بێتە هەوینیک و بۆ بەچنگ کەوتنی مافی راکاسەکانی هاورپیزی بخریته گەر، راکاس، دەفتەریکی بچووی هەبوو، پری بوو لە ژمارە ئەدریسی خەلکی سەیر سەیر، ناوی هەموو جۆرە کەسیکی تیا تۆمارکرا بوو که بتبیینبوایه، دەنگوت چی دەکات بەم هەموو ژمارەیه؟، چۆن و کەس بە کاریان دینیت؟!، ئەم دەفتەرە تاقە نەینیی ژبانی بوو، ئەو خستەو پوختە بۆ کردبوون، هەریهکەو بە پیتی کات و بە پیتی خواست و بە پیتی زەرورەت و لە جێی خۆیدا پەيوەندیی پێ دەکردن، توانایهکی سەیری هەبوو لە رازی کردنی خەلک یاخود هەلخەلە تاندنیان، نا باوەر ناکەم هەلخەلە تاندنیش بێت! چونکێکم هەمووی چاوەرپێ تەلهفونیکێ راکاس بوو، هەریهکەو لە بەر هۆیهک کەس نەبوو لەوانەسێ که پەيوەندیی پێوه بکات، بەنەخێر یاخود بە ناتوانم وەلامی بداتەوه، هەمووی بە بەسەرچاوە دەست لەسەر سینه وەلامیان دەدایهوه، گوتهکانی فرمانیکێ خودایی بوون، دەبووايه جێبەجێی بکری، باوەرو متمانەسێ بەهیچ نێرەیهک نەبوو دەنگوت پیاوهکان هەموویان درۆزن. هەقە هەموویان بکوژین. راکاس شیتانە دەیویست (ئیمپراتۆریهتی راکاسەکان) بوونیاد نیت، ئەو ئیمپراتۆریهتەش بکاتە هێزیکێ وها کاریگەر بتوانیت هەقی دایکی لەباوکی پێ بکاتەوه، لەچاوی باوکییهوه تەماشای هەموو نێرینهیهکی دەکرد، رقی لەوه بووکه پیتی بلیت ئەمە کاری پیاوهو.

تەنیا بۆ پیاوکراوهو ژن بۆی نییه خۆی تیا هەلقورتینیت ئارەزوویهکی سەیری هەبوو، لە زەلییل کردنی پیاوه ناو دارەکان ئەو پیاوانەسێ که لە بەرچاوی ئیمەویقاریان دەنواندو لە حزروری ئەویشدا کرنوشیان بۆ دەبرد، هەقیشیان بووکه نەتوانن بەرنگاری نیگاکانی بێنەوه، نەیان دەتوانی که لە تۆنی دەنگ و ریتمی ئاخافتنەکەسێ خۆ دووره پەریز راگرن، ئەوان بە کورتییەکەسێ بووبوونە کارکەری، راکاس بوو که شاری بە ئیمە چۆل کرد. دەیتوانی بە ناوی حەزلیکەری و عاتیفەو عیشقەوه و پیرانت بکات و ئەو و پیرانییهش غەشیمانە بەهۆش یاخود بێ هۆش قبوول بکەیت. تۆ که دەکەوتیتە ژێر جادووگەری خیتاب و قەسە گەرمەکانی، قەسەکانیم پێ بری و پیم گوت کام گوتار؟

— ئەو خیتابانەسێ ئەو دیالۆگانەسێ، ئەو قسانەسێ که بە دەگمەن دوو حەزلیکەری ئاسیی بەر لە شوگردن و ژنەپتان زاتی باسکردن و وروژاندنیان هەبیت راکاس ئەجندەسێ باسەکانی پێچەوانەسێ حیکایەت و بەسەر هاتی حەزلیکردنە کلاسیکییهکان بوو، ئەو حیکایەتانەسێ که سەرئەنجام بە پیکەوه ژبان و لە ژێر خیتووتی ئەبەدیەت و ئۆپەرتیکێ کورت و کالی دانس کۆتایی دیت، ئەو قەسەو باس زایەندانە. دەتخاتە دوو رپانیکێ ترهوه بەدەر لە پێگەسێ هاوسەریتسێ. تەنیا لە هەلبژاردنی یهکیکیان ئازادی، دوورپانی خۆکوشتن یاخود هەلھاتن و کۆچ بەرەو تاراوگە هەلەبژیریت. یهکیکی لەحیکمەتە هەرە بە ناوبانگەکانی راکاس ئەوهبوو، که دەنگوت هاورپێ، «سێکس تەمەن درێژمان دەکات»، ئیمە دەتوانین بەهۆی تەلی ساردوسپری تەلهفونەوه سێکس بکەین و لە لەزەتەکانی شەهوەت تیربخوین و تەلهکان، بەرەحەتبوونی شەهوەتەکانمان گەرم بکەین. بۆ یهکەم جارکە لەناو هاورپیکانم باس کرد که کەسێک هەیه بەو جۆرە بێر دەکاتەوه، هاورپیکانم زۆریان پێ گوتم دوورکەومەوه لێی، تا زووه خۆمی لێ قوتار بکەم. زۆریان پێ گوتم که چەندەها گەنجی تری ئەم شارەسێ بەو دەردە بردووه، کهچی من زیاتر باوەرو متمانەم بە راکاس دەچەسپی و متمانەم بە هاوخەمەکانم کەم دەبووهوه تەنیا، یهک شت دوو دلی خستبووه بیرو هۆشم، دوو دل بووم لە چارەنووسسێ ئەم پەيوەندییه دەمپرسی، بەرەو کوێ، کاتیک که ناویک، کاغەزیک، شاهیدیک، پەنجە مۆریک نەبیت ئەو پەيوەندییه لە ژێر خەیهوتی خۆیدا پارێزیت. تۆ بلیت خۆکوشتن و خۆ بەدەستدان ناوونیشانی پەيوەندییهکە بێت، دلی

نه‌بوو، نه‌مجاره‌يان نه‌و مه‌عشهره ته‌نیا به‌ ناخ و ئۆفی ته‌له‌فون تیر نه‌ده‌بوون، ده‌بووایه له‌وه زیاتر چوست و چالاک بیت ده‌بووایه له‌وه زیاتر ببه‌خشیت تا بگاته بریکی که‌م له‌مه‌رام، راکاس سوربوو له‌سه‌ر نه‌وهی که‌م ده‌مامک و ده‌سه‌لاتی خۆی شه‌وان له‌ ده‌ست نه‌دات و تۆله‌ی دایکیشی له‌هه‌موو پیاوه ده‌به‌نگه‌کانی نه‌م که‌ونه بگاته‌وه، وه‌لی سیاسییه چلیسه‌کان؟؛ شاعیرنه‌بوون، به‌قال نه‌بوون تابلۆکیش نه‌بوون، گولفرۆش نه‌بوون. سیاسه‌تمه‌داربوون. سیاسه‌تمه‌داریش له‌ ولاتی ئیمه نازانیت، به‌راوردی بۆچون و نه‌ئه‌کان بکات، سیاسی لای ئیمه ته‌نیا نه‌وه ده‌زانیت له‌دژی نه‌ئه‌کان بجه‌نگیت، نه‌وان له‌ راکاس تێ نه‌ده‌گه‌یشتن، به‌م دوايييه پیتان وابوو راکاس بووه‌ته خه‌ته‌ریکی گه‌وره‌و زیان به‌ ئاسایشی نه‌ته‌وه‌یی و ده‌سکه‌وته‌کانی راپه‌رین و نیشتمان ده‌گه‌ینیت، هه‌رچه‌ند دۆستانی وه‌کو «قه‌فقه‌سی هه‌والگر» له‌ناو ریزی چلیسه‌کان ئاگاداری کرده‌وه‌و پیتی راکه‌یاند، بریک هیمن بیت و که‌میک له‌سه‌رخۆ به‌خۆیدا بچیته‌وه، وه‌لی راکاس به‌گویتی نه‌کرد قه‌فقه‌سی هه‌والگر پیتی گوتبوو که‌ هه‌ول و پلانیک هه‌یه بۆ له‌ناو بردنی، به‌لام فایده‌ی نه‌بوو. هیچ هیتیک نه‌بوو راکاس له‌ تۆله‌ سه‌ندن په‌شیمان کاته‌وه، یاخود که‌میک له‌هه‌لمه‌ته‌کانی هه‌لکوتان به‌سه‌ر «مۆلگه‌و مؤلی لاوازی سیاسییه‌کان» هیتوو پاشگه‌زیکاته‌وه تا ده‌هات ئاره‌زووی دروستکردنی مه‌مله‌که‌تی راکاس ده‌بووه ئاره‌زوو چه‌زیکي بکوژ، هه‌رواش بوو نه‌گه‌ری موعجیزه‌وو پاشگه‌زبوونه‌وه له‌وخولیا چاره‌نووسسازه مه‌حال بوو بپته‌ بوون. نه‌و له‌شه‌ویکی باراناویدا که‌س نه‌یزانی چۆن، له‌ به‌رده‌م مالی خۆیان، ماچ باران کرا که‌س نه‌یزانی کێ کوشتی، چۆن راکاس له‌وشه‌وه باراناوییه شوومه‌دا "گوم" بوو به‌دوای بلا‌بوونه‌وه‌ی هه‌والی مه‌رگی ناوه‌ختی راکاس به‌ نیوخه‌لکی ریکخراوه ژنانییه‌کان که‌وته‌نه گیتانی کۆری ماته‌مینی بۆ له‌ده‌ستدانی خه‌باتگیتره‌که‌یان. که‌نا له‌ خۆشه‌که‌ش، پرسه‌ی په‌سمی راکه‌یاندو بۆ ماوه‌ی ده‌خوله‌ک په‌خشی کاتی راکرت، میریش به‌یاننامه‌ی ناره‌زای دژی به‌دکاران و تاوانبارانی ئیشق ده‌رکرد، شاعیرانیش دریزترین قه‌سیده‌و شیوه‌نامه‌یان هۆنییه‌وه، پارێزه‌رو مافناسه‌کانیش شکاتیان له‌لای عه‌داله‌ت کرد، حاکمیش له‌وبه‌ینه‌دا ده‌عواکه‌ی له‌دژی نه‌ناسراو تا ده‌سکه‌وته‌نی زانیاری ته‌واوو دروست بۆ واده‌یه‌کی نه‌زانراو هه‌لگرت هه‌والگرانی راکاس، هه‌موو جووره په‌یوه‌ندیه‌کیان

به‌جیهانی ده‌روه پچراند، به‌قاله‌کانیش بۆ ماوه‌ی چل شه‌و بریاری نه‌فرۆشتنی «مزره سێو» یاندا، شو‌فیره‌کانیش په‌رۆی ره‌ش به‌ ئه‌ریلی رادیۆ خه‌فه‌تاوییه‌کان هه‌لواسی، به‌م شیویه هه‌موومان بۆ ساتیکی که‌م وا تێ گه‌ییووین که‌ داستان و پادشای «ژنسالاری» له‌م ئاسته‌دا کۆتایی پی هاتوو، هه‌تا نه‌به‌د راکاس له‌گۆرناوه، به‌لام هه‌مووی ماوه‌یه‌ک بوو ئیمه له‌به‌ر مه‌شغه‌له‌تی گۆرانی یادگاریه‌کانی راکاس و. موریده‌کانی راکاسمان له‌ بیرچوووه. ته‌له‌به‌کانی نه‌و قوتابخانه‌یه‌مان له‌ بیرکرد که‌ راکاس له‌ماوه‌ی نه‌و چه‌ند سه‌له‌ی خیناب و خۆخه‌ریکی دروستکردنی مه‌مله‌که‌تی راکاس پیتی گه‌یاندبوون. سالانه‌ فیرگه‌ی "راکاس" بۆ کوشتن و نه‌زیتدانی ده‌له‌کان، چه‌ندین خۆیندکاری کارامه‌و لیها‌تووی جو‌راو جو‌ر به‌ به‌ره‌م دینیت، ئیستا لایه‌کی ئاوايي به‌دزی سیاسه‌تمه‌دارو «برایان» شه‌وانه به‌داله‌کان مه‌شغوول ده‌که‌ن، هه‌زار شتی سه‌پروسه‌مه‌ره‌و درۆ بۆ گه‌نجه هه‌لخه‌له‌تینراوه‌کان ده‌گیتن، زۆر جار ده‌پرسم راکاس نه‌خۆشییه؟ یاخود چاره‌سه‌ر؟ تاعونه؟ یاخود هه‌نگوینه؟ بیاوه‌رییه، یاخود ئیمانداریه‌تی.. باوه‌ر ناکه‌م بیاوه‌ری بیت. چونکه به‌شیک له‌ ماموستایانی تازه‌ی فیرگه‌ی راکاس خانمانی ئیماندارن، نه‌مان له‌پاش نوێژی عیسا ده‌ست ده‌ده‌نه مه‌شغوولکردنی خه‌ته‌کان، وه‌ک شه‌مشه‌مه‌کوێره‌یان لێ هاتوو. به‌ شه‌وان له‌ نه‌شکه‌وت به‌ه‌رووژم دینه‌ ده‌ری، به‌ رووناکیش ده‌چنه‌وه مالی خۆیان. به‌ رۆژ ده‌خه‌ون و به‌شه‌و وه‌ک جالجالۆکه ده‌که‌ونه هیله‌کان و دروشمی کۆن و ئیستاو نه‌به‌دی راکاسه‌کان. «ئیمه شه‌وان حاکمی شارین» به‌ گویتی نه‌خيارو نه‌حاب هه‌لده‌خه‌ن. له‌پاش یه‌ک دوو هه‌ناسه‌ی قوول به‌ حه‌سه‌ره‌تیکه‌وه، مزرقي کراسپیدیا شیت ئاسا به‌ده‌م ورینه‌کانی راکاسه‌وه دابه‌زی به‌ر له‌دابه‌زین و دواساتی مالئاوايي نه‌م نه‌یسحه‌ته‌ی کردم، «نه‌وان شه‌وان حاکمی شارن»، شه‌یتاری هه‌ول مه‌ده به‌ دواياندا بگه‌ریت، راکاس له‌سووچیکي نه‌م گه‌ردوونه خۆی شاردووته‌وه، راکاس به‌دوای هه‌لیک ده‌گه‌ریت تۆله‌ی سیاسییه‌کان له‌ نه‌گه‌ت و به‌سالچوویه‌کی وه‌ک من و تۆ بگاته‌وه، هه‌ول مه‌ده به‌ دوايدا بگه‌ریت، چمکی به‌دوا گه‌رانی راکاس مایه‌ پوچی به‌دواوه‌یه؟! میترو باشترین هه‌شارگه‌یه که‌ ده‌توانیت خۆت له‌په‌ریشکی کورده‌ی غه‌زه‌ی مه‌مله‌که‌تی خۆشه‌ویستییه په‌م‌ییه‌که‌ی راکاس بشاریته‌وه.

وهك هه موو پيشه و كاسابيهك سه واو نرخی بازو گهيشتن و نهگهيشتنی بهنزين و داخستن و كردنه وهی سنورهكان و هاتن و نههاتنيهتی بۆ ئه وهی ببيتته بهنزين فرۆشیکي کارامه دهبيت بزانيت له كهيدا بهنزين زۆر دهكریت و له كهيدا، خۆت نادهیت له قهرهی، هه نديك جاريش، به بی ئه وهی به ئاگا بيت بازرگانه گه ورهكانی حزب بهنزينیان، له شار قري پي دهکرد تا نرخیان پي زياد دهکردو زهرهري شهريان پي قهرهبروو دهکردوه، تۆ دهبووايه له وان زانتر و ژيرتر بيت، نه كه ویتته تهلهی ئه و رۆژهوه، وه نه بيت ئه مه هه رحالی بهنزين بيت هه موو كالا يهك له شاره كهی من وای لی هاتبوو، چهند يادگار يهك هه يه له ته مه نی كورتي بهنزين فرۆشيم بيرنا چنه وه، هه ر ئه و يادگار يه يه وام لی دهكات بيمه پاريزهري گول فرۆش و چه رچيه كان. جاريكيان نيوه رۆ وادهی گهيشتنی بهنزينی "برايان" بوو، ته نيا چوار بهرميليان پي مابوو له ناو ئيفاكه وه «ياقۆ» ده موچاو هه لزيواو به پيشه ی هه موو كاتيكي له وديو جاده كه سه ري ده ره ناو ريشی پيش خست و هاواری كرد چوار دانه يه هه ر چواريت ده ویت. له پر به بی بير كردنه وه به خۆ هه لكيشانه وه به به لی وه لام دانی و پيم گوتن (ده مه ویت به لام خاترم بگرن بابه سه ري جاران نه بيت)، «ياقۆ» گوتی نا ئه مجاره خاترا نه ی تيا ده بيت، سه ركه وه په له مانه نوێژی نيوه رۆ مان نه كردوه. با دا يگرين سه ركه وتم، به دريژايی ماوه ی گهيشتن بۆ باره گاكه يان و به تالكردي بهرميله كان، به خۆم ده گوت، من چهند كه ر وحه پۆلم، كه س هه يه له م رۆژی بهنزين زۆريه چوار بهرميل به سه رخويدا بكا ته مال؟ جا ده ليت چی تازه په شيمان بوونه وه دادم نادات، با شتره بلیم نيوه ی هه زار پينج سه ده سه رما يه و قازانجه كه م هه ر ئه وه نده بوو، بۆ دلدا نه وه شم ده مگوت من كریم بۆ ئه وه ی هينده به عه ره بانه كه م شه به قی پال پي نه نیم و نه چمه مه يانی بهنزين فرۆشه كان، هيلاكیي زۆر بوو، شه به قی پال نان به و هه موو ده به و بهرميلانه. پشتی بنا يمی كۆم ده كرد، جار جاره ش به خۆم ده گوت باشه كه و ابو بۆ رايه كي قوسامه دينم وه رنه گرت، خۆ ئه ویش شه ريكه، تۆ بلیت عادن بيت، باشه با هيج نه بووايه بمگوتايه دووان. بۆ هه ر چواری ده ی قه يناكه، خۆ بهنزين «ماست نييه بترشیت» به و خه يال و ترسانه رام كيشا ده مه و ئيواره، له گه ل باركردي بهرميل و كه ره سه ی بهنزين فرۆشی، له ناو بهنزين فرۆشه كان، هه و آيک بلا و بوويه وه گوايه سنوره كانی بهنزين هاتن داخرا وه و تا

واده يه كي نه زانراو بهنزين نايه ته شاره كه، ئیدی ئه وه ی كه بهرميليك بهنزينی هه بووايه ده بووه مه ليكي بهنزين فرۆشان. من له ناو بهنزين فرۆشه كانی ئه و گوزهره به «به رازه ره شه كه» ناوم ده ركردبوو، ده يانگوت تۆ به رازی له كرین و فرۆشتنی بهنزين، كۆمه ليك بهنزين فرۆشی هاوړی، هه و آليان بۆ هينام كه بهنزين بووه به ئاگر، راستی قسه كانيشيان به ها توچۆی سه ياره كان ده رده كه ویت، كه م بوونه وه ی تاكسيه كان و لادانيان بۆ كرینی بهنزين به هه ر نرخيک سيما ی قاتوقري بهنزين بوو. له دلی خۆمدا گوتم شه يتاری رۆژيکه و ئه م رۆ مه ی فرۆشه دا ينی بۆ سبه ی، به يانی بهنزين ئاگر ده كاته وه. خوا هه لئا گریت، پيا و قسه يه ك بۆ خواش بكات، بهنزينی «برايان»، بی غه لوغه ش بوو. شه وچوار بهرميله كه م به زه بري نه وت كرد به پينچ بهرميل، ده شم توانی بيكه م به شه ش وه لی ويژدان ريگه ی پي گرتم، به ره به يان وهك پيشه ی هه موو كات، ئه م سپيده يه زووتر له جاران هاتمه جيگه كه ی خۆم، به ته نی بووم، هيج كام له بهنزين فرۆشه كانی لی نه بوو، كه س نه يده ويرا بهنزين بكریت، هه قيشيان بوو كه س نه يده زانی تا چهند ئه و وه زعه بر ده كات، په يتا په يتا ده هاتنه لام سلوايان لی ده كردم، شه يتاری بهنزينت هه يه، ده مگوت ئا به لام به شی خۆم ده كات، به گران كرپومه هه نديكيان له دلی خۆياندا به غيليان پي ده بردم و ده يانزانی درۆ ده كه م؛ چمکی دوینی به بهرچاوی ئه وانه وه سواری ئيفاكه بووم و بهنزينه كه م داگرت، په يتا په يتا ده هاتنه لام و ده يان گوت به خوا برا عاقلیت كردوه، به خوا به رازه ره شه، هه ر تۆ ده زانيت بهنزين فرۆشی بكه يت، به خوا ئيمه كه ر بووين هه ر هيج نه بيت كه ميكمان به يشتايه ته وه بۆ ئه م رۆ، بۆ هه مووی مان فه وتان، رۆژانی پيشتر به ينی بهنزين فرۆشيك و يه كيكي تر هه موو چهند مه تريكي كه م بوو ئه و به يانيه، هه رخۆم له په سا بهنزينم ده هينا و به ئاره زوو ميزاج، نرخم له سه ر دادنا له گه ل ته و او بوونی هه ر بهرميليك نرخی بهرميله كه ی تر گرانتتر ده بوو، جگه له وه ش ده به ی تايه تيمان هه بوو ده به ی هه ژده ليتريمان به حيسابی بيست ليتري ده فرۆشت، كه سيش نه بوو نارازی بيت، ئه و رۆژه ميزيشمان بفرۆشتايه به حيسابی بهنزين كه س گله يی نه ده كرد. تا ده هات هه و آلي داخستن س نوور گه رمتر ده بوو، جار جار دلی بهنزين فرۆشه كانم ده دا يه وه ده مگوت، خه متان نه بيت هه ر ئه م ئيواره يه يه، به خوا برا ئيواره بهنزين ده كات، ده سي سه ی حزه، با وه ري پي نه كهن، به چاويان دياريو

په شیمانی له نه کرپنی به نزیڼ، بۆ نه مان کړی وهک تۆ؟ بۆچی عه قلمان پي نه شکا، من دم گوت نازايه تي نيبه، هه موو پیکهوت و هه له، باش بيزانن، نه سلنه گهر نه مړو به نزیڼيکی زور خوی بکر دايه به شاره که ناچار ده بووايه به زهره ر بيفروشمه وه، ناچار ده بووايه "حه واهه به گه واهه بکه" «قوسامه دين»ی شه ريکم، بۆ به زم نانه وه پشتی نه وانی ده گرت. بۆ سو بعت دهیگوت تۆ به رازیت به خوا بونت نه کردی به نزیڼ نامیني، قه ده موو سه رمایه که مان ناخه يته چوار به رمیل، پيم گوت چوار نيبه له دويني شه وه وه کراوه به پینچ، به خوا بمزانیایه وه زع واخوشه دم کرد به شهش، به س قهینا که خوا نه یبریت نه مړو خیری دوو مانگ دانیشتن به دیار شهست به رمیل به نزیڼمان چنگ که وتوه، من ته نیا دوو ده به م ما بوو، که گوتیان سنوور کرایه وه، سه عات دوانزه ی نیوه پو بوو من تا سه عات یه که به نرخی کاله ک و شووتی نه و دوو ده به یه م فروشت، چوومه ماله وه و خو م شت و چلک و عاره ق و بونی به نزیڼم له خو کرد لی خه وتم. نیوار هس چوومه بازار. به نزیڼ فروشه کانی تر تازه که وتبوونه فروشتنی به نزیڼ چوومه بازار، بۆ خوار دنی قوژی و برنج و فاسولیا ده میک بوو، قازانچ و پارهی و امان به خو نه دیبوو قوسامه دين له گه ل هه موو پاروویه که دهیگوت نه مه نانی تویه دهیخوین "به رازه ره شه" ده مگوت نانی هه ردوو کمان تویس هیلاک بوویت، راسته تۆ له کاتی کرپنه که ی لیره نه بوویت، به لام خو نیمه هه ر شه ريکین، نه و نیواریه خو شترین پوژی به نزیڼ فروشتنمان بوو، کورترین پوژی چاوه روانی به دیار فروشتن و ته واکردنی به رمیلک بوو، نه و پوژه روژیکی ئاسایی نه بوو، هه موو روژه که خو ش بوو، نه و رووداوه ی لی ده رچیت که که میک خو شیه که ی کال کرده وه، شتیک رووی دا له کاتی بازار گه رمییه که ی نه و پوژه هه تا نیستاش نازارم ده دات. له گه رمه ی ساغکردنه وه ی به نزیڼ به پاره له و پوژدها، به نزیڼم به گران به پیکابیکي دوو ته نی فروشت، جه نازه ی پی بوو زور به گران پیم فروشتن، پيشیان گوتم که رتيان دووره له لادیوه هاتوون، دیار بوو کوره که یان له شه ردا کوژراوه. نیستاش له یادمه دایکی کوره که نیم پارایه وه گوتی خاترمان بگره بیکه ره خاتری نه م جه نازه یه، گوتم خاتری جه نازه له سه سه رم، به لام به خواو پیغه مبه ر منیش به گران کرپوومه. وام ده گوت و دایکی کوره که زیاتر هاواری لی هه لده ستا، زیاتر سینه ی ده کوتی بۆ ساتیکیش واتی گه یشتم که گرانی به نزیڼه که بیت، نه که مه رگی جوانه مه رگ، گرانی

خه رگی جه نازه و پرسه که ی بیت نه ک له به رچاو ونبووی قاره مانه که ی، له دللی خو م دا ده مگوت، خراپم کرد یان باش، نازانم له و سه رده مه باش و خراپ نه ما بوو، نه م شته م لای که س باس نه کرد و له دللی خو م هیشتوومه. بۆ نیواره که ی گه رامه وه ناو گوزه ری به نزیڼ فروشه کان و له بن داره توه له ره که ی شوین فروشتنی به نزیڼه که مان «حاجی مه سو»م لی هاته هاوار، که یفم پی نه ده هات، کابرایه کی سمیل فشی ورگ زل بوو حاجی مه سو خاوه نی ریزی دوو کان بوو شه کروکه و تایه و هه زارو یه ک کاسبی تیا ده کرد، نه و نیواریه هه موو قه رزی کرپنی جگه ره ی نه و ماوه یه م دایه وه، دای نیشاندم و ساردییه کیشی بۆ کرده وه، پی گوتم ها به راز، نه مړو پوژی تۆ بووه، گوتم نا له مسه ر تا نه و سه ر که س به نزیڼی نه فروشتووه تا من ته و او بووم گوتی ئای «به راز» شه رت بی له شه رتان، منیش به دم ورده واهه فروشتنه وه به نزیڼم بفروشم، گوتم حاجی تۆ له خوا به زیاد بیت خواداویه تی بیت، تۆ به نزیڼم فروشتنیان نه وتوه؟ به نزیڼم فروشی که ی پیشه ی تویه، دایه قاقای پیکه نینیکي ناجیسم و بوغزای، پی گوتم، ئای به رازه ره شه، راست ده که ییت پیشه ی تویه هه ی به راز، بۆچی نازانم نه و هه موو نه وته ی تۆ ده که ییت، نیجا ده ی فروشیت، من نه گه ر دای نیم نه وتی تۆ ناکه م من حه رام فروشی ناکه م. گوتم: حاجی نیمه بویه نه وت ده که یینه به رمیله کان تا زهره نه کات، نیمه به نرخی کو فروشه کان ده ی فروشین، خیری به رمیلک نه و ده به نه وته یه که تپی ده که ین، نه ویش پوژ هه یه حه فتا دینار، شهست دیناره جاری واش هه یه، په نجا دیناریک ده مینیتته وه، له یادیشیت بیت، نیمه دوو شه ريکین، پوژ تا نیواره به م گه رمایه ده سه عات ده وه ستین. قسه کانی بریم و گوتی پوژیش هه یه خیره که ی به قه د دوو مانگ نیش کردنه. گوتم، من واده چیت بۆ سی مانگ، به نزیڼم ده فروشم، نه وه یه که م جاره قازانجی وابه خو م ببینم، خوا خیری مالی برایانی موسولمان بنووسیت نه وان نه بووايه ن، لیتری به نزیڼم نه بوو بۆ فروشتن — به راز درو مه که نه و «برایانه» کاری وانا که ن به ناویانه وه نه که ییت هه لخله تابیت قسه یان بۆ هه لبه ستیت نه وان خیر بۆخوا ده که ن چو ن کاری وها ده که ن لاچو هه ی به راز تۆ ته ماشا نه م ناجسنه درو به زمانی (روژو نوژی) نه و نیماندارو خواترسانه ده کات. له سه ری نه رویشتم نه و ناوهم بۆ چو لکرد گوتم نه م کابراعه قلزه نگاوییه به من چاره سه ر ناکریت.

ماوه یه کی زور به دوا ی نه و قسانه، حاجی مه سو به لالووتییه وه قسه ی له گه ل

دهكردم لهپشتی منهوه دههاتوو دهچوو بهدهور، ههموو بهنزين فروشهكان، ماخولانی بوو، پرسياری دهكرد، پرسياری قازانج و زيانی بهنزينفروشی لى دهكردن، تومهنز مهبهستیهتی دای بنی بهيانیبهکیان، وهك پيشهی ههموو بهيانیبهك عهربهانهكهم بهو ههورازه سهرخست، تهماشا دهكهم له جيگهكهی من دای ناوه، جيگهكهی من لهژير سيبهری درهختیک بوو، حاجی ناشتبووی، من لهبهری دووكانهکانی حاجی بهنزينم دادهنا، نهو بهيانیبه که بهرهولای جيگهكهم هاتم تهماشا دهكهم حاجی بهنزينی داناوه کوریکیشی لهسهردانابوو. که به کوره گوئی قوتهكهم گوت بهحاجی بللی نهمه جیتی منه، من لهکهیهکهوه بهنزينی تیا دهفروشم، من دهرناچم ليره جیتی منه، من مشتتهری خوم ههیه، ههموو بهنزين فروشهكان، شاهیدن که جيگهكهم لههی ههموویان باشتهره، چونکه من لهسهری سهروهوم من له ههمووشیان زووتر بهنزينهكهم تهواو دهبوو، تا منیش لهوی بوومايه، کهس بوی نهبوو بیتتهجیم، لهم قسانه بووم حاجی دهركهوت، نازانم حاجی چون تۆ بهبی پرس دیتته نه شوینه، پاشان من لهسهرجاده که دام ناوه، نهك لهدووكانهكهی تۆ بهینی دووكانهكته و سهرجاده پینچ مهتره، نهمه جادهی تۆ نیه هی حکومهته، حکومهتیش بویه ئیمه دهرناكات، چونکه پرۆزهی نییه، ئیمه پى بخاته سهركار، حکومهت خهريکی خوسازدانه بۆ شهري لهگهله هاوپهيمانهکانی، دووینى و براکانی نهمرۆی حکومهت، سهري ناپهرژيته ئیمه، جارئ نهوان خهريک خوواردن، کههی تهواووبون لهیهکدی ئینجا ئاور له ئیمه دهدهنهوه، من ههردهم گوتهوه نهو نهیدهسهلماند، بهدين و بهديانته، بوی دهچووم باسی گوناوهو خواناسیم بۆ دهکرد ههر هيچ «دهتگوت گویزی بۆ دهژميرم» نهو کات لهناو ئیمه دا جی فروشتن ههبوو ههر کهسيک بيويستايه بهنزين فروشی نهکات يان روو بکاته شوينیکی تر، جيگهكهی دهفروشت، بهخهياالماهات جيگهكهمی پى بفروشم کهس، نهبوو لهو ساتهوهخته، ناوبژيمان بکات، داریکم بهرزکردبووه نهو ناوهم هينابوووه جوش هندیك لهشوقییری تهکسييهکان، بههوی خاترگرتنم بویان بووبوونه هاوړيم، لهوبهري جادهکه هاتن و لهسهر من کهمیک هاتنهجواب، پييان گوت.. مهعز بۆ خوا، حاجی خودا دهتگرئ، جيگهی نهه هرهزهکاره بگریت خوایش قيوول ناکات بهم کاره حاجی نهی دهسهلماند. پيشنيازم کرد که جيگهكهم لى بکريت. لهدلای خومدا گوتم زهرهلهنيوهی

بگهريتهوه... پيم گوت باشه حاجی جيگهکه بۆ تۆ، بهلام سهرقفلا نهه دهويت، نرخى نهه جيگهيه زۆر گرانه به ههرکامیک لهه بهنزين فروشانه دهليت نهوان دوزانن به ههر کامیکيشيانى بدهم خيړی باشی لى دهکهن، که باسی سهرقفلا نهه لهگهله کرد چوو بهئاسمانا. کهوته سمیل بادان ئاخو حاجی کهبی تاقهت دهبوو، سمیلی باهدا.. من سهرقفلا نهه شتى وانادهم شوسته شوستهی خومهو کهس نییه سهرانهم لى بسه نيت، پاشانیش خوی تهعالا فهرموويهتی که نابيت سهرقفلا نهه بدهم، زۆر سهير بوو، لام چون باوهر هندیك کات دهبيتته ههنگوين و ههندی کاتی تريشر دهبيتته ژاريمار، باشه بۆچی له شانسی منا سهرقفلا نهه ميتت، بهلامهوه سهير بوو که حاجيهکه نهمه ههلویتستی بيت، بهتاييهت لهگهله منيکی بهسهزمان. خوشم نهه دوزانی چيه، نهعهتی خيړی نهو چوار بهرميلهيه، ياخود نهعهتی چاوچنوکی حاجيه، چاوی کوپکردوو، پيم سهيربوو که نهیدهويست سهرقفلا نهه بدات لهکاتیکا خوی سی چوار دووکانی بهسهرقفلا نهه دابوو، بهنزين فروشهكان ههموویان دهیان گوت ئیمه دهمانهويت مهیده بهو، من دهمزانی ههر دهبيت بيدهمه، نهو تازه نهه چاوی لهسهره نايهليت کهس خيړی لى ببينت، لهناو بهنزين فروشهكان قوسامهدين بهوه ناسراو بوو، که پاسهوانيمان دهکات و لهدهردوو بهلاي خهلهک لامان دهات، لهدورهوه دهركهوت، هيشتا نهگهيشتبوووه جی کهبيني خهلهک دهوری شوينهکهی منی داوه، بهراکردن هاتهلام، جارئ بی سهلام وعهلهیک هاتهلام، کييه؟. کى تهعهداي لى کردووين، حاجی بالی لى فش کردوو پالکی پيوهنا، گوتی کهس نییه ليره بهنزين بفروشتیت، براهيهوه، خوم دهی فروشم، سهرجادهی خومهو نهه درهختهش من ناشتومه تا دههات نهو رهقتر و من بهسهزمانتر دههاتمه بهرچاو. شووتی فروش و سههول فروشهكان و موئا فروشهکانی نهو گوزره هاتبوونه سهيري چهلهحانتي من و حاجی. ههموویان لهوی بوون پوليس نهبيت، ههموویان هاتبوون عهبا لهسهرو سفوروو تهنهکه چيههکانی، گوزرهکه پهيتاپهيتا له دهورمان کودهبوونهوه، تابزانن چی روودهات کامان «نهه شهره دهبهينهوه» هندیك لهپيريزنهکان بۆ نهوه هاتبوونه سهيري شههکهلهشيرهکهمان تا نيوهرۆ لهمالهوه بيکهنه باسی سفرههی ههژارو لهپرسيارو خهمی مهزنتر خو قورتار کهن، ههمووی لهوی بوو، پوليس نهبيت نهوکات پوليس وپاسهوان سهرقالی خوپرچهک کردن خهريکی گرتنی پاس بوون بهسوغرهو بارکردنی جهنگاوهرهکان بۆ بهرهکانی جهنگ، کهس بهکهس نهبوو، سهرهنجام

"به دؤراوی و به سه رشکاوی" هاتینه وه ماله وه، نه سه رقفالانه مان وهرگرت، نه هیچیش، ئیدی سویندم خوارد که چی تر من به نزینفروشی نه که مدمگوت تازه من که رامه تم شکا، من له م گوزره جیم نایته وه... حاجی مه سو، منی به دؤراندن دا، ئەم زۆران بازیه به من ناکریت، به لئیم دا که بپرای بپری بهو گوزره شدا به ری نه که م، حاجی به نزینی دانا، هه ره ئەو دانانه بوو، ئەوهنده ی خیر له به نزین فرۆشتن دی دوو دووکانی خالی کرد بۆ شوینی هه موو جوژیکی سووته مه نی، ئەو یارمه تی پیریژنه کانی نه دها، به تاییه ت ئەوانه ی له جیاتی سوالی پاره ده ستیان دابوو سوالی نه وت، خوشت ده زانی سه رمای زستان به هیچ شتی که رم ناکریتته وه، به نه وت نه بیته، که واته سوالی نه وت له پیش سوالی پاره.. هه رچه نده سوالی نه وت که م بوو، به لام ئەو ده سکورتانه برپاریان دابوو که نه بوونی، هه ژاری، ده سکورتی، به رازی بوون به به شی خو بۆ که س ده رنه خه ن، حاجی، وه کو که خیریشی به وانه نه ده کرد بوو بووه گرانجانترین که س له گوزره که حاجی مه سوخی خواناس نه وت و ئاوی. به حسابی نه وتی خو مالی ده فرۆشیت، زۆری نه برد شه رکه ران بیزار بوون له شه ر، ویستیان یه که م داوای لیبورده ن به وه ده ست پی بکه ن که سیمای جوانی شار بۆ سه ر جارانی بگه رینیتته وه و شار له هه موو سیما ناشرینه کانی پاک بکاته وه، بۆ ئەوه ی بلین حکومه ته که مان پاک و خاوینه و خه لکی شه ره کانی له بیرجیتته وه، شه رکه ران بۆ پاککردنه وه ی گونا هه کانی جه نگ له به نزین فرۆشه کانه وه ده ستیان پیکرد پیمان وابوو که ئەو «ده به و ره حه تیانه» دیمه نی شاریان تیک داوه، پیویسته خه لکی به شه ره فی شار، وه ک هه موو دونیا له به نزینخانه ی مؤدیرندا ماشینه کانیان پر به نزین بکه ن، نایته له سه رجاده کو مە لیک مندال و تیوال به پۆشته ی دراپوو کلای به خۆر، ئەو کاره بکه ن، بۆیه بانگه وازیکیان ده رکرد، تیادا به ر له ئیدانه کردنی «تاوانه کانی شه ر» برپاریان دا، به نزین فرۆش و سووالکه ره کانه م حکوم بکه ن، هه ربۆیه ش له چاوتروکانیکا هه رچی ده به ی به نزین هه بوو تیاچوون، سووتینزان، هه رچی به رمیلیش هه بوو، له حه وشه که ی پشتی ئاسایشه وه ده ستی به سه رداگیرا، یه که م جار هه ندیکیان به به رتیل به ردا، به لام دواتر هیچ شتی که نه یده توانی به رپه رچی هه لمه ته که بداته وه، سه ره تا که س نه یزانی «ئاشت بووان»، بۆ وابه سه ر ئەم خه لکه ره شوروت و داماوهدا دین، پاشان له ناوخه لکا بلا بووه وه گوایه برپاره که له سه ره وه دراوه، دیار بوو ئۆتۆمبیله جام ره شه کانه کانه نایانه ویت سه یاره کانیان به نزینی سه رجاده ی تی

بکریت، پیکراوه خیرخوازو مافدۆسته کانه کانه نایانه ویت مندال له خوار هه ژده سال کاری قورسی پی بسپێردریت، هه مووشی درۆو دیزه به ده رخۆنه بوو، دواتر ده رکه وت که ئەمه فیلی حزیه و ده یانه ویت «سووته مه نی فرۆشتن» هی حزب بیت و له گه ل زه به لاهه کانی بازار له گه ل به چه بازرگانی نمونه ی حاجی مه سو ده ست له ناوده ست ئەم میلله ته برسی بکه ن، من دوا ی ئەوه ی ده ست له به نزینفروشی هه لگرت له جیاتی به نزین فرۆشتن له سه رجاده کانه، له و زه مه نه ی که خه ریک بوو، نیرگزه کانه بینه وه ناومان، له و زه مه نه ی که وهرزی سه مای سروشت ده ستی پی ده کرد بیرم لی کرده وه و نییه تم هینا له نوژی جومعه و له به رده م مزگه وته کانه و له جومعه و زه کات و زیاره تی نازیزان، بیمه فرۆشیاری گوله کانه، له جیاتی ریزکردنی ده به ی به نزین، چه پکه گولی سوروپه مه یی و سپی و نیرگزه به ده سته وه بگرم و به عاشقانی گولی بیفرۆشم، یه ک دوو رۆژیکیش خو م خه ریک کرد، دواتر کاره که مه ی سه رنه بوو، چونکه شاره که ی من ئەوه نده گولی نیرگزی تیانییه که به شی فرۆشتن بکات، شوینیکی نییه به ناوی مه یانی گولفرۆشه کانه، گولی تیا بفرۆشن میتروشی نییه، ده سگیره کانه گولی تیا هه لخن، ئەوه نده ش عاشقی نییه، که ئاره زووی بۆنی گول و رهنگی خو شه ویستی بکات، که سوکاری مردووه کانی له سه رقه بران لیان نه ده کریم زۆریان بیخه به ربوون له وه ی که گۆره کانه به رهنگ و بۆنی گوله کانه شاد ده بن، ئەوان مه لا کویره کانه پیمان گوتبوون مردووه کانه به بۆن ده که ون، نوژیان له سه ر بکه ن دوعای خیریان بۆ بکه ن، فاتیحایان له سه ر بخوین، شیوه نیان بۆ بگین، بوخوردیان بۆ بسووتین، وه لی وریابن هه رگیز نه که ن هه لنه خه له تین، گول له سه ر گۆریان به جی مه هیلن، گول کوشته ی رۆحی مردووه کانه، لی گه رین باجاریکی تر نه مرن، لی گه رین زیندوو یان مه که نه وه سه مه نگول، ئیستا بۆت روون بووه وه بۆچی من پشتگیریان ده که م، هاویری تۆش مه به به «برا کوژه کانه»، ئەوان نازانن شار له دوا ی شه رکردنی ئەمان مالئاوایی له جوانی کرد و برپاری دا بۆ تۆله ی رۆژه سه خته کانه، له جیاتی گولفرۆشی به نزینفروشی بکات و ده ست له به نزینفروشی هه لنه گریته، من ئەم هارمۆن ژه نه برۆنزیانه به هی خو مانی ده زانم، لی گه ری با گولفرۆشی بکه ن، لی گه ری با که مانژه نی که ن، هیچ نه بیته به ئاوازه ژهنگ لیدراوه کانیان، به بۆن و رهنگی گوله کانیان به سرووتی سوالی چه لوزیان، که میکیش بیت گونا هه کانه مان پاک بکه ینه وه.

شتیك نىيە بە بچووكى لەدايك بىت، ھەمووشتەكان بەگەورەبى
لەدايك دەبن، بەلام لەسەرەتادا ئىمە بە بچووكى دەيان بىنين!

(بۆچى دەبىت، قەدەرەكان، بە پىچەوانەى خواست ورازەكان ھەلکات، رىكەوت و ھەل بۆ دەبىت لەكاتى خۆيدا ڤوونەدات).

شەيتارى، پىت نەگوتم ئەو باوەرە كامەيە كە تۆ بوو بوويتە مورىدى
فەرمايشتەكانى، كىبوو ھانى حزبايەتى دايت؟ چى تۆى گەياندوووتە ئىرە؟

– لەراستىدا بۆ يەكەمىن جارە، ئەم پرسىيارەم لى بكرىت، كەس زاتى پرسىنى واى
نەبوو، تۆ نەبىت. بۆيەش بۆ يەكەمىن جار بە راشكاوى و بى پىچ وپەنا، وەلام
دەدەمەو، سەمەنگۆل، من لەرقى ترسەكانى باوكم بوومە حزبى، دواترىش كە
تيفكرىنم بۆ دونيا زيادبوو، بۆ ماوہيەكى زۆر لە باوہشى باوہرىكى تر خۆم گرتەو
باوہرىك نەحەقى بەچەپ نە ھەقى بەراست، نە عەلمانى نە ئىسلامى، نەنەتەوہيى،
نەخۆفروش، نەجاش، نەدن، نەدرۆزن ھتەد، باوہرىكى سەير ڤەنگە نەبوونى
ڤرەنسىيىكى ديارىكراو لەناو ئەوحرزى، تاقتەنەھىنى مانوسرى پىشكەوتنى بوويت.

– ناوى چى بوو؟

ناوى حزبى «جنىو فروشان» پىم وابوو، حزبى جنىو فروشان، تاقتە حزبە كە
دەتوانىت گروە لە ڤەيرەو و ڤرۆگرامى ھەموو حزبەكانى تر بەرپتەو، لەو ماوہيەى
كە من بوومە لايەنگرو دۆست، ئەو كات باوى ئەو بوو، براو دژە بۆچوون، واتە
دوژمن و نەيارىش يەكسانە بە برا.

– تى ناگەم مەبەستت چىيە؟ لە برا يەكسانە بە دوژمن، دوژمن دوژمنە، براش
براىە.

ئىمە وا گۆش كراوين، ھەموو «يارو براكان» دوژمن، ھەموو دوژمنان و

ئەخيارەكانىش «بران»، لەخۆمانەوہ ميللەتمان تووشى شەرىكى تورەھات كوردبوو
پىمان وابوو كە لەناو بردنى يەكدى، خۆشگوزەرانى، ئاسوودەبىمان بۆ دەھىننىتە
ئاراو، نەمان دەزانى كە كوشتن و لەناو بردنىيان، فەوتان و كفتىي خۆشمان
دەگەينىت، ئەمە و نەبىت بە تەنيا بۆچوونى «من»ەكان بىت، باوہرى «تۆ»ش ھەمان
تيروانىن و بۆچونى ھەبوو، ئەى پەيمان بەستەكەت لە بىرچوو، لەيادت نەماوہكە
يەكەم ويستگەمان لەژىرناوى من و تۆ...دا، بەست.من بۆ شەيتارى؟ تۆ لەبەر ئەوہى
ئەو كاتەى من لەوئى لەگەرمەى ھەلچوونە بەناو بانگەكانم بووم، بەترس و لەرزىكەوہ،
يەكك نازناوى بەلەسەبوونى فەرىكە سياسىيەكى بەسەردا، سەپاندبووم، يەكەم جار
وا تى گەيشتبوم دەستى خىرى بۆ راکىشاوم، و سەرورەيەكى گەورەيە، مرۆڤىكى
بەتەمەن بچووك و ھەرزەيەكى تازەموو دەرھاتوو، نازناوى فەرىكە سياسى لى
بنىشپتەوہ. ئىستاش بەگومانم لەوہى كە بەلەسەبوون و فەرىكە سياسى،
بەختەوہرى بەدوادا بىت، ھەر وابوو بەلەسەبوون بە تەواوى كارو كوردەوہمدا
شكاپوہو، لەو زەمەنەى كە من جنىوم بەھەموو شتىك دەدا، تۆيش لەدژى من و
باوہرەكەم باوہرى چەپى جنىو فروشانى داھىنابوو، پىت وابوو دژايەتى كردنى
جنىودان بەوہ دەبىت، حزبىك دروستكەيت، ناوى بنىت حزبى چەپى جنىو فروشان،
بەوخەيال و بەدگومانەى ھەموو راستىك دەبىت چەپىكى ھەبىت، لەبەرئەوہى مەى و
مەيخانەو مەستى ھەيە، دەبىت ڤەشە موسلمانىشمان ھەبىت؟! ھەر ئەوہش نەبوو.
من لەناو ھاوڤى حزبىەكانمدا بەداھىنەرى ڤۆزەكان ناسرابووم، بۆ پىكەننىش
لەناوخۆياندا دەيانگوت گەر بتەويت فىرى ڤۆزو فيزو خۆ ھەلكىشان بىت، بچۆرە
پەيمانگاكەى شەيتارى لەوئى تازەترىن شىوازى فيزو باشترىن جۆرى لە خۆبايى
بوون دەبەيتەوہ من كە ئەو ناو ناوبانگانەم لى نرا، ھىشتا تازە بوو لە سەگمەرى
ڤزگارم بوو بوو جارىكيان بەھۆى ھەلاتنم بۆ ئەو ديوو سنوورى ژيان، جارىكىش
بەھۆى كوشتن، ئا من لەوئىدا لەو زەمەنەى كە تۆ خەونە بچووكەكانت، لەبەرچاوى
خۆت گەورە دەبوون و پەيتا پەيتا رىكەوت دەھىنايەدى.. من لەوئى وازىم بەژيانى خۆم
دەكرد، نەمدەزانى يانى چى، گەر مرۆڤ تۆمەتى كوشتنى بەدەنە پال، ياخود تووشى
بەلەسە بوون بىت و لەپالیا، لاف و ڤۆزو شتى ترىش نىشان بدات، بەخەيالئىشيا

نەیت لە پیناوی کۆ ناوی وەک بکوژتیک دەرکەوێت، خەتای منیش نەبوو کە شانازییم بەو دەکرد کە من بکوژی بۆرە زەلامەکان بۆم، یاخود فەریکە سیاسی و داھێنەری پۆزەکان بۆم، حزب ئا... حزب و بەری جێئۆفرۆشان وای لێ کردبووم کە وایزەم، واتێ بگەم کە بکوژی مەرۆفەکان خاوەن پایەکی بەرز و لە داھاتووشدا، پلەیی بەرزیاں دەدریتێ نەمدەزانی کە پێچەوانەکەیی راستەو مەرۆف کاتیک کە نازناوی بکوژی بەسەردا دەسەپێت، بایەخ و پلەیی لەناو کۆمەڵدا نەک ھەرکەم دەبیتەو، بگرە قیزیشی لێ دەکەنەو، با لەناو خەلکیشدا بۆ ساتیک کەم ھەست بەسەربەرزێ بکات، نەشئەیی پێ وەرگریت، خۆ لە جێ خەویدا ترسی ئێو ناوھێ ھەر لەسەر، من زۆر شەو ھەبوو لە ترسی کۆشتنەو، خەوی ناخۆش ناخۆشم دەبینی، تەپەیی دلێشم زیاد لە ئەندازە لێی دەدا، تا وای لێ ھات، لەتەمەنی ھەرزەکاریدا، تووشی نەخۆشیی دلێراوکی بۆم، ئێو دلێی کە بەھیچ کام لە نەشتەرەکانی کەون، پێیان چاک نەکرایەو، لە گەلمایت سەمەنگۆل؟ سەمەنگۆل وەک بلێن بیری کەوتەو کە ئێویش لەگەڵمدا ھاوخەمی میتروویەو بەر لە ھەمووتان میترووی بینیو، روری کردەو من و گوتی! ھەرحیزیش نەبوو، منیش ئافەریتم لێ دەکردی، لە بیرتە کە دەمگوت بکوژی پیاوھەکان، پۆلاخۆرن، پۆزەکان و یقارت بۆ پەیدا دەکەن، بەسەبوونیش لە سەرۆکەکانمانەو بۆتە "ویسلی و یقار". ھیچ مەترسە ھاوڕێم، بەردەوام بە... سەمەنگۆل بوەستە تۆ پێت وایە ھەموو شتیک بە بچوکی لەدایک دەبیت، بەلام من پێم وایە شتیک نییە بە منداڵی لەدایک بیت ھەمووشتەکان بەگەورەیی لەدایک دەبن، وەلێ لەسەر تادا ئێمە بە بچووک دەیانبینین، رەقەکان، سۆزەکان خەمەکان، گولەکان، ئەستێرەکان، باوکەکان، دلەکان، براو ھاو مەشرەبەکان، یەکمەلەکان، یەلانچیەکان، دایکە گێلەکان و خوشکەکان ھەموویان گەورەن و بەگەورەیی لەدایک دەبن، تەنیا خۆشەویستی نەبیت «تاقانە» بە بچووکێ لەدایک دەبیت و لە ھەرزەکاریدا چرۆ دەکات و بەر لە چرۆکردنیش پووش و پەلاش و مێشەکان دەوروخولی دەدەن و لەناوی دەبن و ناھیلن چرۆیی بەخۆیەو ببینیت، سەمەنگۆل من لەمنداڵییدا، کە شەوان دەخەوتم لە جێگە کەمدا بە بەتانی و سەرینەکەم خوشکیکی ھەمبە جۆم دروست دەکرد، وام دەزانی گەر خوشکم ھەبیت پێکەو ھەیک پێخەفدا وەک خوشک و برا دەخەوین تا پاشتر لەئەنجامی ھاتوچۆم، لەناو تونیلو و گەران بە نیو ویستگەکانی

میترووی بێرکەوتنەو ھەمی مەرگی سلاخی، بۆم دەرکەوت. من لەو ھەما ژیاوم، چونکە گەر باوک و دایکمان خوشکیشمان بۆ دروست بکەن. نە رۆژتیک لە گەلیاندا، پێکەو دەخەوین، نە رۆژتیکیش پێکەو وەکو ھەموو خووشکە و ھەمیەکان قسە دەکەین. چونکە کە خوشکەکان لە دایک دەبن ئەندامەکانی لەشیان بە بچووکێ لە دایک دەبیت، تامی ئێو خوشکە و ھەمیانە نادەن، کە بە گەورەیی بۆنی دەمیان دیت، قزیاں چەوری و بن بالێشیان بۆن شەھووت بەردەدات ئاگاداریت لەفیلێ بەدگومانی قەدەرەکان، سەمەنگۆل، ھیشتا ھیچ لەبارەیی گەمژەیی جۆم بۆیاس نەکردوویت، من ھەتا نەھا تەبوومە ئێرە... جۆم ناو نابوو زاناو دانا تا رۆژتیک لە خۆمەو ژیریم لە بیر چوو، زێرەکی لە بەرچاوی کەوت کە گەیشتمە ئێرە جۆم بە گەمژەییکی ئەم زەمانە بۆ دەرکەوت خۆشم نازانم بۆچی و چۆن رێم کەوتە ئێرە ھەتا کو ئیستاش دەپرسم قەدەرەبوو یاخود رێکەوت منی گەیانە ئێرە گەر قەدەر بیت بۆچی ھەمیشە دەبیت قەدەرەکانی مەرۆف بە پێچەوانەیی ئارەزوو خەو بچووکەکانی بنیادەم ھەبکات؟ گەر رێکەوتیشە بۆچی دەبیت لە کات و شوێنی خۆیدا روونەدات؟ من دلێیام قەدەر نەبیتنامە ئێرە، من بەزۆری زەوقی قەحچەییەک لە پێخەفی میرزا رۆستەمی گەورە «خان» ھێنرەم، ئێرە ئێو قەحچەیی—منی بەوێنە دیبوو «میرزا»ی بەو ھەلخەلە تاندبوو کە من دەبیت بگەم ئێرە تا پێکەو پارو پوول بنین بەیەکەو و بۆ رۆژی رەش ھەلێ گرین، دەنا من چیم دابوو لەم کەریەتی، میرزا رۆستەمی خان لەبەر ئەو ھەمی سیری ژنە بێفکانییەکان بوو، لە فرمانی دەرئەدەچوو، میرزا رۆستەم دەستی لەگەڵ ھەموو کەسیکدا تیکەڵ کردبوو، بۆیە بە ئاسانی و خێراو بە پەلە، لەچاوترووکانیکدا، لەشاری پۆز ھەلکەنرەموو بۆ ئاگایانە بەرەو ئێرە ھێنرەم لەو رێیەدا، بوومە ھاوڕێی کۆمەڵیک ھیچ و پووج، ھەندیکیان تیا بوو کۆنە حیزو ھەندیکیشی فریودان بوو بوو پێشەیی رۆژانەیی ژیا نیان، ئێو چەتانیە وایان کرد نەگەمە شوێن مەبەست، باشیش بوو من نەگەیشتمە ئێو مەملەکەتەیی کە ئێو لێ بوو، باشیش بوو کە میرزا رۆستەمی خان ھەر زوو بە مەکرناز و رازی ئێو ژنەیی زانی، گەرچی پێش وەختی بە ئاگابوونی میرزا رۆستەم زبانی پێ گەیاندم، بەلام گەربھاتایە پێی بزانیایە، دەستم لەگەڵ ئێو ژنە تیکەڵ کردوو ھەمیشی لەگەڵ خۆدا راپێچی مەرگ دەکرد، میرزا لەچاوترووکانیکدا، وازی لێ ھێنا، وەکو کە وازی

لهوهينا له نيوهه رېگا، منيشى بهجى هيشته و دهسى دهسى پى كردم؟! بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه چهپهلتيرين و بهد ناوترين جوړى خه لک بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه درو ژيانى توربهاتى بيشههرفى چهتهکان. من دهمزانی که ميرزا رۆستهه منى خوښ نهويستوه، ههميشهه بهدواى ئوهه دهگه رام، بزانه بۆچى ئوهه چاکهيهه لهگه ل دهکات، بۆچى له ناکاو بريارى دا بگهه ئيره، تا پاشان به بهجى هيشتنى بۆ من له نيوهه رېگا، بۆى دهرخستم که ئوهه ژنه بووه دهنه بۆچى لهپاش جيا بوونه ويان منيشى بهجى هيشته؟ بهلگه نهويست بوو که ميرزا رۆستهه بهر له ئاشکرا بوون شهيداي بوو بوو خوښى دهويست، نهخيږى بۆ نهيدهگوت، دهنه له بهرچاوى کالى من نه بوو، ههرئوه وندهه بهسه بکهوخته بۆسهه مه رگى چهتهيه قاجاخه رى، گه ليکى تيايه باس بکريت، هينده پيس و چهپه له، پياو شهرم له باسيان دهکات، من نامه و پت به هيچ شيويهه که سهري توى پى بيشينم، ئوه ونده ههيه که پتت ده ليم «زورتي که له پاش په رينه وه و رزگار بوون له مهرگيکى ناديار، به فخره وه دهکونه باسى نازايه تى و توربهاته کانيان»، من ههر ئوه ونده باس دهکهم ئوهه که گه يشته ئه مبه ر، گه يشته، له گه يشتنى بهم بهر، ههميشه ئوهه ده لپته وه گه هه موو ئه م دنيايه ي له سه ر تا پو بکه يت جارتي که تر نامه ده نيبه خو ي لى بداته وه»، له بهر ئوهه له بى مؤله ت برينى سنوور دهکان، مافى بوقتيکيشته نيبه، به نازادى و بپترسى نيشانگره کان، ههنگاوه رپيه که هه لکه يت، که دهگه يته ئيره، له سه ره تا وه، زور به گه رمى له گه ل شته تازه و نه بينرا وه کان راديت، تا وات لى ديت، له پاش ماويهه کى که م شته کونه کانت له بير ده چپته وه، کون و به سه رچوو، وهک دايک و گه رهک، قوتابخانه، دراوسى، جگه ره کيشانى ناو ئاوده ستى مه کته به کان، نووسينى سه رديواره کان، قوسامه دين، حاجى مه سو، نيژيرپه، به سيا و پوره خه جي و سله ي قه ساب و زورى تر. که جي باسکردن نيبه. بوونيشم به جابى ميتر و کان، سه ربارى ئوهه شتيکى نوييه، خه ميکى تره پرسيارتي که تره ههميشه سه غله تم دهکات، ههميشه ده پرسم. من بۆچى بوومه ئه نداه له حيزبى جنيو فروشان و نه بوومه ئه نداه له حزبي چه پى جنيو فروشان، ههميشه ده پرسم بۆچى من به پرسي په خشکردنى جنيوه کان بووم نهک به پرسي بلاوکردنى په يقه يا قوتيهه کان، بۆچى زه وقى قه حبه يه که من به ينيته ئيره، نهک ويستى ميرزا رۆستهه خان.

۱۶

رهشکو شيرکوژ ههر زوو ترسنوکی خوئی له مهر مه خلوقاته کانی
دونييا نيشان دا.

ئوه شهوه که له دهرگارا، چاکهه تازه يه کهه قولي دهه کيشانى دهست پى کردبوو، به ره ولای دهرگا که رويشتم بهر له کردنه وه له چاوى دهرگا که وه، سه يريکم کرد، ته ماشا ده کهه، خانمه هه شتا ساله کهه هاوسيمه، به خو م گوت ئه م پيريزنه بهم نيوه شه وه چي ده و پت، خو من جگه له به يانى باش و سلاويکى ساردو سپر هيچى تر شک نابه بهم دهرنگ وه ختيهه. بيته هوى سه ردانم هيچ له خو م رانا بينم. تو بلت قولپه قولپ و دهه کيشانى چا دهرنگ وه خته کهه بوويته مايه ي بارشيوان له دهرودراوسيان، باوه ر ناکهه بۆ ساتيکيش من له ژيانم نه بوومه ته مايه ي بارگرانى بۆ کهه س، ناخر منيکى جابى ميتر و، بيحال وبال ده بيت چي بيت؟ هوى ئه م سه ردانه، ناوه ختيهه. هه رچيهه که بيت، گوتم دهرگا ده که مه وه به ئه سپاي دهرگا کهه کردوه،

- زور به ريزه وه خانمه که که ميک شپرزهي داي گرت و گوتى داواى لي بووردنت لى ده کهه، دراوسى هيو دارم، له کاتم نه گرت بيتى، ليم تیک نه دابيت، ئوميد هوارم، نه بوويتمه مايه ي نيگه رانى و بارشلوقيت.

- بيگومان نا. فهرموو خانم فهرموو، ته نيا ئوه نه بيت که چاکهه له سه ر ئاگره، ده توانيت بيته ژوره وه گه ر ناره زوش ده که يت چايه ک پیکه وه ده خو ين.

- چا بهم نيوه شه وه، «وه لا خو خراپيش نيبه»، به لام من زياتر بۆ پرسيارى شانزاده کهه هاتووم، گوتم به لکا له لات بيت..

- ببوره خانم، من تى ناکهه مه به ست چيه، ئوهه راستى بيت، ئيستا له کار گه رومه ته وه، نه شم زانيوه، که شانزاده ههيه، ئوهه من بيزانم تو ته نيائت؟!

- نا من وشازاده " کیتی " ی نازیز، پیکه وه دهژین، به لآم له ئیواره وه دیار نییه؟ له ئیواره وه چووته ده ره وه نه هاتووته وه مال.

- دلنیا به لای من نییه؟ پاشان لای من چی دهکات؟ چۆن ده توانیت بیته ژووره وه، من هه موو ده رگا کانم قفل داوه، په نجه ره کانیشم تۆزو پیسی، ریگه ی هاتنه ژووره ی شازاده کهت نادهن.

- تۆ بگه ری بزانه، ژیر قه روئله کهت یا خود له هه یوانه کهت، به لکا له سووچتیکی مه تبه خه کهت، خۆی هه شاردا بیت و له من ره نجا بیت؟ ئه وه ی راستی بیت خه تای خۆشمی تیا به دووسی رۆژه داوای چونه ده ره وه دهکات من نایبه مه ده ره وه.

که میک تووره بووم، گوتم خۆشازاده که ی تۆپشیله و سه گ نییه له مالی من خۆی شاردا بیته وه، تا منیش ژیر قه روئله و هه یوانی بۆ بگه پریم.. خانم ببووره ئه م تۆمه ته گه وره به مه خه ره پال من.

- با دراوسی نی نه زان، نازیز شازاده که م، پشیله به، هینده خۆشه ویسته، هینده دلگیره، هینده هه ست ناسکه، من به شازاده ی خۆمی ده زانم.

- تی گه یه شتم، فه رموو وهره ژووره ده توانیت، چایه ک بخۆینه وه به دم گه ران به لکا به ده نگت، بتناسیته وه خۆی ده رکه ویت

- زۆرسوپاس، سوپاسی ناویت، گه ران به داوای شازاده ونبووی تۆ به کارو ئه رکی سه رشانی خۆمی ده زانم.

پیریژن به دم چا تیکردنه که وه، پرسیاریکی سه یرو چاوه پروان نه کراوی هه ژاند «بای کۆنی به باکرد»... هاوسی له ولاتی خۆتان.. پشیله تان هه بووه؟

- پشیله! به لئی، به لئی، بیگومان، به لآم باوکم ده یکوشتن!

- چۆن؟ چۆن دهستی چووته کوشتنی پشیله کان، سه یره، بۆ باوکت هینده درنده بووه؟

- نا ببووره خانم تۆ به هه له تیگه یه شتی، باوکم هینده شه ره نگیز نه بووه، وه لئی باوکم هه ر زوو رک و ترسی له مه ر ده رکه وتنی پشیله کان نیشان ده دا له هه ر کونجیکی سه ربان پشیله به که ده رکه وتایه بی یه ک و دوو ده که وته گیانی، باوکم

له حه وت رۆحیی پشیله کان، نه ده ترسا ئه و بریاری دا بوو که ببیته بکوژی پشیله کان، ئه گه رچی بۆ ئه و کاتی ئیمه پشیله کان خزمه تیکی زۆریان ده کردین، له ده رکه وتنی مشک و جرحه کانی بن بان و سه ربان و ناو زیربه کان، نه جاتیان ده داین. که چی ئه و به رده وام به دویمان ده که وت و له کوشتنی پشیله کانی گه رکی خۆمان و دوو گه ره کیش له ویدیو مالی خۆمان، راوی ده نان ماوه به کیش له کوشتنی پشیله کان وه ستا، چونکه له مالی ئه و دیوی گه ره که کۆن و گلله کان، له پشت مالی ئیمه، له مالتیک له ماله هه ژاره کان جرجیک لووتی مندالیکی خواردبوو، منداله که له ناو بیشکه به ک گرمۆله نرابوو، ده ست و قاچیشی زیندان ئاسا به سترابوون، که سیشی له لای نه بوو فریای که ویت، دایکی خه ریکی دروستکردنی ماش و له واش بوو، له بهر ده نگی په ره میزه که و له به ر دوو که لی ساجه که، گوپی کپ و هه ستی کزکربو بوو زارۆکیش له بیشکه دا به دم نازارو هاواری لووت خواردن و خۆین رۆیشتن، دلئى مرد که میک ئه و پروداوه ترسی خسته دلئى باوکم و هاویریانی، به لآم که بینی ژماره ی پشیله کان له ژماره ی جرج و مشکه کانی گه ره ک زیاتره و که سیشمان نییه زارۆکی سه ری شکه بیت، ئیدی بریاری ئاگر به ستی له گه ل پشیله کان شکاند، پشیله کان به شکاندنی ئاگر به ست بی ئاگابوون، به پیشه ی جارن به میاو میاویان خه ویان ده زراند نیوه رۆیه کی هاوین، بریاری دا، بی ئاگادار کردنه وه ی پیش وه ختی پشیله کان، ده ست به کوشتنیان بکاته وه، کوشتن و هه لکوتانه سه رمۆلگه ی پشیله کان بوو بووه خوویه ک، له زه تیکی سه یری له له گۆرنانی پشیله، ده بینی ماوه به کیش که شه ره وانی شار ده ستی کرد به هه لمه تی پاککردنه وه ی شار، له پشیله و سه گه کانه وه ده ستی پی کرد، حاکی شارو شه ره وانی ئه و کات پتیا و ابوو، شار بۆیه پیسه چونکه سه گی گلاوو پشیله ی گه رۆکی زۆره. له و به ینه دا، باوکم هه ندیک جار دلشادو هه ندیک جار غه مگین و نارحه ت ده یروانییه ئه و پاکسازیه ی شه ره وانی! دلشادبوو به وه ی که که سولایه نیکی تر هه به له گه لیدا هاویریرو له دژی پشیله کان ده جه نگی، نیگه رانی ش بووله ترسی ئه وه ی نه با پشیله کوشتن هینده زۆر بیت له شه ره که به شی ئه م نه میتیت و له خوو له زه تی کوشتنیان بکه ویت. باوکم زۆرحه زی به کوشتن و سه ربان کردنه وه ی پشیله کان بوو، کاتیک که پشیله به کی به رده ست بکه وتایه ده رگا و په

نجه ره کانی لی داده خست و به دار گسک و کوته کیک و یاخو هه ههچ نه بیت به نه علی دراو ده که وته گیانیان تاقه تیکی سهیری هه بوو له راوانانی پشيله کان، نهو به دهنگومیلو دیاو ریتمی مرداریوونی پشيله کان، بست بست بالای دهکرت. وهک نهوهی گه مهیه کی گه وره ی بردبیتته وه نهو چاوشارکیتی له گه ل پشيله کان دهکرد به دوايان دهکوت، وهختیکی باشی له گه ل سهرف دهکردن هیندهی مهراقی بوو پشيله یهک بدوژیتته وهو به دوايدا رابکات هیندهی هن له گه مهی منداله کانی خوئی نه دهکرد نهو کوشتنی پشيله کانی کردبووه خو «په یام»، جار جاره منیشی دهخسته نهو گه مهیه وه، دهیویست منیش وهکو خوئی لی بکات، جار هه بوو که پشيله ی به گیر ده هیئا به منی دهگوت:

- کوری خوّم مه هیله دهرباز بی، دهی کورم با نهّم پشيله حهوت روجه بکوژین، من ته نیا لهو کاتانهدا ههستم دهکرد که باوکم خاتری منی بویت، ته نیا له کاتی راوانانی پشيله کان منی زورخوش دهیویست، زورجار بهدم راوانانی پشيله کانمه وه دمگوت بابه که دهزانی حهوت روجه کوشتنی روجه کانی زیانمان پی دهگه یینیت بو نهزیتی دهدهیت؟ با دهربازی بکهین، با نازادی بکهین، نهویش بهچهی ههیه چاوه رپی دهکن گوناھی نهو نییه؟! گه مالی نه بیت گه ر فه قیرخانه یهک نه بیت، پشيله بگریته خو، نهّم پشيله یه له ناچاری هاتووته مالی نیمه، پشيله من دهزانه عیزه تی نهفسی ههیه هن به نازادی دهکات، هن دهکات گه روک بیت، پشيله هه مو نهّم سه ربانان به هی خوئی دهزانتیت، پشيله نایه ویت، له رووبه ریکی سنوورداردا بژیت، پشيله گیانه وه ریکی نازاده، نایه ویت کهس به سه رسه ریه وه حاکم بیت، پشيله دهیه ویت خوئی حوکمی خوئی بکات، نیمه له گه روکی پشيله تی ناگهین و به سپله ی ناو ده بهین. رهنگه باوکیشم نه مه ی زانیبیت، بویه ویستوو یه تی هه رچی زووه سه ربانان پان بکاته وه نه هیلیت له ههچ سووچیکی ماله که دا سه ر دهر بکن، یاخود هی نه وه بیت که باوکم خوئی ژیر دهسته بووه نه یه دهزانی نازادی مانای چیه! بویه نه یه دهیویست به سه ر نهو ریتبازو بیره یاخی بیت و تازه به تازه بهم ناخری عومره، واز له کوشتنی پشيله کان بیتیت و به یلیت سه ره به ستانه، نازادانه به سه رسه ربانه کاندایین و بچن و به ناره زووی خویشیان، سه ر بکه نه ته نه که ی خو له کان، نهو هه ر به پشيله و

منداله کانی دهیویرا؛ چونکه دهیزانی پشيله و زاروکه کان، تواناو هیزیتی زوریان نییه، بو به رهنگاری، باوکم دهیویست نازاری گیانداریک بدات که له خوئی کهم تواناتر بیت، زینده وه ریکی بی گویت. زور سهیر بوو له پاش کوشتنی هه رپشيله یهک و بارکردنی به عه لاگه یه کی رهش و فری دانی لهو دیوو که لاوه ی گه رهک، له پاش که متر له نیو سهعات هه رچی به چکه پشيله و هاو رپی پشيله کوژراوه که ی نهو ناوه دههاتنه قه راغ سه ربانه که مان به میلو دیه کی پرسه ناسا دهیان میاواندو سه رووتیکی سه راوییان به سه ر سه ربانه کان به جی ده هیش، وهک بلین دهزانی که توئی بکوژی دایکمان، توئی بکوژی هاو رپی نازیه که مان، بو کوشتت؟ درنده ی زینده وه ران به دهنگیان نهو ههسته یان لا ده بزوانم له باوکمیان ده پرسی، بو کوشتت؟! نهو به سه زمانه تاوانیکی وای نه بووه، نهو هاتووه ماله کهت، له مشکه کان رزگار بکات، ته نیا تاوانی نهو بوو که سه ری نابوووه ته نه که ی خو له که تان نه وته نه که خو له ی که به دهگمه ن پارچه گوشتیکی زیادی یان نیسقانه مریشکیکی هه ل نه کرینراوی تیا دهر بکه و تایه. نه ده بوو سه زای مه رگی بی دادگاییت به سه ردا سه پاندا یه، ههچ نه بوایه، با دادگایی بکرایه! بوهسته به لام کی دادووهر بیت؟

- خانمی نازیز! هه ر باوکیشم نه بوو که بووبوووه بکوژو فریوانی پشيله کان، هه موو خه ریکی پشيله راوانان بوون، له گه ره کی نه دیومان ماموستا «قاشپاشا» ی هاوبیرو هاومه شه ربی باوکم، ناویانگی به تیرکوژی پشيله کان وه ده رکردبوو، تیروکه وانی بو کوشتنی پشيله کان دروست کردبوو، تاقی نیواران له شوینیکی دووره وه بویان داده نیششت بهدم عاره ق خواردنه وه، هه لدانی پیکه کان بی تاقه تی و وه رس بوون، له م ژیان به نازاردانی پشيله کان دهرده کرد، نیشانه ی تی دهگرتن و به تیره ژه راوییه کانی دهیکوشتن، هینده شاره زابووبوو، دهیزانی کامه شوین له باره بو به رکه و تن، کامه کاتیش باشه بو راوکردن، نهو دهیزانی له "ره شه مه" باشتر نییه بو له ناو بردنیان، چونکه نهو فه سه له فه سه ری جووتبوونی پشيله یه، قاشپاشا و باوکم جووتبوونی پشيله کانیان تیک دها له ره شه میدا ناسانتز بلاوه ی پی دهکران و له ناو دهربان باوکم و قاشپاشا و هاوبیرانی سووربوون له سه رکوشتنی پشيله له ره کان، چهند سهیره توش سووری له سه ر نهوه ی پی بلیت شازاده!، چ دنیا یه کی درهم به به ره مه ..

چاگەت بخۆرەو خانم، تا سارد نەبووئەو.

بەلئى دەى باشە بۆچى يانەيەكتان نەكردووو بۆ پشيلەكان تيايدا پشيلەو
خاوەنەكانيان كەى ئارەزوويان لئى بوو، پووى تئى بكن و جوانى و قسەى خۆيان و
پشيلەكانيان تيا هەلبخن، باشتىر نييه له كوشتنيان؟

– دراوسى ئازيز ئيمە يانەمان نييه، بۆ وەرزشكارو حەزلىكەو دولبەران، چ جاي،
چاىخانەو يانە بۆ پشيلەكان..!! بەلئى پئويستە راستت بوئت، ئيمە گەر مرؤفايەتيمان
بوئت، دەبئت گياندارانى تريس لەم خۆشگوزەرانىيەى ئيمە بئى لەمارشى پيكەو
ژيان، بئى بەش نەكەين ئەوانيش مافيان هەيه، وەك ئيمە لەم گەردوونە بە ئازادى
بژين وەك ئيمە ريزيان لئى بگيرئت، دلئيا بە گەر شوينئك هەبئت بۆ حەواندى
پشيلەكان شوينئكيش دەبئت بۆ قيزەى خەتختينى كيژە بلحەكان، خانمى بەريز!
باوكم و مامؤستاكانى هاوييرى، هەتا ئەمرؤش لە ريبازى «نەخير بۆ پشيلەو سەگ»
و لەناوبردنيان، لەكوشتن و ئەشكەنجەدانى بەسەسزمانەكان نەكەوتوون. باوهرپيش
ناكەم بەم زووانە واز لەم خوليايە بين، هەتا ئەو رۆژەى كە شارەكەم بەكووى دەنگ
«لەفەرەنگى نوئى خۆگوريندا»، ريزى پشيلەو حورمەتى سەگ و بنيام لەيەك ئاستا
دەوەستينئت.

بۆچى بريارى رويشتنتان دا،؟ بۆچى وازتان لەگول فرؤشتن هيئا؟
بۆچى شارتان بەجيھيشت؟

– قەد خەو دەبينئت؟

سەمەنگول، كەس نييه خەو نەبينئت، هەموومان خەو دەبين. كويزە خەوو
كەرويئشكە خەويشمان هەيه، لەو خەوانەى كە زورئك لە گەشتيارانى ميترؤ بە
ديارخويندەوئى ناو ميترؤ خەو دەيان بات و لەپر بەر لە چەند دەقيقەيەك بە
گەيشتن بۆ شوينئى مەبەست، بەخەبەر دەبن زورجار دەپرسم، دەبئت ئەو هيزە
هەستيارە ناديارە لە كوئوئە بۆيان دئت، چۆن بەخەبەردەبن، كئيبە بە ئاگايان دئئت
كئيبە پئيان دەلئت هەستن كاتى خەو تەوابوو.

– سەمەنگول تۆ خەو بەچييهو دەبينئت؟

– من خەو بە كچى جوان، قئيلايەكى گەرە، پشوويەكى دئزئى هاوين، گەران و
رئابواردن لە ولاتئكى گەرم، لە كەنار ئاو خۆم و هاوريئ كچكەم، لە بەردەم خۆرو خواو
خۆل پال كەوين و بييرە نؤش بكەين، جارجاريش خەو بە باخچەى ساوايان و مندائيم
دەبينم. پئى دەچئت تۆ خەو نەبينئت.

– سەمەنگول لە بئرت چوو، ئيستا گوتمان كەس نييه خەو نەبينئت، بەلام
خەوئەكانى من وەكو تۆ نين، من خەوى ناخؤش دەبينم، بە تايبەت لەو شەوانەى
كەپەرداخە ئاوئەكەم لە بيير دەچئت لە لاي سەرم داي بنيم، ئەو پەرداخە ئاوئەى كە بە
دەگمەن شەوان بەخەبەربنيم و قومئكى لئى بدەم و گەرووى وشك بوومى پئى تەر بكەم،
من ناچار بۆ ئەوئى خەوى دادگاييەكە نەبينم، هەموو شەويئ پەرداخە ئاوئەكە
پردەكەم لەئاوو لەلاى سەرى خۆم داي دەنيم، شەوى رابردوو، پەرداخە ئاوئەكەم لە
بيير چوووبوو.. خەو ناخؤشەكەم بۆ هاتەو، ئەو خەوئە خەرىك بوو بمكوژئت، خەرىك

«بیکاری و شه‌ره‌کان»، بیکاری و می‌ش قه‌پان بوو، بریاری دا ئەم که لاوه‌یه به‌جی به‌یلین و رووبکه‌ینه دوورگه‌یه‌ک به ئاره‌زووی خوومان پوولی تیا خرکه‌ینه‌وه، رووبه‌ریک نیشتمانیکی به ئاره‌زوو هه‌رکاتیکی بره‌خسیت، سه‌مای تیا بکه‌ین، ماچی تیا بفرۆشین، له‌سه‌رشه‌قامه‌کانیش، له‌جیاتی به‌نزین فرۆشی له‌جیاتی گولله‌و بارووت، گولی تیا ریز بکه‌ین، گه‌وره‌م من چه‌ند دانه‌یه‌کم لی دهناسین ده‌یانویست، به‌ گه‌یشتیان بۆ ئەو دوورگه‌یه‌و گیرفان پر بوونیان به‌ ماشینه‌کانیان بینه‌وه‌وه هه‌ق وداغی هه‌ژاری کۆنیان له‌ کچه‌کان بکه‌نه‌وه، به‌لام باش بوو، هیچیان نه‌گه‌یشتنه‌ که‌نار و دوورگه‌ی ئارام، به‌ باشی ده‌زانم داوای لی‌بووردنیان بۆ ده‌رکریت و تۆمه‌تی گه‌نده‌لییان به‌سه‌ردا نه‌سه‌پینریت، من زۆریکی تریش دهناسم که بووبوونه پاسه‌وانی کار به‌ده‌سته‌کان، بووبوونه سه‌گی به‌رقاپیی ماله‌ سه‌وزانییه‌کان ئەوانه‌ له‌ دادگاییه‌کانتان سزا مه‌دن... له‌پر هه‌ر له‌خه‌وما.. بیرم لی کرده‌وه ئایا من ده‌که‌ومه ئەم دادگاییه‌؟ باشه ئەو سی پرسیاره سه‌یره چی بوو له سه‌ره‌تای دادگاییه‌که‌دا کردیان، له‌م سی پرسیاره زۆرتسام، و به‌ درێژایی کاتی به‌ گیر هیئانه‌که‌یان خووم بۆئاماده‌کردبوو.

یه‌که‌م: بۆچی بریاری رویشنتان دا،؟

دووهم: بۆچی وازتان له‌گول فرۆشتن هینا؟

سێهه‌م: بۆچی شارتان به‌جی هیشت؟

له‌ خه‌ومدا خووم ئاماده‌ ده‌کرد داوای که‌می ئاوم کرد.. ئا، گه‌ره‌اته سه‌ره‌م. ده‌توانم بلێم من کاتی که‌وازم له‌گول فرۆشتن هینا، گه‌رامه‌وه قوتابخانه له‌وینده‌ر بوومه کارگه‌یێکی گرنگ له‌و گۆفاره‌ی که‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ی لی ده‌رچوو، پاشانیش نازانم ریکه‌وت بوو یاخود هه‌ل، منی کرده سه‌رنووسه‌ری گۆفاریک که‌ ئه‌ویش ته‌نیا یه‌ک ژماره‌ی لی ده‌رچوو، ئەو کات وابوو هه‌ر که‌س بیویسته‌تایه گۆفار یان روژنامه ده‌ربکات، بی هیچ به‌ریه‌ستیک ده‌یتوانی ئەو کاره‌ بکات، چونکه ئەو شاره‌ی من ده‌میک بوو گۆفارو روژنامه‌ی لی زه‌وت کرابوو، هینده روژنامه‌مان هه‌بوو، هینده خوینه‌رمان نه‌بوو، بۆی وایزانم ئیمه نه‌مانتوانی خوینەر، بۆکتیب و روژنامه‌و گۆفاره‌کان په‌یدا بکه‌ین، که‌س له‌خه‌می خوینه‌ردا نه‌بوو..هه‌مووی له‌خه‌می نووسین

بوو. که‌سیش له‌خه‌می نووسینیکی نه‌بوو بۆ لاوان، لاوه‌کانیش تا ئاستیک تاوانبارن، ئەوانیش به‌عه‌قلی پیره‌کان روژنامه‌و گۆفاریان ده‌رده‌کرد. «به‌عه‌قلی پیره‌کان سیاسه‌تیان ده‌کرد»، پیره‌کانیش ده‌ستخۆشی سیبه‌ری کاره‌کانیان لی ده‌کردن... زانایانی زانکو، ئەو زانکویه‌ی که‌ بریاره «مه‌لبه‌ندو جیی کۆبوونه‌وه‌ی زانایان بیت» نه‌یانده‌ویست گۆفار بکرن، ده‌یان ویست وه‌کو خه‌لات پێشکه‌شیان بکریت، چونکه ئەوان زانای دوانزه‌ عیلمن و پێشکه‌ش کردنی روژنامه، بی به‌رامبه‌رو نه‌کرینی له‌ کتیبخانه‌و کۆشکه هه‌ژاره‌کان به‌ که‌مترین پاداشت بۆ شه‌و نخونیان و بوونیان به‌زانا ده‌زانی، فه‌راشه‌کان پارهی روژنامه‌کانیان ده‌دا، به‌ تیکه‌یه‌ک نان، له‌م به‌ینه‌دا نووسه‌ره‌کان، شه‌ویان ده‌خسته سه‌ر روژ تا زۆرتین بابته له‌ زۆرتین روژنامه‌و گۆفار بلاویکه‌نه‌وه، ناو ده‌ربکه‌ن تاوه‌کو به‌پاره‌ی خه‌لاتی نووسینه‌کان، که‌میک بژیوی ماله هه‌ژاره‌کانی خوینی پی چاک بکه‌ن و که‌میک له‌ واده‌ی فرۆشتنی مافووره کاشانه‌که‌ دره‌نگ بخه‌ن، بپرسن بزنان، زۆری و بۆری بوو، من ده‌لێم هیچیانه‌ من ده‌لێم ویستیکی خووسکی بوو، له‌ناو ماندا، له‌گه‌ل هاتنه‌ بوونی نسرمه‌کانمان ئه‌ویش له‌دایک بووه، ئه‌میشیان وه‌کو ویستی جووتبوونی هاوهرگه‌زه‌کان. ئه‌میشیان وه‌ک سواربوونی ئاژده‌لاره ئۆقره لیبراوه‌کان ویستیکی خووسکییه.. له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌رمیانییه‌کان له‌ گه‌رمیانیستان جیماعیان له‌گه‌ل ماکه‌ره‌کان ده‌کرد، کویستانییه‌کانیش له‌گه‌ل دارگوینه‌کان، که‌وتبوونه ئیشق و رامووسان، شاریه‌کانیش له‌ کووچه‌و کۆلانه ته‌سک و که‌لاوه روخواوه‌کان و هه‌ندیکی جاریش له‌ هه‌لو ریکه‌وتی چۆلبوونی ماله قه‌ره‌بالغه‌کانیان، سواری می‌رد مندا له‌کان ده‌بوون، له‌وکاته‌وه شار ریکه‌یه‌کی تری به‌ خوینی. له‌و کاته‌وه هه‌موو شتیکی ئازادبوو ته‌نیا خۆشه‌ویستی نه‌بیت، ئازادی بۆ نه‌بووه. ته‌نیا ئەوینداره‌کان شوینیکیان نه‌بوو، باس له‌عیشقی درۆی خوینی تیا، بکه‌ن، بچن بۆ لای سه‌رۆک و گه‌وره به‌رپرسه‌کان، بپرسن له‌حالی شه‌که‌ت و ماندووی لاوه‌کان، له‌ راپۆرتی ملشکانه‌کان هیچیان پی ده‌گه‌یشت.. تۆ بلێت پێیان گه‌یشتیکی و خوینی له‌گیلی دابیت، تۆ بلێت هه‌ستیان کرد بیت؟ که‌ گه‌نجه‌کان هیزیان لی براوه‌ ناتوانن چی تر ئاره‌زووه زیندوووه‌کان، خه‌مه خووسکه‌کان ناتوانن خه‌فه‌ی بکه‌ن، چی دی ناتوانن نغرووی عه‌دم ببن، چی

دی ناتوانن به بی زایه ن بژین. ژماره یان هیئنده زۆربوو، به و پاره که مه ی میری تیر نه ده کران، ئەو کات که بریارمان دا شار به جییه تیلین مؤلتهی سه ما بازی نه درایه مه ی فرۆش و مه یخانه کان، له رهمه زانا نه ده بوو مه ی فرۆشه کان مه ی بفرۆشن چونکه باوه ری "لا نه دان، له فه ره ههنگ و باوه ری نیشتیمانی" بآلی به سه ر شوێشی شار کیشا بوو، شار سه راپا به دزییه وه هه موو شتیکی تیا رووده دا کچه کانیش به هه مان" نه سقی کوره کان" له دوای بانگی عیسا خه ریکی یه کتر بوون. ئەوانیش ئۆقره یان لی برابو، چی دی نه یان ده توانی زال بن به سه رده مامکی ساخته و ویستو ئاره زویان، نه شیان ده توانی به که سوکاریان بلین ئیمه میردمان ده ویت، چونکه عه یب بوو، ئای عه یبه به ناوی تۆوه، چه ند گونا هه عه یبی گه ره تر ده شاردرایه وه و ئاگام له زۆری بوو "خاوه رو گوڵچین و ئەختەر"، هیئدیکی خۆیان یان بۆ باس ده کردم، باسی خه وی شه وانی رامووسانی خۆیان بۆ ده کردم، کوره کانیش باسی پی له قه هاویشتنه کانی که ره زه و قلییه کان یان بۆ ده کردم، شار ماوه یه ک وازی له حزبا یه تی هیئاوخه ریکی "سواربوونی یه کدی" بوون به شه و هۆمۆسیکسوالیتی ببوه ده رمانیک بۆ ساپیژکردنه وه ی "ناسۆره کانی نه بوونی" ببوه چاره سه ریک بۆ یاسا کانی ریگری هه مووشیان، به دزی باوکیانه وه، سهیری فلیم و که نا له خو شه که ی به هه شتیان ده کرد، هه مام و ئابخانه کان له عه یامه دا بۆن شه هه ویتیکی پیسی لی ده هات هه موویان خه ریکی خۆ به تالکردن بوون، خه ریکی خالی کردنه وه ی وه هم بوون، رۆژنامه کان له سه ر هه موو شتیکی ده نووسی، ته نیا له سه ر ئەو دیارده یه نه بی، وه عز بۆ خوا، من تا وانبارم یا خود شه رکه رانی بیری هاوچه رخ، ئەو کات بۆ گرنتی "که پک" .. هاوری، له یادته چۆن ئەو ترۆپکه له خه و خه یالی گه نه که کان نه مرتر کردبوو، ئیستاش له بیرمه سه ره کرده ی شه ره کان، بۆ پاساوی گرنته وه ی ته پۆلکه کان ده یانگوت، میژووی شه ری میلله تان به له ده ستدانی گوندیکی چه ند سه د که سی ده وۆراند، به دووری مه زانن، ئیمه ش به له ده ستدانی ئەو ته پۆلکه یه، گشت ده سه که وت و غه نیمه کانی شه ر له ده ست بده یان، هه ر ئەو ته پۆلکه یه ش نه بوو بوو بووه سونبولی یه ک خواردن یان له و شاخه رووتانه، له مه یانی جه نکه خویناوییه کان، رۆژانه به سه دان له هی ئەم به رو به هه زاران له هی ئەوبه ر، ده هاته کوژران و که س نه ده هاته

دهنگ، شاخ و ته پۆلکه و بن چه مه کان له جیاتی درهخت و نه مام مین و لاشه ی مردوویان تیا روا بوو، له جیاتی ئا و .. له و چه مانه خوین ده ر ژایه ده شته کان، نه مام و گو له کان، هه موویان رهنگ خۆین یان گرتبوو، چیمه نیش، رهنگی شه ری ناوخۆیی گرتبوو، هاوریان. ئەو کات رام و ابووکه ئەم شه ره ی دیهاتییه کان دروستیان کردوو، ده مگوت، نه ویستی شار به جی هیشتنی دیهاتییه کانه، ئاشووبه ی ناوه ته وه، ویستی دیهاتییه کانه «شوێشیان» دیزه به ده رخۆنه کردوو، تاوه کو میری سه ری نه په رژیته ئەمان، به لām دوای که میک بیرم کرده وه، ئەم قسانه خراپن رام گوێری و گوتم شارییه کان به پرسی یه که می هه موو شه ره کانن، ئاره زوی ئەوانه شه ری دروست ده کات، هه وه سی ژنه شارییه کانه، هانی باب نۆکه ر پۆلا خۆره کان ده دات بۆ ده ست سووربوون به خوینی یه کتر، «گه رمانه ویت میژوو وه ک خۆی بنووسینه وه» ده بیت بلین هیچ شه ریکی ئەم دنیا یه، لادی، که م نشین نه یخو لقا ندوو، له به ره ئەوه ی سروشتی هیمنی گوندنشین ریگی ئاشووبو ئاگر باران نادات، شار هه میشه حه زی به گو رانه، شار روونا کبیری هه یه، شار پزیشکی هه یه، شار مامۆستا و زانی دوانزه عیلمی هه یه، شار ساختمانی به رزی تیا یه، شار حاکی هه یه، لادییه کان له م به ینه دا ته نیا تاوانیان ئەوه یه، که گی لانه بوونه جه نگا وه رو چه کیان بۆ ئەو شه ره تو ره اته خسته سه رشان که شارییه کان بۆ یان دروست کردن، رابه رانی بیری هۆشیاری، رۆلیان هه بوو له و شه ره، ئەوان به والا کردنی حه ره می دانشگا کان بۆ مملانیی رهنگه کان، به فیتنه و ئاژا وه گیرانیان هه ندیک جاریش به بی ده نگییان به بی هه لۆیستی یان له مه ر شه رو ئاکامه کانی، به پی شوازی یان له سه روک میلشیا، به وه رگرنتی مووچه ی بیده نگی، بوونه هانده رو کو شته ی لاوان «راکاسه کان» یشمان له بیر نه چیت ئەوان ده یان ویست شه ر بییت تا حکومه ت کو شتنی ئەوانی له بیر چیت هه، باوه ری «برا» کانیشمان له یاد نه چیت بریا یان له هه مووان باشتر خه رمانی ئەو شه ره یان چینی هه، ئەوان ده یان زانی که میلله ت برسییه تی، ده چوون له عاره بستانه وه له پال به ن زین فرۆشی به کیلۆیه ک شه کرو برنج ئەندامیان «بوخوا» کو ده کردوو، تورکمانه کانیش لایه کی خاپوره ولاتیان کرده، پیماوی تورک، شوێشگیرو زیندانییه سیاسییه کان بۆ ئازووقه بوو بوونه ئه رقه داشی ئەتاتورک،

ئىمەش ئەۋكات، فامان نەكرابوۋە، "نان بەدەمى دېرىنە برسىيەكان بگەين"، پىمان
 وابوۋەكو جاران بۆمان دەلوپت و خەلك برسى بگەين و شورشمان بۆ بگات، وەكو
 جاران مىللەت خۆى دەلپت "گەر مىللەت بەردو تەلاشىشى خواردېت... گەر مىللەت
 لەبرسا مردېت، جارېكى تر نايەتەو، ژېر رېكىفى ستەمكاران" ئىۋەش ئەى لاوان
 ترسنۆك بوون دەترسان، دەترسان لەوۋەى گەر دەنگ بگەن، ناوتان بەخراپە بەپىنت،
 جىتان لەناو حزبانەمىنت، ئەمروپىش كە برپارتان داوۋە بەجى ناوى پۆلاخۆرو
 شەھىدە نەمرەكان، ئەم دادگايىيە دابمەزىن. منى لى دەركەن، ئىۋە ستەمكارەكە
 ناناسن، ئىۋە نازانن، ئىمە شورشمان كرد، ئىمە كورپى شورشېن، كورپى نەبوونى و
 نەھامەتېن، ئەوۋەى كە ئىستا بۆ ئىۋە والايە بۆ ئەو كاتى ئىمە قەدەغەو واۋەيلابوۋ،
 تكتان لى دەكەم سزام مەدەن من هېچ نېم من چاودېرى مېتروم من شەيتارىم زۆرى
 ترېشم وتوۋ، بەلام لە بېرم نەماۋە، دەزانى سەمەنگول يەكى لە سېفەتە باشەكانى
 خەو خۆشى ئەوۋەيە زۆر خەۋەكەت، لە بېردەچىتەوۋ، ئەوۋەى كە ھاتەوۋە بېرىشت،
 كەمىكەو لە ئابخانە جېى دەپىتەوۋ.

ئەفسانەى ھام پىيالەكان، لە ھەلدانى پىك و رەنگى مەى نۇشىدا
 دروست نابىت، ئەوۋەى كە پىيى وايە شتېك ھەيە ناوى ھاورى و
 ھاوخەمە، بە ھەلدا چوۋە. لە بەر ئەوۋەى ژيان وەك سەردەمە
 كۆنەكانى نەزانى جېگىر نىيە؟

- شەيتارى، وەختىەتى بزنام، وەختىەتى، گومانم لى بېرىت، وەختىەتى بېرىم، من
 بەھاورپى خۆت دەزانى؟

- سەمەنگول، من كەس ھاورىم نىيەو نامەۋىت كەس، جگە لە "خەونە بە
 جىماۋەكانم"، ھاورپىتېم بگات، سەمەنگول لىرە ھاورپىكان رېكەوت و ھەل و
 قەدەرەكان نايان خولقېنت، لىرە ھاورپىكان، بارو ۋەزەكان دەيانھېنتە مەيدان،
 لەوۋە ناخۆشتر نىيە كار ھاورپىت بەسەردا بسەپىنت، لەوۋە دلگىرتېش نىيە، خۆت
 سەرپىشك بېت لەھەلبىژاردن و بژارى ھاورپىكان، ئەمە ئەگەر شتېك مابى بەناوى
 ھاورپىتېتى، سەمەنگول راستە من خەلكى ولاتەكەى خۆم خۆش ناۋىت، ھاورپىتېم
 نەكردوون، بالام ناشتوانم ھاورپىت بىم، سەمەنگولى بۆراق، من دەمىكە مائىناۋايم لە
 ھاورپىتېتى كىردوۋە، دەمىكە "من و ھاورپىتېتى" يەكترمان لە بېر خۆبىردوۋەتەوۋ،
 مەگەر تاۋلەو چاى چاىخانەكان، بە بېرىك بىنتىتەوۋ. من ھاورپىتېك ھەبوۋ با بىردى.
 چاۋچنۆكى و تۆزى شار كوشتى، من ھەتا ئىستاش باسى ئەوم بۆ نەكردوۋى، ئەو
 بۆ من ھەموو شتېك بوو، رىزگار كەر، پاسەوان، برا، ھابىر ھەموو ئەو سېفەتە
 جوانانەى لە خۆگرتبوۋ. كە مرۆف بىيەۋىت لە ۋەسفى كەسكىدا بىانكات مەردايەتى و
 مەردومىەت و مىرخاسىشى لەرادەبەدەر بوو، تا ئەۋئاستەى كە نەى دەۋىست من
 ھەنگاۋە رېيەك لىتى دووربىكەومەوۋ، ئەو بۆ زەمەنكى نەزانراۋ بوۋە خەمخۆرو
 چاكەرەۋەى ناسۆرەكان قوسامەدىن، بۆ من يادگار و نەجابه تىيەكانى زۆر لە خۆى
 پىرۆزتر بوون، ھاورپى ھەژمىن و ھەلچوونەكانم بوو، ۋەلى داخەكەم، ئەم ھەموو

ساله پیکهوه، تهنیا یهک وینهمان ههیه، باسی یهکمالیمان بکات، یهک وینه ههیه، بهیهکهوه بمان بهستیتتهوه، تهنیا یهک وینهو هیچی تر، پهیوهندییهکی سهیر، سهیر بوو نهیدهویست وینهمان ههبتت ههموو کات دهیگوت پهیوهندیی من و تو زوژ لهوینهکان پیرۆزتره، با تیشکی ئەو فلاشه، میژووی پهیوهندییهکه کال نهکاتهوه، با ئەو وینهیه له ههوینی هاوریتیهتییهکه کهم نهکات، پاشان ئەو وینهیه چهند نهخشینیش بیت، له ساتهوهختی گرتن و دهبرینیدا ناتوانیتت پر بهیستی خۆمان لیمان بدویت، بهلگه نهویسته بۆ ئەو کات «قوسامه‌دین» تاقه مهردوم بوو که له ژیاندا ناتوانم دهست بهرداری بم، ئیمه بریارمان دابوو که ههراکامان بۆخۆش گوزهرانیی ئەوی تر ههولّ بدین، ههراکامان زۆرتین ئارهزوو خواستی ئەوی تر بهجی بینین، ئیمه به بی ئەوهی بهرنامه ریژی بکهین، بهبی ئەوهی کۆبوونهوهی لهسه‌ربکهین، گریبه‌ستیکمان بهستبوو، تیادا بریارمان دا بوو، ئەو بیتته مامۆستا، منیش خویندکا، ببیتته براگه‌ورهو منیش برابچووک، ببیتته باوک، منیش نۆبه‌ره، ئەو دایک و منیش کورپه گه‌ورهی مال؟! قوسامه‌دین پانزه سال خۆی کرده قوربانیی من و نسرمه‌کانم، من و هه‌له‌شه‌یییه‌کانم، پانزه ساله له‌شاره‌که نه‌هاتووته ده‌روه پانزه ساله من ده‌خاته سه‌رپیتی رویشتن، پانزه ساله من له ناهه‌مواریی رزگار ده‌کات، دواتر من و ئەو له رۆژیکی تازه به‌هاردا بریارمان دا یه‌کیکمان بۆخۆشگوزهرانی و ئاسوده‌یی ئەوی تر شار به‌جی به‌یلین و بۆ سنووریکی دوور له یه‌ک جیابینه‌وه، بۆ سنووریک که هیواکان به ئاسانی ده‌سته‌به‌ربن، خه‌ونه‌کان سانا به‌رجه‌سته بکرین. قوسامه‌دین دهرنه‌ده‌که‌وت، له پشتی په‌رده‌وه هه‌موو کاره‌کانی راده‌په‌راند، ته‌نانه‌ت که‌س نه‌ی ده‌زانی ناوی خۆیه‌تی یان گۆریویه‌تی؟ که‌س نه‌یده‌زانی که ئەو هه‌موو شتیکه، که‌س نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی و چۆن؟ ئەم شتانه ده‌کات هه‌ر ئەویش بوو که فی‌ری کردم په‌رۆی هیچ حزب و باوه‌ریک نه‌که‌مه ناوچه‌وانه‌وه، تیی گه‌یاندم، کاتیک که تووشی به‌لایه‌ک ده‌بم، پیوست ناکات نوێژ بۆ دوورخستنه‌وهی به‌لاکه بکه‌م، ئەو فی‌ری ئەوهی کردم که په‌یوه‌ندیی بنیام و خوا و ئینسان و پیغه‌مبه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ربنچینه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی بونیادنراوه، ئیمه کاتیک یه‌زدان و فریشته‌کانمان بیردیتته‌وه که له ته‌نگانه‌یه‌کدا بین، ده‌یوست ئەوهم تۆ بگه‌ینیت که یه‌زدان «خۆتی»، ر‌اوسه‌رنجی بی سه‌روبه‌ری هه‌بوو، بۆنمونه ده‌یگوت، گه‌ر له پاشه‌روژدا بۆمان

ده‌رکه‌وت، خوانه‌کرده «یه‌زدان» بوونی نه‌بیت؟ کۆ قه‌ره‌برووی نوێژو عیباده‌ته‌که‌مان با‌ته‌وه من ده‌مگوت گریمان یه‌زدان وه‌هم‌یکه، به‌لام ئیمه‌ج زیانیک ده‌که‌ین له‌په‌رستنی؟! ئەو ده‌یگوت کات سه‌رفکردنی گه‌وره‌ترین زیانه ئەو تیی گه‌یاندم که خاچ په‌رسته‌کان درۆزنن، که ده‌لێن ئیمه ری‌یواری په‌یامی یه‌سووعین، هه‌موویان، شه‌و له باوه‌شی راهیبه‌یه‌ک رۆژده‌که‌نه‌وه، ئاگات لی بی، نه‌که‌ویتته داوی باوه‌ریان، مه‌لاکانیش به‌هه‌مان نه‌سق، به ناوی مه‌لایه‌تییه‌وهو له‌زێر یه‌شماخه‌کانیان چییان بۆیستایه ده‌یانکرد، من له بیرمه ئەو ده‌یویست بلّیت ئەم خوییه‌ی که ئەمان لێی ده‌پارینه‌وه، بوونی نییه؟!، خوا، یه‌زدان شتیکی تره، ئەمان بی‌خه‌به‌رن لێی. ده‌یویست پی‌م بلّیت که خوا خوی جوانیه‌کانه، خوی خۆشه‌ویستییه. نه‌ک خوی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان، ئەو باوه‌ری به‌رۆژو نوێژ نیه ته‌ینانی موسولمان و نه‌بوو، ئەو ده‌یگوت، ئەمان به‌م رۆژوو گرتنه، زیاتر قورپه‌که خه‌ست ده‌که‌نه‌وه، زیاترخۆیان گونا‌ه‌بار ده‌که‌ن، خودا ئەمانه ناخاته به‌هه‌شت، به‌هه‌شت و نوێژو رۆژوو لای قوسامه‌دین مانایه‌کی تری هه‌بوو، به‌هه‌شت به‌هه‌شتی زه‌وی بوو، ئەو ده‌یگوت مرۆف ده‌بیت راستگۆ بیت، ده‌ست پاک بیت، ئارام و سه‌نگین بیت. چهند شتیکی تریش ئینجا ده‌چپتته به‌هه‌شت، باوه‌ری و ابووکه نوێژو رۆژوو مه‌حاله مرۆف بخاته به‌هه‌شت، ئەو رۆژوو نوێژانه‌ی که ئاده‌م بی بانگی مه‌لاو بی‌خه‌به‌رو زه‌نگی کلّیسا ده‌یان کات، ئەگه‌ری چون بۆ به‌هه‌شتی لی به‌دی ده‌کریت، به‌هه‌شت مه‌رجی تری هه‌یه؟!؛

به‌ده‌ر له‌وه‌مرجانه‌ی که په‌یامبه‌ران ره‌واجی بۆ ده‌که‌ن، قوسامه‌دین چیرۆکی سه‌یرسه‌یری له‌لابوو له‌سه‌ر مه‌عشهری خاچپه‌رسته‌کان، ئەو چیرۆکی به‌دکاریی زۆریک، له‌ر‌ابه‌رانی باوه‌ری درۆی مه‌ترانه‌کان لاده‌ست ده‌که‌وت، ده‌یزانی شه‌وانیک هه‌ن قه‌شه‌کان تا به‌یانی له باوه‌شی گه‌رمی تیرکردنی شه‌هوتدا رۆژ ده‌که‌نه‌وهو به رۆژیش له‌پیناو پاکبوونه‌وه له به‌رده‌م په‌یکه‌ره رۆح لی‌براوه‌کان، ده‌پارینه‌وه، له گونا‌ه‌کانیان پاکیان بکاته‌وه، ره‌شه موسلمانیش، به شه‌و سوچه‌یان بۆ مه‌رقه‌دی شیخ و به‌ردی ره‌ش ده‌برد، به رۆژیش «زیکری مه‌رکوشتنیان ده‌گیرا». ئەوان ناوی پی‌رۆزی خوا پیس ده‌که‌ن، هه‌موو کاتیک کیشه‌مان هه‌بوو له‌سه‌ر ناوی خواو و فریشته‌کان، خوا ویزدانه؟ یان... ویزدان خوییه؟ فریشته شه‌یتانه؟ یاخود شه‌یتان

فریشته‌یه؟ یا خود... هیچیان خوا نین؟ و ده‌شیت خوا جنۆکه‌یه‌ک بیت.

ئەى بۆخوا جنۆکه نه‌بیت.. ئەوه نيبه هه‌مووان له‌گه‌ڵ هاتنه‌بوونی منداڵی چاوگه‌ش و گۆشتدار بۆ موباره‌كبابی ده‌لێین خوا لیتان نه‌سه‌نیت؟ باشه خوا جنۆکه‌یه منداڵمان لى بسه‌نیت؟ پى تى ده‌چیت، چمكى هه‌تاکو ئیستا كه‌س نازانیت خوا غه‌فووره یاخود جه‌بار. هه‌میشه بى وه‌لام بووین له‌ به‌رده‌م پرسىارى ئیمان و باوه‌ر پیکه‌رانى، قوسامه‌دين بوو كه‌ فیرى خویندن و نووسینی كردم، هه‌ر ئه‌ویش بوو منى خسته‌سه‌ر پى راستى فیربوون، ئەو فیربوونه‌ی كه‌ مامۆستاكانمان به‌سه‌د سالی ترفیرمانى ناکه‌ن، ئەو ده‌یگوت مامۆستاكان درۆزنن. «مرۆڤ به‌ر له‌وه‌ی نووسه‌ر بیت، ده‌بیت خوینه‌وار بیت»، مامۆستاش به‌ر له‌وه‌ی مامۆستا بیت، ده‌بیت خویندكار بیت، ده‌یزانى من مامۆستاكانم خۆش ناویت و رقم لێبانه، مامۆستاكان لای من هیچ سوودیکیان نيبه‌؟ وه‌كو سوپای نه‌وتین له‌ گه‌رمادا هه‌لده‌گیرین و له‌سه‌رمادا، گه‌رمت ناکه‌نه‌وه. له‌سه‌رمادا، نه‌وتیان گه‌ره‌كه‌ پولیان ده‌ویت تاژووهره‌ ساردو سپه‌كانى جه‌هه‌ل به‌ قسه‌ی توپه‌هات، گه‌رم كه‌ن، ئەو كاته‌ی تازه‌به‌تازه‌ خه‌رىك بوو، قوسامه‌دين بناسم به‌بى هیچ به‌ر به‌ست و پیرگى، له‌په‌ر بوومه‌یه‌كێك له‌ دامه‌زێنه‌ران و كاركه‌رانى گۆڤارىك به‌ناوى «ساوا» ئەو گۆڤاره‌ی كه‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ی لى ده‌رچوو، له‌به‌ر كارىكاتۆرىك و نه‌بوونی هۆشيارى، پێیان داخستین، ماوه‌یه‌كى زۆریش له‌پرسىارو هۆى داخستنى رامابووم، ئیستا ده‌زانم كه‌ بۆچى ئەو گۆڤاره‌یان داخست، ئەوان ترسیان له‌ ناوه‌كه‌ی هه‌بوو، ده‌یان زانى «ساوا»، ناو ده‌رگاژنه‌یكى خه‌ته‌رناكه‌ گه‌ربیتو بالېكریت به‌ره‌و رووى دواكه‌وتوى ئەوان لى ده‌دریت، مامۆستاكان ده‌یانویست بنكه‌ی گۆڤار بیکه‌ن به‌ گۆڤارى مامۆستا حزه‌كانیش ده‌یانویست ببیته‌ ئۆرگان و زمانحالی باوه‌ریان، ئیمه‌ش نه‌مان ده‌ویست ببیته‌ گۆڤارى سه‌ناومه‌دح بۆ مامۆستاكان، نه‌شمان ده‌ویست ببیته‌ پاشكۆى رېكخراوه‌ به‌ناو مودافیه‌كانى قوتابیان، نه‌شم ده‌زانى كه‌ بۆچى له‌ خۆرایى دژایه‌تیمان ده‌كریت، به‌لام كه‌ نه‌ما، ئینجا زانیم كه‌ ئیمه‌ دژایه‌تیمان ده‌كریت، مامۆستاكان تا به‌ر له‌ داخستنى به‌لالووتیکه‌وه‌ قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌كردین، به‌لام كه‌ پینوسه‌كانیان پى خستین، ئیدى ژووهره‌كه‌یان لى سه‌ندین، ئاواته‌كه‌یان هاته‌ دى و ژووهرى گۆڤار بووه‌ ژووهرى هه‌لگرتنى كورسى و ره‌حله‌ شكاهه‌كان (چه‌ند جارێك و له‌

چه‌ند بۆنه‌یه‌كدا مامۆستاىان بۆ دلدانه‌وه‌مان پێیان گوتین كه‌ چیمان داوه‌ له‌م سه‌رئیشه‌یه، گۆڤار ده‌ركردن كه‌ى ئیشى خویندكاره. داخستنى ئەو گۆڤاره‌ بوو واى كرد حه‌ز له‌ نووسین بگه‌م، زانیم كه‌ نووسین باشتترین شیوازی به‌ره‌نگارییه، كارىگه‌رتترین شیوازی داكوكێكرده‌ له‌ماف، ئەو مافه‌ی كه‌ هه‌تا ئیستا به‌ده‌ستمان نه‌هێناوه. قوسامه‌دين فیرى زۆر ره‌وشتى به‌رزى كردم، فیرى كردم كه‌ واز له‌ چه‌ته‌یى بێنم، واز له‌وه‌ بێنم كه‌ هه‌رچۆنێك بیت ناوم ده‌ربچیت، ئەو ناو ده‌رچوونه‌ به‌ناهه‌قى بیت، به‌لام ئەوه‌ی كه‌ به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌ له‌م دوايه‌دا خۆى بووه‌ چه‌ته‌و دز، ئەو ده‌یزانى كه‌ من ده‌توانم بيم به‌ خاوه‌ن نووسینی خۆم، بيمه‌ خاوه‌ن راى خۆم، بيمه‌ سه‌ره‌ك شانوه‌ له‌ناو حزب رۆل بگێرم، پاشانىش به‌بى تاوان ناوم به‌ بكۆزى پیاوه‌كان ده‌ربچیت، له‌ ماوه‌ی ئەو پانزه‌ ساڵه‌ فیرى كردم "كه‌ فیشه‌ك به‌ تارىكه‌ شه‌وه‌وه‌ نه‌نیم"، ئەوه‌شم له‌ بېرچوو كه‌ پێتان بلێم من كابرایه‌كى هه‌میشه‌ شپه‌رزه‌ سه‌ره‌رۆ بووم، كه‌سێك بووم هه‌میشه‌ به‌ر له‌تيفكرين كاره‌كانم ده‌كرد، به‌ر له‌ جوینیش قسه‌كانم ده‌په‌راند، پاشانىش لیتان په‌شیمان ده‌بوومه‌وه، ده‌مزانى كه‌ هه‌له‌یه‌ ده‌مكرد، من زۆرم وىست تا كه‌مێك چاك بووم یادگارییه‌كان زۆرن له‌نیوان من و ئەودا، ئەوه‌ی كه‌ له‌ بېرم ماویت و به‌زیندوویی ماویته‌وه‌ له‌ لام ئەو كارته‌ بوو كه‌ له‌ شه‌وى یه‌لدا رازاو به‌ په‌یفى كرىستال پيشكه‌شى كردم، منیش له‌به‌رپه‌رۆزى كارت و خاوه‌نه‌كه‌ى، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ی رۆمانیکدا شاردمه‌وه، كه‌ قه‌د نه‌مخویندووه‌ته‌وه، باوه‌ریش ناکه‌م تازه‌ ئەو رۆمانه‌ بېخوینمه‌وه‌ رۆمانه‌كه‌ پېشترله‌ بۆنه‌یه‌كى تردا دیارى ئەو بوو، بۆ ئەوه‌ی دوویدگارى له‌یه‌ك جیدا كۆبكه‌مه‌وه، بۆ ئەوه‌ی هه‌ردووكان به‌زیندووی به‌یلمه‌وه، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ی رۆمانه‌كه‌ دام نا بۆئه‌وه‌ی به‌ نه‌مرى بمینیته‌وه. گه‌رمنیش نه‌مام رۆمان و، په‌یفه‌ یا قوتییه‌كانى تا ئه‌به‌د بمین. شه‌ویك به‌ر له‌جیابوونه‌وه، كتیبه‌كه‌م داڤى و گوتم من به‌ره‌و نادیار ده‌رۆم، ناتوانم باره‌كه‌م به‌م كتیب و په‌یفانه‌ قورس بگه‌م، نامه‌ویت له‌ و پى هات و نه‌هاته‌یا، بفه‌وتین، بۆیه‌ كه‌ به‌ ئامانه‌ت، هاوشانى هه‌موو یادگارییه‌ به‌جیماوه‌كان، لای تو بجه‌ی دیلم، به‌لام به‌لێنم به‌هه‌ر كاتێك هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆو داوام كرده‌وه‌ بمده‌یته‌وه، به‌لێنم بده‌ به‌ خۆشه‌ویستیت، بۆ من كه‌ كارت و كتیبه‌كه‌م بۆ بگه‌رینیته‌وه. له‌و ساتانه‌ی كه‌ بریار بوو به‌لێنم پى بدات گریا، هه‌تا ئەم دوايه‌ش واتى گه‌یشتبووم

گريانهكهى نهمرتر بيت، له بهلین و قهسه مهكهى. پاش ئه وه هموو ساله له م روژانه دا به بیرمدا هات كه داواى ئه مانه ته هه لگيراوه كه م، بكه مه وه. ته له فونم بو كردو به لین و ئه وه گريانه م خسته وه ياد، داوام كرده وه نه يدامى، پاساويشى به وه هینايه وه كه ئه وه میژووو چوو، نه ما، ئه وه عیامه گوزه شت. پیتی گوتم به رویشتنی تو زورشت گوران. تو لیره نه مايت. منیش ناتوانم ئیستا ئه وه كتیبه ت بده مى، چونكه هه ست ده كه م پیوستمان پیتی نه ماوه... له وپوه هه ستم كرد له په یمانی خوئی په شیمان بوته وه چه ند جاریكى تر بیچان هه ولم دا كتیب و كارتكه كه بگه رینمه وه به لام هه ر ده سخره وى ده كردم، هه رجاره وه به بیانوو یه كه ده سی ده سی پی ده كردم. جاریکیان ده یگوت بونی توئی پیوه یه، ناتوانم ده ست به رداری بم جاریکیش ده یگوت ده ترسم له فه وتانی... هه مووشی درو بوون، ئه وه بریاری دابوو له و وشانه په شیمان بیته وه كه له كارتكه دا نووسی بووی، ئه وه ده یویست ئه وه په یمانه لای خوئی گورنیت بو ئه وه ی من ئه وه له بیركه م، چه ند هه ولم دا ئه وه روژمانه م ده ست نه كه وته وه، چه ند نه فامم ئه وه هه موو ساله هه روا م ده زانی بو خووش گوزهرانی من ده ژى، مه خابن له یه كه كاتا دا هاوړی و كتیب و په یقه کریستالیه كانم له ده ستدا، ئه فسوس له داواى ئه وه میژوو وه وه بریارم دا هه موو كارتكه كان، هه موو یادگاریه كان بسوتینم هه موو فاكسه كان بخرمه ته نه كه ی خو له وه... تا قه وینه كه ش نه هیلم به لام رقم لئی نابیته وه... ناتوانم رقم لئی بیته وه. له هه ر كوپییه كه بیت قوسامه دین بیرت ده كه م و ئیستا تی ده گم بوچی خواستی وینه گرتنت نه بووه، نه ته یشتوه وینه مان زور بیت، مه به ست بو وینه كان نه به نه یادگاری و بیرخره وه ی من بو تو «باتیشكى فلاشى كامیرا كالى نه كات»، چونكه له بنچینه دا ئه وه په یوه ندییه هینده رهنك توخ نه بوو، ئاسانیش بوو تیشكى فلاشیک كالى بكاته وه، بویه سه مه نگوئی هاوړی كار، من ناتوانم هاوړی كه س بم، من هاوړی نسر مه كانی نیو میترۆم، من ده توانم چاودیری هه ل سو كه وتی مروقه كان بم، وه لی ناتوانم هاوړی كه سیان بم میترۆ بوئی ده ر خستم كه هیچ په یوه ندییه كه هه تا سه ر نییه، هیچ هاوړییه كه هه تا سه ر بوئ نامینی، «هاوړیه تی به رژه وه ندی ده یه یینته ئاراهه»، من و تو گه ر ئه م كاره پیکه وه نه مان به ستیت، باوهرنا كه م ئاره زوو كاتی لیپرسینت بو من بمینیت، تویش وه كو پیش خوئ، ده بیته خه میكى تر، خه می لئ نه پرسینه وه، دروو به لین شكینی هام پیاله كان.

۱۹

پایزیکم دهویت گه لا زرده كان به نه مری خویان له لقوپی دره خته كان بهیلنه وه... هاوینیکم دهویت، به لیزمه باران بیارینییت و خا کم بو رهنگ... به هاوړیکم لایه سه نده ئیرگ زاتی چروكردنی نه بییت.

له و سیا سالی كه كه س نازانیت خه لك له بهرچی و چون هه لی كوتایه سه ر سه ر بازگه كان. ئا له ویدا من جه نگاوه ریکی بی چه ك، سوار چاکیكى بی ئه سپ، كامیرامانیکى بی كامیرا، قاچوقولیکى له پوكه وتوو هیچی تر، چاوم نه بیت هیچی ترم شك نه ده برد. له وینده رى له گو شه و كوچه نه بینراوه كانه وه، چاوم هه ولئ بینین و تو مار كردنی، ئه وه هه والانه ی ده دا كه پاش چه ند سالیك هه مووانی پیی سه رسام بووین، كه س نه یده زانی ئه وه دیمه نانه م بینوه، چونكه كه س نه ما تا بیته تو مار كه ر و دیکومینتاری ئه وه به سه ره اتانه، من نه بیت. كه سی تر نه یده زانی ئه وه رووداوانه چون بوون، چون چوئی روویان دا؟! ئه وه ی كه به لامه وه جیگه ی سه رنج و به ربه له ت بوو، دیمه نی پرسه ی ما ل و گه ر كه كو ن و هه ژاره كانی شار، ئه وه دیمه نانه ی زوریكى ئه م شاره ئوقره ی لی بری بوو؟! ئه وه ساله شاریه كان روژ و شه ویان لی بوو بووه ژه قن، له جیاتی ئه وه ی به سووتانندی تایه ره شه كان، یادی جه ژنی نه ته وه یی پیروژبكه ن، به گرو كلپه ی ئاگری نه وتی "شاری نه وت"، به هینجن هینجكردنی لاشه ی گه نجه خوین گه ر مه كان جه ژنیان گیرا، له وینده رى، له نزیك سه ر بازگه و له پشت شوورا به رق داچنراوه كان، سه فته سه فته گه نجه كان ریزده كران و گولله باران ده كران، له ونزیكانه، له نزیك سه ر بازگه گه وره كه، كه س نه یده توانی له تو پیاران ی میرخه زه به كان به ساغی ده ربازبیت و لی ده رچیت، ئه وه ی كه چوو ه ئه وئ نه هاته وه، چوله كه كانیش له ترسی به ركه وتنی نیشانه و تیغی نیشانچییه كان، هیلاننه كانیان به جی هیشت، ته نیا من نه بیت، له و گیزاوه قورتار بووم، ئه وانى تر هه موویان كوژران، من و زوریكى تری ئه م شاره كه چووینه ئه وینده رى، به رگی شوړشگیړ و

تالانيمان له يهك كاتدا له بهر كر دبوو، زورمان بۆ هينانى چهك و جبه خانه ي زوري سهر بازگه چوو بوو، پيشتر هه والى ئه وسه ر بازگه نه مان پى گه يشت بوو، تالانچيه كان، پيش شورشگيران گه يشت بوونه، ئه وى به لام كهس نه يده توانى به چاوى سييه مى ببنيت كه سيش نه يده توانى وينه ي ئاگر بارانى ئه رته شه كان ببنيت، ته نيا من نه بيت، كهس چاوى منى نه بوو، رهنگه هوى قورتار بوونيشم هى ئه وه بيت، كهسى چاوم هه بوو، نه كوژرام فريشته كانى گاردى كومارى منيان نه ده دى له په سا شيت و مه لوول ده هاتم و ده چووم، به لاياندا، كهس منى نه ده دى، ته نانه ت بوچهند ساتيكي كه ميش، وام زانى بوومه ته ئه و مه خلو قه ي كه دوژمن نايبنيت، ئه وه وزيه م تيا بوو كه جه ستم له چاووقه مه ي تيزيان بشارمه وه، چهند جار يكيش كه وتمه گوماوى تهرمه كان و به سه ر لاشه ي ئه و گه نجانه دا بازم دا، چهند جار يكيش چاوى ئه وانم داخست كه ترسى گولله كان كوشتبوونى، نهك گولله كان خويان، كهستان ستمه مى ئه و جه لادانه نه ببنيت، من ده هاتم و ده چووم، پى گه رانه وهم لى ون بوو بوو، باش بوو كهس منى نه ده بينى، كهس سه رى به رزنه كر ده وه، كهس قوناغه تفه نكيكى لى به رنه بوو وه، كهسيان مستو كه يه كيان له ده ست نه بوو وه، من هر هيمنىم ده نواند، ده ترسام له پر ئه و نه زه ليه ته م نه مينيت و بيمه قوربانى سه ر ليشيواندن و پاشايش به شه هيدى نه مرانگم كه ن. دانم به خو دا گرت، لاشه كانم ده پراند، نه مده ويست ئه و هه موو تهرمه له ئه جينده كه مدا كو يكه مه وه. تا گه يشتمه سه ر لاشه يخوين به ربووى ئه و؟! هه ستم كرد ئيدى خه ريكه له ويوه ئارامى و هيمنىم لى ده برت، هه رچونيك بيت، دانم گرت به خو مدا، سه ره تا به خه يالى خام زورم هه ول دا كه رزگارى بكه م، زورم هه ول دا كه ناسوره كانى ده رمان بكه م، به لام هينده فيشه كى به گيان كه وتبوو، وهك بيژنگى لى هاتبوو. خو ين و عاره قه و ترس و خو شه ويستى و موچر كه و له رزه تا به هه موو گيانيدا ده هاته خواري، به لام هيشتا هه ناسه ي تيا ما بوو، ئه وه نه دى پى گوتم كه ئه و من ده ببنيت، نازانم چون ئه ومنى ده بينى، تو بلييت ئه وانى تريس منيان ديبيت؟! زور سه ير له به رچاوما خاوده بوو وه، پى را گه ياندم كه هه والى مه رگى بشاره مه. به ده ق پى گوتم، به كهس مه لى «نسكو نه سره ت»، مردوو وه نه ماوه، ده بيت هه والى مه رگم به هر نرخيك بووييت له «تاف»،

بشاريته وه، چونكه ئيمه گريبه ستى پيكه وه ژيانى ئه به ديما ن به ستوو ه، به ليمان به يه كتر داوه كه گه ر يه كيكيشمان هه ناسه ي لى برا، ئه وى تر بۆ يادى ئه و نه مينيت هه وه... به "نيلورا" ش نه لىن كه «نسكو نه سره ت» نه مره، با كهس نه زانيت نسكو مردوو ه، ئه و ئه مه ي ده گوت و به ده ستى خو يناوى، به ده ستى چرچ و له رزو نه زوكيه وه، خو لى ده كرد به سه ر لاشه كونكراوى خويدا، ده ويوست به ر له ئاوا بوون، گو ر بۆ خو ي هه لكه نيت، خو ي بمرينيت، يه كه م جار بوو بينم كه سيك بيه ويت گو ر بوخو ي هه لكنيت، ده مپرسى چ جه ربه زه يه كه؟ پولا خو ريه؟ يا خو شه رى خو ترين و ده سه يشكيه؟! خو هه لخه له تانه؟ يا خود هيج يانه و به ئاگابوونه له وه ي كه ژيانى ته نيا چهند چركه ساتيكي كه مى ماوه. به ئاگابوو ده يزانى كه تازه ناتوانيت له م هه موو فيشه كه، رزگارى بيت، پيشى گوتم. گه ر نه فه س به ر له پو شيني جه سته ي به خو ل، لى برى، هه رچونيك بيت لاشه كه ي بشارمه وه، كه كهس نه يناسيت هه وه، ئه و ده يگوت تو ته نيا كه سى له م شه رنكيژه قورتارت بيت، هر توشيت ده بيت هه لگري ئه م نه نيه يه! من ده مگوت ناييت ئه و گونا هه بخمه سه ركولم، هيج نه ريتيك قبو لى ناكات، مردنى تو بشارمه وه، ئه م شار و ئه وشارى پى بكه م و به كه سيش نه ليم، كه نامه ويت ئه و هر نه يده سه لماند، ئه وكات تى نه ده گه يشتم كه مه به ستى چيه له شار دنه وه ي چاره نووسى مه رگى ناوه ختى به دم قسه كان و به جي هيشتنى دواين وه سيه تنامه، له هه ول و خه مى ئه وه دا بوو كه هر نيشانه يه كيش هه بيت بۆ ناسينه وه ي «ته رمه كه ي» بيسر يته وه، به لام فر يانه كه وت ئوم يدى زينده به چاله ي خو ي بيتته دى، سوم بيل ره ش وم ل ئه ستوره كانى ئه و ده قه ره سوور تر و ره قتر بوون له سه ر شار دنه وه ي تاوانه كانيان، لاشه ي هه موويان دا يه به ردم چه تالى شو فله ره قه كان، ده سته ده سته ئاپورى لاشه كان له قه راغ جاده ي رپيوان، ناشت ئه وه ي گيانى له ده ست دابوو ته واو، ئه وه ي كه نه فه سيكيشى ما بوو چه تالى شو فل گيانى پى ده سپارد، ئه و گله كافره، هه موويانى قودا بۆ هر كوژرا ويك ژماره يه كيان هه لواسي بوو، ژماره بوو بوو «ويسامى» نازايه تى، بوو بوو نيشانه و شه ره فى سوار چاكي، به سينه ي گه نجه تير بارانكرا وه كان ده درا، كوژرا وه كان به پى ژماره كان له يهك جودا ده كرانه وه، ئيستاش له بيرمه ژماره كه ي «نسكو نه سره ت» م له

بیرناچیتتهوه ئهوخائین و موخه‌ریبی ژماره {۹۱۰۳} بوو، من له دوا هه‌ناسه‌یدا، بهر له‌وهی که ئه‌م جیهانه به‌جی بیلیت، به‌لینم پی دا که لای کهس هه‌والی مه‌رگی نه‌درکینم، هه‌رکه‌سیکیش پرسیاری ئه‌وم لای بکات، خۆمی لای له گیلی بدهم، لای که‌سیش ناوی نه به چاک نه‌به‌خراپ، نه‌به‌م، ئه‌و رۆژه زۆر دریز بوو، ته‌واو نه‌ده‌بوو. رۆژ مانای گرتبوو ده‌ویست ئاوا نه‌بیت، هه‌یفیش نه‌یده‌ویست ده‌رکه‌ویت و دریزه به به‌دکارییه‌کانی رۆژ بدات. له‌وینده‌ری، به‌هزار فه‌لاکه‌ت له ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان رزگارم بوو، پی ده‌چوو، ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان خالی لاوازی ده‌رکه‌وتنی من بویت هه‌تا ته‌پوتۆز زیاتر به ئاسمان به‌رزبوویوايه‌ته‌وه من زیاتر سه‌رنجم راده‌کیشان، که‌م که‌م هیززی خو‌شاردنه‌وه‌م لای ده‌پسا، ئه‌وده‌مانه له‌راکردن به‌ره‌و ئاواپی، به‌دۆل وچه‌می سووری ئاوو رووباری خوینی بی ناوه‌کان. هه‌رچۆنیک بیت له‌بازنه‌ی مه‌رگی نسرمه‌کان، قورتاربووم، به‌قه‌راغ جاده‌که په‌یتا په‌یتا هه‌نگاوم ده‌نا، چاوێکم له‌پیش و به‌کی دیش بۆ دواوه. هه‌تا نزیک ده‌بوومه‌وه باشتر ده‌رده‌که‌وتم، زیاتر هه‌ستم ده‌کرد، خه‌ریکه ئه‌زه‌لییه‌ت له‌ده‌ست ده‌دهم. دوو شه‌وم ویست تا که‌یشتمه‌که‌ناری ئارامی ئاواپی به‌گه‌یشتنم، به‌ئاواپی که‌سوکاری «نسکو» مبینی دیار بو هه‌والیکیان پی بوو که گوايه له‌و شوینه‌یه پی ده‌چوو، بزائن که «نسکو» هاتووته ئه‌م مه‌رگستانه. ئه‌وه‌ی که سه‌یربوو، له‌لام که چۆن ئه‌مان و پیراویانه به‌دواپی ونبوه‌یه‌که بکه‌ون، به‌وشه‌که‌تی و هیلاکییه‌ی، خۆمه‌وه پیم پی گرتن، پیم گوتن نه‌رۆن بۆ پیشه‌وه،، پی‌شه‌وه، مه‌رگه، ئاگریارانه سته‌م کاران، ئه‌و ناوه‌یان هه‌موو ته‌نیوه، سه‌رگر دوو بنگرد نه‌ماوه خو‌یان تیا نه‌شارد بیتته‌وه مه‌رۆن، له‌سه‌ره‌پیکان به‌رد دانراوه هه‌ر که‌سیک بکه‌ویتته ئه‌ودی ئه‌و به‌ردانه تیا ده‌چیت، مه‌رگی خو‌ی حاسل ده‌کات ئه‌و به‌ردانه سنووری ژیان دیاری ده‌که‌ن هه‌رکه‌سیک به‌هویت ئه‌و به‌ردانه به‌ه‌زینیت، ژیاپی خو‌ی به‌زانده‌وه. گوئیان نه‌ده‌دامی... پییان گوتم، که تیا بچن یان نا تازه بریاره‌وه‌ولیان. به «مینای» دایکیان و پیره «تاف» و خوشکه‌کانی داوه بی نسکۆنه‌گه‌رینه‌وه. زۆریان هه‌ول دا که شتی‌ک بدرکینم، ده‌لین سواره دوتنی لیره بووه، تۆ ده‌زانیت چی به‌سه‌ره‌هاتووئه نسکو ماوه یان مردوووه؟

- ئه‌ی خوايه چی بکه‌م لێیان بشارمه‌وه، ئه‌مانیش ده‌بنه‌ خاوه‌ن هه‌مان چاره‌هنووس

لێشیان ناشارمه‌وه، به‌لینم ده‌شکینم، بیرم ده‌کرده‌وه که من به‌لین شکینیش بم هینده له‌سه‌رم ناکه‌ویت، خو «نسکو نه‌سه‌ره‌ت» تیاچوو و نه‌ماوه باشه‌خو «نسکو» نه‌ماوه، ئا به‌لام په‌یامه‌که‌ی ماوه. بریارم دا (نسکو) نه‌مرکه‌م بریارم دا لێیان بشارمه‌وه، پییان نه‌لینم ئه‌و پۆلاخۆره‌ی ئیوه بۆی هاتوون، گلی شو‌فله‌کان شاردییه‌وه لیم شاردنه‌وه که‌من «نسکو» م به‌مردووی به‌جی هیشته‌وووه.. لیشم شاردنه‌وه‌که به‌شیک خۆلی داپۆشینی لاشه‌که‌ی من کردومه به‌سه‌ریا، به‌لام چه‌ند باره‌م لای کردنه‌وه که نه‌رۆن، ده‌مگوت مه‌رۆن مه‌رگ له‌وێ چاوه‌پیتانه، که‌س نه‌جاتی نابیت. گوئییان نه‌دایه، دیاربوو ده‌نگی دایکی بۆ هینانه‌وه‌ی ته‌رمی «نسکو» له‌ده‌نگی بیده‌نگی من زولا‌تربوو، دیار بوو که مه‌به‌ستیانه‌وه ده‌یانه‌ویت له‌و ریکه‌یه بمرن و له‌ماله‌که‌دا له‌یه‌که کاتدا دوسی «شه‌هید» شیوه‌ن هه‌بیت، به‌قسه‌یان نه‌کردم هه‌مووی چه‌ند سه‌د مه‌تریکي که‌م رۆیشتن و گۆیم له‌گوله‌بارانکردنیان بوو، بۆ چرکه ساتیکیش به‌خه‌یالدا هات که بگه‌ریمه‌وه بۆلایان و پییان بلیمه‌وه که (نسکو) مرد هه‌رچه‌ندم کرد زاتی ئه‌وه‌م نه‌بوو، به‌لین شکین بم. دووسی جار له‌خۆم پرسی بگه‌ریمه‌وه، نا.. که‌ریتییه‌کی گه‌وره‌یه له‌راستیدا زۆریه‌که‌ی له‌وه ده‌ترسام، که‌منیش بکه‌ومه به‌رده‌ستی نیشانه‌چیه‌کانی ئه‌ودوو سنووری ژیان، به‌شیکي ترس و دوو‌للییه‌که‌م، له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو که ده‌مویست ببه‌ پالوانی ئه‌و میژوو، ده‌مویست، ببه‌ تاقه‌ شاهیدی ئه‌و سه‌رده‌مه، ئه‌و رۆژه دریزه، ده‌مویست فرسه‌ت و هه‌لی نووسینه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه له‌کیس خۆم نه‌ده‌م، ده‌مویست، ئه‌و رایه بشکینم که ده‌لێت میژوو ته‌نیا سه‌رکه‌وتوو ده‌ینووسنه‌وه، مه‌به‌ستم بوو ئه‌و ژیرکه‌وتنه‌ی خو‌مان بکه‌مه میژوو و نی نسرمی راپه‌رین مه‌خابن له‌و به‌دواداچوونه‌ی که‌سوکاری «نسکو» باوکی و مامیکي به‌مردووی له‌وێ به‌جی مان، له‌پرسه‌که‌یاندا هه‌والیک بآوبوه‌وه گوايه مامی «نسکو» فیشه‌کیشی به‌رنه‌که‌وتبوو، وه‌کو گه‌یرایانه‌وه ئه‌و به‌ر له‌وه‌ی فیشه‌کی به‌رکه‌ویت، دلی له‌لیدان که‌وتبوو، ئه‌وانیش هه‌ر له‌وێ له‌قه‌راغ جاده چه‌ند سه‌د مه‌تریک دوورله مه‌یته‌که‌ی «نسکو» فری درابوون حکومه‌ت هینده‌ی جه‌نازه‌وه لاشه‌ی پۆشی بوو، تاقه‌تی له‌ داپۆشینی ئه‌مان چوو، هه‌ر له‌وینده‌ر سه‌گ و گورگی شه‌وانی برسیه‌تی لاشه‌کانیان شیواندبوون، بۆنی لاشه‌کان سه‌گه‌کانی

بیزارکردبوو، بئی تاقهت بوون لهو هه موو خوین و لاشه مردوو، باشیش بوو سه گه كان هه زوو له گوشتی مردوو هه كان بیتاقهت بوون، بهم بیزارییهی سه گه كان خه لکی توانییان كه میکی له لاشه بوگه نگر تووه كان به هیمایه كه بنا سنه وه، هه مووی ماوهیه كه بوو. هه موو شتیك له بیركرا، له بیركردن دهرمانی زامه ناسۆره كانه، هه موو شتیك دیمه نی لاشه كان، تهرمه كان، پرسه گهرمه كانیش له بیركران، ئه وه نه بیت كه «نسكۆ نه سرهت» له منی داواكردبوو له بیرنه دهكرا، ئه وه له راستیدا داوی پایزیکی لی كرده بووم، كه گه لا زهردی پایزان به نه مری به لقو پۆپی داره كان بمیئیتته وه هاوینگی لاپه سه ندبوو، باران به لیز مه تیابباریت، زستانگی گهرهك بوو، گهرما تیادا بتكوژیت، به هاریكیشی دهخواست دنیا تیایدا سهوز نهكات و نیرگز چرۆكردن نه زانیت چییه. منیش بو به دیهینانی ئه وه وه سیه تنامه یه زۆربه ی به یانیان به به رده رکی مالیان به رهو باژیر شو رده بوومه وه، دایكیم له بهر دهرگا ده بینی كه له چاوه پروانی دایه، چاوه پروانییه کی ئارام، سه هیركردنی بو من. له هه مووی ناخۆشتریوو، چاوه كانی پییی دهگوتم تو دهرانیت «نسكۆ» ی كورم چی لی هاتوو، به شه رمه وه سه رم داده خست و دهگوت هه وال نییه. ده م ویست ئه وه پایزه به یئمه دی كه گه لا كان به زهردی خویان له لقو پۆپی داره كان، خو راده گرن و به بای باو باران هه لئه وه رن. زۆر جار ته مه نام كرده وه كه كه سیکي تره بیت ئه م نه یئیه نا شكرا كات و من له وه به ده ختی و دهرده سه رییه نه جات بدات. زۆر جار دللی خو م ده دایه وه دهگوت هه ول كه ی ئه مرۆیش نه بیت سه به نی ئه رده گات به م شیوه یه له گه ل خو دا سالانیک جه نگام، كه سوکاری «نسكۆ» تا چهند سالیکیش پۆشته ی ره شیان بو به دوا جوانی هه والی ونبوونی نسكۆی پولا خو ر له به رده كرد، تا چهند سالیکیش نه یان دهویست بچه هیچ ئاههنگ و مه راسیمیکي خو شگوزهرن نه یانده ویست سه ما بکه ن، نه وه كا كوره كه یان له ژیرداری دلره قه كان رزینرابی، هه موویان ریکه وتبوون، به دهسته جمعی بریاریان له سه ردا بوو كه خو یان له خو شی و شه وه ته كانی ئه م ژیا نه بیباكه بی به ش بکه ن، بی پولا خو ره كه یان هیچ نه كه ن، ئه وه ماوه یه ئاگام لی بوو، به دهستیان بووایه خه ویشیان له خو حه رام ده كرد. نه شیان دهویست شار به جی به یلن نه یانده ویست زیدی باپیران چۆل بکه ن، ئه وان له وه باوه ردها بوون كه رۆژیک دیت پولا

خۆره كه ی شار له به رده میان زیندوو ده بیته وه نه یان دهویست به هیچ چیرۆكیک باوه ر بکه ن كه ئه گه ری نه مانی قاره مانی تیابیت، ته نانه ت بو پته و كردنی باوه ریان به مانی نسكۆ و نه فه وتانی سه ردانی باشترین قاوه گری شاریان ده كرد، بوو بوونه مو شته ری ناو دارترین فالچییه كانی ولات، ئه وان له دژی چاوه پروانی ده جه نگان. رۆژ له داوی رۆژ له گه ل هه موو دوور كه وتنه وه یه كه له زه مه نی روودا وه كه ئومیدی گه رانه وه ی نسكۆش كز ترده بوو، هه تا ده هاتیش ناوی له هیچ به ندیخانه وه قه سا بخانه یه كه، له هیچ ده فته ریکی كوژرا وه كان دهر نه ده كه وت، كه سه نه یده زانی ئه وه چهند هه زار شو ر شگیره چییان به سه رهاتوو، هه ریبه كه وه به جو ریک ده كه وته گی رانه وه ی ئه وه روودا وانه، هه مووشی درۆ بوو ته نیا من دهرمانی كه چی روویدا و چۆن بوو، به لام هه رمیش بووم كه نه ده بوو قسه بکه م. پیره خانمی نسكۆ. رۆژ به رۆژ ئارامی و سه نگی نی له ده ست ده دا و ئوقره ی لی ده برا. ناهه قی نه بوو ئاخو ر ئه وه كه بوو بووه هاو سه ری نسكۆ نه گبه ت ته نیا چهند شه ویکی كه م پیکه وه ئولفه تیان گرتبوو، رهنگه هه ر ئه م پیکه وه ژیا نه كورته بیت وای كرده بیت تا چهند سالیکیش نه یه ویت شارچۆل بكات و روویكاته مه له كه تیکي تر، بیر له شوو كردنیکي تر بكات هه رواش بوو ئه وه چهند شه وه كورته ی پیکه وه ژیا ن وای فه رز كرده بوو كه "تاف" له وه به یئنه ی كه دابوو یه پولا خو ره كه ی تا مردن بو ی بژیت و به هیچ كه سیکي تریش شوونه كات، بی له باوه شی نسكۆ له باوه شی هیچ نی ریکي تر نه خه ویت، ماچی لیوی هیچ قه له موونیکي تریش نه كات، جی خه وی هیچ پی او یکی تریون نه كات، ئه وه ماوه كورته ی پیکه وه ژیا نی تاف و نسكۆ بوو بووه سونبولی داستانیکی نویی ئه فینداری، زۆر جار ئاگام لی بوو، دهویست زیاده رو یی له خو شه ویستییه كه ی بو نسكۆ بكات و بیكاته ئه فسانه ی ئه م زه مانه، خو شی به پاله وانی دل كونكراوی چاوه پروانكراوی ئه وه ئه فسانه یه دهرمانی، هه میشه دهویست قاره مانیه تی نسكۆ نه سره ت وهك داستانیك به خه لك و خزمان بنا سینیت، كه نسكۆ له به رچا و ون بوو، قاره مانیه تییه كه ی زیاتر به ناخی ئه ردا چه قاند، وه لی له هه مووی ناخۆشتر، دیمه نی بی باوکی نیلورایه ئه وه كیزه جگه به وینه ده ستیکي له باوکی نه داوه، هه ستیکیشی لی وهر نه گرتوو، له گه ل گه وره بوونه كانی ژیا م و نه مردم، هه ستم به ئازاره كانی بی باوکی ده كرد، ته نانه ت زۆر جار هه ستم ده كرد

وهك دايكي نسكو دهمدينيت و چاوهكاني پيم ده لیت چاره نووسی باوكم لای تویه؟
تو نهینیی مانو مردنی باوكمت شار دووه ته وه، به لام ئەم ههسته له گه له سال لاجوونی
من و گه وه بوونی خه مه كاندا كالتز ده بووه وه و ج ئیستا كه متر له جارن نیگاكانی
ئوه هیزیان تیا ماوه له چاره نووسی باوکی پرسیت. رهنگه زیاتری ئوه بیت كه
باوکی له بهرچاو نه بووه هیچ یادگارییه كیشی له گه له نه بووی و تاقه زۆرانیکیشی
له گه له نه گرتبیت، ههستم ده كرد، كه دهیه ویت باوکی راسته قینهی بو دروست
ببیت، خۆتان باش دهزانن هه ندیچار چهند سهخت و بی مانایه، مندالیک به بی باوك
گه وه ببیت، دلی خۆم به وه ده دایه و ده مگوت رهنگه به بی باوکی بیکاته كه سیکی
بلیمهت و میهره بان. مه خابن، له م دوایه دا بۆم ده ركوت نیلۆرای نه كرده میهره بان
ئهمی كرده كه سیکی قسه نه زان و په رپووت و له ناو جیهانی به دفیكریی
كه سوكاریدا، ئهمیش توایه وه.

پاش پینج سال و لهو سالانهی كه هه موومان له په له قازهی زوتر گه یشتن بووین به
به ههشت، لهو سالانهی كه مال و حالمان بو گه یشتن به رو به ریکی دیکه خسته
هه راج له ئیوارهیه کی تازه خۆر كه وتوودا، له كۆبوونه وهیه کی نا ئاساییدا له مالی
باوکی نسكو پیشنیاریك خرابووه دهنگدان پیشنیاری جیه یشتنی یادگارییه
تاله كان. هه مووان به هانی "مینا" به كۆی دهنگ ریک كه وتن شار به جی بهیلن، لهو
ئیوارهیه به دواوه كه وتنه خۆر پیکهستن بو خیانهت كردن له رابردو له پۆلا خۆره كان
بو سه فه ریکی نادیار لهو ئیوارهیه به دواوه رزگاری و ئاسوودهیی بو بووه مارشی
سه فه ره كه یان، بریاریان دا هه موویان به ماشینیکی گه وه بو ئه ویدیوی سنووره
ته له به نكراوه كان هه لپین، له ویشه وه به پیتی توانا هه ول بدن بۆ شوینیکی زۆر دوورتر
برۆن، شوینیك، رو به ریک كه كهس نه یگاتتی كه سیش هه والی كهس نه زانیت
كه سیش له میژووی هیچ كهس نه پرسیت، له راستیدا ئه وان له پاش ئه و رووداوانه
هه ستیان ده كرد به وهی كه ئەم نیشتمانی و خاكه چی تر هی ئەمان نییه، چیتر
شتیک نه ماوه ئەمانی پی به سیتته وه، گه له بیریشتبیت چاریکی تر بۆم باس
كردوویت، ئه و سالانهش سالی هه رهس پی هینانی خیزان و سه ره تای ده ركه وتنی
نسر مه كان بوو سالی له ده ستدانی به ها مرۆییه كان بوو لهو ساله به دواوه هه موو

شتیک گۆرا، نیشتمانیه تی، حزبايه تی، خیزان، مندال، قوتابخانه، دایك، ژن،
هه موو شتیک، ته نانهت رهنگی گه لاكانیش جار جاره مۆریان ده نواند، قاوه بیبوونی
گلی گۆره كان له هه موو شتیک ناخۆشتر بوو، به لام ئەوان تا دواي خیانه تیش
هه رمان، ئه و رۆژانه شیانی بینی كه چۆن له پیناوی مانه وه، هه موو خیانه تیک به
نیشتمانیه تی بنووسریت، من ده لیم رهنگه گه ر ئەوان ئه و خیانه ته یان نه دیبایه،
ئه وانیش نه ده كه وتنه خیانهت كردن له گه ران و چاوه رپی نسكو. زۆر جار له دواي شار
به جیه یشتنیان له خۆم ده پرسی، تو بلیت نسكو هه ستی كر دبیت، كه به ته نیا له ژیر
ئو گله به جی ده مینیت زانیویه تی بۆیه ش به منی گوت لییان بشاره وه دنا بو
نه یانویست له وه زیاتر نسكو بكه نه پاله وان و داستانی نه مری ئه فسانه ی عاشقان،
ئو وه رزه وه رزی خیانهت بوو، وه رزی كۆتاییه تیان بوو به عیشق وه رزی كۆتاییه تیان
بوو به میژووه كۆنه كان، وه رزی فه نا بوونمان بوو، له و وه رزه وه هه موو شتیک گۆرا،
گوشتی قه سابه كان، سه وه زی، سه ره ره بانه كان، ماسی شو لکراوه كان، ماستی
لا دیکان، مه ی مه یخانه كان، هه مووی بو نی خیانه تی گرت، له و وه رزه دا هه موومان
پشتمان كرده یه كتری، ئه و وه رزه بوو كه له هاویندا باران و توفان باری. له هاویندا
بای ره ش هه لی كردو له زستاندا گه رما خنكاندینی.. ئەوان له پاش خیانهت ئیره یان
به جی هیشته، به زه حمه تیکی زۆریش گه یشتنه شاری كه سوکارو دۆستان، له م
شاره ی كه بو نه گبه تی من چاودیری میتروكانیم..

– بو ده بیت لیره ش به دوامه وه بن، بو ده بیت من بيمه چاودیری هیلکی میترو كه
و یستگه یه کی له به رده م گه ره كه كه ی ئەوان هاتوچۆ بكات، بۆچی هه والتان بزائم. ئەم
خولیايه چیه هه تانه.. له كوشتنی من رۆحی نسكویه ده تاننیریت یان هه ر ریکه وته،
باشه بو ده بیت له و یستگه ی راپه رین بژین بو ده بیت مالتان له م و یستگه یه بیت، بو
ده بیت من هه میشه بتانبینم، بو ده بیت هه موو رۆژی له به رچاوم بین و بچن، بو
ده بیت ئاگام لیتان بیت چی ده كن، من له داخی ئیوه هه له تاتم، له داخی تارمایی و
سپه ری وه سیتته كه ی نسكو هه له تاتم، بو به دوامه وه ن..

– له یه كه م رۆژ كه گه یشتن، به دم فیربوونی سواربوونی میترو، ئاگام لی بوو
ده ستیان به دروست كردنی برای وه هه می، ئەمان له گه له خویاندا كه هاتن هه ر له رپوه

پټيان گوترايوو که بهرگی نیشتمان دادړن و بهرگی بهفرانباری و بهسته له کی ئیره له بهر بکن، بویه له یه کهم چوونه دهره وه بیان بویازاردا به دووی ماکسی سووروکراسی قو لکورت و جلی پروت و قژی زهر د و نارایشته گکاندا گهړان نه ته کیستی گواره له گوئی کردن و پانتو ل شوړ کردن، زمان خوار کردن و نه سپ نوواندن، سیمای نوئی دهر که تیان بوو.

– دم بینین... هه رله یه کهم روژ هوه، زمانی گفتوگو یان له گه ل دهوروبه ر گوزا، هه رزوو نه مانیش به پیشه ی پیش خو یان فیړی نه وه بوون که شته ناشرینه کان له بهر بکن و جوانه کانیش له یاد بکن، "تاف" له هه مووان زیاتر بیتاقت و بی حوسه له بوو له هه مووان زیاتر رهنگی مردووی لئ نیشتبوو روخساری هاواری دهر کرد که که سیکی لئ به جی ماوه، زور له وه دهر سا که نه ممله که تی سه هؤ لبه ندی عاتیفه یه، بیته مه لبه ندو هه وینی خیانه تکر دن له په یامی نه مری، زور دهر سام نه م شاره بیته شاری په یمان شکاندن.. نه م میترویه بیته هه نگاوو سه رچاوی به ناگابوون له وه می پو لآخوری نسکو، روژ له دوی روژ تاف زیاتر ههستی دهر کرد ته نیایه، هه تا ده هاتیش زیاتر بوی دهر ده کهوت که ئیره به هه شت نییه؟! ئیره دوزخه، ئیره به هه شتی داستانه نه مره کان نییه ئیره، مه رگی به لینی نه فیندارانه، هه رزوو بوی دهر کهوت که نه می ش وه کو زوړی کی تری هه له اتوو هه دوی «کلاوی بابر دو» که و تووه، نه و له یه کهم روژی پیخستنی به م ولاته بوی دهر کهوت که زیان بی «نسکو نه سره ت» توړه هاتیک کی گه وره یه، به لام له و پرسیاره ش دهر سا که ناراسته ی بکریت بوچی نه ویت به جی هیشت... نسکو وه هم بوو؟ ده که ریته وه؟ یان نا؟ باشه له م دووره ولاته تو چون ده ستت ده گاته هه والیک کی دروستی چاره نووس، ناویک ناو نیشانیک، هیمایه ک بو مان یان نه مان. گه ر مرو ف خو ی به وه هم به سته وه، درویه کی گه وره ده کات... یان وه هم باشه له خه لکی بکه یته هه قه ت، ناگام لئ بوو زور جار به دم سواری شه مه نده فهره کان، به ته نیا له دانیشتنی فارگو نه کان تاف بو نه وه ی نسکو نه بیته وه هم جار جار له بهر لومه ی عالم و له بهر نه وه ی نه یده ویست به خو ی بلیت که نسکو ی له بیر کردوه، خه لکی راده سپارد که بوی بگه رین، په نگه مه به ستیشی بیت که قورتار بیت له و به لین نامه یه ی که دابووی به سواره، مه به سته ی بوو نه می ش

ژیانیک کی نوئی له جه نکه لیک کی نوئی دروست بکات، بویه ویستبیت ی سو راغی بزانتیت، بو چهند جار یکیش له میتر وکان، به لاچاویک داوای له من کرد که سو راغی بزانت، به تایبته نه و کاتانه ی که داوای بلیت لئ دهر کرد. به لام من هه ر ده مگوت که هیچ هه والیک کی نازانم، هه تا ده هات ژیان ی "تاف" بیته نگی و ته نیای ی و خو خوار دن و دامرکاندن ی نار ه زوه کان زیاتر بالی به سه ردا ده کی شیا، زور شه و هه بوو ده یویست بخه ویت، به لام خه یالاتی نه و چهند شه وه که مه ی رامووسان و پیکه وه خه فتنه ی له گه ل سواره لئ دهبوو کابووس و خه وی له چاو ده فراند، نه و له بهینی دوور پانیک دا مابوو هوه، تاف نه یده ویست که به لینی خو ی بو سواره بشکینیت له هه مان کاتدا نه شی ده ویست هه تا هه تابه به ته نیای ی بمینیت هوه، نه و ده یزانی که روژیکیش دیت نیلورای تاقانه مال به جی دلیت و دهر وات، نه می ش چوار دیوار له م تاراو گیه ده بیت هه ورپی خه مه کان، تاف نه و هه موو شتانه ی ده زانی، به لام به روخساری دهر ی نه ده بری نه یده ویست په یمان شکینیت نه یده ویست روور ه شی به رده م روژی حه شرو حیساب دهر بجیت، زور شه و به و خه فته وه ده خه وت که کهس نییه، باوه شیکی پیا بکات، کهس نییه ماچیک کی گه رمی بکات، نه و ناماده بوو له وه ی که هه موو دنیا بفروشیت، له پینا و ده ست له ملانیک کی تری نسکو دا، نه و به هیمنی ژیان ی ساردو سړی ئیره ی ده برده به سه ر.

– تا روژیکیان له ژیان ی هیمن و ساکاری چاوه روانی تاقدا، مه خلوقیک دهر کهوت هه ندیک ده لین نه ژدیه او هه ندیکیش ده لین رزگار که ر، بوونه وه ریکی نه بینراو به هه موو خه یال و خه ون "تاف" ی گوړی، که وته ژیان ی، به هه موو هیزیک ی ویستی تاف له و به لینه ی په شیمان بکاته وه و شووی پی بکاته وه، هه موو روژیک وه ک دارکون که ره خه ریکی قسه هه لبه ستن بوو، بو پو لآخوری نسکو، هه موو شه ویک به دیار نه م دیود یو کردن له جی خه وی ته نیای ی تاقدا، خه ریکی له ره گ کی شانی وینه و دیمه نی نه فسوناوی نسکو بوو ده یویست ناراسته ی بیر کردنه وه ی بگوړیت، ته نانه ت هه ندیک جار باسی شتی گه وره ی ژیان یان دهر کرد، نه و بوونه وره هه موو روژیک خو ی دهر کرده مال که وه پی ده گوت که تو ده بیت شوو بکه یته وه واز له و وه هم به ینیت که ناوی نسکو یه. نسکو نه سره ت، مرد هه موو شه ویک هه لده ستا و وینه و یاد گارییه

به جیماوه کانی له ئەلبوم و باوله کان دهرده هینا و پارچه پارچه ی دهرکردن بهم حاله چهند سالیك گوزهشت، تا دههاتیش هیچ هه والیک له سه زمانی نسکو دهرنه دهکوت، رۆژیکیان خۆی له بۆشاییه کی سهیر بینیه وهوه، چوار دهوری له بوونه وهریک که ناوی نسکو بیت، خالی له مرۆفیک که ناوی باوکی نیلۆرا بیت، ئەو بوونه وهره پیشتر شهوو رۆژی لی تال کردبوو، ههر رۆژهو بهشتیک، ده میک دهیگوت ته ماشاکه براکانی به خه میه وه نین تۆ بۆ به خه می بیت، خوشکه کانی ههر یه که وه له باوهشی پیاوه کانیان تۆ نه بیت!، دایکی له خووشی پیکه وه ژبان و ئاسووده یی ئەمان پۆلاخۆزه که ی له بیرکردوو، تۆ نه بیت دواي سه را بیک که وتوویت، تۆ نه بیت دواي ته پوتۆز که وتوویت، تۆ نه بیت به قهیره یی سه ر ده نیته وه، تۆ نه بیت بی که س له م تاراوگه یه ده مریت، ههر ئەوهش نه بوو، نا ئەو گۆشه گیر بوو بوو، بی پیاوی ته واوشه که تی کردبوو، بی ماچی وه ره سی کردبوو، نهیده توانی له وه زیاتر به ره نگاری شهیتانییه کانی بیت، دوا جار خه ریک بو خه لک قسه ی بۆ هه لبه ستیت، خه ریک بوو، به سۆزانی ناوی بهرن، خه ریک بوو، پیاوه کانی ئەمه کداری و خووشه ویستی ئەبه دی به پیاچه وانه وه وه ر بگپر دیت، ئەو بوونه وه ره بوو بووه ئەژدیها خه وی لی بری بوو، تا دوا جار بریاری دا نسکو له بیربکات و شوو بکات، شوکردنیک که ئابروبوونی به دووانه بیت، ئەو زۆریکی ویست تا توانی هیز بۆ خۆی پهیدا بکات و بریاری شوکردن بداته وه، ماوه یه که له هه سره تی ئەوه دا بوو که به کی و چۆن شو بکات، یه که دوانیک هه بوون، به لام پاش پشکنین بۆی دهرکهوت که ئەمانه هیچی پیاوی خه وه کانی نیین، ناتوانن جیکه ی وه هه مه که ی بۆ بگرنه وه، من ئەوکات له نزیکه وه، ئاگام له مشتته وم ره کانی بوو، ئەو کات بۆم دهرکهوت که ناتوانیت چی تر درێژه به پهیمانی ئەبه دیته بدات، کار گه یشته ئەوه ی له هاوینیکی گهرمدا وان له هه موو شتیکی بهینیت وان له هه موو ئەویادگاریانه بهینیت که بۆ چهند سالیك خۆی پی خافل کردبوو، دهست له خووشی هه لگریت، ئەو دوا جار بریاری دا که له باوهشی یه کیکی تر دا به ویت و ماچی لیویکی تر بکات، من دواتر پیم زانی له پینا وه له بیرکردنی هه تا هه تایي نسکو دا هه موو ریکه یه کی گرت بهر، ههر له رزاندنی ناوی پیرۆزو نه مری تا ئاستی سرینه وه ی وینه ی قارهمانیه تی باوکی له بهرچاوه زری نیلۆرا "تاف" هه موو شتیکی

هه رهس پی هینا، ئیستاش کهس نازانیت هه رهس بوون بوو. یان شیتی؟ پالی به "تاف" هه نا به (نیلۆرا) بلایت باوکت بۆ جهرده یی رۆیشته وه ته ئەویندهر، باوکت بۆ شوپش نه چوو، ئەویندهر هه موو هه ستیکی قارهمانیه تی به بهرچا و نیلۆرا هه رهس پی هینا، ههر له پینا وه له بیرکردنی ئەبه دی، هه موو پرده کانی پیکه وه به ستنی خۆی له که سوکاری نسکو نه سرهت، بری هه موو جووره جوانیه کی رابردوو له دلی خویا ناشرین کرد، ته نانهت وای لی هات که قیزبکاته وه له و چهند شه وه که مه ی که له گه ل نسکو خه وتوو، من لیی ده گه یشتم ده مزانی "تاف" بۆ وا دهکات، بۆچی ئەو ژنه ئارامه له پر بووه ژنیکی شه رهنگیز. ده مزانی ده بیت هه موو ریکا چه په له کان بگریته بهر، تا بتوانیت به ئاسته م وینه ی نسکو له زرا ناشرین بکات، ده بیت بیکاته پیاوخراب، تا بتوانیت له ته لیسمه کانی نسکو رزگاری بیت و شووبکاته وه. هه قیشی بوو، چونکه گهر شووی نه کردایه تاراوگه ده یکوشت قسه ی خه لک ده یخنکاند، ئەژدیها که نهیده هیشت بۆ هه تا هه تایي "تاف" بۆ نه مری نسکو بمینیته وه شووی نه کردایه، بزانه چهند مانا به خش ده بوو گهر شووی نه کردایه رهنگ بوو ئەو ئەفسانه یه بوو بووایه داستانیکی و ناوی بنریت داستانی وه نه وشه. به لام به شوکردنی وه نه وشه یی نه هیشت، دهرکهوت ئەم باوه ری به دنیا ی ئەبه دی عاشقان نییه؟! ته نیا له یه که شت نیگه رانم، ئەویش ئەوه یه که من له یه که م رۆژه وه پیم نه گوت نسکو کوژرا وه. بۆ ئەوه ی ئەو ده سه له ی چاوه روانی، کورت که مه وه که ئەم. چاوه ریی کرد،

سالیکی پی نه چوو له سالیادی موباره کی، له گه ل ساته وهختی کوژاندنه وه ی مۆمی یه که می پیکه وه ژبان. له گه ل فیرنه گوله تازه که ی. هه والی رووخاندنی دیوارو شورا به رزه کانی سته میس به جیهان بلاو بووه له ماوه ی که متر له بیست و یه که کاتژمیر. کاغز و ژماره نه بینرا و نه بیسترا وه کان به کیلو به تن له ناو فه رده کان داگیران و به ناو خه لکی چاوه روانکرا وه لژنیران، له ناویاندا ئەوه ی که دوینی نهین ی بوو هه نوو که هه مووی ئاشکرا بوو، نهین ی خۆی له دهست دا ژماره و ناوی کوشتنی نسکووشی تیا بوو، بۆیه هه والی مه رگی نسکو جه ژنه که ی تافی کرده دووجه ژن بۆی ئاشکرا بوو نسکو سه را بیک بووه، باش بوو گه نجیه تی خۆی نه کرده قوربانی له گه ل

داگیرساندنی مۆمی دووهمی سالی پیکهوه ژیان، لهگه‌ل میرخاس و فیرنه گولی خهونه هه‌ستیره‌کانی... هه‌موو جیهانیش زانی نسکۆ و هه‌زاره‌های وهک نسکۆ تیاچوون و نه‌ماون، به‌لام لای کهس ئاشکرا نه‌بوو، چۆن له‌ناوبران، من دوا کهسم روخسارو شیوه‌ن نامه‌ی پۆلاخۆره‌کان، له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی چاره‌نووسی رهش کۆمه‌له‌کان بینیبیت. له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان له‌گه‌ل خۆمدا هاوارم ده‌کرد، خۆزگه‌م ده‌خواست که ئه‌و ئیواره‌یه به‌نزین له‌شار ببارایه و کهس نه‌گه‌یشتایه‌ته سه‌ربازگه‌که، ئه‌و ئیواره‌یه، رادیۆکان به‌راستی هه‌والی به‌ره‌کانی جه‌نگیان به‌خه‌لک رابگه‌یاندایه ئه‌و ئیواره‌یه سه‌رکرده‌کانمان به‌راشکاوای باسی شکست خواردنی شۆرشیان بکردایه، هاوارم ده‌کرد با نسکۆ له‌وێ نه‌بووایه، وه‌لێ ئه‌فسووس خۆ خۆزگه‌ خۆی ده‌ربیرینی ده‌سته وه‌ستانه، ترسنۆکییه، بێ ده‌سه‌لاتیه. هه‌قه‌ خۆزگه‌ له‌ فه‌ره‌نگی نوێی شۆرش و بیرری هاوچه‌رخمان نه‌مینی، وه‌لێ نسکۆ و په‌یامی عیشقه‌که‌ی به‌ نه‌مری و به‌ زیندووی بمینیت.

٢٠

وه‌رزه‌کان بۆیه هاتوونه‌ته بوون تا بوونه‌وه‌ره‌کان له‌سروشته زویرنه‌بن

ده‌میکه من و سه‌مه‌نگۆل به‌یه‌که‌وه کار ده‌که‌ین، وا ده‌چیت بۆ پینج سال، هه‌تا ئیستاش باسی خۆی بۆ نه‌کردووم، ئه‌و باسانه‌ی لێ ده‌رچیت که جابیه‌تی پیکه‌وه ده‌مان به‌ستیت، هیچی تر له‌سه‌رژێانی ساده‌و ساکاری سه‌مه‌نگۆل نازانم، ته‌واو نامۆم به‌ژێانی رابردووی، زۆر سه‌یره له‌پال هیج نه‌زانی من بۆ که‌سیه‌تییه‌که‌ی، سه‌مه‌نگۆل داوای هاورییه‌تیم لێ ده‌کات.. من و سه‌مه‌نگۆل زۆرجار به‌یانی باشیش به‌زۆر له‌یه‌کتري ده‌که‌ین، هه‌میشه‌ش گالته‌ی به‌ من دیت، ده‌لێت تۆ ژیانته‌ کورته، تۆ به‌ زۆر ده‌ته‌وینت ژیان له‌خۆت کورت بکه‌یت، هه‌میشه‌ پرسیارو باس و به‌سه‌رهاتی نامه‌ئولوفم له‌لابوه زۆربه‌یان لای سه‌مه‌نگۆل نوێ بوون، سه‌مه‌نگۆل له‌م هه‌موو وه‌ستان و دابه‌زین و سه‌رکه‌وتنانه‌ی ناومیترو و یستگه‌کانی شیکردنه‌وه‌یه‌کی ژیرانه‌ی بۆ زۆریک له‌روداو و به‌سه‌رهاته‌کان نییه، که‌م کات هه‌بوو پرسیارو مانای «دیاری ناولینانی» لێ نه‌پرسم، ناومان چی ده‌به‌خشیت سه‌مه‌نگۆل ئه‌و پینج ساله‌ بێ وه‌لام بووم... روژیگه‌یشه‌ تینم پرسیم. ئه‌رێ سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ ناوی گۆله‌ یاخود گورگ! کۆمه‌لیک شتی گوت من هیچی لێ تینه‌گه‌یشتم، گوتیشی نامه‌وینت که‌س بزانیته‌ مانای سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ من له‌سه‌ربرپاری ئه‌و پیتان نالیم سه‌مه‌نگۆل مانای چیه‌؟ ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت که پیتان ده‌لیم له‌روخساری رویشتنی به‌نه‌رمه‌شه‌لی ده‌زانیت، سه‌مه‌نگۆل چی ده‌گه‌ینیت، ئه‌و ئیواره‌یه که ده‌رکه‌وت زۆر به‌گه‌رمی سلّوی لێ کردم، دیاربوو که شتیکی نوێی له‌ژێرسه‌ردایه.

- شه‌یتاری ئه‌مرۆ چاودیرین، به‌سه‌ر ئه‌وه‌یله‌ی که به‌لای ده‌ریاچه‌کانی مه‌له‌دا هاتوچۆده‌کات.

- مالم نه‌شێواندی گوتم، داخۆچی بیت وا به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه به‌ره‌ولام هاتوویت.

كاكى برا هه مووى يهك شته، هه مووى له ژير نه رزه، خو به ناشوكرى نه بيت، نه م ئيشه ي ئيمه، چوار فه سله ي له بير بردينه ته وه. نازانين دهره وه ي نه م تونيله نسرمانه، دونيا گهرمه سارده، هاوينه، زستانه، شه وه، روزه، ئيمه مه گهر به جل و بهرگ و هه ناسه ي موسافيره به دناوه كان، بزنانين له كام وهرزى بووندا ده زين. دنا وهكى دى ئاگامان له دنيا نه ماوه،

قسه كانى پى پريم و گوتى له مرو به دواوه، به شتى تريش ده زانين، له دهره وه چ باسه.

- گوتم به چى؟

گوتى به رووتبون، رووتبونى مروقه كان، به لى شه يتارى ده لى تى له م دنيا به نيت. چون؟

باوه ريك په دابووه. ناويان له خو ناوه «سروش خواز ه كان»، له مه له وانگو دهر يا چه ي مه له كردنه كان خو يان رووت ده كه نه وه به بى جلك مه له ده كه ن، له شه وانى پي كه وه بوون و خه و تنيشيان رووت قووتن. به دوورى مه زانه روژيكيش گه شتيا ره كانى مي ترو به رووتى سوارى مي تروين ئيدى ده زانين دنيا گهرمه.. واده ي خو رووت كردنه وه يانه.

- به رووتى، سهيره، ئامانجيان چييه؟

ئامانجيان نه وه يه كه له سروشت زویرنه بن، پييان وايه كه مروف تاقه بوونه وهره كه خو ي به جلويه رگدا ده پو شيت... به م خو پو شينه ش دهر كه وتووه مروف چه ندين نه خو شى له پيريدا بو په دنا ده بيت، هو كه شى ته نيا خو پو شينه.

- سه مه نگول شتى سه يرباس ده كه يت من به شي وه يه كى تر له سروشت گه يشتوم، سروشت لاي من ئاوى كانى، شاخ و داخ، دره خته كان، گه لاكان، وهرزه كان، كان ييه كان، نير گزه كان، نه مامه وشك بووه كان... هتد، به لام رووت بوونه وه ي مهردومه كان، نه مه يان شتى كى نو ي و نه بيسترا ويوو.

- وهك پيم گوتى، چونه وابوت باس ده كه م، نه م باوهره نو ييه ده يه وي ت له سروشت زویرنه بيت. تو قه د بووه له سروشت زویرنه بيت؟

- نا، من هه موو ژيانم زویرنيه له سروشت، له كو يوه ده ست پى بكه م، نا، ده كريت له ويوه ده ست پى بكه ين، له سووتاندى دار زه يتون و هه ولى بيوچان بو وشكردنى دارميوه كان، نه وكاته ي، كه نازانم له به رچى؟ بوچى؟ من به دزييه وه نه وتم دهر شته ژير نه و دار زه يتوونه زبه لاحه ي كه بالاو ته مه نى هاوكات بوو له گه ل زمه نى هاتنى باپيرم بو نه م شاره. نه و كات پيم وابوو كه نه و زه يتوونه دارى كى پير و كه و بو شاييه كى زورو بى مانا ي له ماله كه گرتووه، من دهمويست، هه موو نه و ماله چيمه نتوى رهق بيت، خوليا ي نه وه بووم نه و ماله يهك پارچه كو نكريت بيت و هيچ شوي نه واريك بو «ئارامى سروشت» نه هي لم من نه وكات دوژمنى سروشت بووم، خو م به خاوه نى سروشت ده زانى، پيم وابوو كه ده توانم چاره نووسى دارستان و بالنده و باخچه و گيانله به ره كانى تريش ديارى بكه م، جگه له باپير كه سى تر نه بوو ليم تووره بيت و بلت بو وا ده كه يت؟، پيم بلت تو نه وت ده كه يت به ميژووى خو ته وه،! پيم بلت تو نابيت چاره نووسى نه و زه يتوونه به بى را وهر گرتنى خو ي و بهر له وه ي نه و زه يتوونه وشك بكه يت، خو ت وشك بكه يته وه، من گويم بو نه وقسانه نه ده گرت، رهنگه هى نه وه بيت كه ويست بي تيم نه وه دهر برم كه له كه لاهويه ك ده ژيم، دهمويست بلت من له كولانه نه نيشتووم، من له دارستان نيم، دهمويست تو له ي سه ربانه گل كه مان، تو زاوى "كا" زردى باهينراوى پايزان بو ناوچه وشه كه مان، له زه يتوونه سه وزه كه ي ماله كه بكه مه وه، ره گو ريشه داکوترا وه كه شيان له بنه وه هه لي كيشم، وا تى گه يشت بووم كه گهر نه و دره ختانه له ناويه رم ئيدى دره خت و نه مام نامينى و خه لكى به ناچارى سه ربان و هه وشه كانيان، كو نكريت ده كه ن هه رواش بوو؛ چونكه باوهر ناكه م هيچ مه به ستيكى ترم هه بيت، نه فسووس كاتي ك بوينه، خاوه ن سه ربانيكى كو نكريتى و رو به ريكي كه م له سه وزايى و دارتووه بى به ره كان، ئيدى كه وتمه خو بو كرپنى دارى كى بي به رو و چاندى له ناوه پراستى ماله كه بو نه وه ي به ده ستوورى باپير بلت هاتنى ئيمه بو نه م ماله، هاوكاته له گه ل چاندى نه م داره، به لام پى ده چيت فريا نه كه وت بي تيم په ندو ئاموژگاريى باپير بخه مه كار؛ چونكه نه و دره خته پاش ماويه ك وشكى كرد، دوايش بو م دهر كه وت براله بچووكه كه م بريارى سه ربين و فه وتاندى داوه، نه ويش به دز كاكيه وه، به دزيى منه وه نه وتى كرده ژير نه مامه كه،

شوینه‌واره کۆنه‌کانی شار ئه‌و خانوانه به‌خۆیان و به‌داروبه‌رد، له‌ناو بردوو له‌ جیی ئه‌وان به‌ناوی جوانکردنی رووی شار باله‌خانه‌و ته‌لاری مۆنۆمینیته‌ به‌رزبه‌رزو سوپه‌مارکیه‌تیان تیا بونیادنا. بۆ ریزی ماندوونه‌ناسی «مه‌نسورمه‌ندی»یش، له‌ جیگه‌ی هه‌نگی دنیا‌ی له‌سروشته‌ هاتوو هه‌نگی دنیا‌یه‌کی به‌نایلۆن و په‌رۆ دروستکراو له‌ناوه‌راستی گۆرپان و مه‌یانه‌کان ناشت، له‌ جیی گۆله‌ باخی بۆنار، گۆله‌ باخی ده‌ستکردیان هینا، له‌ جیی چه‌پکه‌نیرگزی له‌شاخ و ده‌شت خۆرسک، ر‌واو چله‌نیرگزی دروستکراوی چه‌رخ‌ی عه‌وله‌مه‌یان به‌ناوخه‌لکی گێرا. گوتیان ئه‌مه‌ گه‌رچی بۆنی نییه، به‌لام له‌وه‌ ده‌کات، ئیدی له‌وێوه‌ هه‌موومان تووشی نه‌خۆشیی لاسا کردنه‌وه‌ بووین، لاسای له‌ناوبردنی سروشته، لاسای تیکدانی گه‌ردوون سه‌مه‌نگۆل تۆ بلیته‌ باوه‌ری «سروشته‌ خوازه‌کان» بیانه‌ویته‌ مرۆف بۆ سه‌رده‌مه‌کانی نه‌زانی بگه‌رینه‌وه‌، یان ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئی‌مه‌ نه‌زانییه‌و ئه‌وان سه‌رده‌می زی‌پینه‌، سه‌مه‌نگۆل له‌و‌رۆژه‌وه‌ تا‌کو ئیستا له‌و شاره‌ی من، به‌ده‌سته‌ جه‌معی بریاری داوه‌ له‌بۆن، له‌دیمه‌نی سروشته‌ی گۆله‌کان بکه‌ویته‌، تا به‌بۆن نه‌که‌ون نه‌کا رۆژی له‌رۆژان به‌و بۆنه‌ عاشق بن و له‌خۆشه‌ویستیان بۆ نیشتیمان زاتی نیشتیمان فرۆشی نه‌که‌ن له‌باسی مه‌رگی سروشته‌ ده‌بیت دان بنیم به‌وه‌ی که «سه‌له‌ی قه‌ساب»، بێ‌وچا‌نانه‌ ده‌یویسته‌ فیرم بکات سروشتم خۆش بویت. به‌لام من لێی حالێ نه‌ده‌بووم یان راستر نه‌م ده‌ویسته‌ بێ‌مه‌ سه‌ر رپی کۆن و نه‌فامانه‌ی «سه‌له‌»... خۆشته‌ ده‌زانی چه‌ند سه‌خته‌، دوو نه‌وه‌ دوو نه‌سل تیفکرین و تیروانینیان بۆ مه‌سه‌له‌کان له‌یه‌ک خالدا هاوته‌ریب بکه‌یت.. با‌پیر به‌م دوا‌یانه‌ کفت وپشته‌ کۆم، گه‌لێک جار من ریشم بۆ ده‌تاشی بۆ، ئه‌وه‌ی نه‌هیلّم گویزانی تیژی ریش تاشین برینداری بکات، زۆر جار نه‌یده‌هیشته‌ ریشی بۆ بتاشم ده‌یگوت من نامه‌ویته‌ که‌س ریشم بۆ بتاشی. من خۆم هه‌تا ده‌مرم هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌م، جارێکیان پیم گوت خۆ تۆ پیربویته‌ تازه‌ ریش بۆ ده‌تاشیت... کێ ده‌تبینیت؟ کێ هه‌یه‌پرسیاری ریشه‌ لێ بکات؟ به‌توره‌یه‌یه‌که‌وه‌ سه‌یری کردم، مووی گۆیی قوت بوونه‌وه‌، گوتی، خۆم سه‌یری خۆم ده‌که‌م، بۆ ئه‌وه‌ی له‌کفت وپیری خۆم قیز نه‌که‌م، که‌میک وه‌ستاو له‌ روخساری گه‌مژیه‌تیم راما ئه‌مجاره‌.. به‌توره‌یه‌یه‌که‌وه‌ سه‌یری کردم ده‌نگی گرکرد و پیتی گوتم، "ئیمه‌و وه‌رزه‌کان په‌یه‌وه‌ندییه‌کی به‌تینمان هه‌یه‌ پیکه‌وه‌، وه‌رزه‌کانیش وه‌کو بوونه‌وه‌ره‌کان

له‌دایک ده‌بن و ده‌مرن" به‌ر له‌مردنیان ده‌بیت بچووی و گه‌وره‌ بوون و کفتی ببین، گه‌ر هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی خۆشیان بمیننه‌وه‌و ره‌نگ نه‌گۆرن مرۆف لێی بیتا‌قته‌ ده‌بیت وه‌رز بۆیه‌ هاتووته‌ بوون، تا ئیمه‌ له‌سروشته‌ تووره‌ نه‌بین، منیش بۆیه‌ ریش ده‌تاشم، تا خه‌لکی و خۆم له‌خۆم زویرنه‌که‌م، ده‌نا به‌رای تۆ مرۆف بۆچی ریش ده‌تاشی؟. سه‌ر بۆ چاک ده‌کات، گه‌رخۆی بداته‌ ده‌ست مردن و به‌زیندووی خۆی بم‌رینیت، ژیان چ مانایه‌کی ده‌م‌نینیت، قه‌ته‌ پرسبوته‌ بۆچی دره‌خته‌کان له‌پایزدا گه‌لایان هه‌له‌ده‌وه‌ریت و، به‌دریژایی زستان رووتن له‌به‌هاردا چرۆده‌که‌ن و له‌ هاوین سه‌وزن و سه‌را‌پا خۆیان به‌گه‌لا داده‌پۆشن، زۆرم له‌گه‌ل وتی کوری، خۆم نه‌وت مه‌که‌ره‌ ژیر ئه‌و زه‌یتوونه‌وه‌. و گوتی لێ نه‌گرتم به‌ نه‌وتی ره‌ش ئه‌و زه‌یتوونه‌ته‌ له‌ناوبرد، چیت دابوو له‌و زه‌یتوونه‌؟ چ رپیه‌کی له‌تۆ گرتبوو؟ ده‌تویسته‌ به‌رده‌وامی نه‌ده‌تلیته‌ یاخود خۆت به‌ساحیبه‌ی ئه‌و دره‌خته‌ ده‌زانی، پیت وابوو که‌ ده‌توانی بێ پرس‌ی خۆی له‌ناوی به‌ریت.

– په‌شیمانیت ؟

...هه‌رگیزنا، چونکه‌ په‌شیمانی خه‌لکی ژیر لێی تێ ده‌گات، کویره‌وه‌رو نه‌خۆینه‌وارێکی وه‌ک من په‌شیمانیش بم له‌مانای په‌شیمانی تێ ناگه‌م. «جاری لای ئیمه‌ کاتی بیرکردنه‌وه‌ نه‌هاتوو» وه‌ک چۆن ئیستا له‌ مانای رووتبوونه‌وه‌ ئامانجی سروشته‌ خوازه‌کان، تێ ناگه‌ین ئاوهاش له‌مانای په‌شیمانی تێ ناگه‌ین، هاو‌رپی تۆ بۆ ئه‌وه‌ی پاک بیته‌وه‌ له‌ گونا‌هه‌کانته‌، ده‌بیت ده‌رفه‌ته‌ و هه‌لێکت بۆ بره‌خسیت، له‌م سه‌رده‌مه‌دا، به‌ئای یۆخه‌نا که‌س پاک نابیته‌وه‌.. پاشان ئیمه‌ مه‌له‌وانگه‌یه‌که‌مان نییه‌. مێکان له‌گه‌ل نیره‌کان به‌یه‌ک نه‌سکو له‌یه‌ک گۆمادا مه‌له‌ بکه‌ن، قه‌د بیستووته "گورگ و مه‌ر له‌یه‌ک ئاوبخۆنه‌وه‌" ئیمه‌ نیره‌کان له‌مێکانمان جیاکردووته‌وه‌، گه‌ر مه‌رێکیش له‌مه‌له‌وانگه‌ خۆی رووت کاته‌وه‌، گورگ نابینیت. ئیدی به‌رای تۆ رووت بوونه‌وه‌، هه‌چ مانایه‌ک ده‌به‌خشی؟ هه‌چ چیژێکی لێ ده‌بینیت. سه‌مه‌نگۆل من دلنایم ئه‌م باوه‌ره‌ تازه‌یه‌، گه‌ر بیت و کورو کچی تیا جیا‌بک‌ریته‌وه‌، که‌س نابیته‌ ئه‌ندام تیا‌یدا، به‌لام بۆ جیا‌یان بکه‌ینه‌وه‌، خۆ که‌ له‌دایک بوون هه‌ردووکیان به‌رووتی له‌دایک بوون که‌ ده‌شمرن به‌رووتی ده‌مرن..

ئىمە ۋىيان گەمە دەكەين، ھەردووكمان دەمانەوئىت گەرەلەبەك بەرىنەو

دوا وئىستگەى وەستان و پىندا رۆيشتىنى مېترۆ، لە بەردەم كۆنە گۆرستانى شارە، وئىستگەكە بە ناوى جەنگاوەرىكى ئەفسونى، پۇلاخۇرى شار ناوئراو «سانپاولۆ» ھىمايە بۆ ئەو گەشتىارانەى دەيانەوئىت سەردانى مەزارو داستانى نەمرى بوونيان بگەن. چەندخولەككە بەرلەگەيشتن بەوئىستگەكە، شوڧىرى مېترۆ ھەمووانى ئاگادار كۆردەوگە سانپاولۆ، دوا وئىستگەى وەستانى ھىلى مېترۆيەو چىدى لە وەزىاتر مېترۆ بۆ پېش بەرئى ناكات، بەم ئاگادارىيە خەيال بۆلۆبى خۆم كۆردەو و بەسەمەنگۆلم گوت، چى دەبىت گەر سانپاولۆ، دوا وئىستگەى مېترۆ نەبىت و شەمەندەفەرەكە لە رۆيشتىنى خۆى بەردەوام بىت و نەوئىستىت؟! چى دەبىت گەر گۆرستان و مەزارى نەمران دوا وئىستگەى پشودانى ۋىيان نەبىت؟ بۆچى مرۆڧ گەشتىك نەكات تەواو بوونى نەبىت؟

- سەمەنگۆل پىشتە كۆمەكەى راست كۆردەو و نزمتر لەوھى كەبىھەوئىت سەر بەرزكاتەو، بەدەعيەو فىزىكى قۇشماوييەو، پىئى گوتم: ئەوھى كەمن دەمەوئىت بىتە دى.. لەو ئومىدو خۆزگانە، دەچىت كە بلىمەت و سىياسەتمەدارو زاناو، تىۋرناس و دەروئىشەكانى گەردوون بانگىشتى بۆدەكەن، و دەلئىن "چى دەبىت گەر ۋىيان بەردەوام بىت و مرۆڧ نەزائىت مردن چىيە!؟

- بۇئا، سەمەنگۆل! ھەست ناكەيت مەرگ ستەمىكى گەورەيە لە مرۆڧ دەكرىت، ھەست ناكەيت مردن ناھەقىيەكى مەزەنە دەرھەق بە ۋىيان دەكرىت؟ باشە گەر ئىمە رېگەمان ھەر مردن بىت بۆچى لەيەكەم ساتى لەدايكبوونمان تامەزرۆى ۋىيانىن، بۆچى لەھەلپەى شتىكداين كە سوور بزائىن رۆژىك دىت ئەو شتەمان لى دەسەندرىت

و لە دەستى دەدەين؟ بۆچى سالى نوئى جەژن بىت، نەك مەرگ؟ بۆچى لەيەكەم ساتەو ھەخۆمان مەتباركەين، بۆچى لەپاش تىپەر بوونى كەمتر لەنىوكاتزىمىر لە ھاتنەبوونمان بى ئاگا بووئىنەتە قەرزارى چاكەى دايك، بۆچى شىرى دايكمان بىتە سەرچاوى مەت و قەرزار بارىمان، باشە دايكمان بە تەنيا شىرمان دەداتى يان شتى تىرش لەگەلدا پى نۆش دەكات؟ دايكمان تەنيا شىرمان دەداتى ياخود لەگەلدا ھەزارو يەك خەفەت و مەينەتى و زوخاوو دەردە سەرى، گەمژەبى و سەر لىشىواويمان پى نۆش دەكات، دايكمان كارگەو بەرھەمپىنى قەدەرگانە؟ ياخود تەنيا ھەوئىنى ھەل و رېكەوت رەخسانيان، دەدات؟ ئەى بۆچى ھەتا سەر شىرى دايكمان نۆش نەكەين، بۆچى ماوئەيەكى كەمەو شىرى دايكمان لەئاست ھەلپەو تاسەى گەورە بوونى ئىمە دەترشىت و ھىچ رۆلئىكى نامىنى. دايكمان شىرىشى پى مابى، ئارەزووى شىرخوارنمان تيا ون دەبىت، تۆ بلىت ھى ئەوھە بىت. لەساتەوھەختى گەورەبووندا شىرى دايكمان تىرمان ناكات. سەمەنگۆل قەد بىرت لى كۆردەوئەو ھەپىرىدا بتوانىت جارىكى تر شىرى دايك بۆخۆتەو؟ تۆ بلىت گەر لە پىرىدا جارىكى تر بەشىرى دايك خۆ پىرمنەت كەين، وادەى مەرگ و فەنمان دوربىخەينەو ۋىيان درىژكەينەو، تۆ بلىت ھىژىك ھەبىت بتوانىت بمباتەو بۆ خولگەكەى جاران و بىينەو بەشىرخۆرو زارۆكە گۆپرايەلەكەى جاران.. ياخود لەو عومردا «شىرى دايك» شەرى مەرگى پىناكرىت و دەبىت «شىرى شىرى» بۆ بۆخۆين باشە كە ۋىيان ھىندە «دزگىن» ھىندە بىتامە، ھىندە بۆنى دەمى بۆگەناوييە. بۆچى دواى كەوتووين؟ تۆبلىت بە ئومىدى روو گۆپىن بىن؟ باشە بۆچى ۋىيان ھىندە دوو روو، بۆچى گەر بىھەوئىت بە بارى گەش و ئاسوودەبىدا دەروائىت و گەر نەشىھەوئىت دەبىتە خەم بۆ ھەمووان، زۆر سەيرە، نازانم بۆچى لە خاپوورە و لاتى ئىمە «ۋىيان» تەنيا و تەنيا بووئە خەم بۆ خاك و خۆل و نىشتىمان، بووتە تەپوتۆزى نىشتووى سەر گەللى دارە سەوزەكان. ئەو گەللا سەوزانەى كە بەتۆز و خەفەتى ۋىيان رەنگ زەرد ھەلگەران و بوونە پايزە گەللى خەمەكان، كەس لە ۋىيانى پرسىى بۆ وامان لەگەل دەكات؟ قۇشمەكانى ۋىيانە، پرسىارى لە بىربردووين ياخود گەمژەبى و بەدناوبى خۆمانە ناھىلئىت، بەرووى ۋىيان بئەقىنەو پى بلىن ۋىيان بۆ وا خۆت گۆرپو، دەزانم

مريه مت له بيرچوو بوو ياخود ترساي له وهی که لیت تی نه گهین؟ گهر تو بتگوتایه چی له نو مانگه دا رووی داوه ئیستاکی هه موو نه وتیورانهی که له سهرت نووسراون هه لآو گير ده کرد. هه رکامیکیان بیت، هۆکانی بیده نگیت گلهی بیت لیت «یه سووع» "ئهی باشه خو تو خو تو فرموت خودایه لیتان مه گره، چونکه نه زانن" باشه رپی زانین و زانیاریت بو لی ئالوز کردین. ئه میستا ده لیم "بو نه وهی بتوانین تام و چیژ له ژیان ببینین، پیویسته له گه لیدا بیر له مردن بکهینه وه"، به شیک له خو شگوزهرانیان سنووره بو زهمه نی جووله وه له پهمان، ئیمه و ژیان له گه مه داین، هه ردوو کمان، ده مانه ویت نه وی تر به زینین،

– زور به دواي نه وهی هه یه گه رام که وای کردوه، مروف ناروزوی هاتوچوی هه بیت له نسرموبن عارد، له ناو تو نیله خنکاو یه کان، تیکه ل به بون ساردی کورسییه به جی ماوه کانیش بکاته جی ژوان و سه فهر، یه که م جاریش که میترۆم بینی، نه و پرسیاره م لادروست بوو که بوچی مروفه کان ده یانه ویت به نیو میترۆکان هاتوچو بکه ن و زورترین کاتیشیان به خویندنه وهی رۆژنامه ی میترۆ خه سارده که ن، هه نووکه ئیستا به بانگیشی نه و شو فیر نه عله تییه بۆم ده رکوت که «میترۆ ژیان، مروف و مردن» په یوه ندییه کی به تین و لیکچوو یان هه یه، تو پروانه شه مه نده فهره کان که ویتسگه یه جی ده هیلن، ناتوانن بگه رینه وه دواوه، ده بیت هه ره وه پیش برۆن گه ره یه کی کیش له نیوهی ریگا به جی مابیت ده بیت چاوه ری بی شه مه نده فهریکی تر له کات و زهمه نیکی تر دا لی ده رکه ویت و به جی بگه یینته ویتسگه یه کی تر، مروفه کانیش که شیرری ترشای دایکیان به جی هیشته له پیره وه ختیدا، ناتوانن بو گه نچ بوونه وه بگه رینه وه لای شیرری دایک، ناچار شیرری شیر ده که نه ده رمان بو گوزهر، دواچار خالیک هه یه مروف و میترۆ، له یه ک کاتا کو ده کاته وه، خالی ده ستپیک و کو تایی، خالی له دایکبوون و مردن، پروانه سه مه نگول نه م موسافیرانه چه ند بیان ه ویت خو یان له گیلی بدن و له میترۆ دانه به زن، دواچار ویتسگه یه ک ده بیت به ناچاری دایان ده به زینیت و ناهیلیت له وه زیاتر دریزه به سه فهر و فیله کانیان بدن، وه ستان له ویتسگه یه کی دیاریکراو، زهمه نی حيله بازی راده گریت.

– سه مه نگول، کاتی خو یی له مه کته ب له و کاتانه ی که باوی ملاملانی رهنگ و

ناوه کان بوو، رۆژیکیان ماموستا «ئیشه لآ» له وانه ی نایندا پرسیاریکی سهیری کرد، کهس له و باوه ره نه بوو، ماموستا پرسیاروی وا قورسمان لی بکات، کهس خو ی بو حازر نه کردبوو هه موو نایه ته کان، وهک ئاو و دو له به ریبوون نه میان نه بیت، دوو سی جاریش له سه ریه ک پرسیاره که ی دووباره کرده وه. مردن چیه؟ کورینه کی ده زانیت مردن چیه؟ مردن چیه؟ هه موو پوله که له حه بیته و ریزی مردن ده قیقه یه ک بی چیه نه فه سی له خو بری کهس هیچی نه گوت، له پر گه وانه له ده م ترازا گوت ماموستا «مردن جیابوونه وهی رۆحه له جهسته»! ماموستا «ئیشه لآ» زور به لایه وه سهیر بوو مندالیکی شیرخۆر نه وه لآمه ی له لاییت. له پاش ته و او بیونی ده رسه که و لیدانی زهنگی ته و او بیون به ده نگیکي نزم له سووچیکي پوله که به گیری هینام و لئی پرسیم قسه ی خو ته؟ گوت م نا قسه ی کتیه کانه. ماموستا «ئیشه لآ» سه ریکی با داو هیچی نه گوت، هه تا نه مروش منی به و حه سرته کوشتوو ده مو یست بزانه بوچی نه و سه ری با داوه، بوچی هیچی نه گوت؟ ده مو یست تی بگه م، راستم گوتوو هیان نا... زورم له گه لدا کرد وه لآمی نه دامه وه. ئیستا نه م پرسیاره له تو ده که م سه مه نگول مردن چیه؟ گه ره و لآمت پی نییه له هاو ریکانت بیرسه، با هه موومان له یه ک بیرسین مردن چیه؟ باوکت له دایکت، خوشکت له براهت، ره عیه ت له سه رۆکه که ی، نه نکت له با پیره ت، هاوسی له دراوسی که ی، دولبه ره له دل به چوو ه که ی، پشیله ش له بکوژه کانی بیرسیت.. مردن چیه؟

گه ره هیج کامیکیشان وه لآمی نه دامه وه، پرسیاره که به رووی خو م بکه نه وه له خو م بیرسنه وه، مردن چیه؟

– زور چاکه شه ی تاری. با له خو ته وه ده ست پی بکه ین مردن چیه؟
– سه مه نگول من ده لیم، چه ند زیاتر سه رنج و ئاور له ورده کار ییه کانی رابردوو ده ینه وه هینده له به هاو نرخی ژیان که م ده که ینه وه بویه «ده شیت مردن به رده وای بیت».

– قسه ی خو ته؟!

– نه خیر قسه ی شیته کانه. شیتیش بویه شیته چونکه بوی ده لویت.!

ویتسگه کانی هاتوچوی میترۆ

وئستگه‌ی يه‌که‌م : مئترۆو شه‌يتارى

وئستگه‌ی دووهم: گريبه‌ستى من وتۆ

وئستگه‌ی سئيه‌م: ناوه‌كان په‌يوه‌ندييان به‌ره‌نگ و باوه‌رى بوونه‌وه‌ره‌كانه‌وه هه‌يه .
ره‌نگه‌كان. حزب و باوه‌رو وهرزى هاتنه‌بوونيان دهرده‌خه‌ن.؟

وئستگه‌ی چواره‌م: ترس تا ئه‌وكات جوانه كه مۆته‌كه‌ى لى نه‌بئته‌وه، تا ئاستئيكيش
باشه هه‌بئت كه نه‌بئته ئامرازئيك بۆله ناوچون.

وئستگه‌ی پئنجه‌م: هه‌مووخاتر خواكان له‌چواره‌دا له دايك ده‌بن و له پانزه‌دا
ده‌مرن.. گۆل و نامه بۆناره‌كانيش، ته‌نيا له چواره‌دا، بازاريان گه‌رمه .

وئستگه‌ی شه‌شه‌م: دووچه‌رخه (پاسكيل) و دووكه‌لى جگه‌ره‌كه‌م. تاقه يادگار
به‌جئماوى مه‌له‌كه‌تى سه‌رخۆپئيمه .

وئستگه‌ی هه‌وته‌م: كاتئيك به وه‌هم ده‌بئته براى خوشكه ئۆقره لى
براوه‌كان... به‌له‌ناوچونيان له‌تۆ زياتر كى بئت ماچكه‌رى «كئلى» بى نازيان.

وئستگه‌ی هه‌شته‌م: گه‌ركوشتنى باوكه‌كان، هه‌سانه‌وه‌ى لى بئته‌وه، ده‌شئيت
شكاتى باوك (به‌خته‌وه‌رى) لى بئته‌وه.

وئستگه‌ی نۆيه‌م: توپه‌بوونى خودايه، ياخود به‌دكارئى «مه‌له‌كتاوسه»، رۆحى
مردوووه‌كان زيندوده‌كاتوه.

وئستگه‌ی ده‌يه‌م: بۆ ده‌بئت لاي ئئيمه شووكردن و ژنه‌ئيان، گه‌رانه‌وه‌ى
سه‌ركه‌وتووان، هه‌لبژاردنى سه‌رۆكه‌كان. بۆنه‌يه‌ك بئت بۆ هه‌ژاندن و هه‌وه‌سى

سه‌ما؟ بۆچى شئيره‌كان نه‌توانن له جى ژوانى ماسئيه‌كان مه‌له‌بكه‌ن؟.

وئستگه‌ى يانزه‌هه‌م: چئيه‌تى لاي ئئيمه، «ئهو گۆله‌يه كه نابئت بى ئئنجازه‌و مۆله‌ت،
بۆنى بكه‌يت، ده‌ستى لى بده‌يت».

وئستگه‌ى دوانزه‌يه‌م: ئهو شه‌وه‌ى، پئياو ژنه‌كه‌ (ى)، منداڵ
كالىسكه‌كه‌ (ى)، قه‌ه‌چه‌تئيركردنى زه‌وقى (ى) نئىگاركئيش تابلۆ ته‌واو نه‌بووه‌كه (ى)،

سه‌ركرده. كورسئيه‌كه‌ (ى)، مه‌لامئيزه‌ر و مزگه‌وته‌كه‌ (ى)، "داشلانه" ئيش
كئئساو (يه‌سووعه‌كه‌ى) به‌جى هئيشت

وئستگه‌ى سئانزه‌يه‌م: شه‌وان ئئيمه، حاكمى، شارين.

وئستگه‌ى چواره‌يه‌م: كاتئيك كه‌به‌نزين فرۆشه‌كان ده‌يانه‌وئيت ببنه‌گۆل فرۆش، كه‌س
نئيه‌گۆليان لى بكرئت. خاوه‌ن مردوووه‌كانئيش نايانه‌وئيت گۆل بۆسه‌ر گۆره‌كانئيان
بكرن.. نه‌كا نازيزان به‌بۆنى گۆله‌كان زيندووئينه‌وه.

وئستگه‌ى پانزه‌هه‌م: شئيك نئيه به‌بچووكى له‌دايك بئت، هه‌موو شته‌كان
به‌گه‌وره‌ئى له‌دايك ده‌بن به‌لام له‌سه‌ره‌تادا ئئيمه به‌بچووكى ده‌يان بئين!

وئستگه‌ى شانزه‌هه‌م: ره‌شكۆشئيركوژ، هه‌رزوو ترسنۆكئى خۆى له‌مه‌رى
مه‌خلوقاته‌كانى دونيا نئيشان دا...

وئستگه‌ى حه‌فده‌هه‌م: بۆچى بريارى رۆيشنتان دا؟ بۆچى واژتان له‌گۆل فرۆشتن
هئنا؟ بۆچى شارتان به‌جى هئيشت ؟

وئستگه‌ى هه‌ژده‌هه‌م: ئه‌فسانه‌ى هام پئياله‌كان، له هه‌لئدانى پئيك و ره‌نگى مه‌ى
نۆشئيدا دروست نابئت، ئه‌وه‌ى كه‌پئى وايه شئيك هه‌يه ناوى هاوئى، هاوخه‌مه،

به‌هه‌له‌داچوووه... له‌به‌ره‌ئوه‌ى ژيان وه‌ك سه‌رده‌مه كۆنه‌كانى نه‌زانى جئگير نئيه.؟

وئستگه‌ى نۆزده‌يه‌م: پائيزئكم ده‌وئت گه‌لازه‌ره‌كان به‌نه‌مرى خۆيان له لقوئپۆئى
دره‌خته‌كان به‌ئيلنه‌وه هاوئينئكم ده‌وئت، به‌لئزمه باران ببارئئيت و خاكم بۆره‌نگ

بكات. به‌هارئكم لاپه‌سه‌نده نئيرگز زاتى چرۆكردنى نه‌بئت

وئستگه‌ى بيسته‌م : وه‌رزه‌كان بۆيه هاتونه‌ته‌بوون تابوونه‌وه‌ره‌كان له‌سروشت
زويرنه‌بن

وئستگه‌ى بيستووئيه‌كه‌م: ئئيمه و ژيان گه‌مه‌ده‌كه‌ين، هه‌ردووكمان ده‌مانه‌وئيت
گه‌ره‌له‌يه‌ك به‌رئينه‌وه

ده‌ستنووسى يه‌كه‌م. شه‌وى پئنيوؤم، دواپاكنووسئيش له‌زه‌مه‌نى گه‌رانه‌وه‌ى نئيرگز
ى ۲۰۰۶ دا ته‌واكراوه